

హైటెక్-రి
68.5/-

అంతా అత్యధికంగా కొని చదువబడదు అన్న తెలుసు మీ నవమిత్ర.

బియ్యం
పెర్మిసెల్లని

తీపేనా ఖరీదా అయినా...

IS-
Q

సమృద్ధ పరీమళము
సరియైన ధరతో

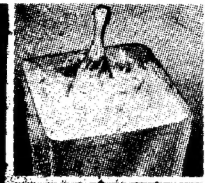

ప్రేమ్ - తాజాతనము నందించు సబ్బు

"గులాబి మతీల" రంగులలో లభించును

జయలక్ష్మి
గుంటూరు పాఠశాల
తయారీ

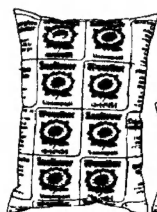
ఈసారి మీ కుటుంబానికి
సన్‌ఫ్లవర్ రక్షణ కవచంతో
భద్రత నివ్వండి.

సన్‌ఫ్లవర్ ఎకానమీ ప్యాక్.
ఎడి వనస్పతి కంటే కొద్ది పైసల ఎక్కువ
ధరకే శుద్ధమైనది.

మీ కుటుంబానికి అత్యంత సురక్షితమైనది, భద్రమైనది
ఇవ్వండి: సన్‌ఫ్లవర్ బ్రాండ్ వనస్పతి. సన్‌ఫ్లవర్ రక్షణ కవచంతో
ప్యాక్ చేయబడి, నీలు చేయబడినది, విటమిన్ ఎ, డి చేరిన
పరిశుద్ధమైన పుష్టికరమైన వనస్పతిని మీ కందించే విమిశ్రం
ఇలా చేయబడింది.

సన్‌ఫ్లవర్ బ్రాండ్ వనస్పతి
మంచి నెయిర్ల మాత్రమే దీన్ని మించగలది.

IS 10633
VS
VANASPATHI

1 కిలో, 1/2 కిలో ప్యాక్‌లలో లభ్యం

WIPRO LTD - Closer to the consumer

WPL-220

సావకుడు

వి. వి. రాఘవయ్య

మేనేజింగ్ ఎడిటర్ -

లీలావతి రాఘవయ్య

సంపుటి 28

ఏప్రిల్-88

సంచిక 8

కథలు

బాబోయ్ బొంబాయి	పోలాప్రగడ రాజ్యలక్ష్మి	44
నియాకన్	వసుంధర	66
ఓ అభిమానీ దూరం...దూరం	తులసీ బాలక్రిష్ణ	88
సలహాలు	కె. వి. వి. సత్యనారాయణరాజు	104
కడుపుతీపి	శివం	122

నీరియల్స్

రాక్షసుడు	యండమూరి వీరేంద్రనాథ్	26
రాబిందుల రెక్కలచప్పడు	యర్రంశెట్టిశాయి	48
ప్రైజాక్	మైసంపాటి భాస్కర్	72
నెవ్వర్ మీతే స్ట్రేంజర్	మన్నెం శారద.	114

ఫీచర్స్

హ్యూమరాలజీ-39	యర్రంశెట్టిశాయి	6
కంప్యూటర్ జీటింగ్		38
ఆరుద్ర గళ్ళనుడివట్టు-28	ఆరుద్ర	112

ఈ నెల నవలానుబంధంలో

మహిళా మహిష్ లోషన్	అపవద్దు (నాటిక)
మా ఇల్లు అద్దెకిస్తాం	రావికొండలరావు (నాటిక)
మోమాటం మాటున కథకుడు	కాసుల వాగ్దాశబం

ఈ నెల ముఖచిత్రం : నళిని

జ్యోతి పి.వి.నెం. 1824. పెదరాబాదు-20. ఫోన్-81180

కామధేను

టెక్నెట్రల కాంప్లెక్స్
జి.సి.ఆర్. హైవే, పెదరాబాదు-20

విడుదలైన నెలలానె మునుమునుచు
నచ్చిన.....

మల్లాది పెంకటకృష్ణమూర్తి

సావిరహా

- బొరుప్రేమించే అవస్థయి లేదా అట్టయి
చేతిని బొరుకాసేపు పట్టుకొవలనుకుంటున్నాడు
విశుల్క వస్తుకొకపాతే ఎలా వచ్చిందటం?
- స్వల్పానికి కాన్నివంతుల వినోదం నడిచే
హైదరాబాద్ లోని అతి ఇచ్చిపో అభివృద్ధిలో
నేలబొద ఏ నిమగ్నంసేపు పడుకుంటానని
పందెంకాసాడు ఎలా ఈ పందెంలో గెలవడం?
- ఇట్టి ఫ్లెట్ బొద నేపకెన్ మనని, ఆ నేపకెన్ ని
తెరవకుండా ఇట్టిలని ఎలా తిన్నడం?
- పుయ్యంక తన పుయ్యుడైన 'సంబీప్'ని
వివాహించేసుకుంటానంటే ఏళ్లెలక్షల
రూపాయలని పాగూట్టుకుంటుంది ఎందుకు?
- టీనేజ్ యువతీ యువకులకాసం
బా అభిమాన చరయిత మల్లాది పెంకటకృష్ణమూర్తి
కనిన ఈ సరది టీనేజ్ నవల బొరుకాబాధిస్తుంది

పెల రూ 25/- నేడే అడ్వాన్స్ లోపాటు ఆర్డరు పంపండి!

శ్రీమన్మాలక్ష్మీ బుక్ ఎంటర్ ప్రైజెస్

వ్యవసాయం రోడ్, విజయవెడు-2 Ph 63322

రాధిక ముఖ చిత్రముతో వెలువడిన
“మార్చి” నెల “జ్యోతి” లో విశ్లే-
శ్యవ-88 ప్రత్యేక అంశంలో
“యుమే-చియో” అపాన చిత్రం కథను
ప్రచురించినందుకు చాలా థాంక్స్ ఇదే
విధంగా నెలనెలా రెండు మూడు చిత్రాల
కథలను పాఠకులకు అందిస్తారని మనవి

“రాక్షసుడు,” హెజాక్ సీరియల్స్
ప్రచురితా ఎంతో ఆనంద పడుస్తూ
ముందుకు పరుగెడుతున్నవి వీచర్స్ లో
కంప్యూటర్ బీజింగ్ ఆసక్తికరంగా
ఉంది నవలారు బంధంలో “సంధి”
చాలా బాగుంది వచ్చేనెల నవలాను
బంధం కోసం చూస్తున్నాము

నీలి కొండ వెంకటేశం
లోయర్ మానేరు బ్యాం

ఇకముందైనా ఆరుద్ర, శునుడి కట్టు
ప్రచురింపబడిన పేజీకి రెండవ వైపున
ఏదైనా ఎడ్వర్ బైజ్ మెంట్ ప్రచురింప
బడేలా చూడండి ఉదాహరణకి మార్చి
88 జ్యోతి సంచికలో “ఆరుద్రగళ్ళ
నుడికట్టుకి” రెండవవైపున ఏమ్మీయర్
ఫోటోతో జ్యోతి ఫజిలి ప్రచురించారు
ఈ పజిలి కాగితం చింపి పంపడం కార-
ణంగా పాఠకులకు కలిగిన అసౌకర్యాన్ని
గమనించారను కుంటారు

స్వర్గీయ ఎమ్మీయర్ జ్యోతి బాహ్మంజరి
తో మాకళ్ళు చెమర్చాయి

వి వి నుబ్బారావు
గుంటూరు

తినాలని పించేసేపూ
చదవాలని పించే మీజ్యోతి
రాధిక ముఖ చిత్రంతో
రమ్యాబి లోకాలను
రేకెత్తిస్తున్నది

రివంగిల్
బి. డి. వి. యల్

పోలీసు డిపార్టుమెంటునించి లంచ
గొండులను, తాగుబోయలను షాశన
చేయటం అంటే గొంగడిలో తింటూ
వెంట్రుకలు వెదకటం అన్నమాట
ప్రేమ విజయంలో రాసిన్నట్టు సైకి-
లుకు లైటు లేకపోవటం డబుల్ రైడింగ్
అపరాధంచాదు వెంగళరావు గారి
హయామునుండి సిద్ధము తొలగి
పోయింది

కె రామారావు
హైదరాబాద్

మార్చి నెలజ్యోతి ముఖచిత్రం చాలా
అందంగా వుంది “ప్రేమవిజయం” కథ
కడుపుబ్బ నవ్వించింది రవయితకు మా-
ధ్యవాదాలు “పోలీస్ డిల్ ఎస్ట్రోండి పారి-
పోండి” చదువుతుంటే హాస్యంతో పాటు

సత్యం

ఆ విధ్ అంటే భయంకూడా ఏర్పడింది.

యస్. ఎదేశాని

విడుగురాలు

మార్చి 88 జ్యోతిషై నది రాధిక ముఖచిత్రం చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉంది. 'ప్రాజాక్' సీరియల్ చాలా ఆసక్తిదాయకంగా ఉంది. ఈ సంచికలోని కథలు చాలా బాగున్నాయి.

పి.ఎ.బి.వి. నరసింహాచార్యులు

అనవర్తి

రె.వి.వి. సత్యవారాయణరాజుగారి 'మచ్చతో మహానుభావుడు' కథ చాలా బాగుంది. రచయితలు రాసిందెవ్వారు చేసింది రాయరు. అన్న సగ్గునల్లాన్ని చాలా చక్కగా వివరించారు.

ఎన్.హెచ్. ఎన్. సాగర్

రెనాలి

'రాధిక' ముఖచిత్రంతో వెలువడిన మార్చి 88 సంచికలో హాజర్లు ఛాను మూర్తిగారి 'ప్రేమవిజయం' కథ హాస్య పుణ్యం కలిపిస్తూ ఆద్యంతం రసవత్తరంగా నడిచింది. ఈ కథను రచయిత ప్రవృత్తిని 'యర్రంశెట్టి కామి' గారికి అంకిత మీయడం సముచితంగా ఉంది.

కొన్నిదొడ్డి కొచ్చేనన్ మార్క్కువదని కారణంగా ఇబ్బంది కలిగింది.

పాల్వీడి చక్రరావు

విశాఖపట్నం

మైకంపాటి భాస్కర్ గారి సీరియల్ ప్రాజాక్ చదువు తుంటే సస్పెన్స్ తో ఊరి సుపరివ్వలంటే ఉంత

సస్పెన్స్ సీరియల్ నందిస్తున్నందుకు కృతజ్ఞతలు.

పానకాలు

గుంటూరు

యర్రంశెట్టికాయగారి హ్యూమరాస్ -98 "పోలీస్ విల్ వస్తోంది హరిహరి" చదివిన తరువాత-అయిన హాస్యానికి నవ్వు పచ్చినా-అందులో వున్న నిజాలకు దడపుట్టింది. ఎంత భయంకరమైన విషయాస్త్రయినా హాస్యభరితంగా చెప్పడంలో శ్రీ కామిగారు సిద్ధహస్తులు - అని ఈ శీర్షిక నిరూపించింది.

చరిత్రను జోడించి సహజ వారావరణంలో రాస్తున్న రాబందుల రెక్కల చప్పుడు సీరియల్ కూడా క్రొత్తతరహాలో చాలా చక్కగా ఉంది.

హాస్యానికి ప్రాధాన్యతనిచ్చి తన దైనదాచీని నిల్పుకొంటున్న 'జ్యోతికి' కామిగారి రచనలు తెలంగాణని చేస్తున్నాయి.

బంజారు లక్ష్మి

చవరగూడం

[వరసెం అత్యంత అందంగా ముస్తాబవుతూ వెలువడుతున్న జ్యోతి మాసాని నెలది చూసేను. అందులో పి. సత్యచరి గారి డామిట్ కథచాలా బాగుంది. సీరియల్ లో శ్రీ యర్రంశెట్టి కామిగారి రాబందుల రెక్కల చప్పుడు చాలా క్రొత్తతరహాలో ఉంది మా హృదయాల్ని ఆకట్టుకున్నది. ఎల్. వి. నారాయణ

చాగల్లు

హూమరాలజి-39

ముందు హైద్రాబాద్
తరువాత -

విజయవాడ- పోలీసు
లతో పేచీపడ్డాక కాలనీ
వాళ్ళందరం కలసి ఒక
మీటింగ్ ఏర్పాటుచేసి
ఇకనుంచి ఎవ్వరం రాజ
కీయాలజోలికీ, పోలీస్
లతో పేచీవచ్చేవ్యవహా
రాలజోలికీపోకూడదని
నిర్ణయించుకున్నారు.

"నేనొప్పుకోను!" అంటూ ఎదురు
తిరిగాడు శాయీరామ్ "మనం చాటి
జోలికి వెళ్ళకపోయినా అనే మన కాలనీ
లైఫ్ లోకి జొరబడుతుంటే మనమేం
చేస్తాం? గాజులుతొడుక్కుని కూర్చుం
టామా?" అన్నాడు ఆవేశంగా

"కురోపొతే జైలుకి పోతారా! లేదా
మనవాళ్ళందరినీ శ్రీకాకుళం ప్రాంతానికి
బదిలీలుచేసి పారేస్తారు. అది కాకపోతే
రోడ్డు వికారిం చేసే స్క్విమ్మర్ మన
కాలనీ కూర్చుపారేస్తారు" అంటూ వెదిరిం
చాడు గోపాల్రావు

ఇళ్ళకూల్చడం అనగానే శాయీరామ్
భయపడిపోయాడు హైద్రాబాద్ లో ఇళ్ళ
దొరకటం ఎంత కష్టమో, ఇళ్ళ అచ్చెలు
ఎంతభయంకరంగా ఉన్నాయో-అమర్క
వాళ్ళబంధువులకోసం ఇల్లు వెదికినప్పుడు
అనుభవమయింది మా అందరికీ!

"సరే-మీరుచెప్పిందేకరెవ్వు" అన్నాడు
రాజీకొస్తూ.

అదే ఆవకాశమని నేను మరోక్లాక్
కూడా అప్పుడే ప్రవేశ పెట్టాను

"కొన్ని వారాలవరకూ కాలనీ మీదీం
గ్లుకూడా ఉంటానికి వీల్లేదు" అన్నాను
శాయీరామ్ వంక మాస్తూ

శాయీరామ్ బాధతో నిలబిలబడిపో
యాడు.

"అదేమిటి? మీటింగ్ లు ఎందుకు
పెట్టకూడదు?" అన్నాడు ఉక్రోశంగా

"నువ్వెట్టే మీటింగ్ లవల్లే గొడవలు
జరుగుతున్నాయి..." అని సుపర్వైజ్ కోసం

యర్రం శెట్టి శాయి

మిగతావారివేపు చూశాను.

“అవ్ ! నో మీటింగ్స్” అన్నాడు వివివ పాల్.

“అవును! ప్రస్తుతం మీటింగ్ వాడు!” అన్నాడు రాజేశ్వరి, పార్వతీదేవిలు దాంతో శాయీరామ్ ఇంక మాట్లాడ లేకపోయాడు.

ఆరోజు రాత్రి చాలాహాయిగా, ప్రళంభంగా నిద్రపోయారు కాలనీలోవాళ్ళు. దూరం ఉదయం ఎనిమిది గంటలయినా

దయింది.

తయంగా లేచి కూర్చుని టైమ్ పీస్ వైపు చూశాను రాత్రి పన్నెండవతోనే దప్పుడే !

ఇంత రాత్రినేక ఎవరు పిలుస్తున్నారో అర్థంకాలేదు

“చి తలుపు తీయవోయేసరికి మా శ్రీమతి కూడా లేచి కూర్చుని “వద్దు ? తీయకండి?” అంది గాలరాగా.

“ఎందుకని?”

భాగ్యంబుకట్టి

చాలామంది నిద్రపోతూనే ఉన్నారని జింజా ఆ ఒక్కరోజు కాలనీచరిత్రలో “స్వర్ణయుగం” అని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు.

నామటుకు నేను అంత మందినిద్ర అంత ఎక్కువసేపు కాలనీలోకొచ్చాక ఏనాడూ అనుభవించలేదు

రెండోరోజుకూడా ఆ తీయనినిద్రలో మునిగిపోతుంటే-తలుపుకొట్టిన చప్పు

“వచ్చింది దొంగలేమో-తలుపుతీశి శీరా మీకేమయినా అయితే - నా సంగతేమిటి? అందుకే మీ ఇన్సూరెన్స్ మొత్తం కొంచెం పెంచమని మొత్తుకుంటుంటే పించుకోరు-” అంది గొలుగుతూ

దానికి నా మీదకంటే నా ఇన్సూరెన్స్ పాలనీ మీద ప్రేమ ఎక్కువవటం చూసి నాకు వత్సమంది పోయిందిగానీ

భాగ్యంబు డయింగ్

వారు సమర్పిస్తున్న శీర్షిక

తానొక్కడని తప్పుకాదు తానెంతో అతా
 క్కందరూ తమధ్య మగాళ్ళను ఇమ్మా
 తన్నే మొత్తం పెంచుకుని గొడవ చేస్తున్నా
 ఉన్నాడు అలాంటి దొంగలు మా కంటి
 లయట ఉన్న ఓ దాని ఇంట తననించం
 విన కగ్గర్లుంటే వాళ్ళు అలాచన కలి
 గింది అతనికి పొలం దాటాల్సి మొత్తం
 అవలంబం అతని తుటుంటు చాలా అవ
 స్థలు పడటం గమనించాడు!
 “ఎవరు?” అంటూ అరచాను తలుపు
 దగ్గర చేపిపెట్టి.
 “ఎవరూ? ఏవేమిటి గురూ! నేనే జనా
 ర్థనని...” అంటూ జనార్థన్ గొంతు విని
 పించాక ధైర్యంగా తలుపు తెరచాడు.
 బ్రాహ్మణుడు గుప్పుమంటూ జోర
 బడింది రోపంతు.
 “ఏమిటింట రాత్రుపడు వచ్చావ్?”
 అడిగాను అశ్వర్యంగా.
 జనార్థన్ కంటి వెంటి కన్నీళ్ళు రాలి
 పోయినయ “గురూ! నన్ను వ...వ...
 మించుగురూ.” అంటూ నా చేతులుపట్టు
 తున్నాడు.
 నా కతనిమాటలు అర్థం కా లే టు
 “ఏమిటి? నేనేంచేయాలి?”
 “నన్ను వమించాలి గురూ! ముందు
 ‘వ’ అను?” అన్నాడు కన్నీళ్ళు తుడిచేసు
 తుని “వ” అన్నాన్నేను.
 “మిం —”
 “మిం —”
 “చు —”
 “చు —”
 “వ మిం చు —”
 “వ మింతు —”
 “అది-అదే గురూ! నన్ను వమించా

నని చెప్పి!”
 “ఎందుకు? నువ్వేం చేశావని!”
 జనార్థన్ గుండెలు కొట్టుకోసాగాడు
 “అమ్మో-అమ్మో-ఏం చేశానేమిటి గురూ.
 తోహంషేగాను.
 షేరీ! తోహం కాదు తో...తో —
 త్రోహం-ద్రోహం చేశాను గురూ! నీకు
 తీరని త్రోహంషేగాను-
 ఏం చేశావ్?”
 “ముందు వమించానను-వ...మిం...
 చా అను గురూ”
 మా అవిదకు జనార్థన్ గొడవ అర్థం
 అయినట్లు కాదు. “ఏమిటా ఏమిస్తున్నా
 డు ? చాళ్ళవాళ్ళవరికయినా నీరెటున్గ
 ఉందా ?”
 “వ్” అన్నాన్నేను “అదేంకా...
 ముందు కొద్దీని వచ్చాడు-”
 మా అవిద అధిరవేడిరది “అ...
 మందే-”
 కాగి ఉన్నాడితో వాదేనే అనవసరం
 అన్నవిషయం మాకు పోలీస్ డిపార్ట్
 మెంట్ ద్వారా వాగా అనుభవమయింది.
 అందేత రాజీ కొచ్చేయడానికి ప్రయత్నిం
 చాను.
 “నరేంద్రదరూ! వమించానే - ఇంక
 ఇంటికెళ్ళిపో”-అన్నాను నా నిద్రపాదయి
 పోతున్న విషయం గుర్తుకొచ్చి
 “నో-” గట్టిగా అరచాడు జనార్థన్
 “నేనొప్పుకోను!”
 ఆ అరుపుకి మా పిల్లలూ, పక్కంటి
 వాళ్ళూ లేచివచ్చి నింబర్తారక్కడ
 ‘ఎందుకని వచ్చుకోవు ? అశ్వర్యంగా
 అడిగాను
 “నేనేం తో-తో-త్రోహం చేశానో

బెరితుండా నన్నెలా వమిప్రాప్త ! అలా
 బిల్లికి వమించేయటం నా కిష్టం లేదు -
 వమించేవాడెప్పుడూ రిజన్ తెల్లకోవాలి!"
 సరే-నా కేంద్రోహం చేశావో చెప్పు
 భక్తరగా !

నైన్ థిన్ ఎయిషీటులో సిగిరెట్
 ఫామిన్ వచ్చింది గుర్తుందా?

"అవును - సిగిరెట్ ఫామిన్! అంటే
 సిగిరెట్ కరువు - అప్పుడప్పుడూ మన
 టోగలో సిగిరెట్ కరువు రాదు?"

"అవును - బిల్లిండి - వస్తుంది!"

"అ! ఆ సిగిరెట్ ఫామిన్ నైస్టిన్
 ఎయిషీ మూలో వచ్చినప్పుడు-నువ్ నన్ను
 కోడి బిష్టావలో సిగిరెట్ అదిగావు
 గుర్తుందా?"

"అదిగానేమో - నాకు గుర్తుంది -"

"గుర్తు లేపోలే గుర్తు తెచ్చుకోవాలి!"

"భరే అదిగాను!

అప్పుడు నేనేం చెప్పాను?"

"ఏమోగుర్తులే..."

"నో! గుర్తు తెచ్చుకోవాలి!"

"సిగిరెట్ ఇచ్చావ్ -"

"అబద్ధం! నేనివ్వలేదు -"

"అ గుర్తుకొచ్చింది - ఇవ్వలేదు!"

అన్నాను అబద్ధమాడేస్తూ.

"ఇవ్వకుండా ఏం చెప్పాను?"

"సిగిరెట్ల లేవని చెప్పి ఉంటావ్ -"

"చెప్పి ఉంటావ్ కాదనా! అదే
 చెప్పాను!"

అవును! అదేచెప్పావ్ -"

హఠాత్తుగా జనార్థన్ కిందకూర్చుని
 నెత్తినరెండు చేతులూ పెట్టుకుని ఏడ్చేయ
 నోడు.

"అక్కడే నీకు డో-డో-డ్రోహం

అ! అలాంటి గురుభా! నా జేబులో
 అప్పుడు రెండు సిగిరెట్లు ఉన్నాయ్ -
 అయినా లేవని అబద్ధం చెప్పాను -"

"అదా-ఏంవల్లేదులే! అందులో పెద్ద
 ఇదే ముందీ? నవ్వేస్తూ అన్నానుపైకి
 కాసి లోలోపల అలా అబద్ధం చెప్పినం
 దుకు వక్రుమండిపోయింది

జనార్థన్ కోపంగా లేచినిలబడ్డాడు

"అలా మాట్లాడకు గురువా! ఏ
 వల్లేదులే అంపామిషి! అది ద్రోహం
 కదూ!"

"అవును ద్రోహమే -"

'అయితే చెప్పు-అలా! నేను వేషి
 నోడో - డో - ద్రోహానికి వమించానని
 చెప్పు -'

"సరే వమించాను!"

"నువ్ వమిస్తే వరిపోయిందేమిషి ?
 మా వడినన్ను వమించాడూ?"

మాఅవిడ, ఉలిక్కిపడింది.

"నువ్కూడా వమించానని చెప్పేయ్యో
 వే! గొడవెందుకు!" అన్నాను మా
 అవిడలో.

"నేనూ వమించానండీ!" అందామె.
 అబ్బ! ఈ మగనన్నాసులు లాగితే ఇంత
 సాధుజంతువులుగాకూడా. మారే అవకాశం
 ఉందన్నమాట! అంది నాతో రహస్యంగా
 జనార్థన్ మావెనుకనిలబడ్డ పిల్లలవేపు
 చూశాడు.

"మరి అప్పు వమించాడూ?"

"వాళ్ళకూడా వమించాల్లే!" అన్నా
 న్నేను.

"ఏదీ వాళ్ళు మాట్లాడందే?"

"రాత్రుళ్ళు వాళ్ళు మాట్లాడరు -"
 జనార్థన్ వాళ్ళదగ్గరకెళ్ళి కింద
 కూర్చున్నాడు.

“పిపి” అన్నాడు బాళ్ళ బుగ్గలమీద చిదికెవేస్తూ.

వాళ్ళు భయంగా మానేపు చూచారు “లిలి”...వాళ్ళు రెండడుగులు వెనక్కు జేచారు.

“క్రిక్రి” అన్నాడు మళ్ళీ — నేను కల్పించుకోకపోతే ఆ కార్యక్రమం తెల్లారే వరకూ సాగేట్లు కనిపించింది.

“ఇంక ఇందికెళ్ళు-దైమ్ ఒందిగంట వుతోంది” అన్నాను విసుగ్గా.

జనార్దన్ లేచినిలబడ్డాడు. వెనక్కు తిరిగి రెండడుగులు నేసి మళ్ళీ తిరిగి వచ్చాడు

మరి రంగారెడ్డిమాటేమిటి ! అడు వమించొద్దూ ?” అందిరపడ్డాను.

‘అదేమిటి? రంగారెడ్డిందుకు క్షమించటం ?

అతిక్యూరా డో-ట్రోహంజేషాను. అటూకూడా వమిస్తేగిని వెళ్ళును—” అన్నాడు మళ్ళీ కూర్చుంటూ, చేసిందిలేక నేనే వెళ్ళి రంగారెడ్డిని నిద్రలేపుకొచ్చాను రంగారెడ్డిని చూస్తూనే తబారమని అతనికాళ్ళమీద పడిపోయాడు జనార్దన్.

నీకు డ్రోహంజేషాను గురూ-దో-డో-హం—దో-డో-హం—డ్రోహం !”

“నాగే భయలేకుతే- పద-మి ఇంది క్షాం !”

హఠాత్తుగా గట్టిగా ఏడవటం మొదలు పెట్టాడతను. దాంతో అందరికళ్ళలో భవ భవ లైట్లు వెలిగిపోయినయ్య. ఆ తరువాత ఒక రొక్కరేవచ్చి మూగిపోయాడక్కడ. మరి కాసేపట్లో పెద్దబా, పిల్లలూ అంతా క్రిందికిలదాచిపోయారు.

“నేను నీకు డ్రోహంజేషాను గురూ!

నీకు తెలిదది-”

“ఏమిటది ?”

“నాలుగేళ్ళక్రితం రేడియోలో జనరం జనిలో శ్రోతలుకోరిన రికార్డులో - ఒక ఖూతుపాట కోరి-అది కోరినవారు రంగా రెడ్డి నిర్భయనగరకాలని అని నేనే దాసేచాను.”

“నువ్వు ఆ పని చేసింది?” కోపంగా అన్నాడు రెడ్డి.

“అవునుగురూ! నేనే-నేను టి.వి.లో వేషంకోసం ఆ ప్రొడ్యూసర్‌ని బారకి టీసుత్వంటానికి రెండొందలు అప్పు అడి గితే లేదన్నాడని కోపంవచ్చి ఆ పని వేషాను—

“అందరం - రెడ్డిని బ్రతిమాలాము” ముందు వాడిని క్షమించేసెయ్ - లేపోతే ఎవ్వరికీ నిద్రఉండదు-”

“సరే - క్షమించాను”, అన్నాడు రెడ్డి. “ఇంక మీ ఇంది వెళ్ళుగాని పద-”

“మరి...రాజేశ్వరి వమించొద్దూ ?” అందరం ఉలికి పడ్డాము‘రాజేశ్వరి?’

“అవును-రాజేశ్వరింక్కుడా డ్రోహం జేషాను.”

“నాకేం డ్రోహం చేసిన గుర్తులేదే-” అంది రాజేశ్వరి.

“నైస్సీన్ డైరీ ఎయిషి మాలో మీరా పినకడ ‘జ్యోతి’లో పడింది గుర్తుంపా?”

“అదెందు గుర్తుండదు?” ఉత్సాహంగా అందామె అందులోనే హోరే శివశంకర్! వాళ్ళ పిన్నికూతుర్ని మర్డర్ చేస్తారెవరో! ఎవరో ఎవరికి తెలిదన్నమాట! అలిరికి ఆ అమ్మాయికికూడా తెలిదు-శివశంకర్! ఎనిమిదిమంది మీద అనుమానం ఉంటుందన్నమాట! మొదటి అనుమానితుడు రిమ్

రాజ్! క్షాకోసం అర్థరాత్రి రెండింటికి భీమరాజ్ ఇంటి కెళ్ళాడతను. లోపల జొరబడి గోడపక్కన నిలబడతాడు
“షావ్-” అంటూ ఓ కత్తి అతని పక్కనుంచి దూసుకుపోతుంది.

“షావ్ షావ్ షావ్” అన్నీకత్తులే!...
.....“పిల్లలా - ఆడాళ్ళు శ్రద్ధగా ఆ కథ వివరించుచూ సేసరికి మా అంచరికి వచ్చి మండిపోయింది.

“స్టాపిట్!” అరచాడు రంగారెడ్డి

రాజ్ జ్వరి భయపడిపోయింది ఆ కేకకు.

“మీ కథ రేపు చెప్తురుగాని - ముంది తనిని డిస్పోజ్ చేయనియండి!”

“ఆ కథ పరమశైత్ర కథ అని అలాంటి శైత్ర ‘జ్యోతి’లో ప్రచురింప వద్దని ఆ తరువాత నెలలో ఒకడు త్రరం ఉత్తరాం శ్రీధరలో పడింది గుర్తుంపే?” అడిగాడు జనార్దన్.

“అవును-పోకీరి వెధవ! ఇడియట్! జాక్-బాడెవాడ్-కె కిషన్ రావ్, న్యూనల్లకుంట అని రాగాడు-”

జనార్దన్ తలవంచు కున్నాడు

“అది రాషింది నేనే రాజేశ్వరిగారూ.”
జనమంతా ఉలికిపడ్డారు.

“మీరా?” అంది రాజేశ్వరి

“అవును - అదే మీకు చేసిన దో -
ప్రోహం! షమించాననండి!”

“నా కథలను విమర్శించే వాళ్ళను నేను
భస్తే షమించను” - చిగుసుకు
పోయిందామె.

ఆ మాటతో జనార్దనం భోరున ఏడవ
టం మొదలుపెట్టాడు.

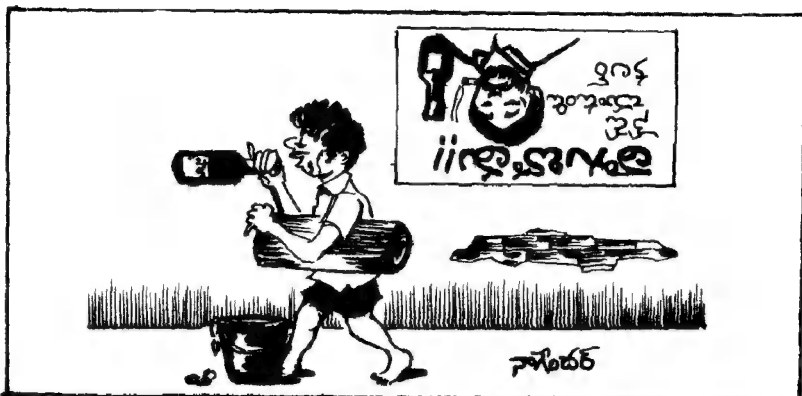
అందరం కలసి ఆమెను పక్కకు తీసు
కెళ్ళి బ్రతిమాలాము.

“చూడండి! మీ కథలన్నీ క్లాస్ పాఠ
కులు మెచ్చుకుంటారు - జనార్దన్ లాంటి
మాన్-మషాలాగాళ్ళు చెత్ర అంటే మీకెం
దుకు! మీవన్నీ ‘క్లాసిక్స్’ అని మేమంతా
ఎప్పుడు చో చెప్తున్నాం కదా!”
అన్నాడు శాయీరామ్.

“సరే షమించాను” అందామె.

వెంటనే అందరం కంసి జనార్దన్ ని
తీసుకెళ్ళి బ్యాంక్లో మందం మీద పడే
ము.

“ఏమిటో అన్నయ్యగారూ! ఆ పాడు

సినిమాల్లో వేషంకోసం మద్రాస్ వెళ్ళిన దగ్గర్నుంచి అలవాటయింది రోజూ రాత్తుకు తాగి ఇంటి కొచ్చి నానాగొడవా చేస్తున్నారు." అంది వాళ్ళాచిద కన్నీళ్ళు తుడుచుతుంటూ

అవునమ్మా! ఆ మనిషి కూడ గిట్టిన తయారయ్యిందా! సినిమా ఏషాల్టిష్ట తెల్ల ఈ చెడ్డ అలవాటు జేస్తోని పైసలన్నీ ఖర్చుజేసి మమ్మల్ని చాలా కష్టపెడుతున్నారు" అంది యాదగిరి భార్య గద్దర స్వరంతో

"అంతేకాదు! వీళ్ళిద్దరూ కలసి మా ఆయనకూడా బంపంతంగా తాగించారు మొన్న అలా తాగుతేగానీ సినిమారచయిత లవలేరు అని ఎవరో చెప్పారట! అంది చంద్రకాంత్ భోపాద్వాన్ భార్య అతని వంక కోపంగా చూస్తూ

"ఆ మాట నిజమేలే! చాలామంది రచయితలు ఇంతకుముందే చెప్పారనాకు" ధిరాగా అన్నాడు చంద్రకాంత్

"అవునుగూరూ! వీళ్ళిద్దరూ మద్రాస్ లో ఆ వెదవనిసిమాల్లో ఒక్క వేషం వేశారో లేదో తెగపోజుకొడుతూ రోజూ బార్

తెత్తున్నారు" అన్నాడు రంగారెడ్డి

"వీళ్ళసంగతి రెపు ఆలోచిద్దాంలేండి" అన్నాన్నేను నిద్రను ఇంకా సర్వనాశనం చేసుకోవటం ఇష్టంలేక

"కాదు - ఇప్పుడే తేలాలి!" అంది పార్వతీదేవి ఓడితంగా "మొన్న చంటింట్లో మావారు వంటలో నాకు సాయం చేస్తూ అన్నంవారుస్తూండే కిటికీలోనుంచి చూసి పాటపాడాడు ఇద్దరూ!" అందామె కనిగా

"పాటేమిటి? ఏమని పాడారు?"

అడిగాడు శాయీరామ్ కుతూహలంగా

అందమయిన జీవితమూ - అద్దాల

సౌధమూ

వంటచేస్తూ బ్రతికితే వదలిపోవును

మందుకొద్దీ తిరుగుతే దన్వైపోవును

అని పాడారు

ఆ పాటలోని సాహిత్యం వినగానే

ఆదాళ్ళందరికీ వళ్ళు మండిపోయింది

"అయితే ఇప్పుడే తేల్చాల్సిందే" అంది

పాపితమ్మకూడా! పరిస్థితి బేయిచాటి

పోతుందని గ్రహించి రంగారెడ్డి కల్పించు

కుశ్శాడు

“ఆ విషయం నిజమేగానీ-వాళ్ళిద్దరూ ముందుప్రభావంలో ఉన్నప్పుడు మన మాలేం వెంటాడు? వచ్చే ఆదివారం మీడింగ్ పెట్టుకుందాం!”

కాయారామ్ ఆనందంలో పొంగిపోయాడు “సోదరసోదరీమణులారా! అనుకోకుండా తలెత్తిన ఈ రాగుడుషమస్య గురించి వచ్చే ఆదివారం మీడింగ్ ఏర్పాటు చేస్తున్నాము కనుక” అంటూ జనం ఇళ్ళల్లోకి వరదవడిగా వెళ్ళిపోవటం గమనించి ఉపన్యాసం ఆపేశాడు

మర్నాడు పొద్దున్నే ఆందరం కలసి జనార్ధన్ యాదగిరిని పిలిచి రాత్రిగొరవ గురించి కదిపాము

“నీనిమాఅర్జిస్టరున్నాక మాకు మండు బాలా అవసరం బ్రదర్! రాత్రింబగళ్ళు మాటింగ్ల తెళ్ళటం, విక్రాంతి ఉండక

పోవటం, లైట్స్ వేడిలో నిలబడటం— మా లైఫ్ ఎవరికి తెలుస్తుంది? ఎందుకు ముందుకొడుతున్నామో ఎవరర్థం చేసుకుంటారు?” అన్నాడు జనార్ధన్ హాస్యంలో! మాస్టూ.

“అవును గురూ! ముందుకొడితేగానీ తెమెరాముందు నిలబడరానికి బాదు” అన్నాడు యాదగిరి

“రెండునిముషాల వేషం వేశానో లేదో బోధిపోజు పెడుతున్నారేమిటి? ఆ ఓక్క-నీనిమాకూడా విజయవాడలో ఊరి బయట హల్లో ఒక్కొక్క మాణింగ్షో ఆడింది—” అన్నాడు గోపాల్ రావు

జనార్ధన్ ఉక్రోశంగా లేచినిలబడ్డాడు “అలా అబద్ధాలు మాట్లాడకండి! రెండో రోజుకూడా మాటింగ్షో వేశారుట”

“అయినా రాత్రి పెగ్ నెంబర్ డ్రీ

విద్యుత్తు ప్రయోజనం చూపుచు

విద్యుదుల కొక ముఠా రుచుల కెరల
అప్పు యొక్కరి అప్పుడు తెలుసు ముఠా
వెలుపొసగు మెప్పుమెనునీ ఒకడు -

చిరీమీన తుంతుం
(ప్రజాసహస్యంకర అర్థమక)

యర్రంకెట్టికెయి
అప్పుచకైతితో సంకల్ప

ప్రచురకు -

నారస పబ్లికేషన్స్
హనుమంత విజయ వేది

కొట్టం కాబట్టి కొంచెం సరదాగా కాలని అంతా తిరిగిముగానీ—పెగ్ నెంబర్ టూ లోపట ఏమీ గొడవుండదు—” అన్నాడు యాదగిరి

“మేము రోజూ తాగేదికూడా లేదు— మనసు బాగోనప్పుడే” అన్నాడు జనార్ధన్ ఆరాత్రి సరిగ్గా పన్నెండింటికి మళ్ళా తేకలు వినిపించినయ్ కాలనీవాళ్ళంతా కిదికిల్లోనుంచే టార్ప్ లైట్లు పాకన్ చేసి చోద్యం చూడసాగారు

‘నా కొడుకులు! ఒకే ఒక్క మాణింగ్ షో ఆడిందంష! ధూ! దొంగనాయక్కు” అరచాడు జనార్ధన్

“సాలేగాళ్ళన్నా ఆళ్ళందరూ! రెండో రోజు మాణింగ్ షోల మన యాక్షన్ కి ఇద్దరు తప్పట్లు కొట్టినట! ఆ సంగణోళ్ళన్న చెప్తరేమో చూడు—”

ఆ తరువాత ఇద్దరూ ప్లాట మొదలు పెట్టారు “జయంబు నిశ్చయంబురా భయంబు లేదురా! సినిమాపీట్లు తెల్సినోడికి ఎదురులేదురా—ఎదురులేదురా”

మర్నాడు ప్రాథున్నే మళ్ళీ వాళ్ళిద్దరినీ బయటకు పిల్చాము “ఎప్పుడో మనసు

బాగోనప్పుడే తాగుతామన్నాడుకదానిన్న అడిగాడు రంగారెడ్డి కోపంగా

“నిన్న మళ్ళీ మనసు పాడయిపోయిందన్నా” అన్నాడు జనార్ధన్ విచారంగా “ఎందుకని?”

“మా ప్రొడ్యూసర్ సెకండ్ పిక్చర్ లో మళ్ళీ మచ్చల్ని బక్ చేసుకుంటా నన్నెప్పి— మోసంచేగాడు—”

“అంటే ఇంతే వరి నయినా వేసుకున్నాడా?”

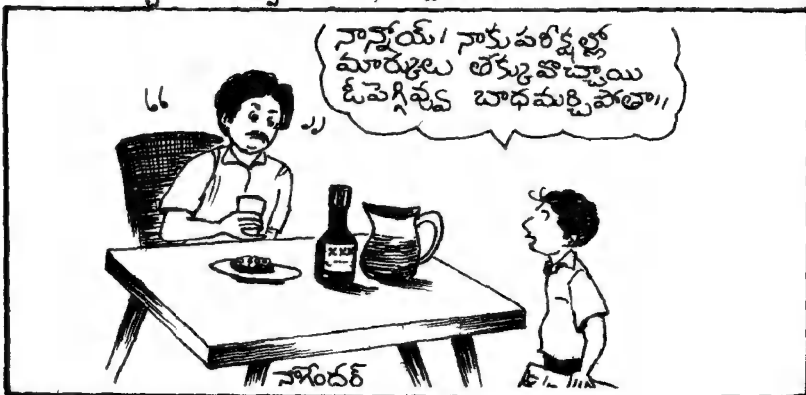
“కాదు గురూ! అసలు సెకండ్ పిక్చరే తీయకుండా ఎగ్గొట్టాడు!”

“బాస్టర్! ట్రీప్ ఆఫ్ ప్రెమిస్” అన్నాడు యాదగిరి కోపంగా

“అంటే ఇవాళ ఏగాడవా ఉండదని గారంటి ఇస్తారు! అంతేనా?”

‘సెంటిపర్సెంట్” అన్నాడు జనార్ధన్.

ఆ రోజురాత్రి హఠాత్తుగా బయట తేకలు వినిపించినయ్ అది యాదగిరి గొంతని తెలుస్తూనే ఉంది వెంటనే బయటకు పరుగెత్తాను అప్పటికే మిగతా చాలా మంది ఇళ్ళల్లోనుంచి బయటి కొస్తూ కనిపించారు ఆగొడవకి

ఒకవత్తుల్లారో మేల్కొనండి!

మీతో స్వీట్ మెమోరీస్ శారీస్..
గార్డెన్ శారీస్ కొనిపించే
మోనికా-చావరి, పెర్లిస్ కంబిస్ట్..
లాంటి మోడల్స్ వెనుక కథలు
తెలుసా ?!

తెలుగు నవలా ప్రపంచంలో సంచలనం సృష్టించిన
ఇన్స్టిగేటివ్ థ్రిటర్
సూర్యదేవర రావు మోహనరావు

హామర్
విడుదలైంది!

సహజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
మీరు రాక * విలయవాడు-2

అందరం కాలనీమధ్యలో అగిన ఆటో
బిషా దగ్గరకు చేరుకున్నాం. ఆటోలో జనా
ర్థన్, యాదగిరి ఇద్దరూ కూర్చుని ఉన్నారు.

"మేమేం ఊరోళ్ళం అనుకున్నావా?
ఏయ్-మంచిగే జెప్తున్నా - మా కాలనీకి
తీస్కపో! లేకుంటే నువ్వు ఈదనే ఉం
టావ - నీ ఆటోలో ఇక్కడనే ఉంటాది!"
అన్నాడు యాదగిరి.

ఆటోడ్రైవర్ మావేపు దీనంగా
చూశాడు.

"ఇగో చూడండిసార్! ఆర్థగంట కెళ్ళి
కిరికిరి జేస్తున్న పీళ్ళు - నిర్భయనగర్
కాలనీ ఇదేనంటే ఇనటం లేదు."

"పిళ్ళక్కడ ఎక్తారు ఆటో ఆసలు?"
అడిగాడు శాయారామ్

అదేసార్ - కాలనీ బయటే బార్లో.
నుంచి వచ్చి ఆటోలో కూర్చున్నారు.
నిర్భయనగర్ కాలనీ ఇదేగదానర్.

ఆటో ఎందుకు అని ఎంత మొత్తుకున్నా
విస్తేదు-

"ఏమిటి యాదగిరి గొడవ? అడిగా

"చూడుగురూ! ఆటో ఎక్కి కూచు
న్న మో లేటో-నిర్భయనగర్ కాలనీ ఇదే
ధిగమంటున్నాడు."

"అవును మరి! మన నిర్భయనగర్
కాలనీ ఇదేగదా?" అన్నాడు రంగారెడ్డి.

"ఇదిగో - మనాళ్ళయిండి ఆ ఆటో
బాదిన షపోట్ షేప్సారా! మీకు ఏగు
లేదా? దమ్ముంటే మమ్మల్ని షపోర్ట్
షేయాలి!" అన్నాడు జనార్థన్ కళ్ళు
కొంచెంగా తెరచి.

"అంటే ఇది మన కాలనీ కాదంటావా?"

అడిగాడు శాయారామ్

"చచ్చేకాదు! మన కాలనీకి ఇంకా గాలా

దూరం పోవాలి!" అన్నాడు యాదగిరి

"ఇదే కిరికిరిపార్ - ఆర్థగంట కెళ్ళి!
ఇర మదదే జేయండిసార్-వాళ్ళను బయ
టకు లాగుదాం!" అన్నాడు ఆటోడ్రైవరు.

"మమ్మల్ని బయటకు లాగుతావా!
నీయవ్వ-ఎందుకు లాగుతావే - పోలీస్
రిపోర్టుస్తాం! ఏమనుకుంటున్నావో!"
అన్నాడు జనార్థన్.

"జనార్థన్! ఏమిటోయ్ ఇది? ఆటో
దిగండి!" అన్నాడు గోపాల్ రావ్.

"మేము దిగం!" అన్నాడు యాదగిరి.

"ఎందుకని?" అడిగాడు శాయారామ్

"ఇది మన కాలనీ కాదు."

"కాకపోవటమేమిటి? మీ ఇల్లు కనబడ
టంలేదా?"

"నా కషలు ఇల్లేలేదు."

యాదగిరి భార్య ఆమాట వినడంతోనే
కోపంగా ముందు కొచ్చి నిలబడింది.

"ఏమిటి నీకసలు ఇల్లు లేదా?"

"లేదు -"

"ఇప్పుడు ఇల్లులేదంటున్నావ్, ఇంకా
సేపాగుతే భార్యలేదంటావ్ -"

"అవ్-నాకు భార్యగూడ లేదు."

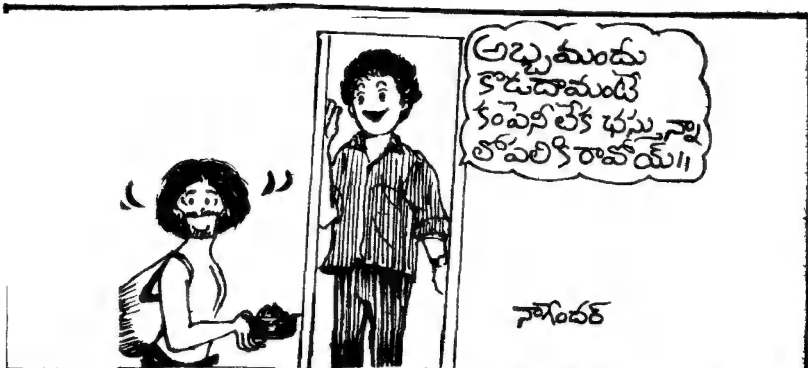
'ఓర్నాయనో-భార్యలేదంటున్నాడు'
అంటూ గట్టిగా వీధుపు మొదలుపెట్టిం
దామె.

అందరం అడ్డుపడి ఆమెవీధుపు
ఆపేశాం.

"ఇదిగో చూడవోయ్ - ఇలా రా ఓ
సారి" ఆటోడ్రైవర్ని పక్కకు పిలిచా
న్నేను.

"ఏమిటి సార్?"

"నువ్వొపనిచెయ్ - ఆటోని కాలనీ
చుట్టూ ఓ రౌండ్కొట్టించి తీసుకురా !

ఊపుడు దిగుతారేమో చూద్దాం!" సలహా ఇచ్చాడు రంగారెడ్డి

అటో రివ్యూన కాలనీవెనుక వేపునుంచి కొండకొట్టి తిరిగివచ్చి మధ్యలో ఆగింది

"ఇదేసారి నిర్భయనగర్ కాలనీ-" అన్నాడు అతను

"గట్ట దారికిరా ! ఎంతలాగినాగాని మా కాలనీవివ్వాలెనుక కోలేని పేవకూఫల గాదు మేము "

అన్నాడు యాదగిరి ఆటోదిగుతూ జనార్దన్ కూడా దిగి నిలబడ్డాడు అటోవాడు హఠాత్తుగా నా కాళ్ళమీద రంగారెడ్డి విళ్ళమీదా పడిపోయాడు-

"ఇయో నా ఆటోనీ, నా ఫామిలీని బ్రతికించి నుసార - లేకుంటే ఈ ద నే రెల్లారిపోతుండే "

వాళ్ళిద్దరినీ బువంతంగా ఇళ్ళల్లోకి తోడ్చుకెళ్ళాము ఆ మర్నాటినుంచి మా కాలనీపేరు చెప్తే ఆటోవాళ్ళ రావటానికి తిరస్కరించటం మొదలుపెట్టారు భారీ అటోలు, సైకిల్ రిక్షాలు అంతవరకూ నెమ్మదిగావచ్చి- మా కాలనీ దాచేవరకూ మాంచిస్పిడులో వెళ్ళిపోతున్నాము

రోజూ రాత్రి పన్నెండింటివరకూ

వాళ్ళిద్దరూ కాంపిలంలా తిరుగుతూ అండ ర్నీ నిడ్రలేపుతూ, పాటలుపాడుతూ నానా గొడవా చేసేస్తున్నారు

శనివారంనాడు రాత్రి వాళ్ళతోపాటు చంద్రకాంత్ ఫటోపాఠ్యాయ్ కూడా చేరి గట్టిగా పాటలుపాడడం ప్రారంభించేసరికి కాలనీలో అదాళ్ళందరికీ భయం పెరిగి పోయింది "

రోజూకో మగాడుకొప్పున వెళ్ళి ఆ గ్యాంగ్ లో చేరిపోదాడేమో అన్న అనుమానం వచ్చేసింది అందుకే మర్నాడు కాయారామ్ ఏర్పాటుచేసిన మీటింగ్ కు మగాళ్ళకంటే అదాళ్ళే ఎక్కువమంది వచ్చారు

"ఇదంతా పెగ్ నెంబర్ ట్రి వల్లే వస్తోంది!" అంది రాజేశ్వరి మైక్ ముందు నిలబడి "ఏళ్ళ మందుకి సంబంధించిన విషయాన్ని నేను సేకరించాను చాలా ఖార్ లో ! ఏళ్ళ తెపాసిటి ఏమిటంటే రెండు పెగులవరకూ ఎలాంటిసమస్య ఉండదు కానీ పెగ్ నెంబర్ - ట్రి కొట్టగానే అమాయకులయిన మనలాంటి ప్రజలమీద పడి చిత్రవధ చేసేస్తున్నారు కనుక పెగ్ నెంబర్ ట్రి కొట్టలేకుండా వాళ్ళకు

అద్భుతదాం మనం! అందామె. అంతా తప్పట్లు మార్చిపోయినయ్యే. |

“అయితే వాళ్ళకు మూడోపెగ ఇవ్వకుండా నాలుగూఅయిదూ ఎన్నయినా ఇవ్వమని బారవాళ్ళకు చెప్తేసరి!” అంది పార్వతీదేవి.

మేమందరం నవ్వాం ఆ సలహాకు ! ఎందుకు నవ్వారని పార్వతీదేవి తరచి తరచి అడిగిందిగానీ మేము చెప్పలేదు.

“ఏళ్ళను మందుజోలికి పోకుండా డేయాలంటే ఒక అయిదీయా ఉంది !” అంది రాజేశ్వరి.

“ఏమిటిది ?” ఆశ్చర్యంగా అడిగారు జనార్ధన్ భార్య, యాదగిరిభార్య.

“హిప్పాట్రెక్ డేయంటి! తాగుదంటే ఎంతీకలిగేట్లు హిప్పాట్రెక్ డేయిస్తే చాలు! ఇంక జన్మలో తాగుదు.”

“అద్యుతం - అద్యుతం !” అంటూ తప్పట్లుకొట్టింది చంద్రకాంతభార్య.

“ఇంకో మందుకూడా ఉంది !” అన్నాడు రంగారెడ్డి.

“ఏమిటిది?”

“డిసూత్ ఏరామ్ అంటే (యాంటా బ్యాంక్) బాండ్ లెట్టు వాడితే వాళ్ళకు ఆ తాగుదుసీసాలు చూస్తేదాలు భయం పట్టుకుంటుంది.”

అందరూ తప్పట్లుకొట్టారు మళ్ళీ.

మా కాలనీలోనే ఉన్న వివిన్ పాల్ ఆ మర్య ఆరుగంటల్లో హిప్పాటిజం క్రాస్ కోర్స్ నేర్చుకున్న విషయం మాకు గుర్తు కొచ్చింది ఆ పనికి అతనినే నియోగించాము

మర్నాడే రంగారెడ్డి శుభ్రఫిరమ్ బాండ్ లెట్టు రెండోదలు తెచ్చి జనార్ధన్

భార్యకూ, యాదగిరిభార్యకూ ఇచ్చారు.

“రోజుకి రెండుచొప్పున - వాళ్ళకు తెలీకుండా మంచినిళ్ళల్లో వేసితాగించండి అంటూ సలహా ఇచ్చాడు.

ఆరోజు సాయంత్రమే వివిన్ పాల్ హిప్పాటిజం ప్రారంభించాడు.

యాదగిరిఇంట్లోనే అందరం గుమికూడాము.

“మీరిద్దరూ నావంకే చూస్తున్నారు” అన్నాడు వివిన్ పాల్.

“అవును చూస్తున్నాం” అన్నారు భార్యద్దరూ.

“నా కళ్ళల్లోకి చూస్తున్నారు—”

“అవును చూస్తున్నా—”

“మీరిప్పుడు నిద్రావస్థలోకి వెళ్ళిపోతున్నారు. మీ కళ్ళు మూతలుపడిపోతున్నాయ్. మీ మనసంతా ప్రకాంతంగా ఉంది. మీరు రెక్కలాంచిన పక్షుల్లా ఎక్కడికో, ఏ లోకాల్లోకో ఎగిరిపోతున్నారు. నా గొంతు తప్పితే ఇంక మీకు ప్రపంచంలో ఏమీ వినిపించకంలేదు...”

‘అన్నీ వినబడుతున్నాయ్’ అన్నాడు జనార్ధన్.

“వినబడుతున్నా సంగతి బయటకు చెప్పకూడదు” కోపంగా అరచాడు పాల్

‘మీరిప్పుడు ప్రగాఢమయిన, ప్రకాంతమయిన, పవిత్రమయిన, ప్రక్షాళనమయినస్థితిలో కెళ్ళిపోయారు - చస్తే బయటకు రాలేదు! వస్తే చచ్చారే! ఇప్పుడు మీకు నేనేది ఇచ్చినా మజ్జిగలాగానే కనబడుతుంది ! మీరేం తాగినా మజ్జిగలాగానే కనబడుతుంది ! ఇల్లంతా మజ్జిగమయం! బారీ అంతా మజ్జిగమయం! ప్రపంచమంతా మజ్జిగమయం!’ అంటూ

అపి యాదగిరిభార్యకు సైగజేసాడు పాల్.

అమె వెంటనే రెండు గ్లాసుల్నిండా బ్రాండ్ పీసుకొచ్చి వాళ్ళిద్దరికి ముందూ చెరో గ్లాసు పెట్టింది

"ఇప్పుడు మీరు మీ ముందు గ్లాసుల్లో ఉన్న మజ్జిగ తాగుతారు!" అన్నాడు పాల్.

"మజ్జిగ-"

"ఇంకా తాగండి!"

"వద్దు! మజ్జిగంటే మాకు ఎలర్జీ-"

అందరం పాల్ని కౌగలించుకున్నాం!

"అంతే! వీళ్ళక ఎప్పుడు బ్రాండ్ తాగినా మజ్జిగలా అని పించింది - కనుక వీళ్ళు వీళ్ళక మందు కొట్టరు-" అన్నా దరను విజయగర్వంతో.

"ఫెంటాస్టిక్! ఈ వార్త మా పేపర్లో వేసేస్తాను" అన్నాడు గోపాల్ రావ్.

"ఇంక మీరిప్పుడు నార్మల్ ప్రపంచంలో కొచ్చేస్తారు. అయితే బ్రాండ్ విస్తీర్ణం దీని ఏం తాగినా మీకు పుల్లని మజ్జిగ తాగినట్లే అనిపిస్తుంది-" అన్నాడు పాల్.

వాళ్ళిద్దరూ మామూలు ప్రపంచంలో కొచ్చేతారు.

వెంటనే టాబ్లెట్లు కలిపిన మంచినీళ్లు ఇద్దరికీ ఇచ్చేసింది జనార్ధన్ భార్య

అది తాగినే ముట్టి చూచి 'తెప్పు' మని అరచారిద్దరూ

"ఏమిటరా అరచారు?" అడిగాడు రంగారెడ్డి

"భయం వేసింది సిండుకో!" భయంగా చెప్పారు వాళ్ళు.

రంగారెడ్డి గర్వంగా మా అందరి వేపూ చూశాడు

ఆసాయింత్రం వాళ్ళిద్దరూ మళ్ళీ బార్ తెల్లంటే నేను రహస్యంగా వాళ్ళను వెంట దించి వాళ్ళకు తెలికుండా ఆ పక్క-రూమ్ లోనే కూర్చున్నాను

"ఏచ్చి సన్యాసులు-మనం నిజంగానే హిప్పట్రెజ్ అయిపోయామనుకున్నారు-" అన్నాడు జనార్ధన్.

ఇద్దరూ పగలబడి నవ్వుకున్నారు కాసేపు.

"ఆ మంచినీళ్ళు తాగినే మనకు నిజంగానే భయం వేసిందనికూడా తరే బోల్తా పడ్డారు-"

మళ్ళీ నవ్వుకున్నారీద్రూ
 బేరర్ బాటిర్ తీసుకెళ్ళి గ్లాసులో
 నుండు పోయటం నాకు వినబడుతూనే
 ఉంది.

రెండు నిమిషాలు నిశ్శబ్దంగా ఉన్నా
 రీద్రూ

"ఇదేదో మజ్జిగ వాసనాస్తోందేమిటి?"

అన్నాడు జనార్దన్

"అవునన్నా! నేనూ అదేచెప్తామను
 కుంటున్న నీతో..." అన్నాడు యాదగిరి

జనార్దన్ బేరర్ని పిలిచాడు

"యస్సార్"

"బ్రాండ్ అదోలా ఉందేమిటివా?"

"అదే బ్రాండ్ కదూర్ తెచ్చింది?"

"అప్కోర్స్ బ్రాండ్ అదేననుకో-ఇంకె
 వరూ దీన్ని గురించి ఏమీ చెప్పలేదా?"

"ఏవరి కాబిట్టో కూర్చున్నాయన
 చెప్పరుసార్!"

"ఏమని?"

"ఈసారి స్టాక్ చాలామంది స్టవ్తో"

వచ్చిందని..."

బిసి-సరే-నువ్వెళ్ళు..."

మళ్ళీ అగుడునిమిషాల నిశ్శబ్దం

"నేను తాగలేనుగురూ! నా కింకా
 మజ్జిగవాసనే కాకుతోంది" అన్నాడు
 జనార్దన్.

"నాకూ అంతే!"

"వదిలేసి వెళ్ళిపోదామా?"

"వాంతులు చేసుకోకుంకన్న అదే
 మంచిది గద!"

"ఒకవేళ-బై చాన్స్-జస్ట్ వర్ అవర్
 సేక్-ఆపార్ గాడి మిప్పాటిజం ఏ
 మయినా వర్క చేసింగంటావా?"

"ఏమోగురూ! నాకేం సమక్ష కావటం
 లేదు..."

"సరే-వద! రేపుచూద్దాం!"

వారంలో జాలు గడచిపోయింది.

ఇప్పుడు జనార్దన్, యాదగిరి నిజంగానే
 ఢయంతయంగా చూస్తున్నారు మా అందరి
 వంకా! జనార్దన్ రాత్రుళ్ళు తన మీదనే

స్వేదబలం

బోర్న్విటా

ఉరకలు-వేసేలా-చేసే పానీయం!

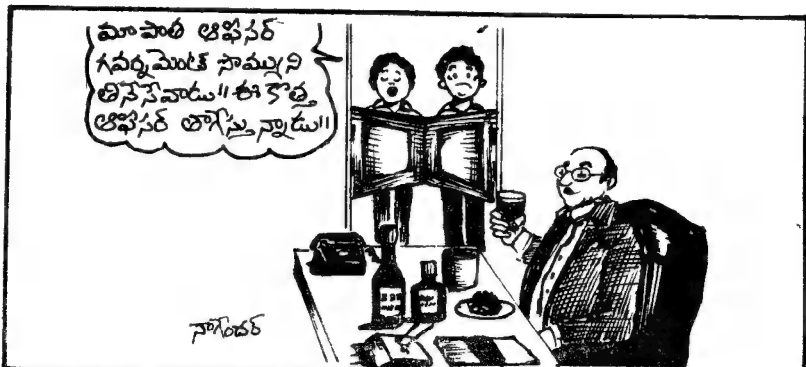
బోర్న్విటా, తేగల రంగులో, కోకో, మాట్, పాలు, వంటకాల, విజిల్ లిట్ గల, పునీర్వే మంచి ఉత్పాదన పుష్టి మార్కెట్ అవకాశ పానీయం దీన్ని కలపబడినది, 100 సంవత్సరాల పూర్వం అవకాశ పానీయాల కలపబడినదిలో ప్రత్యేకక వినియోగ కార్మికులకు.

రెండు రెండు బోర్న్విటా ప్రతి కప్పు పానీయం కలిపి అవుతుంది అది పుష్టి, మంచి కలపబడినది అవకాశ పానీయం మి కలపబడినది

వారంవారం ముఖ్యంగా, పెరిగే పిల్లలకు చాలా మంచి మంచి బోర్న్విటా, వాళ్ళకు, పెరిగే ల ప్రాయంలో అవకాశ ముఖ్య, ఉరకలు చేసే అదిక కోకోనం అదికమైన పునీర్వే మార్కెట్, రోజూ రెండు పార్ట్స్, ప్రతిరోజూ యివ్వండి, బోర్న్విటా, పిల్లల సంతోషంతో కలిగి మంచి ఒక కలిగి కలపబడినది "పానీయం బోర్న్విటా కలిపి నా పిల్లలకువ్వండి వంట, పెరిగే ప్రాయంలో వారికి అమోగమైన ఆ పుష్టి, కలిపి యివ్వండి, నాతో పిల్లల పెరుగుతూ చరిగ్గా."

**బోర్న్విటాతో పెరిగే ప్రాయం యిది యిక.
వాళ్ళ మిమ్మల్ని మెచ్చుకునే రోజుకటి వస్తుంది.**

చూచుకుని తెవ్వన అరుస్తున్నాడని వాళ్ళావిడ చెప్పింది వాళ్ళిద్దరూ మందు మానేశారు. కాలనీవాళ్ళందరం కలసి పార్టీకి వెయ్యిరూపాయల పర్స్ బహుక ణివాం !

ఆ మర్నాడే పాల్ ఆ వెయ్యిరూపాయలూ బార్ లో జనార్దనకి, యాదగిరికి ట్రంక్ స్వర్ణచేసిన బెర్రకి ఇప్రాంటే నేనూ రంగారెడ్డి, శాయీరామ్ చూడటం తటస్థించింది

వెనుకనుంటే వెళ్ళి పాల్ భుజం మీద చెయ్యి వేశాము

గాల్లో ఎగిరిపడ్డాడు పాల్

“మీరా !” అన్నాడు పాలిపోయిన మొఖంతో.

“సంగతేమిటి ?” అడిగాడు శాయి రామ్.

“ఆ బెర్ర నిజంగానే బ్రాండ్ లో కలర్డ్ బటర్ మిర్క్ కలపి ఇచ్చాడు వాళ్ళకు. అందుగ్గానూ నేను వెయ్యిరూపాయలు అతనికివ్వాలని ఒప్పందం !”

“అయితే ఇది నీ హిప్పాటిస్ ప్రభావం కాదన్నమాట !”

“ఎందుకో అది పనిచేయలేదుగదా !

నాకు నేర్పించినవాడివి వదలస్తే-ఎప్పుడో స్ట్రబ్బుకుని తుక్కురేగ్లో డ్రైస్తాను-”

అందరం నవ్వేశాము

“కాని గురూ ! దయచేసి ఈ విషయం ఎవరికి చెప్పకండి ! నా ప్రిస్టేజ్ పోతుంది

బతిమాలుసాగాడు పాల్

“సరే !” అన్నాం అయిష్టంగానే

బాలా రోజులతర్వాత మళ్ళీ ఆ రోజు అందరం ఉదయం పదిగంటలవరకూ సుఖంగా నిద్రపోవాలని నిర్ణయించు కున్నాము.

కానీ ఉదయం అరయేసరికే బయట పెద్ద కోలాహలం వినిపించేసరికి కాలనీని తిట్టుకుంటూ బయటకు వెళ్ళక తప్పరేదు నాకు.

అక్కడి దృశ్యంచూస్తూనే నా నిద్ర మత్తంతా వదలిపోయింది

పాల్ ఇంటిముగిదు కొన్ని వేలమంది స్త్రీలు కూర్చు కట్టి నిలబడి ఉన్నారు.

చారుగింటి పుల్లకూర.....

అతని పేరు 'అశోక్' .

కైలాసి కొన్ని మంసలమైళ్ళనురంతా నిర్బీన
ప్రవేశమైన 'సినిమాయిని' అతను
ఇట్లు కట్టుకుని కుటుంబంతో నివసిస్తున్నాడు.
నీలాకి మొదటికిరళం

— ఎదొలితో అతనికున్న అనుబంధం —

మిగిలినకిరళాలు ?

అట్లుతమైనకథ! అట్లుతమైనకథనం!!

వీరభద్రునివపమ్మ అనుమనం అ

అతిత్వరతో.....

రాత్నానిక... పెద్దకథ..

విజ్ఞాన....

ఎండవల్ల ఎల్లప్పుడూ నల్లబడుతూనే వుంటే
ఎలా వచ్చేను తెల్లదనం—ఎరుక సేయవే ఓ మనసా!

నల్లబడుతుంటే చాళికి శరీరతత్వాల ప్రకారం ఎక్కువగానో
తక్కువగానో శరీరం క్రమంగా నల్లబడుతూనే ఉంటుంది రోషం వున్న కారణం
యివ్వడం రోషం నల్లని రంగు వదార్డం మెలాచిన్

ఇలాంటి ప్రతిభలు ఇంకా ఉన్నాయి. మరొకటి ఏమిటో? కిరణం.
ఈ రెంటి బ్రాండ్లను పరిచయం చేయండి.

జ్ఞాన పరికోసం పరిచయం!

మొత్తం మొత్తం గర్భిణీలకు ప్రత్యేకంగా రూపొందించిన
ఫేర్ & లోవలీ డివైసర్ వ్యాపారశాస్త్రం అతిథి, పూర్తిగా కలిగివున్న దాంట్
బక క్రిమీ ఉదాహరణ — ఫేర్ అండ్ లవలీ కరుణైన రహస్యాలను క్రమంగా
ప్రదర్శించి కలెక్షన్ చేస్తున్న పుస్తకం.

చూడండి యిది ఎలా పనిచేస్తుంది!

రోజూ బయట రెండు విధాలుగా:

చర్మం రోజూ చర్మం అడుగున మృదువుగా, సురక్షితంగా నల్లబరచే
ప్రక్రియను వెనుకకు తిప్పి, వంటిచాయను ఎర్రబరుస్తుంది.

చర్మం బయట 'సూర్యరశ్మిని వదలండి' ప్రత్యేకమైన పదార్థాలు
మీ చర్మాన్ని అల్పమైన కిరణాల నల్లబరచకుండా ఆర్థగస్తాయి.

ఇది అంత గొప్పగా పని చేస్తుంది!

ఇలాంటి ప్రతిభంగులు, సున్నితమైనది ప్రపంచంలో మరొకటి లేదు.
కేవలం యీ క్రిమ్ మే ప్రత్యేక శక్తిని నిరూపించింది. యీ కేవలం నా,
విదేశీ నా 7 ఎడ్యుకేషన్

కేవలం 6 షాల్లో మీ శక్తితో మీరే చూస్తారు
రంగుమారాన్ని పూర్తి వివరాలకోసం వీరికి వ్రాయండి
FAIR & LOVELY ADVISER
P O BOX 758, BOMBAY 400 021

ఫేర్ అండ్ లవలీ
వంటి చాయ మెరుగుపరిచే క్రిమ్

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్ వారి విక్రయ ఉత్పత్తి

ఇది సహజంగా, మృదువుగా మీ వంటిచాయను పెంపొందిస్తుంది

రమణమూర్తి వీరేంద్రనాథ్

జి.కె.కి ఆతడికిమధ్య సమావేశం ఆ చురుసటిరోజు జరిగింది. వాళ్ళింట్లోనే కలుసుకున్నారు. అయితే ఇంతకు ముందులా తండ్రికొడుకుల సంబంధాలూ, అప్యాయతలూ (అవి పైపైపైపై నానరే లేవు. ష్యామా, భరత్లు మాత్రం యధావిధిగానే పలుకరించారు.

“నువ్వు ఇంట్లోనుంచి వెళ్ళిపోతున్నావటగా” అందికైలజ.

“ఎవరు చెప్పారు?”

“డాడీ”

“అవును”

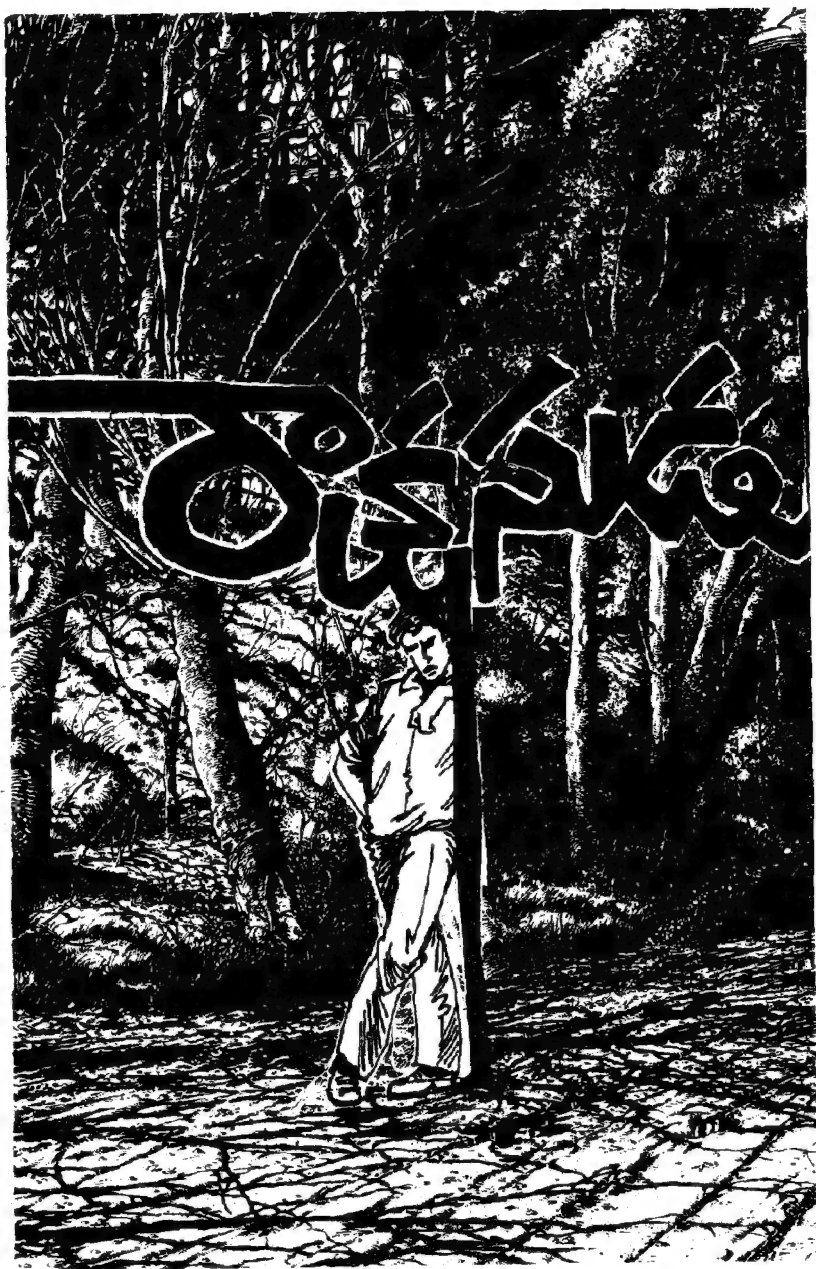
“మ్మ. నువ్వంటే చాలాబావుండేవి.” అనిమాత్రం అంది. ఆ అమ్మాయి మానసికంగా పూర్తిగా ఎదగలేదు. ఎప్పుడూ ఇంటిమీదకు ఏదో ఒక గొడవ తెస్తూనే వుంటుంది. “...ఎందుకువెళ్ళి పోవటం? మాతోనే వుండొచ్చుగా.” ఆలోచిస్తూనుంచి తేరుకుని చప్పున అడిగింది.

అతడు నవ్వేడు. సుమతి పరిచయ మయ్యాక నవ్వు ఎక్కువైంది. ఇప్పుడు చెల్లెలిమాటలు వింటూంటే మళ్ళీ నవ్వాస్తోంది. “నాకు నా అమ్మోస్తుంది. అమ్మ ఇక్కడెలా వుంటుంది? తనూ నేనూ వేరేగా వుండాలి. అవునాకాదా?” చిన్నపిల్లకి చెప్పినట్టు చెప్పాడు.

“అవున్నిజమే!” అని ఆ అమ్మాయి కొంచెంసేపు మౌనంగావుండి, తనలో తనే ఆలోచించుకుంటున్నట్టు. “అమ్మలేని పిల్లలందరూ చాలా చెడ్డగా తయారవుతారట కదూ” అంది.

“ఎం? ఎందుకలా అనిపించిందినీకు.”

“నేనే...నేనే కారణం చూడూ... ఒప్పటికి రెండు అబార్షన్లు. అసలు నాకీ ఇల్లంటేనే ఆనందం. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ అల్లరిచేస్తూ వుంటానని నా స్నేహితు

లందరూ 'హుపారై న ఫిల్ల' అని బిరుదిచ్చారు.

కానీ నా వెనుక నవ్వు కుంటారు. నిజం చెప్పు. నే నంటే నీకేమైనా మంచి అభిప్రాయం వుందా? ఎవరికీ లేదు. కానీ నే కెందుకు ఇలా తయారయ్యాను? చిన్నప్పటినుంచీ నాకీ ఇల్లంటే ఇష్టం వుండేది కాదు. నాన్న పట్టించుకోడు. ఇంట్లో ఎవరూ మాట్లాడకు. అట్టేమెలోపరాయివాడు ఎవడు కాస్తమాట్లాడినా అదే ప్రేమ అనుకునేదాన్ని. అందుకే ఏ చిన్నతవిషయాలైనా ఆ ఇంటి తల్లిమీదే ఆధార పడి వుంటుంది బాగా ప్రేమ పంచిఇచ్చి, బాగా తీర్చి పెట్టితే ఎవరూ పాడవరు,"

"దేశంలాగా."

"ఏమిటి"?

"ఏం లేదులే చెప్పు."

"నా మాటలకి నీకు బాగా నవ్విస్తున్నట్టుంది"

"లేదు. లేదు. నువ్విలా మాట్లాడటం ఎంతో బావుంది. చెప్పు."

"చాలా కాలానికి మరం ఇలా మాట్లాడు కుంటున్నాం కదూ. నిజంగా నా స్వంత అన్నయ్యకంటే—రువ్వంటేనే ఇష్టం. నమ్మరావు కదూ... నే నంటే నీకు అసహ్యం లేదు కదూ..."

"లేదు."

"నిజంగా అమ్మలేక పోవటం వల్లకే నేనిలా తయారయ్యాను. నా తప్పునికి భారణం పెతుక్కోవటం కాదు. నిజంగానే... ఈ రోజు అబద్ధం చెప్పను. ఈ రోజు శ్రౌష్ట తర మేమిటో తెలుసా— సరిగ్గా ఈ రోజు నాడే మా ఇంట్లో ప్రవేశించావ్ నువ్వు. మళ్ళీ ఇద్దరి స్వంతపురాల తరువాత ఈ రోజు వెళ్ళిపోతున్నావు. అమ్మ దగ్గరికి... నిన్ను చూస్తూంటే నాకు ఈర్ష్యగావుంది. అమ్మ ప్రేమ లేని వాళ్ళు, అమ్మ ప్రావకం లేనివాళ్ళు అందరూ నాలా తయారవుతారనుకున్నాను. కాదని నిరూపించావు. మీ అమ్మని నాక్కూడా చూపించాలి, నవ్వులాలుక్కూడా మీ అమ్మ దగ్గర నా గురించి చెడుగా చెప్పొద్దు. అబద్ధం సంగతి... పాప మూఱుకు... లేద సాయంత్రాలూ... ఏమీ చెప్పకూడదు..."

"మతి లేకుండా మాట్లాడకు. పడుకో. చాలా రాత్రయింది"

"అవును మతిలేదు. చిన్నప్పుడుకూడా ఇంతే. స్కూల్ నుంచి ఇంటికి రాగానే ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా వుండేది. మతిపోయేది."

అతడాపిల్లదగ్గరగా వెళ్ళి తలమీద చెయ్యివేసి, "నిద్రపో" అన్నాడు బుట్ట గిస్తున్నట్టు. అతడి చెయ్యి మొహానికి దగ్గరగా తీసుకుని ఆ అమ్మాయి కచ్చుమూసు కుంది. చేతికి తడి తగిలింది. అతడాపె తల నిమిరుతూ వుండిపోయాడు. అతడికి అకస్మాత్తుగా ఒక వెలుగురేఖ చీకట్లోంచి బయల్పడటినట్టు అనిపించింది. విశ్లేషిస్తే ఈ ప్రపంచంలో ఎవరూ చెడ్డవారు కారు. విశ్లేషిస్తే ఈ ప్రపంచంలో బాతలులేని భారతదూ లేదు. విశ్లేషిస్తే ఈ మనుషులంతా అపారాయతకాసం అందుబిస్తున్నవారే. విశ్లేషించేదెవరు? ఏవరించి చెప్పగలిగేదెవరు? అందరికన్న పెద్దరచయిత ఠగ

వంతుడే... ఆ బుచ్చిబాబు కన్నా ఎవరుబాగా చెప్పగలరు—

జీవితంలో నిజమైన విషాదం ద్వేషించటం కూడా కాదు; నిఘ్రున విషాదం 'పేమించలేక పోవటం' ద్వేషించటంలోకూడా కొంతపట్టువల, కార్య సాధనకూడా వుండొచ్చు. కానీ 'పేమించలేకపోవటంలో' అట్లా సమాధాన పడేటందుకేమీలేదు.

“నాకొరకు చెమ్మగిలి నయనమ్ములేదు-” కంటే విషాదకరమైన గీతం వ్రాసుంది:

...ష్యామా నిద్రపోయింది. ఆమెతో ఈ కథ ప్రారంభమయింది. ఆమెతో ఆఖరవణి తావుంది అవుతుందా? ఏమో... అతడు ఖయీటికు చచ్చాడు.

జి కే. అతడికి సం హాల్లో ఎదురుచూస్తున్నాడు. మనిషి భయపడుతున్నాడు.
కానీ బింకంగా వున్నాడు అతడు మా తం దేన్నె నా క్షమించగలిగే స్థితిలోవున్నాడు.

సంతోషి దేవాని చంపుతుంది. ఆమాటే అతనన్నాడు.

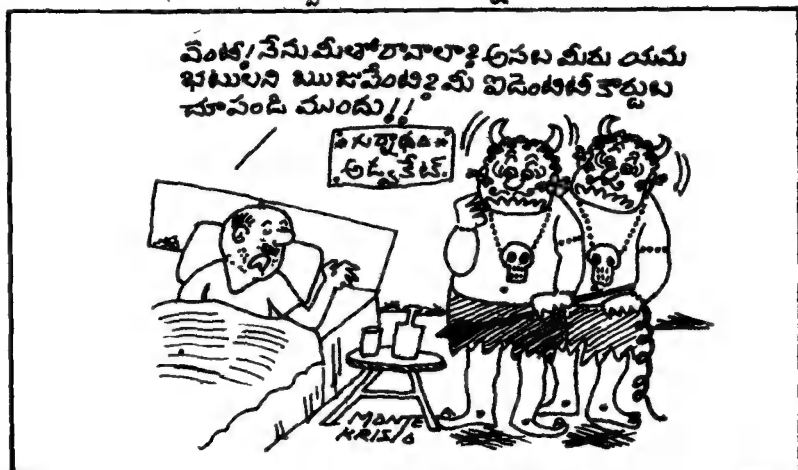
“— కిరీ... చాలా సంకల్పరాల తరువాత నిన్ను పేరుపెట్టి పిలుస్తున్నాను. మర గమ్యకాలం పూర్తయింది కాబట్టి... నువ్వుగమ్మ చంపాలని చూసేవు. పంక చెక్క రామూర్తితో చివరిరోజుల్లో చేతులు కలిపావు, అయినా నిన్ను వదిలిస్తాను. ఎందుకంటే- నా తల్లిని సువుగు చూపించబోతున్నావు కనుక.”

జిలే దానిది వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు.

“ఏది నా తల్లి”

జీ.కే. వేళ్ళు చుట్టుకున్నాయి అరడు భయస్థుడుకాదు కానీ ఆ పరిస్థితిలో ఎదుటివ్యక్తి ఆకారం ఎవరైనా భయ పెట్టిబట్టుతుంది “నా తల్లెవరో నీకు తెలియన కుప్పిళ్ళు నాకు చెప్పబోవటం లేదు. అవుగా! అలా చెప్పి మరుక్షణం...”

“లేదు-లేదు, అలా చెప్పటంలేదు” మాటల్ని కదలేస్తూ అన్నాడు.

మరిగ

జీ.కే. రైల్వేని కూడకట్టేసుకుని అన్నాడు. నీ తల్లిని నీకు వప్పచెప్పానికి... పుర మధ్య కొన్ని సంవత్సరాల అగ్రిమెంటుంది."

"అవును. వుంది. నిర్బంధితో అది అయిపోయింది."

"కానీ చివరి రోజుల్లో సువ్యసన్ను విడిచి వెళ్ళిపోయావు."

అతడు అనుమానంగా చూసాడు.

"అలా... అలా విడిచి వున్నన్నిరోజులు నువ్వు నా దగ్గర ఇంకా వస్తా చెయ్యాల్సి."

జీ.కే. మాటలు పూర్తికాలేదు. అతడు జీ.కే. కాలరు పువ్వుకుని విసురుగా లాగాడు. "నేను విడిచి వున్నానా? చివరిరోజుల్లో నన్ను చంపింపటానికి నువ్వు వెసిన డ్రాన్ కదూ ఇది! నీ నుంచి విడిపోయాక నీకు నేను బాపైక శత్రువుని అవుతానని కదూ సువ్యసన్ను రామ్మూర్తితో చేతులు కలిపింది! ఇప్పుడిదంతా నా తప్పుగా, నా మీదకు రోసేస్తావా? నిన్నుంకా బ్రతకనివ్వటం నాదే తప్పు. కేవలం నా తల్లి రహస్యం నీకు తప్ప ఇంకెవరికీ తెలియదనే ఉద్దేశ్యంతో నిన్ను ఇక్కడకు పంపింపెదనా వచ్చాను. ఇప్పుడిక బ్రతకనివ్వను. నా తల్లిగారింది నాకు చాళితంగా తెలియకపోయినా సరే-నిన్ను చంపేస్తాను..."

"అగు" గింజుకుంటూ అన్నాడు జీ.కే."... పోనీ ఇంకొక మార్గం చెబుతారు..."

"నీ కిక్ 'మార్గాలు' చెప్పేహక్కులేదు జీ.కే. ఆ అవకాశాలన్నీ ఎప్పుడో పోగొట్టుకున్నావు."

"ఇది నా ఆలోచనకాదు దీని వెనుక పున్నది నేను కాదు..."

అతడు చెయ్యివదిలేసి, "మరి"? అన్నాడు.

"వంకచెక్కా రామ్మూర్తి"

"అతడే! సువ్యసన్ను ఇద్దరూ ఒకటే! చెప్పు మీకేం కావాలి!" ఆవేశాన్ని కళ్ళలో చీకేసుకుంటూ అడిగాడు.

"తానకిరాముడు నీ మనిషి నువ్వేం చెబుతే అదిచేస్తూవు మారిన పార్లమెంటులో సినిమేలో, దేవానికి అయ్యన్నాధికారి ప్రెసిడెంటు! అతడిని మూడు పరిచయం చేయాలి."

"ఏ విధమైన పరిచయం?" అనుమానంగా చూసేడు;

నీ ద్వారా వెళితే ఏ విధమైన పరిచయమైనా పర్కాలేదు"

"నే నేం చెప్పినా జానకిరాముడు వింటాడు. ఇంకొరకంగా చెప్పాలంటే - నా ద్వారా వెళ్ళిన మీకు జానకిరాముడి దగ్గర అంతులేని పలుకుబడి లభిస్తుంది. మారిన ఈ రాజకీయ సిస్టమ్లో, ప్రెసిడెంట్ తల్చుకుంటే చేయలేనిదేమీలేదు. అతడి ప్రాబల్యం మీకుంటే, దేశంలో మీ పలుకుబడి అంతులేనంతగా పెరిగిపోతుంది

రికార్డ్ బ్రేక్!

విడుదలైన 17 కోట్లలో
 10,000 కాపీలు అమ్ముడయి
 3వ ముద్రణకు వచ్చిన
 తొలి తెలుగు నవల

దిశరథ ఇద్దరు వృక్షులు

పాఠకులు పూరించలేని ముఖపులతో -
 అనుష్ఠానం ఉక్తిరిబిక్తిరి చేసే సస్పెన్సుకి
 ఈనాటి హస్యాన్ని అద్ది వినూత్నమైన శైలిలో

యందుమారి వీరేంద్రనాథ్

అందించిన
 మొట్టమొదటి హ్యూమర్ ప్రైమ్ నవల!
 వెల రూ 18

పుస్తకం ధర 110 చేయండి పోస్టు ఖర్చులకు
 V P లో పుస్తకం పంపగలం!

నవసాహితీ బుక్ షాన్స్ పబ్లికేషన్స్
 విజయవాడ-2

నా తల్లిని నాకు వప్పచెప్పటానికి మీరు కోరే ఆఖరి కోరిక- ఈ దేశాన్ని మీకువప్ప చెప్పమని- అవునా”

అంతంత పెద్దమాటలెందుకు?”

“పెద్దవయినా చిన్నవయినా ఆ మాటలర్థం అదే-” అతడు లేచాడు. సారీ. నేనామని కేయలేను. నా స్వార్థంకోసం మీకు చానకీరాముడిని అప్పగించలేను. పోతే నన్ను మోసం చేసి చూపు నాకో పనిచేయించు కుర్చుండుకుగానూ నే న్నిచ్చు చంపబోతున్నాను మామూలుగాకాదు చిత్రహింసచేసి...” అని, జి. కె. ఏదో ఆసబోయా వుండుగా అక్కణ్ణించి విసురుగా బయటకు నడిచాడు.

అతడి సురసంతా వికలమయింది.

ఒక అద్దాల మేకని అయిదంతస్తులు కట్టి- అంతాపూర్తయ్యాక రాయి విసిరి బ్రష్లు కొట్టి పుచ్చుకుంది. వెరిగిర గాజుముక్కల్లా చెల్లాచెదలైన ఊహల భవిష్యత్తు. మరసకు సేవతీర్చి చోటుకోసం తపన...

అతడు సుమతి దగ్గరకి వెళ్ళి వెరిగిరదంతా చెప్పాడు. అయితే, ఆమె విన్నయాన్ని ప్రకటించలేదు. “ఇటాదేదో జరుగుతుందని నేను అనుకుంటూనే వున్నాను” అందిట్లుప్రంగా.

“అంటే... నా తల్లి గురించి అతడికి తెలీదా?”

“తెలిసి వుండవచ్చు. కానీ అంతసుంభంగా చెప్పుతాడనుకో లేదు. ఇప్పుడదే జరిగిందిమాడు”

“నాది అత్యాక్ర అంటారా? ఇదంతా మూర్ఖత్వం లా కనబడుతోందా?”

“ప్రతీ మనిషికి తర్కానికి అంచని, ఏదో ఒకరకమైన ఆబెషన్ వుంటుందని నువ్వేగా ఎప్పుడూ అంటూవుదావ్.”

అతడు తన ఆలోచనల మధ్యలో అలాగే వుండిపోయాడు. అతడి మూడ్ మార్చటానికా అన్నట్టు, “రేపు నా పుట్టినరోజు-రైజిస్” అంది. అతడు చప్పున తెప్పరిల్లి, “నిజమా” అన్నాడు. “చెప్ప- ఏం కావాలి నీకు?”

“ఏం వాద్దు. ఊరికే చెప్పానంతే.”

“ఈ రోజు ముందు అనుమన్నట్టుగా నా తల్లి గురించి నాకు తెలిసివుంటే, రేపు నీ పుట్టినరోజు మరింత ఆనందంగా వుండేవికదూ-”

నువ్వేం అనుకోనంటే నేన్నుకోమాట చెప్పనా?”

“ఏమిటి?”

“నా స్కూల్లో దాదాపు డెండ్-అండ్-అలైవ్ పిల్లలున్నారు. ఎవరికి తల్లులేదు. అవునా-”

అతడు చూస్తూ వుండిపోయాడు.

“తల్లిలేని ప్రతీ పిల్లవాడూ జీవితం మొత్తం ఆ ఆబెషన్ తో బాధపడకుండా వుండేట్టు చేయటానికి ప్రయత్నించటం, తల్లి లేదని బాధపడటం కన్నా మంచి

బాంబినో ఒక అద్భుతమైన
వెర్మిసెల్లిని. పరిశుభ్రమైన పద్ధతిలో
అధునాతన ఇటాలియన్
యంత్రములతో తయారు
చేయబడినది. మిక్సిలి ఫ్రూట్స్
కలిగి యుండి కొవ్వు పదార్థము
లేకుండుటయే బాంబినో విశిష్టత
వండనప్పుడు కాని, తరువాత కాని,
ముద్దగా కాక దోపుటయే బాంబినో
ప్రత్యేకత. నిమిషములలో బాంబినోతో
ఎన్నో రకములైన నోరూరించే
వంటకాలు, ఫలహారాలు తయారు
చేయవచ్చును. ఇంకా బాంబినోతో
ఎంతో పొరువు కూడా. నేడే వాడి
చూడండి. మీకే తెలుస్తుంది.

బాంబినో కటిరెట్ :
5 కప్పుల బాంబినోను ఉడకబెట్టి
అరచిబిట్టి ఉంచండి. కీమాను కూడా
ఉరకబెట్టి ప్రక్కన పెట్టండి. అం
లవంగాలు, విలక్కాయ, వెల్లిగ
5 పొయలు, అల్లం ముక్కలు
ముద్ద చేయాలి. కళాయిలో చూ
సురగించి, కీమాను, బాంబినోను
మసాలా ముద్దను ఈ కళాయిలో
గరిటతో కలపాలి. తరువాత దీని
దీనిచే గ్రుడ్డు పచ్చదాన, మొక్క
పిండి కలిపి చూడు కటిరెట్లు
చేయండి. తర్వాత దీనిని తెల్లని
ముంచి రొట్టి ముక్కలు రుద్దితా
చేయించండి.

రొచ్చిల్లా కిమ్మదనం
మర్చిల్లా పొద్దునీతనం
అదే బాంబినో గోవ్వుతనం

బాంబినో వంటల విధానం తెలిపే
పుస్తకం కొరకు వ్రాయండి.
జన జీవన పుద్ధి ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
1వ ఫ్లోర్, బహిరబాగ్ హైటెక్, హైదరాబాద్.

వెర్మిసెల్లిని

కొత్తగా బాగా తయారైన బాంబినోను గుర్తించండి!

IS 1485

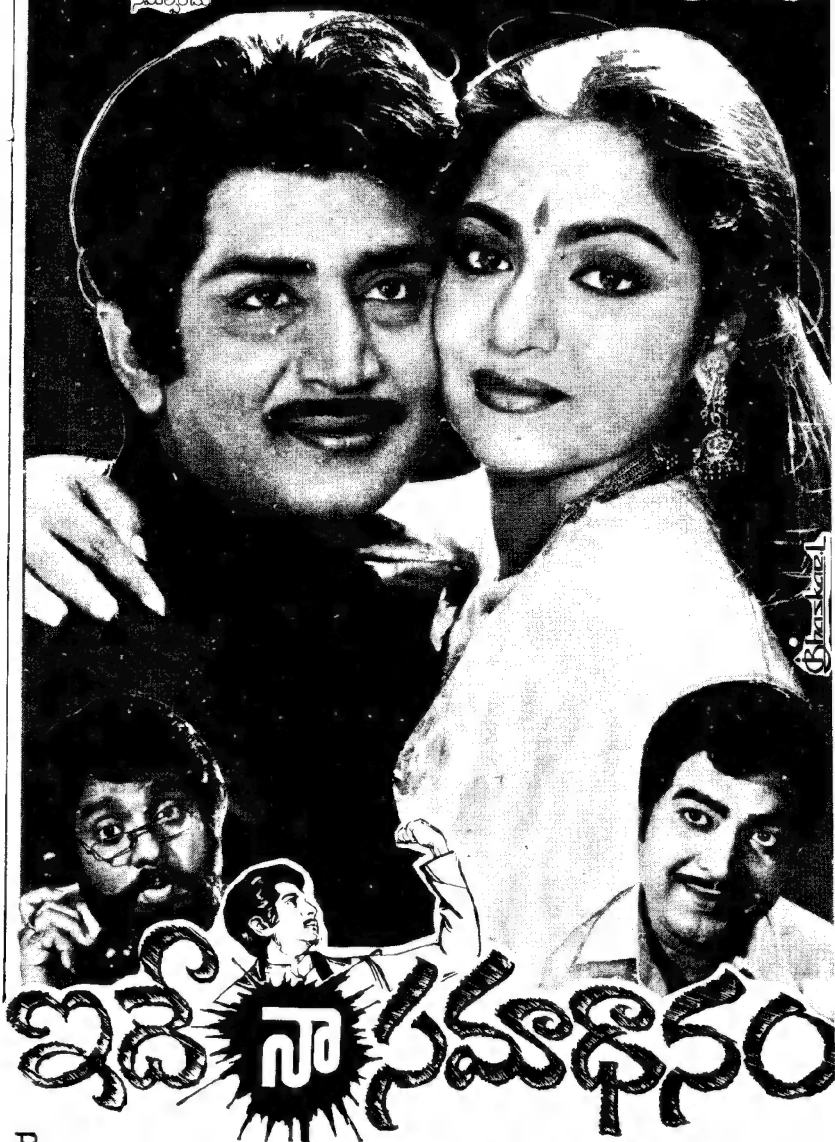

శ్రీమంతుల రామకృష్ణమూర్తి

మూరళీమోహన్
మర్రిరావు

జయభీష్మ ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్

ఫ

రాజాచంద్ర • మాగంటివెంకటేశ్వరరావు • కిషోర్

అవతారికలు కథలు

మీ కలల వడపోతలు-మీ సింగారానికి
బంగారుపుతలు-ఆప్లో చేనేతలు

ఆప్లో

చేనేతలు

మేమల్లా తేలిపోతున్న కలలను పట్టి తెచ్చి వడపోసి
కళ్ళ కిటికీల తలుపులు తీసి - వెన్నెల్లా ఆరబోసి మీ
సింగారానికి బంగారు పూతపూసి - మీ వంక చూచి
చూచి మురిసి పోతాయి ఆప్లో చేనేతలు
మీ అందాలకు పెట్టిన పాలవెల్లి - ఈ పోచంపల్లి

దీ ఆంధ్రప్రదేశ్
స్టేట్ హ్యాండ్లూం షోపుస్,
కోఆపరేటివ్ సొసైటీ లిమిటెడ్
హైదరాబాద్ 500 029

சென் ஸ்டீவ்ஸ், எ. டி. என். டி. டி.

ఆహ్లాదమైన అనుభూతి, కనువిలదయిన సరదాల సమ్మేళనం.

ఆ సరదా క్రమాలలో అసోకా వారి మధురమైన అనుభూతి.

పుష్కరమైన వీచక పదార్థాలతో తయారు చేయబడి నోడూరిండి అసోకా వారి నాలుగు రుచులు - ఇలాచీ, ఆరంజి, ఫ్రాఫిల్ మరియు చాకోలెట్ క్రీమ్ బిస్కెట్లు.

అసోకా
బిస్కెట్లు

నాందారి ఇండస్ట్రీస్, అంబర్ పేట్, హైదరాబాద్ - 500 013 అసలైన రుచితో మధురమైన ఆహ్లాదం

బాబాజీ పరింటికి వెళ్ళి ముచ్చటపెళ్ళి చేసుకుంటున్నా తెలియదు.

వీషయం కాదా నేం అంటున్నాని ఎమిటకోర- ఈ విషయం ఎప్పటినుండో చెప్పుదామనుకున్నాను. నువ్వెందుకుంటావో అని వూరుకున్నాను. దీని నుంచి బయటపడగానే తల్లికోసం వెతుక్కుంటూపెట్టి జి కే! బ్రావోలో చిక్కుకున్నావు ఒక తల్లికోసం ఆత్మహంతర చేసుకు ఈ సాతెగాసుతో ఇరుక్కుపోయావు ఎంతో మంచి ఆ దీవిలో తమ కల్లుట్టు, రంగుల్ని వదిలి జీవితాంతం జానినలుగా బ్రతుకు చూడే, వాళ్ళ గురించి, సుప్తు బయటప రాగానే మర్చిపోయావు చాలా కన్నీని యెండ్గా అలా మర్చిపోయింది పరిగించని నేనంటే సుప్తిమంటావు?”

“సుమతీ-”

“తల్లి నాకూ చెబు. నేనేమీ నిచ్చింది ప్లామాలాగా తయారనలేదే... మగిషి తాపర్న స్థితికి, చాప చెనేపస్తకి, అసుదంగా తనని తాను సమర్థించు కోవటానికి, తన చుట్టూవున్న పరిస్థితుల్ని, తనకు జరిగిన అన్యాయాల్ని సాకుగా తీసుకుంటు దీనికి నువ్వు దూరం కాలేదు నీ తల్లికి అన్యాయం చేసిన వాడిని తుదముట్టించాలన్న పగకక్కా — తల్లిలేని ఎంతో మంది నీలాటి పిల్లల్ని పెంచాలన్న ప్రేమ ఎంతో గొప్పది కాదంటావా? అసలు నీలాటి వేలమంది అభాగ్యుల్ని ఎలా మర్చిపోగలిగావు? ఆ దీవిలో అంతమందిని ఎలా వదిలేసి రాగలిగావు? ఒక్క చీకటి రాత్రయినా నీ పాత రోజులూ నీతో బాధపంతువు అంతమంది అభాగ్యుల ఆక్రందనలు జ్ఞాపకం రాలేదా? దోష్ట ఉద్ధరించాలన్న కోర్కె గొప్పదే కానీ దోషం కన్నా ‘మగిషి’ ముఖ్యం కాదా అలాటి - ‘మనిషిని’ - ఎలా మర్చిపోగలిగావు? నీ మరను పూర్తిగా గరాన్ని మర్చిపోయిందా? దోం- రాజ కియారు- ఎన్నికలు- ఈ కుళ్ళు- వీటన్నిటినన్నా ఆఖరికి తెలియని ఓ తల్లికన్నా- సాటిమనిషి, తల్లిపాదోసం ఏదే పిల్లవాడు- వీళ్ళ ముఖ్యం కాదా నువ్వెప్పుడో అడిగావు గుర్తుందా- నీకు తల్లి గుర్తురాదా అని గుర్తురాదు వస్తే నా పిల్లల్ని చూసుకుంటుం రెండొందల మంది పిల్లలు .. ఇప్పటికే అంనమ్మైంది .. వెళ్ళు...”

ఆ దీవి ఎక్కడుందో, ఎలాగైనా కష్టపడి కనుక్కొని ఆ బానిసల్ని విడిపించు. నేను నిశ్చయంగా చెప్పగలను- తల్లి దొంగిలప్పటి ఆనందంకన్నా ఆ ఆనందం ఎక్కువగా వుంటుంది కావాలంటే చేసి చూడు ”

అతడు తలవంచుకున ఆ గదిలోంచి బయటకు నడిచాడు వెనుకూ మనసులో అనుకున్నాడు- “నా తాపత్రయం మీకు అర్థం కాదు! ఈ మాటలకి నేను మారిపోయి నట్టు ఆత్మపంచన చేసుకోలేను అయినా నీ కోసం నే నీ పని చేస్తాను ”

* * *
“పుట్టినరోజు బహుమతి కార్డులున్నాయా” అతడు షాపులో అడిగాడు.

“చాలా పున్నాయిసార్. చూడండి ”

“ఒక ప్రత్యేకమైన కాప్సన్ వున్నదేదైనా కావాలి ”

“ఎటువంటిదిసార్-”

అతడు సరిగ్గా చెప్పలేకపోయాడు “ఇటువైపుకి రండి. బొమ్మకన్నా లోపల మాటరు బాగావుచ్చది కావాలి అంటేగాసార్.”

“అవును ”

షాపువాడు లోపలికి తీసుకెళ్ళాడు చాలా పెద్దషాపు అది రకరకాల కార్డు లున్నాయి షాపువాడు అన్నాడు- “చాలామంది కార్డుపైర ఆందమైన బొమ్మల కోసం, బెస్ట్ డిజైన్స్ కోసం చూస్తారుసార్. లోపల ఏం వ్రాసివుంది అని మీలా అంతగా పట్టించుకోరు మీ లాదివాళ్ళు చాలా తక్కువ. కావలసినంతసేపు చూసు కోండి-” అని అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు

అతడికి దాదాపు అరగంట పట్టింది తనకి కావలసిన కార్డు దొరకటానికి. పైన రెండు చేతులున్నాయి లోపల మాటరు మాత్రం ఇంగ్లీషులో వుంది.

“నేను చీకట్లో వున్నాను

నీ కిష్టమైన పనిచేయాని నా మనసు ఉవ్విళ్ళూరుతుంది...

నువ్వు చెప్పాలనుకున్న పనిని

నువ్వు చెప్పకుండా నేను చేసిరవవుడు

నీ కళ్ళలో మెరిసే వెలుగు- ఆ చీకటినుంచి

గప్పు రక్షిస్తుంది

పోతుంది ఈ చేతులుపడిన కష్టమంతా

నీ చేతుల్లోకి వాటిని తీసుకున్నప్పుడు.

తొందరగానే ఆ షణం

రావాలని ఈ నిరీక్షణం.

—పుట్టినరోజు కుడాకాంక్షలతో.”

అతడి పెదాలమీద చిరునవ్వు వెలిసింది తన మనసుని సరిగ్గా సూచించే ఆ కార్డువైపు సంతృప్తిగా మానుకున్నాడు దాన్ని తీసుకుని లోపల గదిలోంచి బయట హాల్లోకి వస్తుంటే ‘హాల్లో’ అని ఎవరో విష్ చేయటం వినిపించింది.

తలెత్తి చూస్తే ఇవ్వున్నట్టర్ విజయ్.

“ఏమిటి కార్తా?”

“అవును. ఇదెలావుంది చూడండి” అంటూ విజయ్ ఓ కార్డు అందిచాడు.
రాధా కృష్ణుల బొమ్మవుంది.

“ఎవరికి?”

“సుమతి ఆసె... మీకు తెలుసుగా— మా మేనత్త కూతురు. రేపు తన పుట్టినరోజు...” విజయ్ చెబుతున్నాడు. అతడికి కేదారేశ్వరి గుర్తొచ్చింది. సుమతి వంకాచెక్కా రామ్మూర్తి గురించి చెప్పటం గుర్తొచ్చింది. ఈ స్నేహంలో ఆశ్చర్య మేమీలేదు. విజయ్ వాళ్ళింట్లోకి తరుచు వెళుతూ వుండి వుండవచ్చు. కేదారేశ్వరి సుమతి మేనత్త...

అతడు కార్డు తిప్పి లోపల చూసాడు. తెలుగులో చక్కటి అక్షరాలు ప్రింటు చేయబడివున్నాయి.

“పాంపజన్యమేల—

చేత ముర? వుండగా...

యుద్ధవాంఛ ఏల—కృష్ణా

చెంత రాధ నిలుచుండగా...

యుద్ధమే “పురుష” లక్షణం

అని సువర్ణసుకున్య మరుక్షణం

బృందావనమే అవ్వదా

మరో కురుక్షేత్రం...

—ఈ పుట్టిన రోజున అలా నువ్వు అనుకోవాలన్న

‘శుభా’ కాంక్షతో”

“ఎలా వుంది?”

“చాలా బావుంది విజయ్.”

కొంతమంది పెడిజైన్ బావుంటే చాలామందిరు కొంతమంది రోపల మాటల్ మాత్రమే బావుంటానని వెతుకుతారు కార్టంబే, వైట బొమ్మా బావుంటానని రోపల విషయమూ బావుంటాలి. అవునా’ అన్నప్పుడు శాస్త్రు ఎన్నడూ సేపు ఎన్నడూ అలాటిది దొరికింది.

“అవును విజయ్ రోపతాకటే సరిపోను. బయటకూడా బావుంటాలి. ఆ విషయం మర్చిపోయాను ఎమీహా- కంగ్రాట్స్. ఎక్కువ వెతక్కుండానే మంచి కార్డు దొరికినందుకు.”

“వెస్టామా.” డబ్బుతీసి కౌంటర్ లో ఇస్తూ అన్నాడు విజయ్. “ఎక్కడన్నా డ్రాప్ చెయ్యమంటే చేస్తాను.

“పద్దు. నే నిక్కడే డ్రాప్ అయి... ఐమీన్... ఇంకా కొద్దిగా ఇక్కడే పని వుంది.”

ఆ రోజురాత్రి, అంటే శనివారం రాత్రి పన్నెండింటికి భారతదేశపు ఆర్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ రంగాల్ని కదిలించివేసే సంఘటన ఒకటి జరిగింది. భారత రాజ్యాంగంలో ఒక ముఖ్యమైన అంశాన్ని చేరుస్తూ, రాష్ట్రపతి జానకిరాముడు ఆర్డినెన్స్ పాస్ చేసాడు. ఆ అంశపు మరో పేరే DYOST

“డిక్టేర్ యువర్ ఓన్ అసెట్” అన్న నిబంధన క్రింద పరిచయం చేయబడ్డ “డయాస్ట్” దేశంలో పెద్ద కల్లోం చేపింది. ఇరవైనాలుగంటల్లోగా అంతా అల్ల కల్లోం అయ్యేవరీతి ఏర్పడింది, అయినా ప్రెసిడెంట్ చాలా నిబ్బరంగా వ్యవహరించాడు. సైన్యం అల్ట్ చేయబడింది. డయాస్ట్ కి వ్యతిరేకుల్నుందర్ని తీవ్రంగా హెచ్చరించటం, అణిచివేయటం జరిగింది. భారతదేశపు రాజ్యాంగంలో ఈ అంశపు చాపుని హద్దినూ రష్యా ప్రకటన చేసింది జానకి రాముడికి అభినందనలు తెలిపింది.

“డయాస్ట్” రూల్స్ ప్రకారం దేశంలో ప్రతివ్యక్తి తన ఆస్తుల వివరాలు ప్రభుత్వానికి డిక్టేర్ చేయాలి. 1) ఏ బ్రైములోనైనా- ఒక మనిషియొక్క ఆస్తిని, ఆతడు డిక్టేర్ చేసిన విలువకన్నా 50 శాతం ఎక్కువ ఇచ్చి కొనుక్కోవటానికి ప్రభుత్వానికి హక్కువుంది.

2) ప్రతిపౌరుసూ, ప్రభుత్వానికి తన డిక్టేర్ చేసిన ఆస్తుల విలువ ప్రకారం వెల్డ్-టాక్స్ కట్టాలి; 3) విలువ తక్కువ వుండి ఆదాయం ఎక్కువవుండే పావులు (నగరపు మెయిన్ రోడ్లమీదవుండే కిక్కికొట్టు, పేరున్న మిఠాయి పావులువగైరా) తమ పావు ఆస్తి విలువని బట్టికాక, ఆదాయం బట్టి విలువకట్టాలి. అలా కాపిటలైజ్

కూడిన ఆసివిలువ ప్రభుత్వానికి అసంతృప్తి కరంగావున్న పక్షంలో దానికి 50 శాతం ఎక్కువ ధర ఇచ్చి దాన్ని స్వాధీన చేసుకునే హక్కు ప్రభుత్వానికి వుంటుంది

పైకి చాలా మామూలుగా కనబడినా- దాని ప్రభావం- కాపిటలిస్టులమీద ఎంతవుంటుందో- ఆర్థికాస్త్రంలో కొద్ది ప్రవేశం వున్న ఎవరికైనా తెలుస్తుంది. ఇకవైలక్షల భవంతికట్టి, దానిని కేవలం రెండు లక్షల క్రింద డిక్లేర్ చేసి టాక్సు ఎగ్జొడ్జి వారందరూ ఇబ్బందిలో పడ్డారు. రోడ్డుకాస్త వెడల్పు చేయటానికి షాపు ముందు నాలుగు అడుగుల స్థలం ఇవ్వటానికి- కోర్టుకెక్కే వాళ్ళందరి ఆటా ఈ డయాన్ కట్టించింది.

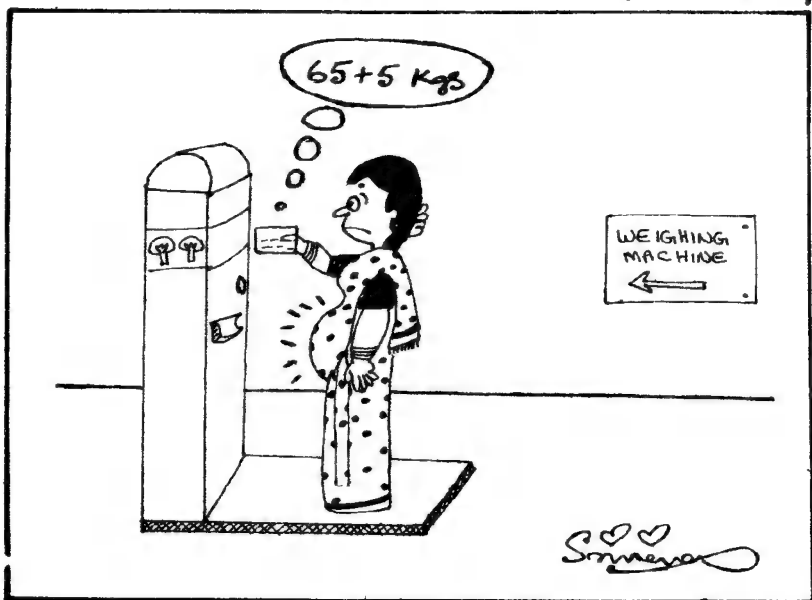
ఇనీకంటాక్స్ డిపార్ట్ మెంట్ లో భాగంగా కాకుండా, కేంద్రంలో విడిగా ఈ విభాగం వుంటుందని ప్రెసిడెంట్ ప్రకటించాడు.

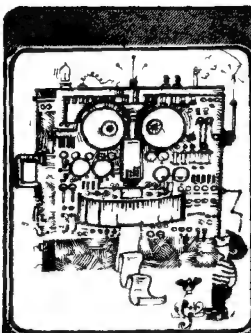
దేశంలోని బడాబడా నాయకులూ, వ్యాపారవేత్తలూ దీన్ని వ్యతిరేకించారు. కానీ కాస్త వదువుకున్న ప్రతీ సామాన్యుడూ దీన్ని హర్షించాడు “డయాన్” గానీ సరేగా అమలు జరిగితే భారత ప్రభుత్వపు ఆదాయం సాుకి 10,000 కోట్లు పెరుగుతుందని అంచనా కట్టబడింది.

జానకి రాముడి హత్యకు ప్లాన్ వేయబడింది.

చాలా రహస్యంగా- పకడ్బందీగా

(— ఇంకావుంది.)

కంప్యూటర్ బీజింగ్!

బహుమతి పొందిన ప్రశ్న :

కె. విజయకుమారి

మెద్రాసు

ప్ర కంప్యూటర్ ప్రదాని అయితే?

* జ. ప్రదానిని ఇంపోర్ట్ చేసుకోవాలి వచ్చేది.

బహుమతి పొందిన ప్రశ్న :

అశోక్ యన్.

నత్తుపల్లె

ప్ర. మన మంత్రులకు ఏది ఎక్కువ అష్టం?

* జ. నిరక్షరాస్యత ఉన్న ప్రజ.

బహుమతి పొందిన ప్రశ్న .

కె. భాస్కర్

జంగారెడ్డిగూడెం

ప్ర. రాజకీయ నాయకులు ఎక్కువగా నిరక్షరాస్యులై ఉంటారు. కారణం?

* జ. మిగతావి సాధించటం కష్టం కనుక;

ఎన్. హెచ్. ఎన్. సాగర్

తెనాలి

ప్ర రాజీవ్ గాంధీ, ఎన్. టి. ఆర్. లలో ఎవరు గొప్ప?

* జ. వారి ఇనకమ్మటాక్స్ రిటర్న్స్ చూడారు.

డియర్ రీడర్స్,

ఈమధ్య కంప్యూటర్ బీజింగ్ కి ఫాన్ మెయిల్ విపరీతంగా పెరిగిపోయింది.

ప్రతి రోజూ కొన్ని వందల ప్రశ్నలు 'జ్యోతి' కార్యాలయానికి చేరుతున్నాయి. మా పాఠకులను ఇంత విశేషంగా ఆకర్షిస్తోన్న ఈ కీర్తికకు మరింత న్యాయం చేకూర్చాలనే ఉద్దేశ్యంతో— బహుమతుల సంఖ్య పెంచడమకున్నాము కనుక ఇకనుంచి ప్రశ్నల స్థాయినిబట్టి బహుమతుల సంఖ్య ఉంటుంది. సో గేట్ - సెడ్ - గో!

ఎన్. కృష్ణారెడ్డి

నల్గొండ

ప్ర. ఏదో నవలంను బ్రాహ్మి కొడున్నాడని ప్రతి రచయితా ఇతరులను గూర్చి అంటున్నాడు అసలేమిద బ్రాహ్మికొద్దేది?

• జ. ఇతర రచయిత.

గెడ్డం రమేష్ బాబు

ప్రత్తిపాడు

ప్ర. పేదరికం పోయిందట విజయం?

• జ. విజయే పేద!

యన్. బదేశాని

అడుగురాళ్ళు

ప్ర. సవిత్ర దేవాయంపై బూతు దొమ్మలే?

• అప్పట్లో ఇప్పుడున్న కాన్ని పరిశ్రమలు లేవు కనుక.

ఎన్. మజాత

కర్నూలు

ప్ర. ఈనాటి బాలలే లేవని పొరుగు. లేవని పొరులే?

• జ. ఎల్లండి గూండాలు.

రామప్రసాద్

శ్రీరామనగర్

ప్ర. మన దేశంలో ఉన్న మొత్తం రాజకీయ నాయకుల్ని ఒకపోసేస్తే?

• జ. దేశంలో ఎవరూ మిగలరు.

వై. మురళీకృష్ణ

రాజమండ్రి

ప్ర. యందమూరి తననవలకు సీరియల్ గా తీసుకొనే రెమ్మూనరేవన ఎంత? పుస్తకంగా వచ్చినపుడు తీసుకొనే రాయల్ట్ ఎంత?

• జ. సీరియల్ గా తీసుకొనేది పేరు. పుస్తకంగా వస్తే తీసుకొనేది పేరు. సీరియల్ పుస్తకంగావస్తే తీసుకొనేది పేరు. రైల్వే పుస్తకంగా వస్తే తీసుకొనేది పేరు. సీరియల్ పూర్తి కాక ముందే పుస్తకంగా వస్తే తీసుకొనేది పేరు. సీరియల్, పుస్తకం రెండూ రాకుండా, వివిధాగావస్తే తీసుకొనేది

ఎన్ని రైలైన ఉత్తమ ప్రశ్నకు బహుమతిగా ఈ క్రింది పుస్తకాలలో మీరు కోరుకున్నది ఇవ్వబడుతుంది మీకు కావలసిన పుస్తకం పేరు కాథవెనుక రాయలం మర్చిపోకండి

ఎ డి టి ర్

1. డబ్బు-డబ్బు—	యందమూరి వీరేంద్రనాథ్.
2. యుగాంతం—	" "
3. హ్యావరాంటీ—	యద్రంశెట్టి శాయి.
4. నవ్య నవ్వించు—	" "
(8 కాగాల్లో ఏదైనా)	
5. రైల్వేజంక్షన్—	" "

నేను అన్నీ హోల్ మొత్తంగా వస్తే
తీసుకొనేది వేరేవరు

వి అంజిరెడ్డి

ఒంగోలు

ప్ర నవ్వినపుడు వచ్చు కన్నీటికి, ఏడ్చిన
నపుడు వచ్చు కన్నీటికి లేదా?

• జ అందీ అందని ప్రియురాలు

పెన్నా నాగేశ్వరరావు

యదవరై

ప్ర దేశంలోని అడవాళ్ళందరూ అలిగితే?

• జ వాళ్ళు అలిగి కొన్ని యుగా
లయింది.

పె. . హెచ్. ప్రసాద్

గురజాడ

ప్ర తారతమ్యం ఎందులో ముందడుగు
వేస్తోంది?

• జ. వెనుకడుగులో.

పింజర్ల మబ్బలక్ష్మి

తాటిపాక

ప్ర పెళ్ళి అయ్యాకనా, పెళ్ళి కాకుండానా
ప్రేమించడం మంచిది?

• జ. ఇద్దరి కీ పెళ్ళి కుదరదను
కున్నప్పుడు

పి. పి. నరసింహదాసు

విజయనగరం

ప్ర నలుగురూ చీచి అన్నా దర్బాగా
కలెత్తుకు తిరిగేవాడివేమనాలి?

• జ చీ చీ:

కె. టి మదీర్ శర్మ

తాడివర్రె

ప్ర మన దేశంలో అంటరాని తనాన్ని
ప్రవేశపెట్టించెవరు?

• జ అంటురోగులు

కె. రామారావు

హైదరాబాదు

ప్ర రచయితలు ఇంటి పేరుమరినా పాత
పేరు బాకెట్లలో ఎందుకు రాసుకుంటారు?

• జ బ్రాకెట్లు మారవు కనుక!

కె మునిరాజశేఖర్

ప్రొద్దుటూరు

ప్ర ఈ కాలపు యువకులు పెళ్ళి

తల్లిగండ్రుల నుండి వేరవుతారెందుకీ?

• జ తర్వాత మానగారు పోషిస్తారు
గనుక!

టి మురళీనాథ్

నెల్లూరు

ప్ర ఆరుకోట్ల ఆంధ్రుల అప్పు- ఇందిరస్తు
అన్నయన్ టి ఆర్ షరీ నువ్వు?

• ఆరు లక్షల ఖరీదయిన సౌమ్మ్య.

డి ఎ రమేష్ బాబు

గంగులపాలెం

ప్ర కొత్తగా పెళ్ళయిన దంపతులకు
అరుందతీ నక్షత్రం ఎందుకు చూపుతాడు

పురోహితుడు?

• జ. తను పెళ్ళిపూతుడును చూడు
కొనుటకు వీలుగా.

కె. మురళీకృష్ణ

హైదరాబాద్

ప్ర. ఒక సంఘవిద్రోహిని చంపితే వెళ్ళేది
స్వర్గానికా? నరకానికా?

• జ. జైలుకి.

జి. రమేష్ బాబు

ప్రతిపాదు

ప్ర మీ వెస్ట్ సైడ్ ఎవరు?

• జ. ఎప్పుడూ నన్ను సర్వీస్ చేసే
రెక్టిఫైయర్.

దుర్గ

అరసవిల్లి

ప్ర. మనిషికి నిగ్గుచనం ఏమిటి?

• జ. దుర్గ

కర్నాటి అవస్థ

హైదరాబాద్

ప్ర. అపద మొక్కుండాతైన అరు కోట్ల
కిరీదొంగ వెంకన్న ఆరుకోట్ల ప్రజా ప్రతి
నిధి రామన్న. ఈ ఇద్దరిలో మనోహరు
ఎవరెక్కువ?

• కిరీటం!

ఎమ్. హెచ్. బాబు

తిరువతి

ప్ర. అమ్మాయి సిగ్గుపడేదెప్పుడు?

• జ. తను అమ్మాయి కాదని తెలిసి
నప్పుడు.

వేదాం వేణుగోపాల్

గజ్వేల్

ప్ర. నీ బుర్రలో మూర్తి లాజయితే నా
ప్రశ్నకు బహుమతి వస్తు చా?

• జ. బుర్రలో మూర్తి లాజయితే
ప్రశ్న వస్తుంది.

ఈ నవల మీ కోసమే

అడుగుడుగునా బుస్సొకొకటి వడగనిద...

మరియ మరియకో రయంకర సంఘటన...

పొంచిరూకే ప్రమాదంపై ప్రమాదం...

ఆ ప్రమాదాల్లో ఓ పతతి!

దేరదేరిర సాహస ప్రవృత్తిలో ఎదుర్కొన్నవైం మన్నెం
కారద మాతనవనం. నేటి మహిళాలోకానికి ఇస్తున్న ఆర్థిక విశ్వాసప
కంఠారావం! అన్ని బుక్స్ షాల్లోనూ లభింతును

అరుణ కిరణం

వై హరికృష్ణ సారవ్యంలో
ప్రముఖ దర్శకుడు టి కృష్ణ
సమర్పిస్తున్న ప్రముఖ
రచయిత మైనం పాటి
భాస్కర్ నవల 'వెన్నెలమెట్టు
అధారంగా నిర్మిస్తున్న
కృష్ణ చిత్ర వారి ద్వితీయ
చిత్రం అరుణ కిరణంలో
విజయశాంతి
ఈ చిత్ర దర్శకుడు
మురళీ సుబ్బయ్య

చిత్ర ప్రసంగం

అంతా...
అంతా!
అంతా అంతా!

బొంబాయి కాపురం
చెయ్యాలన్న కూతురి, సరదా, పట్టు
దల కాదనలేక, వెతికి వెతికి బొంబాయి
బ్యాంక్ పనిచేస్తున్న ఓ చిన్న ఆఫీసుదారుని
అబ్బడిగా తీసుకువచ్చాడు రామనాథం.

బొంబాయికాపురానికి వెళ్ళిందిసంధ్య.

పేంక్ కాంటిరో క్యాన్సర్. తక్కిన క్యాన్సర్లలో ఇద్దరో ముగ్గురో తెలుగు వాళ్ళు. తక్కినవాళ్ళు తెలుగువాళ్ళకాక పోయినా తన తండ్రువాళ్ళు. అంతాబాగానే ఉందికాని, తను అనుకున్నట్టాగా రోజూ డ్రైర్లు, షికార్లు, కాజ్ కాండినెంట్లలో దిన్నట్టూ, గేదేపేటఇంజియాకి వాహ్యులూ, ఏ. టి. పేవ్మెంట్లమీద భర్తా తను బెయ్యా బెయ్యా పుచ్చుకుని నడవడాలూ, ఇవేవీ కుదరడం లేదు. ప్రొద్దుట ఎనిమిదింటికి వెళ్ళిన సర్వేశ్వరావు రాత్రి ఏడయితేగాని ఇంటికివేరు

కోడు, ఓ లోకల్ ట్రైను, రెండుసిటీ
 ఊళ్ళులూ మారి నిరసంగా గడపలో
 కాలుపెడుతూన్న భర్తని వైదవెకరాం
 అని ఏం అడుగుతుంది పోనీ ఆదివారం
 ఎక్కడికేనా ప్రోగ్రాం వేసుకుందా
 అంటే, ఆ రోజునంక్ష పనులు -
 మామూలురోజుకంటే ఆ రోజుమరీబిజీగా
 ఉంటుంది, సరుకులు తెచ్చుకోవడం,
 వగైరా కార్యక్రమాలతో -

హిందూమతంలో తన సరదాలు తీరడం
మీది అలా ఉంది, తోచి రావడంలేదు
మామూలు రోజుల్లో. ఆ మాటే అంది
సంద్య ఓ రోజున సర్వేశ్వరరావుతో.
అతను నవ్వి "ఇక్కడ లైఫ్ ఇలా
యాం త్రి కం గా నే ఉంటుంది. సరే-
సాయంత్రం నేను వచ్చేటప్పుడికి రెడీగా
ఉండు. ఓ ప్రెండ్ ఇంటికి వెళ్దాం.
వస్తున్నాం అని అతనికి బ్యాంక్ నుంచి

పోన్ చేసి చెప్పాను" అన్నాడు.

సాయంత్రం సరే శర్మరావు ఇంకా రాలేదు ఏం చీరకట్టుకోవాలో తేల్చుకోలేక సతమతమౌతున్న సమయంలో ఎవరో తలుపు తట్టారు తీరా చూస్తే పక్కస్లాబ్ లో ఉండి వచ్చింది!

పిల్లనెత్తుకుని బిక్కిమొహంతో నుంచున్న వచ్చింది చూసి, వచ్చింది రాని హిందీలో "ఏమైంది అని అడిగింది సంద్య.

బెడవాడు వస్తే, అయిదేళ్ళ పాపని ఎత్తుకుని ఇవతనికి వచ్చిందట. వచ్చేటప్పుడు తలుపులు పెడిపోకుండా చిడత పెట్టటం మరచిపోయిందట. అంతేగాలికి తలుపులు ధనామంటూ మూసుకుని, లోపం గడియ పడిపోయిందట. తను ఇవతరి ఉంది. లాళంబెవి లోపంఉంది. లాళంబెవి ఉంటేకాని, పడిపోయిన తలుపుని తియ్యడం కుదరదు. వచ్చింది కన్నీళ్ళు తరవాయిగా చెప్పింది.

అదోమేటిక్ లాక్స్ లో ఉండేవిక్కు-ఇదే!

లోపం ఉన్నప్పుడు తలుపులు పడిపోయినా, లేకపోతే కావాని వేసేసినా, వరాలేదు. గడియ పడినవైపు ఉంటారు కనక, లాళం అవసరంలేకుండా గడియని చేత్తోసినా తియ్యొచ్చు బయటకి వెళ్ళేటప్పుడు, లాళంబెవి జేబులో వేసుకుని, తలుపుని దగ్గరగా లాగితే రాయి. లోపం గడియ పడిపోతుంది. దగ్గర లాళంబెవి ఉందికనుక దాంతో తలుపు తెరవవచ్చు. ఇవతరినుంచి లాళంబెవి తిప్పితే లోపం గడియ వస్తుంది. కాని చిక్కల్లా, దగ్గర లాళంబెవి పెట్టా

కోకుండా బయటికి వెళ్ళేటప్పుడు తలుపులు దగ్గరకు లాగేసినా, లేదా, ఇలా వచ్చిందిలాగ ఆదమరచి బయటకుండగా ఏ గాలివిసుదకో తలుపు పడిపోయినా, ఇంకాతలుపు బందే! తలుపులు బద్దల కొట్టాలిందే! ఆ బద్దలలోనే అన్నమాడేచిటి, బొంబాయిలో చాలా ఇళ్ళకి ఉండేవి ఇలాంటి అదోమేటిక్ లాక్స్ వీటిలో ఇంకోచిక్క, ఏ లాళంబెవి తోటి ఆ తలుపు రావలసిందే - ఇంకోకొన్నింటి లాళం బెవితోటి వచ్చినారాదు.

ఇదంతా తనకి కాపురానికి వచ్చిన రోజున పెద్ద పారం చెప్పినట్లు సోదాహరణంగా ప్రయోగం చేసి చూపించి మరీ చెప్పాడు సర్వేశ్వరావు.

అసలామాటకొస్తే బొంబాయి క్రొత్తగా కాపురానికి వచ్చిన ప్రతి అమ్మాయికి భర్తచెప్పేది చెప్పవలసింది మొట్టమొదటి పాఠం ఇదే! ఆ పాఠం జ్ఞాపకం ఉంచుకోవడంవల్ల వచ్చింది వచ్చిన ఇబ్బంది ఏదో అర్థంచేసుకుంది సంద్య.

"అయితే ఓ లాళంబెవి లోపంఉంది పోయింది. మరో డూప్లికేట్ లాళంబెవి మీ వారు పట్టికెళ్ళారు. ఆయన వచ్చేదాకా తలుపు తెరవడానికి లేదు. అంతేనా? సరే మీ వారు వచ్చేదాకా వరండాలో ఏంనిలబడి ఉంటారు? ఇలావచ్చి కూడోంది" అంటూ కుర్చీ చూపించింది సంద్య.

వచ్చింది పాపతో వచ్చి కూర్చుంది. కాస్తేపయ్యక పాప, నోట్లోవేలేసుకుని చప్పరిస్తూ "బొమ్మ కావాలి!" అంటూ అలమారుతేసి చూపించింది. వచ్చింది వెంటనే బొమ్మతీసి కూతురికి ఇచ్చింది. తనయింట్లోబొమ్మ, తననిఅదక్కుండా

అంత చొరవగా కూతురికి ఇస్తుండేమిటి అని ఆశ్చర్యంగా సంద్య షమ్మీర్ కేసి చూసింది అటుఅడి అటుఅడి మొత్తానికి బొమ్మ విరక్కొట్టి, పై పెచ్చు 'అకలే' అంటూ శోకాలు మొదలెట్టింది పాప.

"ఆయన ఎప్పుడొస్తారో - కాస్తపాపకి అన్నం పెట్టండి" అంది షమ్మీర్

"ఈ పూట మేం ప్రెడ్స్ ఇంటికి బోజనానికి వెళుతున్నాం అన్నం వంద లేదు-" అని అనొచ్చు కాని ఏంబాగుంటుంది? దేవుణ్ణి అని ఓ చిన్నగిన్నెలో బియ్యం పోసి స్టవ్ కిలిగించింది సంది

ఇతర సర్వేశ్వరరావు వచ్చాడు మస్తూరీ 'ఎమిటి ఇంకా రిక్షాకాదా' అని కోపంగా అనబోయి వెంటనే పరిస్థితి అర్థంచేసుకుని ఊరుబయ్యి వాప అన్నం తినడం అయింది తనూ సర్వేశ్వరరావు బయటికి వెళ్ళడానికి బట్టలు వేసుకున్నారు షమ్మీర్ లేచి "వెళ్ళొస్తాను" అంటుంటే మోసాని చూసింది సంద్య ఆమెలో అటువంటి ప్రయత్నం ఏమీ కనిపించకపోగా, "మూడు ఎప్పుడొస్తారో ఏమో, నాకు నిద్ర వస్తోంది ఇలా పడుకుంటాను ఆయన వస్తే లేపండి" అంటూ మంచం మీదకిన్న దిండా, చుప్పటి సర్దబోయింది సంద్యకి చిరాకుతో ప్రాణం విసిగి "ఇదిగో చూడండి మీవారు వచ్చేలాకా మా యింట్లో ఉంటే ఉండండి కాని, మేం మాత్రం అలా ప్రెడ్స్ ఇంటికి వెళ్ళాలి ఇప్పటికే ఆరిస్యం అయింది కనిపెట్టుకునిఉంటారు రండి వెళదాం" అంటూ భర్తని పొచ్చరించి అతనితో కలిసి వెళ్ళిపోయింది సంద్య.

రాత్రి పొద్దుపోయాక తిరిగి వచ్చే సరికి, అటబొమ్మలన్నీ చిందరవందరగా పడిఉన్నాయి కూతురుకోసం అలమారులోని అన్నీ తీసి ఇచ్చిఉంటుంది షమ్మీర్ సంద్యకి విసుగూ అసహ్యం వేళాయి ఆ విసుగును చూచుకోలేక భర్తతో అంది, "తలుపుపడిపోతే లాకం రాదని తెలుసుకుదా- జాగ్రత్తగా ఉండొద్దా? ఎంత తెలివితక్కువ మొద్దో? చూడండి షమ్మీర్!" అని

సర్వేశ్వరరావు నవ్వి "ఈ ఇబ్బంది ఎవరికేనా వచ్చేదో అప్పుడే నెగ్గాం అనుకోకూడదు" అన్నాడు

'జాగ్రత్తగాఉంటే ఎందుకొస్తుంది?' అంటూ కొండంత ఆత్మవిశ్వాసంతో భర్తకేసి చూసి, బిరుచప్పు నవ్వి లైటు ఆర్పింది సంద్య

వీలై నంతవరకూ సంద్య ఎప్పుడూ ఏమరిపాటు పడలేదు ఏదాదయింది ఇంట్లో ఓ పాప బయలుదేరింది సర్వేశ్వరరావుకి ప్రమోషన్ కూడా వచ్చింది. "మనందరిలా కాదు సంధ్యకెలాగైనా జాగ్రత్త ఎక్కువ" అంటూ చుట్టుపక్కలవాళ్ళు సర్దిపెట్టేదాకూడా ఇచ్చారు ఓ రోజు చీకటి పడింది బ్యాంక్ ప్రెండ్స్ ఎవరో వచ్చారు ఎనిమిదయింది అని వాళ్ళు లేచి వెళుతున్నారంటే సాగనంపడానికి సర్వేశ్వరరావు ఇవతంకి వచ్చాడు. కబుర్లు చెబుతూ కొత్తచీర అంచులు సవరించుకుంటూ తనూ ఇవతంకి వచ్చింది లోపల పాప నిద్రపోతోంది.

ఇంతలో ధనాదుంటూ తలుపు పడిపోయింది

యర్రుకెట్టిశారు

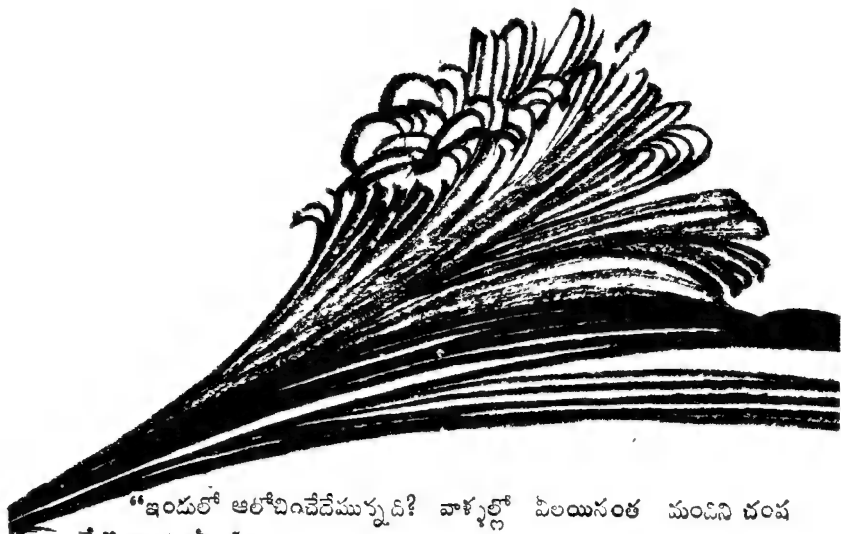
సీరియక్

మరి కానేపట్లో గుత్తుల సంఘం హళ్ళోచ్చారు పక్క
 ఊరినుంచీ! సిపాయిలు ఆ రాత్రికే ఆ ఊరిమీద దాడిచేయబోతున్నారని తెలిసిం
 దట వాళ్ళకి! ఆ విషయం చెప్పడానికే వచ్చారు.

అప్పటికప్పుడే ఊరి వాళ్ళందరూ కృష్ణారెడ్డి ఇంట్లో సమావేశ మయ్యారు.
 దానిలో శ్రీలే ఎక్కువమంది ఉండటం అలితకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

“మనం చాలా తక్కువ మందిమి. నిజాం సిపాయిలు కూడా తక్కువమందే
 కానీ వాళ్ళ దగ్గర తుపాకులున్నాయ్. ఈ పరిస్థితుల్లో మనమేంజేస్తే మంచిగుంటుందో
 చెప్పండి!” అందామె.

“ఇందులో ఆలోచించేదేమున్నది? వాళ్ళల్లో పిలయినంత మంచిని చంపటమే” అంది శ్రీలక్ష్మి.

“అవును! వాళ్ళ మరగ్రామాన్ని దోచుకోవటం! మానభంగాలు చేయటం లాంటివి ప్రారంభించకముందే మనం వాళ్ళమీద దాడిచేయాలి. వాళ్ళను చంపటమో మనం చావటమో ఏదోకటి ఒకరాలి.” అన్నాడు మాజిక్ రావ్.

“మనం ముందే వాళ్ళమీద దాడిచేయకపోతే అదిపరకు లాగానే మళ్ళీ చిత్రహింసలుపెట్టి పోతారు వాళ్ళు” అన్నాడు మిగతా యువకులు.

“నా ఆలోచన కూడా అదే” అన్నాడు చంద్రయ్య.

“మనం కూడా కొన్ని ఆయుధాలు సేకరించుకుంటేగానీ లాభం లేదు. ఆ కిరాతకుల చేతిలో ఉత్త పుష్కానికి చచ్చిరట్లవుమన” అన్నాడు కృష్ణారెడ్డి.

“కానీ ఇంత త్వరగా ఆయుధాలు ఎక్కడ దొరుకుతాయ్?” అన్నాడు మాజిక్ రావ్ నిరాశగా.

మరి కాసేపట్లో “మోజాన్” పత్రిక తీసుకొచ్చాడు నరసింహ. పక్క ఊరి నుంచి అతనే స్కూన్ పేపర్లు తేవటం పరిపాటి. ఆంధ్ర మహాసభ నాయకులను అరెస్ట్ చేయాలని ప్రభుత్వం యోచిస్తోందని రాసి ఉందందులో.

రెబండుల రెక్కల చుప్పులు...

“ఇంక మనం ఉపేక్షించటం అవసరం” అలస్యంచేస్తే మన ఊళ్లో కూడా కొంత మందిని అరెస్ట్ చేయడం, ఊరి వాళ్ళందరినీ చిత్రహింసలు పెట్టటం ప్రారంభమయి పోయింది.” అన్నాడు చంద్రయ్య. వెంటనే వ్యూహరచన మొదలయింది. ఆ సిపాయిల మీద ఎట్లా దాడిచేయాలి ఎట్లా మట్టుపెట్టాలి-అన్నీ వివరించ సాగాను మానిక్ రావు. అతనికి అలాంటి పోరాటాల్లో అనుభవం ఉంది.

ఆ సాయంత్రం చీకటి పడటంతోనే దాడి జరపాలని నిర్ణయం జరిగిపోయింది రహస్యంగా దాడికి కావలసిన ఏర్పాట్లు చేయసాగారందరూ. ముంతల్లో కారం, కర్రలు, వడిసెలు, రాళ్ళు అన్నీ కృష్ణారెడ్డి ఇంట్లోనే పోగయిపోయాయి. మధ్యాహ్నం అయేసరికి అందరి మొఖాల్లోనూ ఆందోళన ఆవేదన చోటుచేసుకున్నది. ఇంకొద్దీ గంటలు! అంతే! ఆ తరువాత ఎవరికి ఎవరు మిగులుతారో తెలీదు. ఎవరు ప్రాణాలతో బ్రతికి బయటపడతారో తెలీదు. విషాద వాతావరణం పోరాటానికి ముందే అణుమణు పోయిందా ఊరంతా.

భార్యా పిల్లలను దగ్గరకు తీసుకుని విలపించేవారూ, భర్తల కాళ్ళు కళ్ళకద్దుకుని కుంకుమ పెట్టుకునే స్త్రీలు-మరి కాసేపట్లో భయంకరమున నిశ్శబ్దం అలుముకుంది. పిల్లలంతా కూడా ప్రొద్దుపూడేసరికల్లా ఇళ్ళల్లోకెళ్ళి పోయారు. ఉన్న రెండు మూడు పీదులూ నిర్మానుష్యం అయిపోయాయి. కటిక చీకటి ఆవహించేసింది క్రమేషీ.

రాత్రి తొమ్మిదయి పోయింది. ఎవ్వరూ భోజనాలు చేయలేదాహుట.

ఒక్కొక్కరే కృష్ణారెడ్డి ఇంటివేపు బయల్దేర సాగారు. కొంతమంది స్త్రీలు ఏడుస్తూ భర్త చేతిలోని వడిసెల కర్రకు తమ మాంగళ్యాన్ని తీసి కట్టారు. భర్త ఇంక తిరిగిరాదు అని మానసికంగా సంసిద్ధమయేందుకు పాటించే ఆచారం అది. మరి కాసేపటికి కృష్ణారెడ్డి ఇబ్బంతా దాడికి సంసిద్ధమయిన స్త్రీ పురుషులతో నిండిపోయింది. అంతా నిశ్శబ్దంగా ఎదురు చూస్తున్నారు మానిక్ రావు, నరసింహలక్ష్మీ. సిపాయిల మీద ఎలా దాడి చెయ్యాలి అని వ్యూహం చేయడానికి వెళ్ళారు వాళ్ళు.

మరో గంట సేపటి తర్వాతగానీ తిరిగి రాలేదు.

“అంతా బాగానే ఉంది. మనం ఏంచేయాలంటే కొంతమంది పోవమ్మగుడి వెనుక వేపు నుంచీ స్వశాసనం దగ్గరకెళ్ళి అటునుంచీ ఆ శిథిలం మీద విరుచుకు పవాలి సైనికులంతా అటువేపు కాబ్బలు జరుపుకుంటే మిగతావారు వెనుకవేపు నుంచీ దాడి చేయాలి. దాంతోవాళ్ళు కకావికలయి పారిపోతారు. అప్పుడు వెంటింది చంపాలి” చెప్పారు మానిక్ రావు.

మరుక్షణంలో కొంతమంది మానిక్ రావు వెంటి నిశ్శబ్దంగా నడుమలో పోవమ్మ గుడివేపు వెళ్ళిపోయారు. మిగిలినవారంతా ఊపిరి బిగపట్టి కూర్చున్నారు. ఇంకొద్దీ నిమిషాలు అంతే!

శ్రీంశ్రీ కృష్ణారెడ్డి దగ్గరకొచ్చి అతని పాదాలకు నమస్కరించింది.

“శ్రీలక్ష్మీ ఏమిటి?” గద్గద స్వరంతో అన్నాడు కృష్ణారెడ్డి.

“అఖిరి చూపండి”. జారిపోతున్న కన్నీటిని తుడుచుకుంటూ అంది.

“ఎందుకంత భయపడు తున్నావ్?” మందలింపుగా అన్నాడు. “వాళ్ళను హతమార్చటం అంత కష్టమేమీ కాదులే..”

“నేను భయపడటం లేదండీ! ఈ జర్నల్లో మరం ఇంత తక్కువ సమయం కలిసి గడుపుతున్నందుకు బాధగా ఉంది! జయలక్ష్మిని జాగ్రత్తగా పెంచండి.”

“లక్ష్మీ - ఏమిటిపిచ్చిపని - మరందరం ట్రేమంగానే ఉంటాం!

“వదండి!” అంది లలిత

అందరూ బయటకు నడిచారు నిశ్శబ్దంగా.

శ్రీలక్ష్మి మరోసారి గదిలోకెళ్ళి ఉయ్యాలలో నిద్రపోతున్న పాపను ఘడ్డ పెట్టుకుంది. పక్కనే కూర్చుని మౌనంగా విలపిస్తోన్న సక్కుబాచు దగ్గరకొచ్చి ఆమె చేతులు పట్టుకుంది.

“అత్తయ్యా! పాపను మంచిగా చూచుకుంటావుగదా?” అంది దుఃఖం అతి కష్టం మీద అవుతుంటూ. సక్కుబాచు ఇంక భరించలేక పోయింది. శ్రీలక్ష్మిని కౌగిలించుకుని వెక్కిరిస్తూ ఏడ్చుకుంది.

“శ్రీలక్ష్మీ -” నెమ్మదిగా తలుపుదగ్గర నిలబడి పిలిచాడు కృష్ణారెడ్డి

శ్రీలక్ష్మి లేచి కన్నీరు తుడుచుకుని బయటికొచ్చింది. అందరూ ఇళ్ళపక్క-

జరిగిన కథ:- అది 1945వ. సంవత్సరం. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో అంతఃముఖ్యమయిన జననాలు నాచుగు జరిగాయి: నిజాయితీగల స్వాతంత్ర్యోద్యమ నాయకుడు ప్రకాశరావుకి సిద్ధార్థ—

అవకాశవాది అయిన జమీందార్ మహేశ్వర్ రాజాకు గజపతిరాజా, నిజాయితీగల పత్రికాధిపతి సీతారామ్ కు రామవర్మ, తెలంగాణా ఉద్యమ నాయకుడు కృష్ణారెడ్డి జయలక్ష్మి. అనే పాపాయిలు జన్మించారు.

సిద్ధార్థ తండ్రి ప్రకాశరావు మరణాభ్యుదయ మీదున్నారు. ఆయనకు కొడుకు రాజకీయాల్లో చేరటం ఇష్టంలేదు. కానీ సిద్ధార్థకు అదే జీవితాశయం.

గజపతిరాజా స్కూలుతోనే చదువాపి రాజకీయాల్లో ప్రవేశించాలనే నిర్ణయాన్ని తండ్రికి తెలియ చేశాడు.

ఆంధ్రదేశం దినపత్రికను తండ్రి అనారోగ్య కారణంగా రామవర్మ నిర్వహిస్తుంటాడు. కోట్ల గడించాలనే కోరికతో ఓ రాజకీయపార్టీతో రహస్య ఒప్పందం చేసుకొంటాడు.

ప్రకాశరావు ఘరసాడు. సిద్ధార్థ రాజకీయాల్లో ప్రవేశించటానికి నిర్ణయించుకుంటాడు.

కృష్ణారెడ్డి భార్య శ్రీలక్ష్మి నిజాం తొత్తులు మానభంగం చేస్తారు. ఆమె మానసికంగా కృంగిపోతుంది.

—ఇక చదవండి.

బుచ్చి నెమ్మదిగా, శబ్దాలుకాకుండా వరుసగా నడవసాగారు. కొద్ది నిమిషాల్లో ఊరి పరికెళ్ళి గుమికూడి నిలబడ్డారు.

దూరంగా శిబిరం - దానిముందు సైనికులు వేసుకున్న మంట సృష్టంగా కనబడుతున్నాయి. సైనికులెవరూ నిద్రపోతున్నట్లు లేదు. మాటలు ఉండుండి ఆసృష్టంగా వినబడుతున్నాయి.

“బహుశా మన ఊరిమీద దాడి జరపడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నట్లున్నాయి...” అన్నాడు కృష్ణారెడ్డి.

హఠాత్తుగా శృతానందైపునుంచి కేకలు వినిపించినయ్. మరుక్షణంలో శిబిరంలోనుంచి బిలబిలమందూ సైనికులు తుపాకులతో బయటకు వరుగెత్తారు. తల పగిలిన కేకలు, ఆర్తనాదాలు, తుపాకిశబ్దాలు - మార్త్రోగిపోయినయ్.

“పదండి” అందిలలిత

వెంటనే అందరూ కేకలువేస్తూ శిబిరంవేపు వరుగెత్తారు. ఆడాళ్ళు దివిటీలు వెలిగించి శిబిరంమీదకు విసిరేయసాగారు. శిబిరం భగ్గుమంది. ఆకాశానికెగిసిన ఆ మంటలు పట్టవగలుగా కనిపించిందాప్రాంతం ఆ గగ్గోలుతో తననెప్పుడు తుపాకిగుండులాకిందీ శ్రీలక్ష్మికి తెలీనేలేదు. పొట్టలో నొప్పి - ప్రవహిస్తోన్న రక్తంతోనే ముందుకి నడుస్తోంది ఆమెవేతిలోనుంచి క్రరకు చుట్టిన నూనెగుడ్డలు ఎగిరి పడుతూనే ఉన్నాయ్ శిబిరంమీద. హఠాత్తుగా బాధ ఎక్కువయిపోయేసరికి శిబిరానికి కొద్ది దూరంలో కూలిపోయిందామె.

అరుపులూ, కేకలూ, ఆర్తనాదాలూ, తుపాకి శబ్దాలూ అన్నీ క్రమేపీ తగ్గి పోయాయ్. మరికొద్ది షణ్ణాల్లో మాటలు వినిపించసాగాయ్.

“ఇద్దరు మాత్రం తప్పించుకు పారిపోయారు...” చంద్రయ్యకు వినబడుతోంది. శ్రీలక్ష్మి సంతృప్తిగా ఓ సారి తరెత్తి చూచింది.

తనవంతు కర్తవ్యం నిర్వహించింది. ఆమెకు కొద్ది దూరంలోనే నిశ్చలంగా పడివున్న లలితనుచూస్తూనే ఆమె మొఖంలోని సంతృప్తి ఎండిపోయింది. లలిత చనిపోయిందా?

బాధ - తన పొట్టలో కొలిమిపెట్టినట్లు! కత్తుతో పొడుస్తున్నట్లు - తనకు తెలిసిపోతూనేఉంది - ఇది తన ఆఖరి షణ్ణాలు.

శిబిరం తాలూకు మంట తగ్గిపోయింది. క్రమేపీ చీకటి అలుముకు పోతుంది.

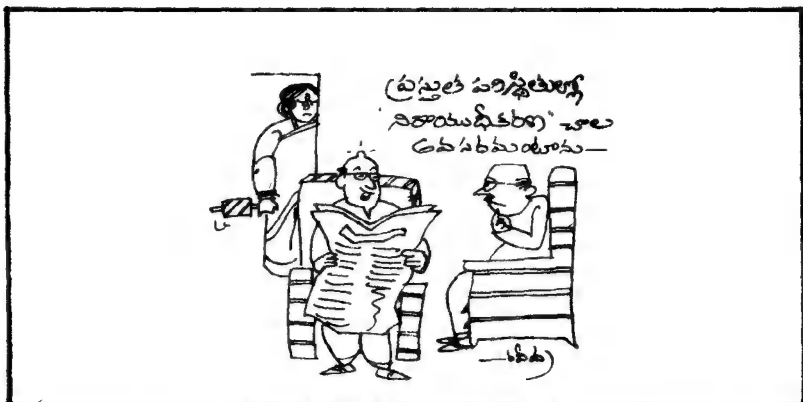
ఆడాళ్ళు పిల్లలు - అంతా ఏడుపులు, కేకలు -

తనభర్త ఏమయ్యాడూ? బ్రతికిఉన్నాడా? అతను బ్రతికి లేకపోతే జయలక్ష్మి నెవడు పెంచుతారు?

దివిటీ వెల్లురు దగ్గరవుతోంది.

శ్రీలక్ష్మి కళ్ళు మూతలు పడుతున్నాయ్.

“అయ్యో - అమ్మా - లలితా...” ఏవరిదో ఏడుపు -

శ్రీలక్ష్మీకూడా తుపాకిగుండు తగిలించి..." ఎవరో అంటున్నారు. ఎవరో తనని లేవనెత్తుతున్నారు. ఎక్కడలేని శక్తి తెచ్చుకుని రక్తం తెరచి

దామె.

"కొంచెం!..."

"కొంచెం ఓర్పుకోమ్మా..."

శ్రీలక్ష్మీ మాట్లాడానికి విశ్వప్రయత్నం చేయసాగింది.

"అయ ... న ... ఆ ... య ... న"

కృష్ణారెడ్డికేం ఫర్లేవమ్మా! చేతిమీద గాయమయింది! అంతే..."

శ్రీలక్ష్మీ ఆనందంగా కళ్ళుమూసుకుంది. అంతే! ఆ తరువాత కన్ను తెరవ

లేదు.

ఆవిరోధం జరిగిన వెంటనే ఊళ్ళోని వారందరూ చుట్టుపక్కల ఊళ్ళకు పారిపోయి తలదాచుకోవలసి వచ్చింది కొంతకాలం పాటు.

శ్రీలక్ష్మీ మరణం కృష్ణారెడ్డిని బాగా కృంగదీసింది.

సంవత్సరంలో మనిషి బక్కచిక్కి పోయాడు ఏ విషయం మీదా అతనికి ఆసక్తి లేకుండా పోయింది. జయలక్ష్మి విషయం అసలే పట్టించు కోవటం లేదు.

భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం రావటం, మౌంట్ బాటన్ పథకం ప్రకారం ఏ సంస్థానమయినా భారతదేశంలో విలీనం కాకుండా స్వతంత్రంగా ఉండవచ్చునన్న ప్రపటన వెలువడటం- నిజాం నవాబు అది అలుసుగా తీసుకుని హైద్రాబాద్ స్వతంత్ర సంస్థానమని ప్రకటించటం, రజావార్లు, ఇత్రేహ్ దుల్లు సల్మీన్ వాళ్ళు నైజాంకు అండగా నిలవటం- అందుకు వ్యతిరేకంగా ప్రజాఉద్యమాలు పెద్దయెత్తున చెలరెగటం- ఇవన్నీ అతనికి ఎలాంటి ఆసక్తి కలిగించ లేదు. కానీ ఓ రోజు జరిగిన సంచుటన మళ్ళీ అతనిలో ప్రతీకారవాంఛను రగిల్పింది.

ఆ రోజు పుట్టాడు. ఛోజనం చేస్తూండగా రజాకార్ల గుంపు తమ ఊరిమీద ఆకస్మాత్తుగా దాడి చేసింది. ఎవరూ ఆ పరిస్థితి నెమర్కొంటూనికి సిద్ధంగా లేక పోవటం వల్ల రజాకార్ల దుండగాలు యచేచ్చగా కొనసాగాయ్.

కిరస్యాయిలుపోసి ఇళ్ళు తగలబెట్టటంతో అందరూ వీధుల్లోకి పరుగెత్తాల్సి వచ్చింది. ఊళ్ళోని కొంతమంది యువకులను కొట్టి ఊరిమధ్యకు ఈశుకొచ్చారు రజాకార్లు. అందరినీ పరసగా నుంచోబెట్టారు. వాళ్ళనేం చేస్తారో అన్న భయంతో అందరూ చుట్టూ మూగారు.

తుపాకులు తీసుకుని ఆ యువకులకు గురిపెట్టారు, అప్పడర్థమయింది వాళ్ళనేం చేయబోతున్నారో! పెద్దఎత్తున ఏడుపులు పెడబొబ్బలు చెలరేగియ్య. మువ్వణంలో తుపాకిగుళ్ళు ఆ యువకుల గుండెల్లోనుంచి దూసుకు పోయినయ్.

ఆ వీరుల శరీరాలను దహనం చేశాక ఆ రాత్రి చుట్టుపక్కల గ్రామాల వారందరూ కలసి సమావేశం జరిపారు. అప్పటికప్పుడే కృష్ణారెడ్డి నాయకుడిగా గెరిల్లాదళం ఏర్పడింది. మాజీ యూనియన్ సైనికులు కొందరు వారికి సాయుధ పోరాటంలోకి శిక్షణ ఇవ్వటం ప్రారంభించారు. గెరిల్లా దళానికి తుపాకులకోసం విరాళాలు పోగుజేయాల్సి వచ్చింది. 30కి రైపుల్స్ ఆరడజను సంపాదించాక రజాకార్లమీదకు దాడిజరపాలన్న ఆలోచన మొదలయింది. చుట్టుపక్కల ఊళ్ళల్లో ఉన్న మరికొన్ని గెరిల్లా దళాలు మొదటిసారిగా ఓ రజాకార్ల శిబిరాన్ని చుట్టుముట్టి ఆ శిబిరంలో ఉన్నవారందరినీ కాల్చి చంపారు. దాంతో రజాకార్లలో కూడా భయం ప్రాంతాలు కలిగినయ్. నైజాం ప్రభుత్వం పూర్తిగా స్తంభింబిపోయింది.

ఖాసిం రజ్వీ నైజాం పరిపాలనా యంత్రాగాన్ని ఉపయోగించుకుని మృత విద్యేష పోరాటాలు ప్రారంభించాడు. అతనికి పోలీసులు, మిలటరీ సహాయం కూడా లభిస్తోంది. ఈ పరిస్థితుల్లో నైజాం సంస్థానం మీద పోలీస్ దళం ప్రారంభించాయ్.

అప్పుడు జరిగింది భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ చరిత్రలో పార్టీ నాయకత్వం చేసిన చారిత్రకమయిన పొరబాటు

అదేమిటంటే భారత యూనియన్ సైన్యాలకు కూడా వ్యతిరేక పోరాటం జరపాలని నిర్ణయించటం! ఆ నిర్ణయం జరిగిన కొద్ది రోజుల్లోనే యూనియన్ సైన్యాలు అన్ని గ్రామాలను చుట్టు ముట్టాయ్. కృష్ణారెడ్డి పొలంనుంచి ఇంటికి వస్తుండగా యూనియన్ సైన్యం ఆ గ్రామంలో ప్రవేశించింది. గ్రామంలో కమ్యూనిస్ట్ పార్టీకి బద్ధులయిన యువకులతో పాటు కృష్ణారెడ్డిని కూడా పట్టుకున్నారు. మిగతా ఊరివారెవరూ వారికి మద్దతు ఎవ్వరేదు. యూనియన్ సైన్యాలపై పోరాటం జరపటానికి ప్రజలంతా తిరస్కరించారు.

మీకు అరగంట పైమిస్తున్నాను. ఈలోగా కమ్యూనిస్ట్ పార్టీకి రాజీనామా ప్రకటించండి. భారత యూనియన్ కు విదేయత ప్రకటిస్తూ ప్రమాణాలు చేసేట్లయితే మీరు పాజాంతో బయట పడతారు" అన్నాడు సైనికాధికారి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని ఒక పట్టణంలోని రైల్వే స్టేషన్ లో
యక బయల్పడేస్తున్నప్పుడు

చాలామంది అతను చెప్పినట్లే చేశారు కాని కృష్ణారెడ్డికి నవ్వులేదు.

పోరాటమే మా ఊపిరి! అప్పుడు భూస్వాములతోనూ, ఆ తరువాత నైజాం పోలీసులతోనూ, రజాకార్లతోనూ పోరాడుతున్నా ఉన్నాం! ఈ పోరాటంలో మా ఇళ్ళు ఆస్తులు, ప్రాణాలు ఎన్నో పోయిగాయి. కుటుంబాలు కుటుంబాలే తుడిచిపెట్టుకు పోయాయి. ఇప్పుడు కొన్ని త్యాగాలు చేశాక కాంగ్రెస్ పార్టీ సైన్యాలకు లొంగిపో తారా." అన్నాడు అవేశంగా. అరగంట తరువాత కృష్ణారెడ్డితోపాటు మరో ముగ్గు రిని కూడా ఊరి మధ్యలోకి లిప్ చంపారు సైనికులు.

ఈ సంఘటన ఓరిగే నాటికి జయలక్ష్మి వయసు ఆరేళ్ళు.

* * * *

ఆ వయసులోనే ఆమె కమ్యూనిస్ట్ల ఎన్నికల ప్రచారానికి సాధనం అయింది.

ఆమె నాయనమ్మ సక్కుబాయినే కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ అభ్యర్థినిగా ఎన్నిక చేసింది పార్టీ! ప్రజా పోరాటాలకు తమ అమూల్యమయిన జీవితాన్ని బలిచేసిన కృష్ణారెడ్డి, శ్రీలక్ష్మిని "మద్దలపాప" అంటూ జయలక్ష్మిని జీవితో చుట్టుపక్కల గ్రామాల్ని తిప్పారు కేవలం జయలక్ష్మి మీద జాలీ-కృష్ణారెడ్డి శ్రీలక్ష్మిల మీద ప్రేమతోనే సక్కుబాయి అత్యధిక మెజారిటీతో ఎన్నికయింది.

దాంతో ఆరేళ్ళనుంచే జయలక్ష్మి రాజకీయ జీవితం ప్రారంభమయింది. అదే సంవత్సరం ఆమె సికింద్రాబాద్ లోని కీన్ గార్స్ స్కూల్లో విద్యాభ్యాసం ప్రారంభించింది అయితే చదువుకంటే నాయనమ్మ దగ్గర కూర్చుని అక్కడ జరిగే రాజకీయ మంతనాలు, వూహలు, చర్చలు గమనించటం ఆమెకు ఎక్కువ ఆసక్తి కలిగించేవి.

1956 నవంబరు ఒకటవ తేదీన ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడడంతో ఆమె రాజకీ యాలను అవగాహన చేసుకోవటం ప్రారంభించింది!

1957 ఎన్నికలలో కూడా సక్కుబాయి కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ అభ్యర్థినిగా పోటీ చేసిందిగానీ ఓడిపోయింది. తిరిగి 1962 ఎన్నికలలో పోటీచేసినప్పుడు ఎలక్షన్

ప్రచార సమయంలో జయలక్ష్మికి ఇంద్రకాంత్తో పరిచయమయింది. అప్పుడతడు అఖిల భారత విద్యార్థి ఫెడరేషన్ లో చురుకుగా పనిచేస్తుండేవాడు. ఆంతరముండు ఫెడరేషన్ ఎన్నికల సమయాల్లోనూ, విద్యార్థి ఫెడరేషన్ సమ్మెలు, పోరాటాలు, ఒరిపే సమయాల్లోనూ పారిమధ్య పరిచయం కలిగిందిగానీ జనరల్ ఎలక్షన్స్ లో సక్కుబాయి తరఫున విద్యార్థి ఫెడరేషన్ వాళ్ళు ప్రచారంచేసే సమయంలో గురింత సన్నిహితం అయ్యారు. అతని అందమయిన రూపం, పాఠ్య మీటింగుల్లో అతను మాట్లాడే తీరూ ఆమెకు ఎంతో ఆకర్షించినయ్.

అతని మాటల ధోరణి ఆమెకు విపరీతమయిన ఆకర్షణ కలిగిస్తుండేది.

చై నా భారతదేశంతో యుద్ధంచేస్తున్న సమయంలో దేశంలోని అన్ని పార్టీలు చై నాను ఖండిస్తూ దురాక్రమణిదారుగా ప్రచారం చేస్తోంటే ఇంద్రకాంత్ చై నాచేమీ తప్పులేదని-వాళ్ళ దేశానికి ఇందాల్చిన భూభాగం వాళ్ళు బలప్రయోగంద్వారా ఆక్రమించుకున్నారనే వాదిస్తుండేవాడు.

ఎన్నికల్లో సక్కుబాయి అతి తక్కువ మెకాంటితో గెంజగలిగింది.

ఆ చుర్చాకు సాయంత్రం ఇంద్రకాంత్ జయలక్ష్మికి ఫోన్ చేశాడు.

“మీ నాయనమ్మకు గెలిపించినందుకు నాకేం బహుమతి ఇస్తున్నావు?” అడిగాడతను.

“నేనెందుకీస్తాను? నువ్ పార్టీలోనం దనిచేశావ్! మా గురించి కాదు”

“అది మిగతావాండ్ల విషయంలో కరెక్టేమోగానీ నా విషయంలోగాదు” నవ్వుతూ అన్నాడు.

“నీ విషయంలో ఏమిటిమరి?”

“చేపలం నీకోసం పనిచేసినా!”

జయలక్ష్మి ఆశ్చర్యపోయింది. ఇది మొదటిసారి అతనలా చుర్చితంగా మాట్లాడటం.

“నేను నిన్నులా చేయమని అడగలేదే?”

“అడిగావని నేననలేదు! నీతో మాట్లాడుతూ, నీ ప్రక్కనే తిరుగుతూ, గదపొచ్చని వచ్చాను-”

“అయితే మరింకా నన్ను బహుమతి ఆకుగదావెందుకు?”

“అచ్చా! సరే అయితే నేనే పార్టీ ఇస్తాగాని అర్థి రడిఅయి వస్తావా?”

“ఎక్కడికి?”

“త్రీవసెన్స్: నీకోసం ఎదురు చూస్తుంటా!”

జయలక్ష్మి కొద్ది వదాయి ఆలోచించింది. అలా అతనితో వెళ్ళటం చుంచదా కాదా-అనేదే తేలటం లేదు. అతనితో మాట్లాడుతూ అతని మాటలు వెంటూ గదపొరిన్న రోరిక తనకూ ఉంది. కాని...

“ఏమాలోచిస్తున్నావ్?”

“అచ్చా! వస్తున్నా-”

మీ శుభ
రీటా

చూడండి

జాట్టు అద్భుతంగా ఉండేటట్టు
వేసేది రీటా. దానిలో అటువంటి
శక్తి, సువాసనా ఉన్నాయి - శిరో
జాలు సహజంగా, చక్కగా పెరగ
డానికి, చల్లదనానికి, దానికదే సాటి.

రీటా వాడి మీ కురుల సౌభాగ్యాన్ని
వృద్ధి చేసుకోండి. మీ శిరోజాలు
ఎప్పుగా, ఒత్తుగా పెరిగి నిగనిగ
లాడుతూ మెత్తగా ఉంటాయి.

ఈ రీటా పురుషులూ వాడవచ్చును

రీటా

నేడే ఒక సీసా కొనండి
ప్రతిచోటా దొరుకును

“ఎన్నిగంటలకు?”

“ఇంకోగంటలో-”

“.....”

జయలక్ష్మి ఫోన్ పెట్టేసి త్వరత్వరగా రూటీ అవసరించింది. ఇల్లంతా ఇంకా ఎన్నికల విజయం తాలూకా హడావుడితో నిండివుంది. మావయ్యా, అత్త, పిల్లలు- కొంతమంది పార్టీ వర్క్-థ్-

జయలక్ష్మి నాయకత్వంలో చెప్పకుండానే ఇంటినుంచి బయటికొచ్చింది. అదే మొదటిసారి ఆమె-అలా- ఇంట్లో ఎవరికీ తెలీనండా- బయటకు రావటం! ఎంమికో నేను ఇండ్రకాంత్‌ని కలుసుకోడానికెప్పుడు విషయం ఎవరికీ తెలియకూడదని పించింది.

త్రిఫలసేన్ దగ్గర ఆబో-గేనరికి పోస్ట్‌కోడ్‌గగ్గరే నిలబడి కనిపించాడతను. ఇంకా చీకటి పడకపోయినా అప్పటికే ఆ ప్రాంతమంతా లైట్లు వెలుగుతున్నాయి.

“ఛాంక్వా!- అడగానే వచ్చినందుకు!” అన్నాడు ఇండ్రకాంత్ నవ్వుతూ.

ఇద్దరూ లోపలకు నడిచారు.

“నేను బీచ్ తీసుకుంటాను. నీ కేంకావాలి?” అడిగాడతను

“ఎస్ రూల్ డింక్-”

అతను బేరర్‌కి ఆర్డర్ ఇచ్చాడు.

జయలక్ష్మికి అతనిలో అవివరలా ఘట్టావాలంటే ఏమిటోగా ఉంది. అందమందు ఎన్నికల ప్రచారంలో చాలాసార్లు రామిద్దరూ హోటల్ కెళ్ళారు-తాఫీ వలహారాలు చేశారుగానీ- ఇప్పుడు డిఫరెంట్‌గా ఉంది.

అతను అలవాటు ప్రకారం పార్టీగూరించి మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడు.

“...నిం చెప్తున్నా- మావో ఏమిర్నే కరెక్ట్! నైనా కమ్యూనిస్ట్‌పార్టీ అనుసరిస్తోన వైఖరే విజయవంతం అవుతుంది. కమ్యూనిస్ట్‌పార్టీ రెండుగా చీలక తప్పదు-”

ఈ సంగతి చెప్పబారినేనా నన్ను పిలిచింది?” నవ్వుతూ అడిగింది జయలక్ష్మి.

“ఓ- అయామ్‌సారి-”

బేరర్, అతనిముందు బీచ్, ఆమెముందు కూర్చోడింక్ ఉంచాడు అతను దీని తన గ్లాసులో పోసుకుని మొత్తం సీసా ఖాళీ చేసాడు.

“ఇప్పుడు మాట్లాడతాను జయలక్ష్మి! ఈ లాస్ట్ వన్‌మంత్‌లో నాకు కొన్ని ఆలోచనలు కలిగాయ్. వాటినిప్పుడు నీ ముందుంచుతాను-”

“ఏమిటవి?”

అతను కొద్దిక్షణాలాగి అన్నాడు.

“అయింప్‌యూ జయలక్ష్మి! నా లైఫ్ పార్ట్‌నక్‌గా ఉంటావా?”

జయలక్ష్మి నవ్వింది.

“నా కిప్పట్లో అనలు పెండ్లి చేసుకోవాలన్న ఆలోచనేలేదు”

“ఛాంక్ గాడ్! ‘నా’ అనలేదు.” నుదుటిమీద చెమటలు తుడుచుకుంటూ అన్నాడతను.

“నువ్వెప్పుడు చేసుకోవాలనుకుంటున్నావ్” కాసేపటి తర్వాత లిరిగి ఆచేగా డతను.

“ఏమో- తెలిదు- బహుశా రాజకీయాల్లోకి వెళ్లి- ఓ స్థానం సంపాదించాక- అప్పుడు ఆలోచిస్తానేమో-

“అంటే... నువ్వు ఫాబిలిక్స్ లోకి దిగబోతున్నావా?” అశ్చర్యంగా అడిగా డతను.

“అవును!” వచ్చే జనరల్ ఎలక్షన్స్ లో పోటీ చేయాలని అనుకుంటున్నా” అతనికి ఆమె మాటలు నమ్మకస్థం కావడం లేదు.

“నీలాంటి అందమయిన ఆమ్రాయి రాజకీయార్లోకి చూకటమా? నాకు అశ్చర్యంగా ఉన్నది...”

“అందం- రాజకీయంకు అభ్యంతరకరం కాదుగా!”

“నే ననడివి అదిగాదు. నిన్ను ఆరాధించేవ్యక్తిలో మంచి ఉపకరం గదవక- ఈ చెడ్డ రాజకీయాల్నెందుకు ఇంజనైర్ చేస్తున్నావ్?”

“ఎవరి అభిరుచి వాళ్ళది...”

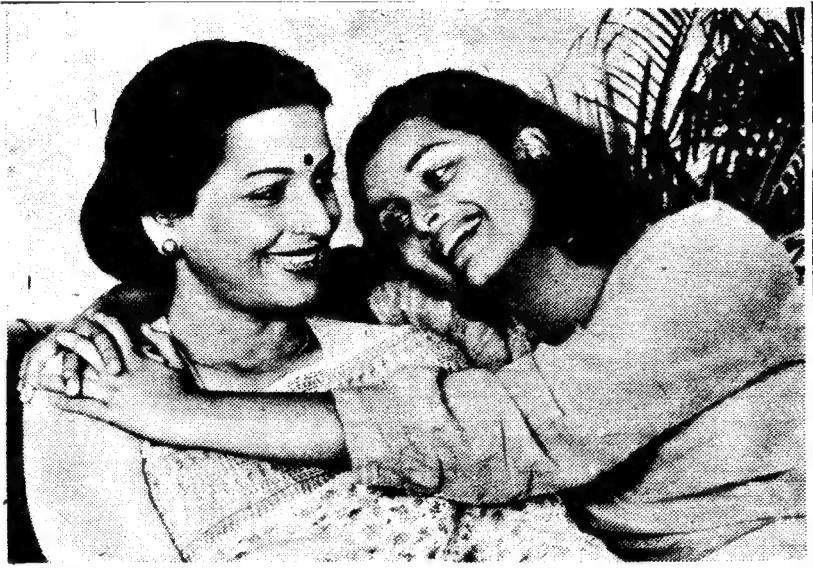
“అఫ్ టోక్స్- ఆ మాట నిజమేగానీ నీకు మన హెడ్డిటికెట్ చూడకుతుందని ఏమిటి గారంటి?”

“మనహెడ్డి కాకుంటే వేరొకటి! లేదా ఇండిపెండెంట్ గా పోటీచేస్తా!”

ఇంప్రకాంట్ మాట్లాడలేదు కొద్దిక్షణంపాటు.

“అయితే- నా కోరిక తీరనిదే?”

జయలక్ష్మి అతని చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంది

ఇది పెరిగే ప్రాయం గదా? నా కళ్ళమవుతుందిగా. వయసులోని
అవపిల్లకు ఎంత యిబ్బంది—తల్లిని గదా మరి

“మా అమ్మాయి కోసం కేర్ఫీ ఎందుకు ఎంచుకున్నానంటే”

నిజానికి ప్రతి తల్లికీ తెలుసు ఎవలు, వయసుచ్చిన కొత్తల్లో. ఆ తరుణంలో, అవపిల్లకు ఎలా పుండుందో అన్న సంగతి—బాల్కన్ నుంచి యవ్వనంలోకి అడుగుతూ ఆ తరుణంలో పడే తొటుపాటు, ఏదోలా అనిపించే అ యిబ్బందిను.

తల్లిని గదా, నేనూ ఒకప్పుడు ఆ వయసులో వున్నదాన్నే గదా, తెలుసును నాకుండుకే. మరెందుకే తెలుసును నాకు నెలలోని ఆ అయిదు రోజులా పడే యిబ్బంది, తొటుపాటును.

నేనైతే ఎప్పుడూ ఆ అయిదు రోజులకోసం యింట్లో తయారు చేసుకున్నదే వాడేదాన్ని. ఎంత ఎచ్చెల్లో చెప్పలేనిక—అదంతా ఉత్కటం, అరెయ్యడమూను.

అవండీ సంగతి, యిన్నేళ్ళబట్టి. యింట్లో ఎదురుచేసిన దాన్నే వాడేదాన్ని, ఎంతో ఎచ్చెట్టుగా పుండేది—

అదంతా ఉత్తరదం, అందుకుమును. ఆ 5 రోజులా మళ్ళీ వచ్చాయంటోయ్ అని చుట్టూప్రక్కల వాళ్ళందరికీ తెలిసేలా చెప్పినట్లుండేది. మరి ఎంతెంతో అసాకర్యంగా వుండటం... పూర్తిగా రక్షణ వుండనే రోసా ఉండేదే కాదు... నివృత్తు ఏ 'ఉపద్రవం' చటుక్కునీ జరుగుతుందోననే భయం—మీ కర్మమవుతుంది అదేదో, నేనేం అనడంబట్టకున్నావో.

అయితే యిప్పుడు నాకు క్రమేణా అలవాటైపోయింది అనుకోండి, యింట్లో చేసింది వాడటం. అయినా మా కాలంలో అంతగా పట్టించుకునేవారు కాదు. ఎందుకంటే, ఆ అయిదు రోజుల్లో మమ్మల్ని సలు జరుగుతు వెళ్ళివిస్తే గదా?

మారేయి రోజులు యిప్పుడం— యీ కాలపు ఆడ పిల్లలు, నెలలో యిబ్బంది పెట్టే ఆ అయిదు రోజుల్లో కూడా చలాకీగా ఉండాలనుకుంటారు.

మారేయి రోజులు యిప్పుడు! వచ్చింది మార్పు, యీ కాలంలో కేర్ ఫ్రీలాంటి అవసరమైన, రక్షణనిచ్చేది వుంది గదా. అడపిల్లగా నేను పద్ద అవస్థ, యిబ్బంది మా అమ్మాయి కూడా పదాలనుకోవడంలో ఏం అర్థం వుంది గనక. అదేగాక మా అమ్మాయి యిప్పుడుండే కాలానికి మా కాలానికి భోలేడంత తేడా వుంది. నెలలో ఆ 5 రోజులు కూడా సరదాగా చలాకీగా వుండాలనుకుంటారు యీనాటి అడపిల్లలు. మా అమ్మాయి సంగతే చూడండి—మేం ఆ కాలంలో చేసిన దానికన్న ఎంతెంతో చేసి నిలదొక్కుకోవలసి వస్తుంది... చదువేమిటి, యితర కార్యక్రమాలేమిటి, ఒకటి కావయ్యే. అది కాకుండా, ఏ పదున్నులో ఆ ముచ్చట వుండాలని నా ఉద్దేశ్యం—ఆ కాలంలో మూలాగ యింట్లో కూర్చోవడం కాదు.

అందుకే మరి మా అమ్మాయికోసం ఎందుకున్నా కేర్ ఫ్రీ. తను ఏం చేయదల్చుకున్నా నిస్సంకోచంగా చేస్తూ, ఆ భద్రతని పొందుతూ సంతోషించుకోవాలని. మరి దాని కోసం

కేర్ ఫ్రీ కానీటర్ నేపిన్స్—
పూర్తి సౌకర్యం, పూర్తి రక్షణ,
మామూలు నేర కాలంతోనం.

10 ఫెస్ట్ ఫ్లోలోహ, పొడవైన
20 ఫెస్ట్, 30 ఫెస్ట్ గల
ఫ్లోలోహ వాటకముంది.

కేర్ ఫ్రీ ఎక్స్ ప్రెస్ లాక్ 10
గల ఫ్లోలోహ
వాటకముంది.

Johnson & Johnson

కేర్ ఫ్రీ కన్నా మెరుగైనదెముందని! కేర్ ఫ్రీ అన్నది రెడ్-మేడ్ నేపిన్స్, వాడటానికి ఎంతో పిలు, మార్పులానికి పిలు. అట్టర్ని మదకపెట్టి, వాల్డో వల్లి పెట్టి బావరబండిగా సమయం వృథా చెయ్యనక్కర్లేదు. తల్లిగా నేను అలోచించేది ఏమిటంటే కేర్ ఫ్రీ అంతగర్భిత్వా మరింత శుభమైనదని.

కేర్ ఫ్రీ వుంది గనక, యిక మా అమ్మాయి, ఉత్తరదం, అరవిందం అనే యిబ్బందిలో చదక్కర్లేదు. ప్రతిసారి కొత్త శుభమైన, కాజా నేపిన్స్ వాడటమే.

మొదట్లో అయితే యీ రెడ్-మేడ్ నేపిన్స్, అవసరమైన ఆ రక్షణ యివ్వగలుగుతుందా అని సంకోచించా—యిప్పుడు మరి మా అమ్మాయి కొంతకాలంగా వాడుకోండి వీన్ని. నాకు తెలిసిందేమిటంటే, పిల్లకునే లక్షణం ఉండటానికి, సానిటరీ నేపిన్స్ అనేది అంత పెచ్చడిగా, ముందంగా ఉండనవసరం లేదని—ఒక అమ్మాయిని యిబ్బంది పెట్టే అవాంకరాలనుంచి రక్షణ యివ్వడానికిను. మా అమ్మాయి అంటుంది గదా తనకిది ఎంతెంతో సౌకర్యంగా, తృప్తంగా ఉందని... బయటకు వెళ్ళినప్పుడు గూడాను. అందుకే మరింత మా అమ్మాయిని గూర్చి యిక బెంగేలేదు.

కేర్ ఫ్రీ మా అమ్మాయిని జీవితాన్ని ఎంతో హాయిగా, తీరుగా చక్కగా వుండేలా చేసిందిక— ఎందుకీసరే అది ఎంతెంతో పిలు గనక.

నిజానికి, కేర్ ఫ్రీ మా అమ్మాయి జీవితాన్ని హాయిగా, తీరుగా చక్కగా వుండేలా చేసిందిక— ఎందుకంటే అది ఎంతెంతో పిలు గనక—నాకు ఎంతో హాయిగా ఉందిక.

మా అమ్మాయికి, మా కాలంలో మాకు లేనిది యివ్వగలిగానని నాకంతో సంకోషంగా వుంది. కేర్ ఫ్రీ సౌకర్యం. కేర్ ఫ్రీ రక్షణ. మరి మనం కూడా, మా తే కాలంలోదాటు మారవ్వా యిక.

అలా ఎందుకనుకుంటున్నావ్? ఆయ్ టూ లైక్ యూ! కానీ నా పర్సనల్ లైఫ్ కంటే నాకు నాయాంబిషన్ ముఖ్యం! మేది- కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత మరం మారేజ్ చేసుకోవచ్చునేమా!”

“అయ్ మేసారీ జయ్ లెట్ మెర్ ప్రాంక్ ఐట్ యూ! “నా” ఆర్ “నెవర్” అనేది నా పాలసీ సా రెజిస్టర్ ఫర్ గెట్ ఎజిటిడ్-”

జయలక్ష్మి మాట్లాడలేదు.

బేరర్ భోజనం తెచ్చి వడ్డించాడు. ఇద్దరూ మౌనంగా భోజనం చేయసాగారు. జయలక్ష్మి మనసంతా ఆలోచనలతో నిండిపోయింది.

‘నా’ ఆర్ ‘నెవర్-’ ఏమిటిచేయటం! అతని అందం. అతని ప్రవర్తన, అతని అభిరుచులు, అతని సినిమీయాటివి, అతనికి పార్టీ మీదున్న భావాలు- అన్నీ తనకు నచ్చినవే!

‘నా’ ఆర్ ‘నెవర్’ అనేదే అతని పాలసీ అయ్యేట్లుంటే మాత్రం- తను తేలిగ్గా నిర్ణయం తీసుకోగలడు.

అదేమిటంటే ‘నెవర్’!

తన ఆశలు, తన ఆలోచనలు, తన ఆశయాలు, తన భవిష్యత్తు ఇవే తనకి ముగ్గుం. పెళ్ళిచేసుకుని వంటచేసిపెడుతూ. పిల్లల్ని కనటం కాదు.

కేవలం ఆ వనితోనమే ఎదురుచూస్తున్న స్త్రీలు చాలామంది ఉన్నారు మన దేశంలో!

భోజనంచేసి ఇద్దరూ బయటికొచ్చారు. ఇండ్రకాంత్ అటో రిజాను పిలిచాడు.

“థాంక్యూ జయ్! ఇంటికి వెళ్ళు.”

జయ్ అటోలో చూస్తుంది. “సారి-ఫర్ డిజపాయిండింగ్ యూ....”

“డిజపాయిండ్ మెంట్ అనేది నా డిక్షనరీలో లేదు. నెక్స్ట్” అనేది ఒక్కటే నా పాలసీ...” అటో బయల్దేరింది.

ఆ తరువాత ఇండ్రకాంత్ మళ్ళీ ఆమె కెష్చురూ కనిపించనే లేదు.

మరో రెండు సంవత్సరాల్లో కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ రెండు ముక్కలయింది. ఇండ్రకాంత్ మార్క్సిస్ట్ గ్రూపులో చేరినట్లు తెలిసిందామెకి.

ఆ తరువాత కౌన్సిల్ రోజులకే డిగ్రీ పరీక్షం పలికాలు వచ్చాయ్. ఫస్ట్ క్లాసులో పాసయింది జయలక్ష్మి.

ఆమెను యూనివర్సిటీలో చేర్చిందదానికి ఏర్పాట్లు ప్రారంభించాడు ఆమె మామయ్య రాజేశ్వర్.

“నేను ఇంకా చదవను మామయ్యా!” అందామె ఓరోజు అతని గదిలోకి వెళ్ళి రాజేశ్వర్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

“అదేమిటి? ఎందుకట్లా?”

“నేను రాజకీయాల్లో యాక్టివ్ గా పాల్గొనదల్చు కున్నాను.”

అతనేమీ మాట్లాడలేక పోయాడు ఆ రాత్రే ఆ విషయం సక్కుబాయితో చర్చించాడు

“దాగివ్వం ఎలా ఉంటే అలా చేద్దాం! తర్ఫీ కంప్లీసి పిల్ల” అందామె.

1987 జనరల్ ఎన్నికలకు సికింద్రాబాద్ నియోజక వర్గం నుంచి తన స్థానంలో తన మనవరాలు జయలక్ష్మిని నింబెట్టామని సక్కుబాయి పార్టీ నాయకత్వానికి సూచించింది. ఆమె అభ్యర్థితనం అందరికీ అంగీకారమయింది. అందుకే ఆఖరి క్షణంలో జయలక్ష్మి ఇండిపెండెంట్ అభ్యర్థినిగా తన నామినేషన్ ను దాఖలు చేసేసరికి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

“వారికి ఒకే ఒక్క కారణం సమాధానంగా చెప్పిందామె.

“చూడండి! మన పార్టీ చీఫ్ అయింది ఈ పరిస్థితిలో మన ఓట్లకూడా చీలి పోతాయి. మన పార్టీకిగాని, మార్క్సిస్ట్ పార్టీకిగాని గెలిచే అవకాశాలు చాలా తక్కువ. అందుచేత నేను స్వతంత్ర అభ్యర్థినిగా నుండుంటాను మీరు నన్ను సపోర్టు చేయండి చాలు! అలాచేస్తే వెరే వాళ్ళ ఓట్లకూడా సంపాదించుకునే అవకాశం నాకుంది...” అందామె,

ఆమె కోరికకు అంగీకరించారు పార్టీ నాయకులు.

ఆ విషయం భవవదీన వెంటనే ఇండ్రకాంత్ వివరాలు తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించిది వరంగల్ లోని పార్టీ యూనిట్ లో ఉన్నట్లు తెలిసింది. దామెకి అదేరాత్రి జీప్ లో బయల్దేరి వరంగల్ చేరుకుందామె.

అతని భార్య తలుపు తెరిచింది.

“ఎవరు కావాలి?” అడిగిందామె

“ఇండ్రకాంత్ ఉన్నారా?”

“రండి-కూర్చోండి! హాజరం చేస్తున్నారు.”

జయలక్ష్మి లోపలకు నడిచి కూర్చుంది చాలా చిన్నగది అది! అందులోనే ఓ మూల దేబుల్, దానిమీద మార్క్సిజం పుస్తకాలు పేర్చి ఉన్నాయి.

ఇండ్రకాంత్ టవల్ తో మూతి తుడుచుకుంటూ బయటికొస్తూ ఆమెను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు, అతని మనసు శరవేగంతో గతంలోకెళ్ళి తిరిగిబిచ్చింది.

“నువ్వా?” అన్నాడు నమ్మలేనట్లు.

“ఏం కాకూడదా?” నవ్వుతూ అడిగిందామె.

అతనిలో అకర్షణ ఏమాత్రం తగ్గలేదు. జయలక్ష్మి కోట్టి క్షణాలు ఆలోచనలో పడిపోయింది.

ఇండ్రకాంత్ ని కాదని తను తప్పు చేయలేదు కదా!

“కాకూడదని కాదు! మాలాంటి వాళ్ళ ఇంటికి వస్తావని అనుకోలేదు!” అన్నాడతను.

“మన మధ్య ఉన్నది కేవలం పార్టీ ఫ్రెండ్ షిప్ పేరేదా...!”

ఇంద్రకాంత్కి అమెమూరిల్లోని అర్థం తీయని బాధను రగిల్పించింది. ఇంతటి
 ఉదాహరణ తనకు ఉండగా తొందరపడి వదులు కున్నాడా? ఎంత అలస్యమయితే
 ఉంటుంది ఆమెకోసం వేచి ఉంటే జీవితం మరింత అనందంగా ఉండేదేమో!

అందుకేనే అలోచనలను అదుపులోకి తెచ్చుకున్నాడతను- తనకు అన్నింటి
 కంటే వ్యాముఖ్యం తన నమ్మిన సూత్రాలను ఆవరణలో పెట్టటం ముఖ్యం.
 డెమోక్రసీ పేరునా సాగుతోన్న బూర్జువా పరిపాలనను ఏనాటికైనా సమాధి
 చెయ్యమే తన ఆశయం. తన పుట్టుకకు సార్థకత కలగాలంటే ఆ పంథాలోనే
 ప్రయాణం చేయాలి

ప్రేమించిన అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుని దానికోసం మిగతా ఆశయాల్ని
 వదులుకుని అనంతంగా జీవితం గడిపేయటంలో స్వార్థం తప్పుతే మరోటి ఉంది.
 పేద ఉదు తనకు

“ఏమిటింత సడెన్ గా వచ్చా?” అడిగాడు ఇంద్రకాంత్

“గుత్ బాలా పెద్దపని వడింది!”

ఆమె చిరునవ్వు నవ్వుతోంటే మరింత ఆందంగా మరింత సమ్మోహనా
 కారంగా కనిపించే సరికి ఇంద్రకాంత్ కి మతిపోయినట్లయింది.

హఠాత్తుగా అతనికి క్లియోపాత్ర గుర్తుకొచ్చింది.

ఆమె అందం ఎన్ని ఆద్యుతాలు చేసిందో జయలక్ష్మి అందం కూడా అన్ని
 అద్యుతాలు చేయగలదు

ఇందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు.

“ఏమీ నా చూస్తావా?” చిరుకోపంతో అడిగిందామె.

“ఏమీ ఎదు జయ! ఏమిటా వని?”

“నేను సికింద్రాబాద్ నుంచి ఇంటిపెండెంబ్ గా పోటీ చేస్తున్నాను. మీ పార్టీ
 సపోర్టు కావాలి నాకు”

అతను ఆశ్చర్యపోయాడు.

“కానీ... అదీ బాలా కష్టం అనుకుంటానుజయ...”

“నువ్వు తల్చుకుంటే ఆంత కష్టం కాదని నా నమ్మకం!”

అతనికి తెలుసు- ఆమెకు “కాదు” అని చెప్పడం తనవల్లకాదు.

“ప్రయత్నిస్తాను...” అన్నాడు కొద్ది షజాలాగి.

“థాంక్సూ- ఇంక వెళ్ళరానా?”

“ఉదయం వెళ్ళకూడదు?”

“ఎన్నికల్లోకి దిగాక ఇంక ప్రైమెక్కుడుంటుంది?” ఆమె లేచి నిలబడింది.

ఆమెతోపాటు బయటకు నడిచాడతను.

“విష్ యూ బెస్టాప్ లక్-“

ఆమె నవ్వింది “థాంక్సూ!”

సశేషం

మీ ఆరిశ్శి మంచిచెప్పుతానీ మీ గొప్పమన
 పైమసించడానికి మీ ఆఫీసు మళ్ళా వేళ్ళు
 ఇంట్రిమెంటులు ఎమోషన్లు కట్టాయానీ
 మీరు మంత్రించిన ఈంగరం కాన్సెరా?
 ఎంత అమాయకులు సారీ మీరు?
 మంత్రాయు చింతకాయలు రాయాయా?
 మీ శాయలు తీరాలంటే
 ఇహో.....

ఇదొరిగిపోనుల్లిక్ ..

నువ్వు కాన్సెర్న్లు పుస్తకం కాని మీరు ఎవరు
 మంచిచెప్పకొనాలి అనుకుంటున్నారో వాళ్ళిద్దరినీ
 ఆరాధన వాళ్ళు నవ్వినట్టు మీరు వాళ్ళు నవ్వారే
 మీరు కూడా మీకోసం ఒక కాన్సెర్న్ల పుస్తకం ముద్దించండి
 వెం కేవలం 15 రూపాయలు మాత్రమే
 ఆర్డర్లించడానికి ఆరుగురు అందిం కాన్సెర్న్లు
 వాళ్ళరచుట అందిన **నుల్లిక్** పుస్తకం
 పుస్తక కాన్సెర్న్లు సంకలనం- మాన్యుస్క్రిప్ట్ లు
 కాన్సెర్న్లు తొలగింపు ఒక వాళ్ళరచనకూడా ఉంటుంది!
 ఈ వాళ్ళరచన కేవలం మొదటి ముద్రణ ప్రతులలోనే
 ఉంటుంది
 అందుకే త్వరపడండి
 పుస్తకం

ఆర్డర్లించేకట్టుక్ డిస్ట్రీబ్యూటర్

3237 రాష్ట్రసత్తిరాడ్, సెక్టింగ్ నెంబర్ 500003

'వసుంధర'

నారాయణమూర్తిగారు వయ

సులో నాకంటే ఎంతో పెద్దవాడు. అయినా నా కాయన గురువులుగా. అన్నీ తెలుసునని నేననుకున్నప్పుడల్లా అయనతో మాట్లాడితే నాకేమీ తెలియదని తెలిసిపోయేది. చదువె పోయి ఉద్యో

గం వచ్చెక మేము విడిపోయాం ఆయన చెప్పినా విజయవాడే. నాదిప్పుడు విశాఖ పట్నం.

నారాయణమూర్తిగారు సాహిత్యోపాసకులు! ఆయన అన్ని రకాల సాహిత్యాని చదివి మంచి చెడ్డలు చెబుతూండేవారు. సాహిత్యం గొప్పతనం తెలిసేక నాకు రచయితలందరే ఆసక్తి బయల్పడింది. కనుకగా అది ఆరాధనగా కూడా

మారింది. విజయవాడలో రచయితలకు కొడుపలేదు. కానీ నారాయణమూర్తిగారి కారణంగా నేను ఒక్క రచయితను కూడా కలుసుకోలేక పోయాను.

“సినిమాచూసి అనందించు. టెక్నిక్కి యన్త వ్యక్తిగత పరిచయం ఆశించకు. స్పోర్ట్స్ చూడు క్రీడాకారులు వ్యక్తిగత పరిచయం ఆశించకు. అలాగే రచన లూనూ అన్నాడాయన. అందుకాయన కారణంగాడా చెప్పాడు.

ఒక నటిగానీ, దర్శకుడుగానీ ఓ చలన చిత్రాన్ని అద్భుతంగా రూపొందించవచ్చు. గవాన్కర్ టెన్టు మ్యూజిక్లో 80 సెంచరీలు సాధిరేచినా, కపిల్ దేష్ జింబావ్వేమీద 175 పరుగులు చేసినా అవి అద్భుతాలే! ఈ అద్భుతాల కారణంగా ఆయావ్యక్తులను మానవాళితులుగా భావించడం జరుగుతుంది. అప్పుడు వారితో పరిచయం పెంపొందించుకుంటే - వారుకూడా అందరిలాగే సామాన్య మానవులనీ, ఉన్నత స్థాయికి ఎదిగినా అసూయాద్వేషాలను విడిచిపెట్టలేదనీ, అహంకారాన్ని జయించ లేదనీ అర్థమవుతుంది. ఒక్కోసారి వారిలో సామాన్యుల కుండే పాటి సంస్కారంకూడా లోపించవచ్చు.

“కళాకారులు! క్రీడా కారులు చేసే అద్భుతాలను మనం రచకాలం ఆనందించాలంటే వారు మానవాళితులన్న భ్రమ మనలో ఉండితీరాలి. ఆ భ్రమ మనకు మిగలాలంటే వారికి దూరంగా ఉండడమొక్కటే గత్యంతరం-” అన్నాడాయన-అందుకు దాహరణగా కొందరు ప్రముఖ గాయకులు, క్రీడాకారులు,

'లింకుషన్'

నటులు, రచయితలు వగైరాల గురించి ఆయన నాకు చెప్పారు.

మిగతావారి విషయ మెలాగున్నా రచయితల విషయంలోనేనిది మానసికంగా అంగీకరించ లేకపోయాను. వారు ఎక్కడెక్కడి మనుషుల మనస్తత్వాలనూ కాచి వడపోసి రచనలు చేస్తారు. అలాటి వారు తమ మనసును సంస్థరించుకో లేరంటే హాస్యాస్పదంగా తోచిందినాకు. కానీ నారాయణమూర్తిగారితో. వాడించి నెగ్గలేనని తెలుసు అందుకే వాడించ దానికి కూడా ప్రయత్నించలేదు.

ఇప్పుడు నాకు అనుకోకుండా ఒక రచయితతో పరిచయం కలిగింది. అతడు రచయిత అనీ నాకు ముందుగా తెలియదు. అతడికి స్కోర్కర్నలేదు. మనిషి చాలాసింపుల్ గా ఉంటాడు. అతడి రచనలు తరచుగా అన్ని పత్రికలలోనూ వస్తూంటాయి.

నారాయణమూర్తిగారు రచయితల విషయంలో పొరపడ్డారన్న విషయం ఋజువు చేయడం కోసమే నేనతడితో బాగా పరిచయం పెంపొందించుకున్నాను. పరిచయం పెరగగానే అతడి వల్ల నాకెంత మేలు ఆరుగురున్నదీ అర్థమయింది. ఎన్నో విషయాల్లో అవకాశాన్ని అడగాహన, పరిజ్ఞానంనాకు లేవు. ఇదా ప్రపంచం-అనీ తెలిసి ఆశ్చర్య పడ్డానుకూడా.

ఈ రచయితను నారాయణమూర్తి గారికి పరిచయం చేసి ఆయన దురభిప్రాయాలన్నీ పటాపంచలు చేయాలనుకున్నాను. నాకా అవకాశమివ్వ దానికే ఏమో—ఏదో పనిమీద నారాయణమూర్తిగారు విశాఖవట్నంవచ్చి మాయింట్లోనే మరాం పెట్టారు—నేను రచయిత గురించి చెప్పగానే “—అలాగా అతణ్ణి తప్పకుండా కలుసు కుందాం—” అన్నారు నేనెంతో సంబోధించాను.

ఒకరోజు సాయంత్రం ఆయన్ను రచయిత యింటికి తీసుకుని వెళ్ళాను. రచయిత మమ్మల్నిద్దర్నీ సాదరంగా ఆహ్వానించాడు.

నారాయణమూర్తిగారు అతడి కొన్ని రచనల గురించి ప్రస్తావించి మెచ్చుచున్నారు. అతడు మొహమాటపడ్డాడు. కాసేపటి యివీ మాట్లాడేక—“రచయితగా మీ గురించి తెలుసుకోవాలనుంది. అది మీ లేదనిగా ప్రేరణ పొందుతారూ, ఏయే పత్రికలకు రచనలు వంపుతారూ; రచయితగా మీ వ్యక్తిగతాభిప్రాయా లేమిటి వగైరాలు—...” అన్నారు నారాయణమూర్తిగారు.

రచయిత గొంతు నవలించుచు—.... “నా చుట్టూఉన్న సమాజమేనాద్రుప్రేరణ. అలాగని అట్టడుగు పరంగాగురించి రాయను. వారిచేమి చేయలేనప్పుడు—లేవలం పేరుకొనం వాళ్ళ గురించి నేను రాయలేను” అన్నారు రచయిత.

నేను నారాయణమూర్తిగారి చంక గర్వంగా చూసాను. ఆయన నా చూపులు పట్టించుకోకుండా—“మీ రచనలు బాగుంటాయి. అయితే అవి చాస్త

వానికి దగ్గరగా ఉంటాయి / ప్రస్తుతం మానవాతీత శక్తుల గురించి వచ్చే రచనలకు మంచిగిరాకీ ఉంది మీరలాండే వెండుకు రాయరు! అన్నాడు.

అందుకు చాలా కారణాలు ఉన్నాయి. మొదటిది విదేశీ సాహిత్యాన్ని కాపీ కొట్టడం నా కిష్టముండదు. రెండవది, ప్రచారమందే నా కనహృదం. రచయిత ప్రచారాన్నాశించడం అతడి పతనాన్ని సూచిస్తుంది—” అన్నాడు రచయిత.

“ప్రచారమందే మీ అభిప్రాయం?”
“ఫోటోలను ముఖ చిత్రాలుగా చేయించు కోవడం. పాఠకులు తనకు రాసిన ఉత్తరాలను అప్పేయించు కోవడం. సంపాదకుల కాళ్ళ పట్టుకుని తన గురించి వదే పదే రాయించు కోవడం. పాఠకులతో అర్థం పర్థం లేని ముఖాముఖిలు నిర్వహించడం. అమ్మాయిలు తనచుట్టూ తిరుగుతున్నారని చెప్పుకోవడం...”

నారాయణమూర్తిగారు వెంటనే—మీరు మీ ఫోటోను పత్రికల్లో చేయించుకోరా?” అన్నారు.

ఫోటోను పరిచయానికి వారుకోవడం చేరు ప్రచారానికి వాడడందేరు. రచనకు బహుమతి వచ్చినపుడు ఫోటో పరిచయం తప్పనిసరి. అలాంటిప్పుడు నా ఫోటోని ఎవరూ చూడ కూడదని భీష్మించు కోవడమూ నాకు కిష్టం. అలా భీష్మించు కోవడం కూడా చిరరకం ప్రచారమే! అన్నాడు రచయిత.

“అలాంటిప్పుడు—ప్రచార రోపమే మిమ్మల్ని అక్షాత రచయితను చేసిందంటారా! మీరు చాలా మంచి రచనలు చేసినా రావాల్సినంత పేరు మీకురాలెదు

మరి!" అన్నాడు నారాయణమూర్తి
రచయిత నవ్వి- "నేను పేరుకోసం
కాక స్వయంతృప్తి కోసం రాస్తున్నాను.
పాఠకుల వాకర్లింప చేయాలన్నది నా
సంకల్పంకాదు. ఆలోచింప జేయాల
న్నది నా అభిలాష. ప్రస్తుతం పాఠకులు
కోరేది సస్సెస్సు-సస్సెస్సు దేముంది?
పదిపేజీలు రాసి-తొమ్మిది పేజీలు
మాత్రమే ప్రచురిస్తే ఆ ఒక్కపేజీ
సస్సెస్సు...అంతేకదా! అన్నాడు.

"మీ రచనలు పాఠకుల వాకర్లింప
దంలేదని మీకు తెలుసా?" అన్నాడు
నారాయణమూర్తిగారు.

"అందుకు ప్రయత్నించాలన్న
ఉద్దేశ్యముందే-నేను ముందుగా ఏ ఆడ
పేరో కలంపేరుగా పెట్టుకునేవాణ్ణి-
అన్నాడు రచయిత.

"ఇప్పుడు మగ పేర్లకున్న డిమాండు
ఆడపేర్లకంటే-"

"మీరు చెప్పిందీ నిజమే! అయితే
నాలుగు కథలురాసి-ఓ సంకలనం అచ్చే-
యించి దానికి పదిమందినీ ఆవిష్కరణ
పేరుతో పిలిచి హడావుడి చేయడమూ
నాకిష్టముండదు. మరి నా రచనల్లో
పాఠకుల కాకర్లదేముంటుంది? అన్నాడు
రచయిత.

"రచనలు పాఠకులకోసం. వారి
వాకర్లింపడం రచయిత డ్యూటీ!"

"నేనొప్పుకోను. ఈ రోజుల్లో
రచనలు చదివి ఎవరూ రచయిత
నారాధించడంలేదు. రచయిత వ్యక్తి
గత జీవితాన్నిబట్టి అతడికి లభించే
ప్రచారాన్నిబట్టి అతడి రచనలకు గిరాకీ
ఉంటోంది. రచయిత వ్యక్తిగత జీవి

క్రివేణి® ఇంకు

**గమ్
ఆఫీసుపేస్ట్**

వాడి,

వాటి విశిష్టతను
గమనించండి.

IS 1221 71

శయారణేయవారు

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

751, తిరువల్లియూర్ హై రోడ్, మద్రాసు-600 081

తంలో ఎన్ని తప్పులుంటే అదంత
ఆకర్షణ.....

“పోనీ ప్రచారంకోసం మీరూ కొంత
ప్రయత్నం చేయవలసింది.....

“అది రచయితకు ఆ తృప్తి త్యా
సద్యశం. రచయిత పేరు తెల్చుకునేం
దుకు రచన ఒక్కదే దోహదం చేయాలి
ప్రచారమంటే పార్టీలకు వెళ్ళాలి.
పేరున్నవారిచుట్టూ తిరగాలి. మండు
కొట్టాలి. మీకు తెలుసో తెలియదో-నేను
ఏ కాంతాన్నభిలషిస్తాను. సాహిత్య
చర్యలు మినహా మరేమీ యిష్టపడను.
నా అలవాట్లంటారా - విస్కీ, బ్రాండ్,
బీరు దాకా ఎందుకూ ఆఖరికి కాఫీ, బీలు
కూడా తాగను.....” అన్నాడు
రచయిత.

నేను మరోసారి నారాయణమూర్తి
గారినంక గర్వంగా చూశాను. ఆయన
రచయితలో చాలాసేపు చూట్టాడేమ.

అక్కణ్ణింది బయటకు పక్కాక —
“ఈ దెబ్బతో మీరు రచయితలపై అభి
ప్రాయం మారి ఉంటుంది-” అన్నాను.

నారాయణమూర్తిగారు నవ్వి-“ప్రతి
రూలుకీ ఎక్కెన్నెన్నంటాయి. ఆ విష
యం నాకు తెలుసు-అన్నాడు.

“మీకు తెలియదు. తెలిస్తే నాకెప్పుడో
చెప్పేవారు. ఇప్పుడు నేను చెప్పిన రచ
యితను కలుసుకున్నాకనే మీకావిషయం
తెలిసింది-” అన్నాను.

“చాలా పొరపాటు. నాకతడిగురించి
ఏమీ తెలియనిదే!”

“ముందేమీ తెలియదు, ఇప్పుడు తెలి
సిందిగా!” అన్నాను.

“ఇప్పుడూ తెలియదు.....”

“మరింతసేపు అతడితో మాట్లాడేరు
అతడి గురించి ఏమీ తెలియలేదా”

“అతడు తన గురించి ఏమీ
చెప్పండే ఎలా తెలుస్తుంది.

మరి ఇంతసేపూ అతడు మీకు
చెప్పిందేమిటి?” అన్నాను అసహనంగా.

“అదా? తనతోపాడే రచనలుచేస్తూ
తనకంటే ఎక్కువ పేరు తెచ్చుకున్న
నమకాదిక రచయితలగురించిన
రియాచన్ అది...అదే అతడు నాకు
చెప్పాడు...అన్నాడు నారాయణమూర్తి
గారు.

ఎప్పుడూ యింతే...అన్నీ తెలుసు
నని నేననుకున్నప్పుడల్లా నారాయణ
మూర్తిగారిలో చూట్టాడితే నాకేమీ
రెండుచని రెంసిపోతుంది.

అంతామీ సినీ కలర్స్ పబ్లిష్

LAKSHMI PUBLS

సంకమం

మీర్జా రామారావు

యస్.బి. చక్రపల్లి

నర్తకినంద్ • బక్తవర్తి • సుధా • శివరత్న

మైగ్రేషన్ ఇమిగ్రేషన్

తిరిగి చూశాడు శత్రుఘ్న

మొదలు నరికిన చెట్టులా విరుచుకు పడిపోయి ఉన్నాను పొలం... వెంకట్రావు.

శత్రుఘ్న నౌసలు ముడిపడ్డాడు. చకచక అతని దగ్గరికి వెళ్లి పరీక్ష చేశాడు వెంకట్రావు ఆరోగ్యం బాగానే ఉందనీ, అతనికే రోగమూ లేదనీ, అతను బేస్తర్నవి దొంగ వేషాలని అర్థం కావడానికి ఎక్కువసేపు వట్టలేదు శత్రుఘ్నకి.

ఒంట్లో బాగులేకట్లు నటిస్తే తనని కూడా హాస్పిటల్కి తరలిస్తారని సురాశ పగుతున్నాడన్నమాట ఈ మనిషి:

రాజకీయ గుంటనక్క:

చెప్పలేనంత జుగుప్స కలిగించి శతృష్టుకి.
 ట్రాన్సిస్టర్ థేడియో ఆర్ చేశాడు వెంకటరెడ్డి.
 వార్తలు పస్తున్నాయి. ప్రాజాకర్లను గురించిన వార్త ప్రముఖంగా, లీడ్
 అయిచెప్పగా చెబుతున్నారు.
 పక్కనే ఉన్న ఇక్సాల్ వింటున్నాడు.
 ఎక్స్‌యిడ్‌మెంటు కలిగించి అతనికి.
 సామిరంగ! ఇష్టాక ప్రైమ్ మినిస్టరుకంటే తమ విషయమే ముఖ్యమై
 పోయిందన్నమాట రేడియో వాళ్ళకి!
 ఈ సంగతి ముందే ఊహించి, చెప్పాడు శతృష్టు! పేరుకి పేరూ డబ్బుకి
 దబ్బూ అని!
 ఈ సంగతి శతృష్టుకి చెప్పాలి! తక్షణం!
 త్వరత్వరగా వచ్చి మళ్ళీ విమానం ఎక్కాడతను.
 ఎక్కి-ఎక్కగానే అతనికి కిందపడి ఉన్న వెంకట్రావు కనబడ్డాడు.
 “ఏమయింది దొంగ వెధవకి?” అన్నాడు ఇక్సాల్ కచ్చిగా!
 “దొంగ నాటకం!” అన్నట్లు సైగ చేశాడు శతృష్టు.
 అది గ్రహించాడు ఇక్సాల్. తల ఊపి,

జరిగిన కథ

బ్యాంకు కాషియర్ సుజాతకి థిఫ్ట్‌లో పెళ్ళిచూపులు ఏర్పాటుచేసి ఉంటారు తలి
 దండ్రులు. ఆమెను చేస్తున్న బ్యాంకుని దోచుకుంటారు శతృష్టు, ఇక్సాల్, విక్టర్.
 ఆకేసుని దర్శాత్తు చేస్తుంటాడు ఇన్స్పెక్టర్ రెడ్డి.
 బ్యాంకు దోపిడీలో అశించినంత దబ్బు దొరక్క, ఒక విమానాన్ని ప్రాజాక్ చెయ్య
 ంని ప్లాన్ వేస్తారు శతృష్టు, అతని ప్రెండు.
 విమానాన్ని తన అదుపులోకి తెచ్చుకున్న తర్వాత, ప్రభుత్వానికి తన దిమాండ్ను
 తెలియజేస్తాడు శతృష్టు, తమకి పదికొట్ల రూపాయలు ఇచ్చి, పాకిస్తాన్‌కి పోనివ్వాలని
 అడుగుతాడు. అలోచించుకోవడానికి వ్యవధి కావాలని చెబుతారు ప్రభుత్వాధికారులు.
 ఈ లోగా, విమానంలో ఫ్యూయిల్ అయిపోతోందని చెబుతాడు పెరిట్ సవ్వసావి.
 విమానం ఉపయోగంలో లేని ఒక పాకాకాంపు ప్రైవేట్ ఎయిర్‌స్ట్రీమ్‌మీర్ దిగుతుంది.
 నిజాయితీ పరుడైన రెడ్డి అంటే గిట్టనివాళ్ళు అతన్ని ఆహారమూం ఊరికి ట్రాన్స్‌ఫర్
 చేయించి ఉంటాడు. అక్కడ దిగిన విమానం దగ్గరికి చేరుకుంటాడు రెడ్డి. ప్లేనని ప్రాజాక్
 చేస్తున్నది తన స్నేహితుడు శతృష్టు అని తెలుస్తుంది రెడ్డికి.
 తన జీవితం ఐంపర్లరమైన మలుపు తిరగడానికి కారణమైన మోహన ఆకే అమ్మాయి
 తెల్లలే సుజాత అని తెలుస్తుంది శతృష్టుకి.
 అనారోగ్యంగాఉన్న పాసింజెర్లని విడిదిపెత్తెయ్య దలుచుకుంటాడు శతృష్టు,
 సుజాతనికూడా వెళ్ళిపోవ్వంటాడు. కానీ ఆమె వెళ్ళదు.
 అయోమయం మనిషిలా కనిపించే ప్రొఫెసర్ సుందరం, ప్రాజాకర్లని లొంగదీసు
 కోవడానికి అమోమమైన ప్లాను పెరిట్ సవ్వసావికి చెబుతాడు; రహస్యంగా.

—ఇక చదవండి—

“ఇప్పుడే స్కూన్ వినిపిస్తున్నా... యింకా పెద్దగా.

“నీమిటి విశేషాలు?”

చెప్పాడు ఇక్బాల్. తర్వాత సానుభూతిగా గొంతుపెట్టి అన్నాడు. “హాపం! ఈ వెర్రి వెంకట్రావు దురదృష్టం చూడు! ఇప్పుడే చెప్పారు వార్తల్లో, ఈయన్ని సెంట్రల్ మినిస్ట్రీలోకి తీసుకున్నారుట. ఈయనేమో ఇట్లా విరుచుకు పడిపోయాడు లేవపోతే ఈయన్ని వదిలేసి ఉండేశాళ్ళం కదా! ఈయనెళ్ళి మన ఆంధ్రాకి ఎన్నో ప్రాజెక్టులు సాధించుకొచ్చేవాడు కదా!”

స్నింగులా లేచి కూచున్నాడు వెంకట్రావు. అతని మొహం “కోటివాట్ల బబ్బలా” వెలిగిపోతోంది.

“ఏమిటి! నన్ను సెంట్రల్ మినిస్ట్రీలోకి తీసుకున్నారా? నేముండే చెప్ప లేదూ! నన్నిక పంపెయ్యండయ్యా! ప్రమాణ స్వీకారం సంగతి ఏమిన్నా చెప్పారా ఇంతకీ” అని మణికట్టు లోపలికి వచ్చేటట్లు పెట్టుకున్న వాచీవైపు చూసుకుని. “ఇంగ్లీషు న్యూసా?” అన్నాడు.

“అ ఇంగ్లీషు న్యూసే! బీబీసీలో వచ్చింది.

“బీబీసీదే!” అన్నాడు వెంకట్రావు ఉప్పొంగిపోతూ. అంతలోనే అనుమానం తోచింది అతనికి. “బీబీసీనా? నువ్వు చెబుతోంది నిజమా? పరాచికమా?”

“నిజంగా పరాచికం!”

హఠాశ్చర్యమయిపోయాడు వెంకట్రావు.

“ఓరీ నీ నోట్లో దుమ్ముపడదా! అబద్ధాలు చెప్పి ఇంత అళ కలిగిస్తావా?” బక్కచోపంతో వణికిపోతూ అన్నాడు.

“మన వృత్తే అదికదా!” అన్నాడు ఇక్బాల్ దెబ్బతీస్తూ.

భరించలేనంత నిరాశ కలిగింది వెంకట్రావుకి. కేవలం మంత్రి పదవిని ఆశించే రాజకీయాల్లోకి వచ్చాడు. అతని దానికోసమే నానాగడ్డి తిన్నాడు. గడ్డి తిని పిండాడు నమ్మిన వాళ్ళని నట్టేట ముంచుతూ, ఎత్తులకి పై ఎత్తులువేసి ప్రత్యర్థులని మట్టి కరిపిస్తూ, రాజకీయ నిచ్చెనలో మెట్లు ఎక్కేసి, మంత్రి పదవిని అందుకు నేంత ఎత్తుకి వచ్చాడు.

ఇప్పుడు...ఇప్పుడు...ఒక్క నిమిషంసేపు...మంత్రి పదవి తనని వరించే పిందని నమ్మేశాడు. నిజంగానే!

అది నిజంగా నిజం కాదా? పరాచికమా?

కాలకూట విషంలా ఉన్న ఆ చేదు నిజాన్ని భరించలేక పోయాడు అతను

కడుపులో తిప్పుతున్నట్టు కన్ను తిరుగుతున్నట్టు ఒళ్ళు తూలిపోతున్నట్టు

అనిపించింది

ఈ సారి నిజంగానే స్పృహతప్పి విరుచుకుపడిపోయాడు వెంకట్రావు

వీణ్ణి కూడా వాళ్లో వెయ్యాలా?” అన్నాడు ఇక్బాల్!

“వద్ద! వీడితో ఇంకా పని ఉంది ఇక్కడే ఉండనీ!” అన్నాడు శత్రుఘ్ను.
వేన్ స్టార్ట్ చేశాడు మెహబూబ్

వెళ్ళి వస్తాను శర్మా!” అన్నాడు వెంకటరెడ్డి.

మౌనంగా చెయ్యి ఊపాడు శత్రుఘ్ను.

ప్రొఫెసర్లనీ, పేషంట్లనీ తీసుకుని వేన్ కదిలింది.

సాటి పాసింజర్స్ కొంతమంది స్వేచ్ఛా ప్రపంచంలోకి వెళ్ళిపోతూ ఉండే
తాము బండీలుగా ఇంకా అక్కడే ఉండిపోవలసి రావడం చాలా మందికి దిగులునీ,
ఆక్రోశానీ కలిగించింది. ప్రాణభయం వాళ్ళ మరసుని మఫించేస్తోంది.

వెక్కి వెక్కి ఏడవడం మొదలెట్టింది. ఎవరో ఒక స్త్రీ.

సూర్యుడు మెల్లిమెల్లిగా ఆకాశంలో పైకి ఎగబాటుతున్నాడు. ఎంత తీక్షణత
పెరుగుతోంది.

ఎయిర్ క్రాఫ్ట్లో ఎయిర్ కండిషనింగ్ ఆఫ్ అయిపోయింది. ఎండెక్స్కోక్ట్
ఎయిర్ క్రాఫ్ట్ గాడిపోయిందా వేడెక్కి పోతోంది. చక్కందా చెడుదులు భద్రేశాయి
అందరికీ. బట్టలు తడిసిపోతున్నాయి స్పైడంతో. కుతకుత లాడిపోతున్నారు జనం.

అది గమనించాడు శత్రుఘ్ను.

“ఇక్కార్! నువ్వు కిందికి దిగు!” అన్నాడు.

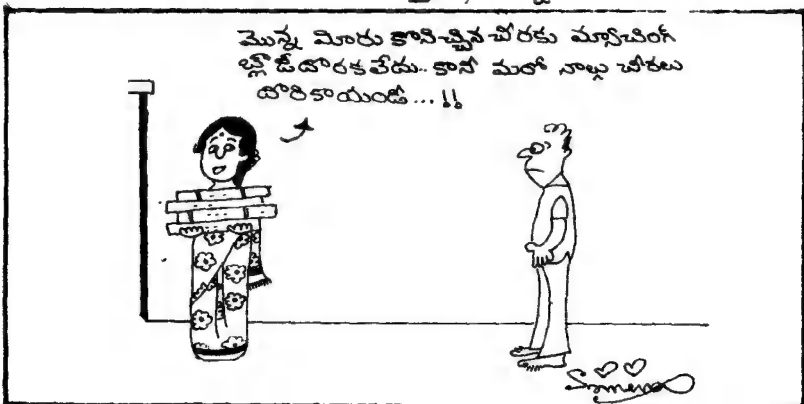
కిందికి దిగి రెడీగా నిల్చున్నాడు ఇక్కార్.

తర్వాత పాసింజర్స్ అందరినీ ఒకళ్ళ తర్వాత ఒకళ్ళగా కిందికి దింపాడు
శత్రుఘ్ను.

శాలినిని రాకుమారి నిలబడి ఉన్న విక్టర్ని చూసి గదచూయింది, అతన్ని
కూడా కిందికి వెళ్ళమన్నాడు. అతని ఎంబాల్సర్ నిర్దయగా అందరినీ గురిచూస్తోంది.

కిందికి దిగిన అందరినీ శాగ్రతగా కనిపెట్టి చూస్తున్నాడు ఇక్కార్.

“దాహం! దాహం!” అని కలవరిస్తూ దిగుతున్నాడు ఒక బాబాటి మనిషి

లూజాగా జర జర లాసుతున్న శరీరంతో, పెద్ద బొజ్జతో, చిన్నతలతో ఉన్నాడతను అతని పేరు జైన్. బ్లాక్ మార్కెట్లో కోట్లు సంపాదించాడు. అతని తలమీద నుంచీ చెమట ధారలుగా పడి పిల్లలను పట్టా కాయితోంది. భయంతో, దాహంతో అతని పెరిమలు ఎండిపోయాయి.

“మోనికా” అన్నాడు శత్రుస్టు. “ఆ కంఠెయిన్స్ లో ఉన్న వాటర్ అందరికీ తలోగ్గానూ ఇప్పుడు!”

వెళ్ళి చూసింది మోనికా ఏమానం అటూ ఇటూ ఒరగడంలో నీళ్ళు చాలా వరకూ దొర్లిపోయాయి. అందరికీ తలో అరగ్గానూ రావడం కూడా అనుమానమే!

అదే చెప్పింది మోనికా.

“సరే! ఆవేరేషన్ చెయ్యి! స్నాక్స్ ఏమన్నా ఉంటే అవి కూడా డిస్ట్రిబ్యూట్ చెయ్యి! ఇన్స్ పెక్టర్ రైడ్ హాస్పిటల్ నుంచీ ఊళ్ళోకి వెళ్ళి తిండి తిప్పించి వీర్వాట్లు చేసే సరికి చాలా ఆనందం కావచ్చు”.

“సరే సర్!” అని సందేహంగా అగింది. మోనికా.

ఏమిటన్నట్లు చూశాడు శత్రుస్టు.

“ఈ స్నాక్స్ లో...”

నవ్వాడు శత్రుస్టు. “విషం కలిపిందేమో అంటావా? లేదు! అది తేల్చుకున్న తర్వాతే చెబుతున్నాను

ఆశ్చర్యంగా చూసి, అనువమని పిలిచింది మోనికా. ఆ హోస్టెల్ లు ఇద్దరూ కలిసి మెకానికల్ గా పర్క చేస్తూ అందరికీ స్నాక్స్ ను, మంచినీళ్ళు వంచారు.

స్మితని చూసి చిరునవ్వు నవ్వింది మోనికా. “స్మిటి! మంచి నీళ్ళు ముందు లాగేయ్! పారబోసుకుంటే ఇంక లేవు!”

తల ఊపి, గ్లాసుని పెరిమలదాకా తీసుకెళ్ళి, మళ్ళీ కిందకు వించింది స్మిత. నోరు కొద్దిగా తెరిచి, కళ్ళప్పగించి, ఒక దృశ్యాన్ని చూస్తూ ఉండిపోయింది.

వెనక్కి వెనక్కి తిరిగి ఒరచావులు చూస్తూ విమానం వెనక్కి వెళుతోంది. ఫీనితార శాలిని. ఆమె వెనకే వెళ్ళాడు విక్టర్.

అదెందుకు వెళుతున్నారు వాళ్ళు?

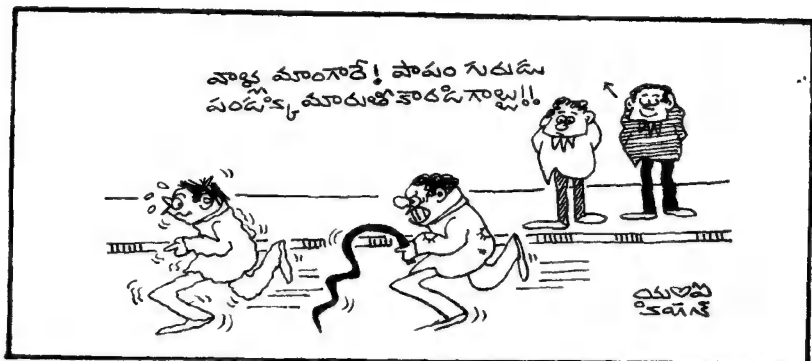
నవాజుగానే కుచూహంపాలు ఎక్కువగల ఆ పాప కళ్ళార్చకుండా చూస్తోంది.

నెమ్మదిగా శాలిని భుజంమీద చెయ్యి వేశాడు విక్టర్.

వళ్ళు రుట్లు మన్నట్లు ఒక ఎక్స్ ప్రెషన్ ఇచ్చింది శాలిని, అచ్చం సీనిమాలో లాగే తన అందమైన నాసిక మరింత ప్రస్తుతంగా కనబడేటట్టూ, తన పొంతు మరింత ప్రముఖంగా కనబడేటట్టూ అద్భుతమైన యాంగిల్ లో ప్రొఫైల్ కనబడేటట్టూ వక్కకి తిరిగి, అరమోక్షు కళ్ళతో విక్టర్ ని చూసింది.

అన్నదన్నమై పోయినట్లు ఆనందపడ్డాడు విక్టర్.

కుచూహం అపుకోలేకపోతోంది స్మిత.

చట్టుక్కున ఆమె చేతిలోని గ్లాసునీ, శాండ్ విచ్ నీ ఎవరో దౌర్జన్యంగా గుంజేసుకున్నారు.

ఉలిక్కిపడింది స్మిత.

బ్లాక్ మార్కెటింగ్ జైన్ స్మిత గ్లాసులోని నీళ్ళని ఒక్క గుక్కలో తాగేశాడు. ఆ పాప వాహుకి వచ్చిన రొద్దెముక్కలని కూడా ఆబగా నమలి మింగేశాడు.

అది చూసి పట్టరాని కోపంతో అరిచారు కొంతమంది. కొంతమంది భీష్మారాలు చేశారు.

మెల్లిగా అతని దగ్గరికి వెళ్ళి, చెంప చెన్నమనేలా కొట్టాడు ఇక్బాల్.

“కుక్కా! ఎందుకలా చేశావ్ రా?”

భయంగా చెంప తడుముకున్నాడు జైన్. “నేను...నేను ఆకలి దప్పిచి తట్టుకోలేను.”

కసిగా నవ్వాడు ఇక్బాల్.

“ఆకలిదప్పలు తీర్చుకోవడంకోసం ఏ తప్పుయినా చేస్తావన్నమాట నువ్వూ ఆకలి అంటే నీకేం తెలుసురా! సికింద్రాబాదు స్టిషన్ దగ్గర చూశాను ఒకసారి! ఆకలితో వెల్లెక్కిపోయిన మనిషి ఒకడు, ఎవరో కిళ్ళి నమలి ఉమ్మేస్తే అందులోని వర్కపలుకులు ఏరుకుతినడం చూశారా నేను! ఈ సోకార్డ్ పెర్వమరుచుచెవయో వాణ్ణి పట్టిండుకోకుండా వెళ్ళిపోతుంటే, కటికవాణ్ణి కసాయివాణ్ణి అయిన నేను మాత్రం ఏద్యానురా!” మళ్ళీ పద్మని కొట్టాడు ఇక్బాల్. “అదిరా ఆకలి అంటే!”

హడిలిపోయాడు జైన్.

వాచ్ చూసుకున్నాడు శత్రుష్ణు. అతను చెప్పిన డెడ్లైన్ దాటిపోయి పది నిమిషాలు అవుతోంది.

ఇంతవరకూ అతని డిమాండ్స్ కి సమాధానం రాలేదు.

కోపంగా పైలట్స్ కేబిన్ లోకి సడిచాడు.

ఎయిర్ పోర్టుతో కంటాక్ట్ ఏర్పడగానే, “పైం ఈజ్ ఆఫ్! మొదటి పాసెం

జరుని చంపేస్తున్నాను.” అన్నాడు రూడ్ గా.

“ఎయిర్ పోర్టులో మెహతా గాభరా పడ్డాడు. “ప్లీజ్! ఇంకొంచెం ఓపికపట్టు థీర్లీలో అత్యవసర సమావేశం జరుగుతోంది! ఏ క్షణాన అయినా వాళ్ళొక నిర్ణయానికి రావచ్చు!”

“వాళ్ళకి అంత వ్యవధి ఉందనుకోను! ఈలోగా నావని నేను మొదలెడతాను.”

కంగారుగా ఏదో చెప్పబోయాడు మెహతా. కట్ చేసేసి. కిందికి దిగాడు శత్రువు.

ప్యాసెంజర్స్ అందరినీ వరసగా నిలబెట్టి ఉండు ఇప్పల్. లండనూ భయ ప్రాంతులయి మాస్తున్నారు.

చావు భయంలో మొదటిగా ఎవరిని వరించబోతోంది?

ఆ తర్వాత రెండో స్థానంలోకి వచ్చే అభాగ్యులెవరు?

అందరూ చనిపోతారా? కొందరేనా మిగులుతారా? మిగిలే వాళ్ళలో రాము ఉంటారా? ఉండరా?

నరాలు తెగిపోయే సస్సెస్సు!

మృత్యువుని ముఖాముఖీ కలుసుకుంటున్నట్టే ఫీలవుతున్నారు చాలామంది.

ఇక్బాల్ శత్రువు దగ్గరికి వచ్చాడు.

“షాట్ గన్! అందరికం థే ముందు చంపాల్సింది ఈ నీచుణ్ణి. పసిపాపని కూడా మోసంచేసిన పాపాత్ముడు వీడు!” అన్నాడు కైన్ ని చూపిస్తూ.

అది వినగానే బిగ్గరగా ఆర్తనాదం చేశాడు కైన్! “వద్దు! వద్దు! నన్ను చంపొద్దు! నాకు అప్పుడే చాలావని లేదు!”

“అప్పుడే చాలావనిలేదా?” అన్నాడు ఇక్బాల్ ఎక సెక్స్ యెంగా “ఇప్పుడప్పుడే

కళిడిరామకృష్ణ

ముద్దుల క్రీడంబు

5 గాలిపాల్ రెడ్డి B Sc (A.S.)

చాపపునువ్వు! నిన్ను మా మాంసం దుకాణంలో మేకలని వేళ్ళాడ దీసినట్లు కొక్కానికి తగిలింది ఏమనానికి వేరొడిస్తాను. గంటలసేపు భూమ్మీదే నరకాన్ని అనుభవించి చస్తావు నువ్వు!”

పెద్దగా ఏకవదం మొకటెట్టాడు జైన్. చెట్టంత మొగాడు బోరున ఏడుస్తుంటే, ఆ దృశ్యం చూసేవాళ్ళకి హృదయ విదారకంగా ఉంది.

పైగా, అందరికీ తెలుసు: ఇది చివరి చావుకాదు. ఇది మొదలు! అంత మెక్కడో, ఎప్పుడో తెలియదు!

ఇక్కాల్ జైన్ వైపు నడవబోయాడు.

అతన్ని వారించాడు శత్రువు. “ఇక్కాల్! పాపం అతను దాహంతో ఉన్నాడు. ఇంకో గ్లాసు నీళ్ళు తాగనివ్వు!” అంటూ విమానంలోకి వెళ్ళి, చేతిలో గ్లాసుతో తిరిగి వచ్చాడు.

ఆ ప్రాణాకర వారాధుగా తనమీద అంతధయ చూపిందడం అసమానాస్పదంగా కనబడింది జైన్ కి.

“ఎమిటిది?” అన్నాడు సంశయంగా.

“మంచి నీళ్ళు తాగు.

“ఉప్పుట్టుండి మిస్టరీ విడిపోయినట్లు పించింది జైన్ కి.

“కాదు. ఇది విషం కలిగిన డ్రింకు! నాకు తెలుసు!”

నవ్వాడు శత్రువు. “రాగు!”

పల పల ఏడుస్తూ, నేలమీద సాగింపడ్డాడు జైన్. చేతులలో శత్రువు పాదాని చుట్టేరాడు. అతని పాదాలు లొక్కులున్న నేలని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

“బాబూ! నాకంటే చిన్నవాడి పయినా నీ కాళ్ళమీద పడిపొర్లిస్తున్నావు. నన్ను చంపకు బాబూ! వదిలెయ్!”

కాళితో అతన్ని నెట్టేశాడు శత్రువు.

వెంటనే ఇక్కాల్ కాళ్ళు పట్టుకున్నాడు జైన్.

కసిగా అతని దొక్కలో తన్నాడు ఇక్కాల్

ఏక్కుతోచనట్లు చూసి, స్మిత పాదామీద పడ్డాడు!

“నన్ను ఉమించు పాపా! నన్ను రక్షించు పాపా! నాకు చావాని లేదు! నాకింకా బతకాలని ఉంది: నన్ను చంపొద్దని చెప్పుపాపా!”

ఏదో అనడానికి నోరు తెరిచింది స్మిత.

“రాగు!” అన్నాడు శత్రువు స్థిరంగా, అతని నోటివెంబడి మరో చూపి రావడం లేదు.

వెక్కుతు, గ్లాసుని పెవిమల దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాడు జైన్. తర్వాత ఉన్నట్టుండి గ్లాసునికింద పెట్టేసి, గుండెను అపిసిబోయేలా రోపిస్తూ, నేలమీద పొర్లాడు.

నిర్దాశిజ్యంగా చూస్తున్నాడు శత్రువు. అతని చేతిలోని రివలవర్ బద్ధకంగా

జైన్ కళ్ళలోకి చూస్తోంది.

ఉన్నట్టుండి శివమెత్తిన వాడిలా లేచిపూర్వపుని, గ్లాసుని రెండు చేతులతో పట్టుకుని గట్టగట్ట తాగేశాడు జైన్.

ఊపిరి పీల్చడం మర్చిపోయి చూస్తున్నారు అందరూ.

శ్వాస అందక అల్లాడుతున్నవాడిలా కనబడ్డాడు జైన్. అతని దొక్కలు ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయి. కళ్ళు కనురెప్పలలోకి వెళ్ళిపోతున్నాయి. పెడిమల పక్కమంటి సురుగు పస్తోంది.

★

★

★

తను చేసిన తప్పులని క్షమించమన్నట్లు అందరిముందూ

మోకరిల్లిన భంగిమలోనే చలనం లేకుండా నీలుక్కుపోయింది జైన్ శరీరం.

శవం తలమీద వెంట్రుకలు మాత్రం విషాదంగా తలలాపుతున్నట్లు గాలికి కదులుతున్నాయి.

అది చూస్తున్న అందరి మనసులనీ భయం మదించేస్తోంది.

“విషం తాగినా వాంతులూ అవీ ఏమీ చేసుకోకుండానే చచ్చాడే వీడూ!”

అన్నాడు ఇక్బాల్

నిరసనగా నవ్వాడు శత్రుఘ్ను కడుపులోకి విషం చేరితే వాంతులవుతాయి. గుండెల్లో భయం గూడుకట్టుకుంటే గుండె ఆగిపోతుంది.

అడ్రింకులో విషం కలపలేదు. భయం కలిసింది. దాహమని లబలబలాడు తున్నాడుకదా అని మంచి నీళ్ళు ఇచ్చారు. అది విషం కలిసిన డ్రింకు అనుకుని బెదిరిపోయాడు. నేను అవుననీ చెప్పలేదు. కాదనీ చెప్పలేదు. అంతే! ఫినిష్!

నోరెళ్ళ బెట్టాడు ఇక్బాల్. “ఈ చావు మరీ దారుణం పాబ్ గన్! పచ్చిమంచి నీళ్ళని పరమ విషమనుకుని తాగి పరలోకానికి పాస్ పోర్టు తీసుకున్నాడా! పాపం!”

“పాపం అనుకోనక్కర్లేవు! లోకంలో ఒక పాపాత్ముడు తగ్గాడని సంతోషించాలి. అంతే! నువ్వు వీళ్ళని కనిపెట్టి ఉండు. నేను ఈ చావు కబుర్ని చల్లగా ఎయిర్ పోర్టుకి చేర వేస్తాను.

కొద్దిసేపటి తర్వాత శత్రుఘ్నుకి ఎయిర్ పోర్టుతో కాంటాక్ట్ ఏర్పడింది.

“మొదట శవం రెడీగా ఉంది.” అన్నాడు అతను, అది చాలా మామూలు సంగతి అయినట్లు.

అవతల మనిషి గట్టిగా ఊపిరి లోపలికి తీసుకున్న శబ్దం. కొద్ది క్షణాల మౌనం తర్వాత మెల్లిగా అన్నాడు మెహతా.

“నువ్వు పరమ కిరాతకుడివి.”

నవ్వాడు శత్రుఘ్ను, “అని మీరు గ్రహించడమే నాకు కావల్సినది. ఇంకో గంటలో లెండో శవం లేస్తుంది. ఇది బెదిరింపుకాదు. హెచ్చరిక అని గుర్తుపెట్టు

కోండి "

రేడియో ఆఫ్ దేసి, విమానంలో నుంచి కిందికి దిగాడు.

జైన్ చావు ప్రభుత్వాన్ని చచ్చే పెన్షన్ పెట్టి చంపేస్తూ ఉంటుందని అతనికి తెలుసు.

దూరంగా వినబడింది మోటార్ ఇంజన్ శబ్దం, అది క్రమంగా దగ్గరయింది. పోలీసువ్యాఘ్ర ఆగగానే ఇన్స్పెక్టర్ రెడ్డి, కాన్స్టేబుల్ మెహబూబ్ కిందికి దూకి వ్యాఘ్ర వెనక తలుపు తెరిచి పెద్దపెద్ద డేగినాలలో ఉన్న పంటకాలు దించారు.

పొద్దుటినుంచీ అకలితో నకనక లాడిపోయిన ప్రయాణికులకు జైన్ చావుతో అకలి చచ్చిపోయింది.

అందుకని, వ్యాఘ్రతోనుంచి దిగుతున్న ఆహార పదార్థాలని అనాసక్తిగా చూస్తున్నారు పాళ్ళు.

అంతమందికి ఒక్కసారిగా వడ్డించడం కేవలం ఇద్దరు ముసుపులపల్ల అయ్యే పని కాదని తెలుసు శత్రువుకి.

"వడ్డనకే వాలంటీర్లు కావాలి. ఎవరొస్తారు?" అన్నాడు.

అతను ఊహించిన దానికంటే ఎక్కువమందే చేతులెత్తారు. "నేను...నేను... నేను..." అంటున్నారు గొడవ గొడవగా. అతని అనుగ్రహం సంపాదించి, చావు తప్పించుకోవడంకోసం తహతహలాడి పోతున్నారు వాళ్ళందరూ.

"సైలెన్స్!" అన్నాడు శత్రువు. "వెత్రివేషాలేకారంటే నడుములు విరక్కిడతాను.

భయంతో నీలుక్కు పోయారు ప్రయాణికులు.

వాళ్ళని పరిశీలించి, కొంతమందిని సెలెక్ట్ చేశాడు శత్రువు. "ఉదిగో ఓ పొడుగాయనా! నువ్వురా! ఆ పక్కన నాలుగోవాడు! నువ్వుకూడా! ఏయే బట్టతలా నువ్వు! రావాలి!.

వాళ్ళంతా వినయంగా ముందుకి వచ్చారు. నాలుగో మనిషికోసం శత్రువు చూపులు అందరినీ పరికిస్తూ ముసలాయన సుభాష్ చంద్రబోస్ని దాచేసి ముందుకు పోబోయి ఆగాయి.

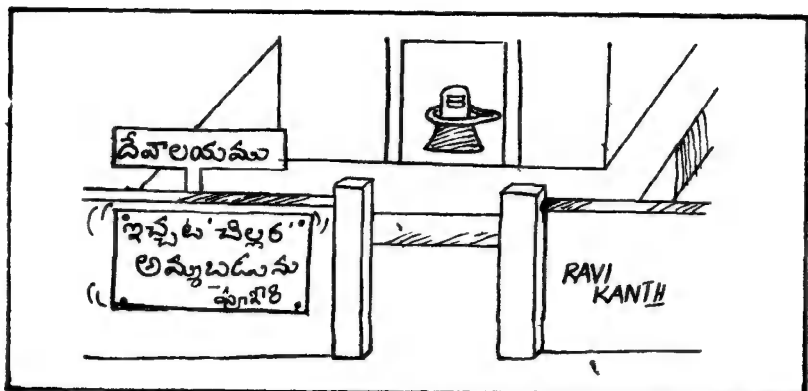
వడ్డనలోకి తనుకూడా దిగాలని తహతహలాడి పోతున్నట్లు కనబడుతున్నాడు సుభాష్ చంద్రబోస్.

అయనకి జిహ్వా చాపల్యం ఎక్కువని గుర్తించి శత్రువుకి.

నువ్వు కూడా వస్తావా ఏమిటి? సరేరా!...అన్నాడు

తనకేదో మహద్భాగ్యం పట్టినంత మహోత్సాహంతో ముందుకి వచ్చాడు సుభాష్ చంద్రబోస్.

"గబగబ విస్తళ్ళు పరచండి! త్వరత్వరగా వడ్డనా, భోజనాలు పూర్తయి పోవాలి, అందరూ గుర్తించుకోండి! అబ్బిల్వాటిలీ నో మంకి విజినెస్! తోకాడిస్తే తం తీసేస్తాను! జాగ్రత్త!"

హదావిడిగా విస్తళ్ళు పరిచేశారు మైదానంలా ఉన్న ఆ ప్రదేశంలో హోరున పీస్తోంది గాలి విస్తళ్ళు ఎగిరిపోకుండా రెండు చేతులతో పట్టుకుని కూర్చున్నారు ప్రయాణీకులు

సుజాత మాత్రం వోజనానికి కూర్చోలేదు శతృష్ణుకి దగ్గరలోనే నిలబడి ఉంది తను

“ఏం! నీవే మొచ్చింది! తిండితిను!” అన్నాడు శతృష్ణు విసుగ్గా,

సుజాత మాట్లాడ లేదు

ఈలోగా ఇన్ స్పెక్టర్ రెడ్డి శతృష్ణుని సమీపించాడు.

“శత్రూ! ఇది సీక్రం ప్రత్యేకం! మా ఆవిరచేత వండిందాను గుమ్మడి కాయ వడియాలు వేసిన వచ్చివులును కందివచ్చి నీ ఇష్టాలు నాకింకా గుర్తున్నాయిరా శత్రూ!”

చిరువప్పుతో అతని మొహంలోకిమసి, “ఛాంక్స్ రెడ్డి!” అన్నాడు శతృష్ణు ఆప్యాయంగా టిఫిన్ కేసు అందుకున్నాడు అతను అన్నం కలుపుకోగానే చిన్న గిన్నెలో ఉన్న నేతిని దారాశంగా అతని చేతిమీద వంపాడు రెడ్డి

ముద్దచేసి నోటి దగ్గర పెట్టుకోవోతూ వారాత్తుగా ఆగాడు శతృష్ణు అతని మొహంలో చిరువప్పు మాయమయింది నోటిదాకా వెళ్ళి చెయ్యి కిందికి దిగింది,

“వెనకటి రోజులు గుర్తున్నాయన్నావు రెడ్డి! మరి ఈ సంగతి ఎలా మర్చిపోయావ్! షేర్ చేసుకోకుండా గేన్నీ తినేవాళ్ళం కాదుమనం! అలాబాట్లో పొరబాట్లు రాసీయకు రెడ్డి! మొదటి ముచ్చ నువ్వు తిను!”

రెడ్డి మొహం చిన్న బోయింది.

“నన్ను అనుమానిస్తున్నావా శత్రూ?” అన్నాడు నెమ్మదిగా.

శతృష్ణు రెడ్డిని అనుమానించినందుకు తనకే ఎక్కువ అవమానం కలిగి నట్లు చరచర ముందుకు వచ్చింది సుజాత

“అప్పుల అభిమానాన్ని అనుమానించి అవమానింపడం చాలా అల్పత్వం అనిపించుకుంటుంది మిస్టర్ ఫాబ్ గన్! ఫ్రెండ్ షిప్ అంటే స్నేహితుడు విషం పెట్టినా తప్పించుకోవడానికి మిష వేదక్కుండా తినెయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి ఇలా తెండి ఆ అన్నం మొదటిముద్ద నేనే తింటాను”

అమెరి వారిందబోయాడు రెడ్డి అంతలోనే అమె ముద్దనోట్లో పెట్టెనుకుంది
“సుజాతా!” అన్నాడు శతృఘ్న అప్రయత్నంగా.

ప్లేటు శతృఘ్నకి అందించింది సుజాత.

“అనుమానం తీరిందా? ఇంక తినొచ్చు మీరు”

తనకు అన్నం అందిస్తున్న ఆ సుకుమారమైన చేతులని తదేకంగా చూశాడు శతృఘ్న. చిన్నప్పుడు తనకు అన్నం కలిపి ఆప్యాయంగా తినిపించిన అమ్మ అమృత హస్తాలు గుర్తొచ్చాయి.

కూర్చు కొనడానికి దబ్బులేక కారపు మెరుకులు కలిపిపెట్టి, కారం మరి విక్కువయిందేమో అన్న భయంతో ముందు తనొక ముద్దతిని చూసే అమ్మ గుర్తొచ్చింది.

ఈ అమ్మయీ అంటే? రెడ్డి తెచ్చిన అన్నంలో ఏమన్నా కలిపిందేమో అని తనకన్నా ఆమెకే ఎక్కువ భయం ఉన్నట్టూ, లేదని నిశ్చయం చేసుకోవడానికే మొదటి ముద్ద తను తిన్నట్టు అనిపిస్తోంది! అది నిజమా?

తన అక్కయ్య మోహన వైరవైనాలుగా వర్ణించి చెప్పిన ఆ పాత శతృఘ్నని మరచిపోలేక పోతోందా ఈ అమ్మాయి పైకి ఎంత నిష్ఠూరంగా మాట్లాడినా?

చలితో రక్తాన్ని గడ్డకట్టించే శీతాకాలం తర్వాత, తాపాన్ని కలిగించే గ్రీష్మానికి ముందు, వేసవిరాకసు సూచిస్తూ చల్లదీ, మెల్లదీ పిల్లతెమ్మెర ఒకటి వీచగా కఠీరం సేదదీరినట్టు అతని మనసు అన్యోవ భరితంగా అయిపోయింది, కొద్ది క్షణాల పాటు.

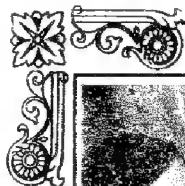
బండబారి పోయిందనుకున్న ఆరన గుండె అతి కొద్దిగా స్పందించింది.

ఇనెస్పెక్టర్ తెచ్చిన ఆ అన్నం తింటే తన ప్రాణానికపాయమేమో అనికూడా భయపడలేదా ఆ అమ్మాయి?

తన స్వంత ప్రాణాలకంటే ఈ రాక్షసుడు ఎక్కువనిపించాడా? ఆర్థంగా చూశాడు శతృఘ్న. ఆమె విశాల నయనాలు అతన్నే కనురెప్ప వెయ్యకుండా చూస్తున్నాయి.

ఉన్నట్టుండి, అలర్థంగా అయిపోయాడు శతృఘ్న ఆ అమ్మాయి హఠాత్తో ఏదో అసహజతరం కనబడింది

ఆ అమ్మాయి కనుగుడ్లు మెల్లిగా పై రెప్పలలోకి వెళ్ళిపోతున్నాయి. కింది పెదవి కొద్దిగా వంకర తిరిగింది. తల బలహీనంగా వాల్చేసి పక్కకి ఒరిగి పోతోంది తను.

ప్రముఖ సినినటి ఆయనకు 27-1-'38 సోమవారంనాడు గోద్రెజ్ కంపెనీ వారి "దెస్టినీ" సినిమాపైర్వేంట్ పాతకును మార్కెట్ లోకి విడుదలచేశారు.

కార్యక్రమానికి ప్రముఖ తెలుగు రచయిత్రి డాక్టర్ సి. ఆనందరామం అధ్యక్షత వహించారు.

ఫిబ్రవరి 28 న తుమ్మలవల్లి కూడే తంలో ప్రసిద్ధికెక్కిన 'గోద్రెజ్' వారి మార్కెట్ బ్యూటీ సబ్బును శ్రీమతి మైత్రీ మంగరాజుగారి ద్వారా విడుదలచేసినప్పటి చిత్రం

ఈ నాల్గవ కమానికి ప్రముఖ జర్నలిస్ట్ మర్లపాటి కృషింబరావు అధ్యక్షత వహించారు

ఈ రెండు సభలనూ గోద్రెజ్ కంపెనీ దక్షిణాపాంతపు సేల్స్ మేనేజర్ శ్రీ ఎ కె ఎన్ రావు హాజరై వారి ఉత్సాహం వైశిష్ట్యాన్ని వివరించారు

రెడ్డి నిర్ధాంతపోయి ఇదంతా చూస్తున్నాడు

“సుశాతా!” అంటూ ఒక్క ఉదుటులో ఆమెగిచేరి, పగిపోవండా చేతులు చుట్టూ వేళాడు శత్రువు.

అతని మొహంతోకి చూడడానికి ప్రయత్నించింది సుశాత. కానీ దృష్టి కేంద్రీకరించలేక పోతోంది తను

“సుశాతా! సుశాతా! ఏమయింది సుశాతా! మాట్లాడు!”

ఆమె మాట్లాడడానికి ప్రయత్నిస్తూ పెరిమలు తెరిచింది పెరిమలు తెరుచు పనే లోపల కళ్ళు మూతలు పడిపోయాయి నోటి వెంబడి మాట వెలువడలేదు

సుశాతను పట్టుకుని కింద కూర్చుండిపోయాడు శత్రువు. ఆమె తలని తన ఒళ్ళో పెట్టుకున్నాడు. అదుర్దాగా నాడి చూశాడు. గుండె మీద చెవి అన్ని హాట్ వీడ్ అన్నాడు.

అంతా నార్మల్ గానే ఉంది.

మరి?

అతని నొసలు ముడిపడ్డాయి,

నవ్వు ఆపుకోవడానికి ప్రయత్నించి విఫలమవుతునట్టు గవిలించాయి సుశాత పెరిమలు.

ఆ అమ్మాయి నాటకమాడుతోందని అతనికి అర్థమయింది. విసురుగా ఆమెని తన ఒళ్ళోనుంచి తీసేశాడు.

ఆమె తం గట్టిగా నేలకు తగిలింది. చేత్తో తం తడుముకుంటూ లేచి కూర్చుంది సుశాత.

“జేజారయిపోయాడా! చిన్న టెస్టు చేసి చూశాను. మీరు లిట్టన్ టెస్టు చేస్తూ ఉంటారు ఊడండి కెమికల్స్ తో. అది మందులమీదా, ఇది మనసుమీదా! అంతే తేడా! మీలో మానవత్వం ఇంకా మిగిలి ఉందో లేదో చూడడానికే ఈ చిన్న పరీక్ష! రిజల్టు పాజిటివ్! సాటి మనిషి చచ్చిపోతుందేమో అన్న ఆరాటం ఇంకా చావలేదు మీలో!”

ఎదుటి మనిషి బలహీనత కనిపెట్టేసినట్టు విజయగర్వంతో వెలిగిపోతోంది ఆమె మొహం ఒక్కొక్క అక్షరం ఒత్తి పలుకునూ, స్థిరంగా అన్నాడు శత్రువు “నిప్పుతో చెలగాటం నీకు మంచిది కాదు! ఇది వస్త్ర అండ్ లాస్టు వార్నింగ్! ఛేక్ కేర్!”

అంటూ అన్నం ప్లేటుని అసహనంగా విసిరేశాడు. అది విష్టువక్రంలా తిరుగుతూ వెళ్ళి సుదాష్ చంద్రబోస్ చెత్తిమీద పడింది.

అప్పటిదాకా నోరు తెరుచుకుని ఇదంతా చూస్తున్న బోస్ ఉలిక్కిపడి, చేతితోని గ్లాసువైపు ఒకసారి కంగారుగా చూచుకుని, తేరుకున్నాడు. గ్లాసుని గట్టిగా పట్టుకుని గబగబ మందిసిళ్ళ గంగాళంవైపు నడవడం మొదలెట్టాడు.

అది చూడగానే ఏదో అనుమానం తోచింది శతృష్ణుకు
 “అగు!” అంటూ ముందుకు ఉరికి, బోస్ చేతిని బలవంతంగా పట్టుకున్నాడు
 గ్రాసుని లాక్కుని చూశాడు -
 అందులో ఎటో కెమికల్ ఉంది కొద్దిగా చేమవాసర వస్తోంది అది
 “ఏమిటివి?” అన్నాడు తీవ్రంగా
 తరప్లాస్ భగ్గుమయినందుకు మోహం మటమట లాపించుకుంటూ చూశాడు
 బోస్
 “విషం!” అన్నాడు మంటగా.
 తెల్లబోయాడు శతృష్ణు.
 “ఏమిట? మంచి స్థితిలో కలపు సున్నావా? ఎందుకు?”
 తర ఆం కట్టయిపోయిందని గ్రహించి, ఉన్నాదిలా నవ్వాడు బోస్
 “ఎందుకు చేశానంటావా?” అని మొదలుపెట్టి, మామూటికి ముకోద్రేకం పెరిగి
 పోతుండగా చెప్పడం సాగించాడు
 (—ఇంకావుంది.)

తెల్లమచ్చలకు చికిత్స

తెల్లమచ్చలు నయంకాని వేమీ కాదు నకాలంలో
 వరైవ చికిత్స చేస్తే మిగిలిన జబ్బులలాగే ఇది కూడ
 నయంచేయొచ్చు మా నిరంతర పరిశోధనల ఫలిత
 ంగా తెల్లమచ్చ (బొల్లి)ను నయం చేయటంలో మేము
 విజయం సాధించాం ఈ మందు ఎంత శక్తివంతమై
 ందంటే ఎంత వేగంగా తగ్గిస్తుందంటే—ఉపయోగించిన

వెంటనే చర్మం రంగు మారటం ప్రారంభిస్తుంది, కుదుళ్ళను నాశనం చేస్తుంది మరియు చర్మం
 యొక్క సహజరంగును త్వరగా పునరుద్ధరిస్తుంది ఇతర వైద్యులతో మీరు విసిగిపోయివు
 ంటే మా మందును ఒక్కసారి వాడినంతనే మీకు తృప్తి కలుగుతుంది మీ జబ్బును గురించిన
 పూర్తి వివరాలు వ్రాసి మా ఉచిత సలహాను అడగండి.

SHRI AYURVEDIC PHARMACY (J.M.)
P.O. KATRI SARAI (GAYA)

హి అభిమానీ! దురం... దురం....!!

'లిఫ్ అఫ్-ఆఫ్ ఆర్థర్'

— పోర్టు చూస్తూనే గతుకుమంది
అపూర్వ.

ఒకటా...రెండా.....ఏడు... ఏడంత
స్తులు ఎక్కాలి. ఏడంతస్తుల మేడలో
ఏడవ అంతస్తులో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు
గాతుపూరుడు...అంద్రుల అభిమాన రచి
యిత...యువ రసిక జన మనోభిరామం

...కిరీడి, నామదేయుడు,

ఏడుకొండల వాడి దర్శనం కోసం
ఏడుకొండలు ఎక్కినట్లు—ఎవ్వరికీ అం
దక ఎంతో ఫత్తుకి ఎరిగిపోయి కూర్చున్న
ఓ.వా అభిమాన రచయిత—ఏడులక్షం
కథవతి కూతురైన ఈ అపూర్వ కూడా
ఏడంతస్తులూ ఎక్కక తప్పదా, అని
సవ్యకుంటూ సజ్జకుంటూ, ఒక్కొక్క
మెట్టి ఎక్కసాగింది. ఒక్కొక్క అంత

కులసి బలక్షప్త

నే గడుస్తూన్న కొద్దీ ఆయాసం, ఆనందం అధిక ముపసాగాయి...

...గత సంవత్సరంగా తమిద్దరి మధ్య ఉత్తరాలు సాగాయి అతని ప్రతి రచన చదివుచునే తను ఉత్తరం వ్రాసేది. నాలుగయిదు ఉత్తరాలకు ఒక్క జవాబు ఇస్తుండే వాడు. ఆశ్రయాలు కూడా గజా గజా ఒరికేసి నట్లు, అలికేసి నట్లు వుండేవి. కానీ అవే తన కళ్ళకి ముత్యాలనరాలుగా అనుపడేవి. ప్రతి పుత్తరాన్ని వంద సార్లు చదివేది మొదట్లో. 'ఛెండ్సుకి చూపించేది లభాధికారి కూతురువి—ఓ కోటికన్నుడితో స్నేహం చెయ్యక పత్రికలో సవలలు వ్రాసుకునే ఓ సామాన్యుడితో స్నేహం ఏమిటి పిచ్చిదా'గా "అని హాళన చేయడంతో, "ఇరవై నాలుగంటలూ రాబోయే మొగుడి గురించిన ఆలోచన తప్పితే మరో ఆలోచన లేని మీకు భావుకత అంటే ఏంటెలుస్తుందేమొద్దల్లారా" అని వాళ్ళ మాటల్ని కొట్టిపారేసి, ఉత్తరాలనన్నింటినీ అతిజాగ్రత్తగా పెట్టెలో దాచిపెట్టింది. ఇప్పుడు... కిరీటి ని కలుసుకునేందుకు కళాపూరు వెళ్తున్నానని చెప్పినప్పుడు తండ్రి ఆశ్చర్యపోయాడు. అందులో ఒంటరిగా పోరుగూరు. ఒక పురుషుడిని కలుసుకోవడానికి... "మంచిది కాదేమోనమ్మా" అన్నాడు. "నాన్నా— కబ్బులోనే కాక సంస్కారంలో కూడా మనం కొంచెం ఎత్తులోనే వున్నామని అందరితో బాధే నేనూ అనుకుంటున్నాను. అలాగే నేను కలుసుకో బోయే కిరీటి ఆన

బడే పురుషుడు... సంస్కారమున్న పురుషులందు పుణ్యపురుషుడు అని నమ్ముతున్నా. ఇరవై సంవత్సరాల వయస్సు, వయస్సుకి మించిన సాహసం, ఆలోచనా శక్తి పుర్న నేను నిస్సంకోచంగా

పెళ్ళవ్వను కుంటున్నా” — కాదనలేక
 సోయాకు తండ్రి రెండువేల రూపాయ
 బి ఆమె బ్యాగులో పెట్టి, జాగ్రత్త బంగా
 రు తల్లి ఒకటి, తప్పితే రెండు రోజుల్లో
 బయలుదేరి వచ్చేయాలి వెయ్యి కళ్ళతో
 ఎదురు చూస్తుంటాను నేను ఇంకా
 ఏ మునా డబ్బు అవసరం అయితే...
 ఇదుగో ఈ అడ్డస్సులు దగ్గరుంచుకో,
 పిళ్ళలో ఎవ్వరింట్లో అయినా నువ్వు
 బస చెయ్యొచ్చు ఎంతడబ్బు కావలిస్తే
 అంతా తీసుకోవచ్చు” అన్నాడు.
 నవ్వుతూ, తలవూపి, బయల్దేరింది తను.
 హోటల్ నాగార్జున లో రూం తీసుకుని,
 రిఫ్రెష్ అయి తన ఆభిమాన రచయిత
 దర్శనార్థం ఉరకలు పరుగులుగా
 వచ్చేసింది సాహసమంటే చిన్నప్ప
 ట్నుంచీ తన కిష్టం సాహసకార్యం
 ఒంటరిగా చెయ్యడమంటే మరి ఇష్టం
 తండ్రి చెప్పినట్లు అతనిచ్చిన అడ్డస్సు-
 ఇళ్ళల్లో బసచేస్తే తనని ఒక్కా నిమురు
 కూడా వాళ్ళు ఒంటరిగా వదలక అది
 మర్యాదలతో విసిగించి వదులారు

ఏదవ అంతస్తుకి చేరుకుంది అపూర్వ

“అమ్మయ్యో” అనుకుంది

గుమ్మం వద్దే నిలబడి హాలు
 లోపలకి చూసింది ఒక్కటొక్కటిగా
 వైరువర్కు మీద సదిచిస్ట్లు ఆడ, మగ
 తంబులు తనవైపు తిరిగి కదలకుండా
 అలాగే నిలిచి పోతున్నాయి అంతమంది
 తనవైపు చూస్తుంటుంటే సిగ్గు,
 బిడియం కమ్మేసాయి అపూర్వని.
 గుండెలు కూడ వేగంగా కొట్టుకోసాగాయి
 పెదాలు తదారి పోతున్నా నెమ్మదిగా
 అడుగులు వేసి ఒక వండ్లాయా ని
 “ఎక్స్ క్యూజ్ మి” రచయిత కి రిటి

గారు.” అని అనుగుహండగనే, అతను
 చటుక్కున లేచి నిలబడి, కుడి వైపుకి
 చెయ్యి పొడుగ్గా చాచి చూపిస్తూ, “తిన్నగా
 వెళ్ళి, ఆ ఎత్లో వోర్డు నిపిస్తోంది
 చూసారా. అక్కడరైజ్ కి టర్న్ అషగానే
 ఎదురుగా కూర్చుని వుంటాడు” అన్నాడు
 చిరునవ్వుతో “ఫేంక్యూ” అంది
 మర్యాదిగా, ముందుకు కదుల్తూ

అతను త్వరపడి గొంతు నవరించు
 కుంటూ, “ఎయ్యొక్కు క్యూజ్ మి”
 అన్నాడు

ఆగి, అతని ముఖంలోకి చూసింది.
 “మే ఐ నో యువర్ గుడ్ నేమ్ ప్లీజ్”
 అన్నాడు. సేమియా పాయసం సేవిస్తూ
 స్వంత సరదాగా నవ్వుతూ, నిటారుగా
 బోర విరుచుకు పోగా నిలబడి

మిగిలిన వాళ్ళ ఇద్దరు ముగ్గురు
 చెవులు రిక్కించి, కళ్ళప్పగించి చూస్తూ
 న్నారు. తన వైపు.

“ఐథింక్ ఇటిజ్ నాట్ దట్ నెససనీ
 యునో” అని నోటితో నవ్వుతూ జవా
 బిచ్చి, నొసటితో వెక్కిరించి ముందుకు
 కదిలింది.

దెబ్బతిన్నట్టుగా కూలిబడ్డారు
 అతగాడు.

ఎప్పట్నుంచీ అతగాడ్ని ఆకరించా
 లని ప్రయత్నించి పెయిలయిన రో
 వింప్తాయా కనక మహాలక్ష్మి “కిసిక్...
 కిసిక్” మని నవ్వింది.

ఇంక ఇటూ అటూ వెతుక్కోనంసిన
 అవసరం లేదు కాబట్టి, తిన్నగా నడవ
 సాగింది అపూర్వ అనేక కళ్ళు ఆమె
 అందాన్ని దోసిళ్ళతో జుర్రుకుంటు
 న్నాయి. కొన్ని ఆడకత్తు ఆమె వైపు
 అసూయగాను, మగవాళ్ళ వైపు గుర్రు

కవిత్వమునకు - ఎంతోమంది చెప్పినా -
అది అసాధ్యము -

గాను చూస్తున్నాయి—

‘మిస్ ఇండియా’ పోటీకి నిలిచే కొంత
తల శరీర సౌష్ఠ్యం కాదు అపూర్వది.
ఆమె శరీరపు వంపులు చూపరులను
రెచ్చగొట్టవు. ఆమె కళ్ళు కై పెక్కించవు
కాని, ఆమె ముఖంలోకి చూస్తుంటే
పారిజాతపు చెండు పకపక నవ్వుతున్న
ట్లుంటుంది. ముద్ద ఎంతిప్పులు గుంపుగా
గుసగుసలు పోతున్నట్లుంది. ముద్ద
మందారం ముసిముసి నవ్వులు చిందిస్తు
న్నట్లుంది.. తుమ్మెదలు బారులు తీర్చి
నట్లు వీలైన ఉంగరాల జుత్తు, పాలరాతి
ఫలకంలాంటి ఫాల భాగం మధ్యలో
సంద్యా సమయపు సూర్యబింబం లాంటి
ఎర్రటి బొట్టు, మెత్తటి నెమలి పింఛం
వంటి కనుబొమల క్రింద చందలించే
చురుకయిన కాటక కళ్ళు సంపెంగ
పూవులాంటి నాసిక క్రింద మందార
మొగ్గలాంటి చిన్నపెదవులు, ముద్దొచ్చే
అరటి పూవులో లింగంలాంటి చుటుకం,
...బావుత వున్న చూపరులు దృష్టిని
తృప్తి పరచి యింక క్రిందకు సాగ
వియ్యవు—

ఎట్లో బోర్డుని చేరుతూనే కుడి వైపుకి
తిరిగి... నిలబడి పోయింది అపూర్వ
అడుగులో అడుగు పడుతోంది తద
బహుతూ. పెదవులు కొద్దిగా చివకు
తున్నాయి. శంఖంలాంటి కంఠం చుట్టూ
చిరుచెమట పొటమరిస్తోంది —తలవంచ
కుని ఆఫీసు పని చేసుకుంటున్నాడ
కిరీడి సీరియస్ గా.

అతన్ని గతంలో తనెప్పుడూ చూడ
లేదుగానీ.. అతనే అయ్యుండాలి కారణం
-ఒకటి-అతనెవరో చెప్పింది. ఈ సీడే
నని. రెండు-అతనొక్కడూ తప్ప మిగి
లిన అందరూ తనని మింగేసేలా.
ఎప్పుడూ అడదాన్నే చూడని వాళ్ళల్లా
చూస్తున్నారు అతనుకూడ అందరితో
బాడే మొదట తనవైపు మాసివుంటాడు
కాని, అంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్వక, లేకి
తనం చూపించక, తలవించకుండా తన
పని తమ చేసుకుంటున్నాడు ఒకసారి
లెటర్ లో ఫోటో పంపించమని ఎంతగానో
బ్రతిమలాడుతూ వ్రాస్తే, నిలబడి పిల్ల
వాడుగా ఒంటిమీద నూలు పోగు కూడా

లేకుండా తీయించుకున్నప్పటి పోటో పంపించాడు. కొంటే వాడు తనని అపార్థం చేసుకొని ఆడపిల్లల దగ్గరజోక్ వెయ్యడమే సంస్కారమన్న మగవారి లక్షణం అందరూ ఆడవాళ్ళతోనూ ఒక్కలాగే ప్రవర్తించేవాడు తన వెకిలి తనాన్ని బయట పెట్టుకుంటాడు... కాబట్టి ఇతను తనని క్రొత్త మనిషిగా భావించి, పట్టించుకో లేదు—

“ననుస్తే కిరీటిగారు” గొంతు పెగల్చు కుని, పిజ్జ మీదోరట్లు వలికింది.

—ఉలిక్కిపడి తలెత్తాడు కిరీటి. “న... న్నుమస్తే”

“నా పేరు అపూర్వ. మద్రాసు నుంచి వస్తున్నాను.”

కిరీటి కనురెప్పలు ఆరమూత పడ్డాయి భుకుటి ముతీ వడింది.

“ఎక్కడో నా పేరు విన్నట్లుగానే అనిపిస్తోంది గాని గుర్తుకు రావడం లేదు కదూ నేను మీ వేలాడిమంది అబిమా యర్లో జకరిని. అందరిలోకి నేనే ముఖ్య రాంనని సంబరపడిపోయే ఆల్ప సంతోషిని”

—గర్జిల్చింది కిరీటికి. ముఖం క్రమేపీ విచ్చుకుంది.

“ఓ మీరా సోసర్ప్రయిజింగ్? వస్తున్నట్లుగా వుత్తరమయినా వ్రాయకుండా వచ్చేశారే కూర్చోండి” అంటూ చుట్టూ చూసాడు ఖాళీ కుర్చీకోసం. ఖాళీ కుర్చీ లేవు ఇబ్బందిగా కలియ జూస్తున్నాడు కిరీటి “మలేం ఫరవాలేదండీ—నేను నిలబడతా” అంది అపూర్వ. ఆవ్వెచ్చే-భలే వారే... “అంటూండగా కిరీటి చూపు పది గజాల దూరంలో ఒక డేబుల్ దగ్గర

వున్న ఖాళీ కుర్చీ మీద పడింది. “వవ్ మినిట్..” అని, అపూర్వ వర్షాలే దంటున్నా వినిపించుకోకుండా అకుర్చీ కోసం వెళ్ళాడు కిరీటి.

“ఇంతటి రచయిత కోసం ఎడ తెరిపి లేకుండా విజిటర్స్ వస్తారని తెలియదా? చుట్టూ పది కుర్చీలు వేయించి ఓ పూనుని కేసుం ఇతని కోసం నియమించాలని తెలియదా ఈ అసీను మేనేజి మెంటు వెధవలకి” అని తిట్టుకుంది. కిరీటి కుర్చీ స్వయంగా తీసుకు వస్తుండగా అతనిని నఖిఖ పర్యంతం గమనించింది—సామాన్యమయిన ఒడ్డు, పొడుగు, శరీర ఛాయ. విశాం పాం భాగానికి ప్రైభాగాన సమద్రతెరహల్లాంటి నల్లటి జుత్తు కొంచెం దట్టమయిన కను బొము కింద లోరుగా చురుకయిన పెద్ద కప్ప, పారుషానికి, పట్టుదలకి చిహ్నమే మేసన్నట్లు నూచి ముక్కు చివర పూరించిన నాసిరా పులు, నల్లటి విన్న మీసం వ్రుంద తీర్చిదిద్దరట్లున్న పెదవులు, గుండ్రటి చుమకం, సమచమయిన మెద, ఆత్మ విశాసానికి చిహ్నంగా ఎదురు తన్నిన ఛాతీ... ..

“ఓ రియల్లీ సారే అంపి—మీరు ప్రపంచ కలిగించాను. మీరేమిటి, నాకోసం చచ్చి తీసుకు రావడమేమిటి” అంటూ నొచ్చుకుంది అపూర్వ.

“ఇట్టూర్ రైట్... చెప్పండి. ఎప్పుడొచ్చారు? ఇక్కడ మీ రెలిజిస్ ఎవరైనా... అని అంటూండగానే పోసు బజ్జర్ మ్రోగింది. రిసీవర్ అందుకుని అందుకుని, “హెల్లో సర్” అన్నాడు. ఒక షణం పోయాక, “ఓ కే సర్... ఇప్పుడే

K. K. PICTURES

నాకాబందీ

తప్పక
చూడండి!

LAKEVIEW PUBS • 1940

నాకాబందీ

మించిన నాకాబందీ
కె.ఎస్.ఆర్.నాథ్

హిందూ, మహా, సాయిబాద్, భీమవరం, రామవరం

వస్తున్నాను" అని గభాలున లేచినిలబడి,
అలమార్లోంచి ఏవోపైల్లు తీసుకుని,
“మా ఎండి గారు పిలుస్తున్నారు-
నేనొక్క అయిదు నిమిషాల్లో వస్తాను,
మీరు కూర్చోండి మిస్., అంటూ ఆగాడు
పేరు గుర్తురాక

“...అపూర్వ” చిరునవ్వుతో
అందించింది

“ఆ...అపూర్వా! నిజంగా మీ పేరు
కూడా అపూర్వమే” అంటూ మెచ్చు
కోలుగా నవ్వి, వరండాలోకి పరుగులాంటి
నడకతో నడిచి, మెట్ల మీదుగా పైకి పరు
గెత్తాడు.

ఒంటరిగా మిగిలిపోయింది
అపూర్వ, “ఫేంక్స్ ఫర్ ద కాంప్లిమెంట్
అంటూ

అయిదు నిమిషాలు గడిచాయి.

కిరీటి రాలేదు.

మరో అయిదు నిమిషాలు... ఒక్కొక్క
నిమిషం ఒక్కొక్క యుగంలా.....
అయింది ఎవడో బొత్తిగా బుద్ధిలేని
గాడిద ఇంతసేపా పని? ఇక్కడ అభి
మానులు వెయిట్ చేస్తూంటారని తెలి
యదా? లేకపోతే చక్కగా కిరీటిని కబుర్లు
లోకి దింపి కదలు చెప్పించుకుంటూ
ఎంజాయ్ చేస్తున్నాడేమో తనొక్కడూ-
సెల్ఫిష్ పెలో! మడ్స్ట్! హి నో ద ఇంపా
రైన్స్ అఫ్ మిస్ అపూర్వ!

మరో పది నిమిషాలు భారంగా గడి
చాయి.

కిరీటి జాడ లేదు.

అప్పడొకడూ అప్పడొకడూ తన
దృష్టిలో పడేలా పోజులుకొద్దూ, ఇంగ్లీషు
సాంగ్స్ కూని రాగాలు తీస్తూ అటూ

ఇటూ తిరుగుతున్నారు కొందరు లేో
హుషారు నటిస్తున్నారు

ఒక షోకిల్లా రాయుడు స్టయిల్ గా
వచ్చి, తనని పలకరించాలన్న తపనతో
తడబడే గొంతుని సవరించు కుంటూ.

“కిరీటి...లేదాండీ? అన్నాడు అసలే
అలస్యమయిపోతున్నందుకు కుతకుత
లాడుతూన్న అపూర్వ చికాకుని
కంప్లెట్ చేసుకుంటూనే ఖాళీ కుర్చీని
చూపిస్తూ, అతగాడి వైపు వింత చూపు
చూస్తూ, “లేనదేగా?” అని సమాధా
నంతో, కూడిన ఎదురు ప్రశ్న వేసింది.
అతను దెబ్బతిని, కవర్ చేసుకోవడానికి,
“ఫేంక్స్ండీ” అని వెజ్జినవ్వొకటి వదలి
చల్లగా జారుకున్నాడు అక్కడనుంచి.

ఆ ఏల్ములో గొప్ప రొమాన్సు
గుప్పించాడు గురూ. అందులో కొంత
సెక్సుజోడించి. అఫ్ కోర్సు- అది సీలాంటి
పెళ్ళయిపోయిన ముసలాళ్ళకోసం కాద
నుకో. మాళాంటి పైలాఫప్పీసు యువ
తరం కోసం మాళాగ మాంబివయసులో
వున్న కుర్రాడు జాంపండు లాంటి
పిల్లతో జంజుగా ఆ సినిమాచూస్తే- ఓహో
గొప్ప డ్రిమ్ లే....” అంటూ, ఓరగా తన
వైపు రియాక్షన్ కోసం చూస్తూ, మరొక
వ్యక్తితో చెప్పు వస్తున్న భామ్యల బనీను
వాడిని ఒక్కసారి చూసి తలతిప్పుకుంది
అపూర్వ.

ఆ మరో వ్యక్తి మర్నాడగా, తనవై
పేనా చూడకుండా రేక్స్ లోంచి ఏవో
తనకు కావలసిన పైల్లు తీసుకుంటు
న్నాడు బనీను వాడు తనని మింగేసేలా
చూస్తూ, అతనో అంటున్నాడు, “ఈ
కిరీటి ఏడి గురూ! ఏడో ఆయోమయం

నిమిషం అంతా నోస్తూ
ఏ ఇంకాచిస్తూ చూస్తున్నాను
నేర్చుకోకుండా //

మనిషి. ఎప్పుడూ ఏదో ఊహా లోకాల్లో
ఎగురుతుంటాను. అందుకే యం డి గారి
చేత తిట్లు తింటుంటాడు రోజూ. అయినా
పాతికేళ్ళు దాటిన వాడు కృష్ణారామా
అంటూ పురాణ కథలు వ్రాసుకోవాలి
గాని, ఇంకా లవ్ స్టోరీనూ, వి హా ర
యాత్రలూ ఏవీటండి- అవన్నీ కావల
సిందిమాకూ : ”

-అపూర్వకి వంటినిండా లేళ్ళు
జైరూలూ పాకినట్టుంది ఇడియట్-ఎంత
చులకనగా మాట్లాడుతున్నాడు వీడు
వయసులో వున్నావాచూ, కిరీటి ముస
లాకూ అయిపోయాడా? ఇలాంటి వెధ
వల్నుద్దేశించే మ హా క వి అన్నాడు,
“కాంతమంది కుర్ర వాళ్ళు పుట్టుకతో
వృద్ధులూ...” అని

వేరే అతను తన ఫీలింగ్స్ గమనించి
నట్లున్నాడూ, బనీను గాడితో అంటు
న్నాడు, “ఇదుగో చూడు మైడియర్
ఇడియట్-నీజెలసీ అంతా అతను లేన
ప్పుడు ఇలా వెళ్ళగక్కుతునే కంటే,
దమ్ముంటే అత న్నోచే అను-నీసరదా
తీరుతురది పైగా పాతిక ముప్పై ఏళ్ళు

దాటే సరికే నీలాంది వాళ్ళలాగా కిరీటి
లాంది వాళ్ళకి వృద్ధాప్యం కమ్మేసి జీవి
తం మబ్బు పచ్చెయ్యదు నిజమైన వృద్ధా
ప్యం ప్రాప్తించేవరకూ శారీరకంగానూ,
అంతకు మించి మానసికంగానూ కూడా
పనుల్లోనూ, ఆలోచనల్లోనూ కూడా
వాళ్ళు నిత్యయవ్వనులుగానే వుంటారు.
అందుకే వాళ్ళకి అంతమంది స్నేహి
తులూ, అంతమంది అభిమానులు కూడా
వుంటారు. మైడియర్” అంటూనే చర
చరౌ వెళ్ళిపోయాడు

-బనీను గాడి మొహం వాచిపోయింది.

‘థేంక్యూ సర్-థేంక్యూ’ అని లోలోనే
ఆ రెండవ వ్యక్తికి కృతజ్ఞతలు తెలియ
జేసింది అపూర్వ. హ్యాండ్ బ్యాగ్ లోంచి
కిరీటి నవల “సంఘర్షణ” తీసి చదవ
సాగింది.

మరో అయిదు నిమిషాలు గడిచాయి.
“ఓహ్... సారీ. మరచి పోయాను.
యండి గారేదో ముఖ్యమైన విషయం
డిస్కస్ చేస్తూంటే వుండి పోయాను.
మీకు పాపం బోరు కొట్టేసి వుంటుంది”
అంటూ, నువ్వు పట్టిన చెమటని రుమా

అలో తుడుచు కుంటూ, ఆదరా బాదరా
వచ్చి, అలమారు తీసి, చేతిలో వైల్పు
అందులో వుంచి, మరో వైల్పు బయటకు
తీసాడు కిరీటి

“చ చ బోరేంలేదండి..” అంటూ
నవ్వింది అపూర్వ.

వైల్పువిప్పి అందులో మేటర్ గబగబా
చదువుకుని, చటుక్కున గుర్తొచ్చిన వాడి
లాగ, తలప్రక్కకు తిప్పి, “రాములూ”
అని పిలిచాడు కిరీటి. జవాబు లేక
పోయేసరికి “రాములూ” అంటూ
మరింత గట్టిగా పిలిచాడు.

కూర్చున్న స్త్రీలు మీదనుంచి కదల
కుండానే కేరెస్ గా తలతిప్పి,

“అ..” అన్నాడు ఆ రాములనిబడేవూను,

“ఒక్క నిమిషం ఇటొసావా?”

“ఏం కావాలి చెప్పు గురూ”

—అదిరి పడింది అపూర్వ ‘ఎంత రెక్క
లెస్గా, ఎంత అమర్యాదగా,.....’

—ఆమె ఫీలింగ్సు గమనించిన కిరీటి
నవ్వాకటి అరుపు తెచ్చుకుని, “రోజు
రోజుకీ నీకు బద్ధకం ఎక్కువయి పోతోంది
రాములూ. ఇంతకు మునుపు తూనీగలా
చలాకీగా తిరుగుతూ ఉండేవాడో...”
అంటుండగానే, “అబ్బా—మొదలెట్టావు
సుత్తి—విషయం చెప్పవయ్యా మగడా”
అన్నాడు రాములు తలపట్టుకుని.

—విస్తుబోయింది అపూర్వ ‘ఏ రచ
యిత వ్రాసే ప్రతిపదం తోసం లక్షలాది
పాఠకులు ఎదురు చూస్తారో... ఏ రచ
యిత మాటలు వేలాది అభిముసురు
గుండెల్లో గులాబులు పూయిస్తాయో...
అ రచయిత మాటలు ఒక పూవుకు
సుత్తి దెబ్బలాగ వినిపిస్తున్నాయో?....’

“రెండు కాఫీలు తెచ్చిపెద్దావేమో
ననీ...” నెగటివ్ రిపైని పూపిస్తూ
బ్రతిమలాడుతూన్న ధోరణిలో సజిగాడు
కిరీటి.

“కాఫీయా—తెస్తాను. కాని, మేనేజరు
గారు పిలుస్తే నా తరపున మీరెక్కారా?”

—చిక్క చచ్చిపోయాడు కిరీటి.

తలలో నరాలు బిగపట్టి నట్టయి తల
దిండుకుంది అపూర్వ

బెల్ మోగింది ప్యూన్ లోపలకు
వెళ్లాడు—మేనేజరు రూంలోకి.

“నాకు కాఫీ అలవాటులేదు—మీరేం
చూడావుడి చెయ్యకండి మీతో నాలుగు
మాటలు మాట్లాడితేనే నాకు పరమా
నందంగా వుండి కడుపునిండి పోతుంది
“ఇదీ స్వార్కంత్రమే” సీరియల్ అమో
మంగా వ్రాస్తున్నారు క్రొత్త నవలేదేనా
స్పార్డు... ఆమె మాటలు పూర్తికాకుండా
వే ప్యూనొచ్చి, “మేనేజరు గారు పిలుస్తు
న్నారు గురూ నిన్ను” అనేసి పోయి,
తన సీట్లో కూర్చున్నాడు.

“వన్ మినిట్” అని లేచి, గబగబా
మేనేజరు రూంలోకి వెళ్ళాడు కిరీటి.

అప్పుడు చూసింది అపూర్వ మేనే
జరు అద్దాల గదివైపు రివాల్వింగ్ ఫైర్
లో కాలుమీద కాలేసుకుని, వెనక్కి విరు
చుకుని చేతిలో పెన్ను వ్రేళ్ళమధ్య గిర
గిర తిప్పతూ, కిరీటివైపు కేరెల్స్గా,
అద్దాల్లోంచి తనవైపు ఓరగా చూస్తూ
ఏదో ఆడుగు తున్నాడు మేనేజరు కిరీటి
నిలబడి వుండే వినయంగా జవాబిస్తూ
న్నాడు ఆ జవాబుకి సంతృప్తి చెంద
నట్టు మేనేజరు తల అడ్డంగా తిప్పతూ
విసుక్కుంటున్నాడు. తను మాస్తూన్న

నాన్ కృష్ణ ఇలా నాననాలోకద్వారము
వచ్చి 5 నిమిషాలయ్యాయి

చందు సోనాబాయి

కలం బంబింబాన
ప్రకాశ్ నవల

మానసక

హాంతుక తింతినకపుల ఆర్థిం!
దైత్య నాననాలోకద్వారము!
భయకంజితకతో చమమరి ఆయిం!

రెల 25/-

* **భాగ్యపురం సెన్సెట్టి లోకం**
కొత్త కొత్త పుస్తకం

* ఆంధ్రీయనామలక్ష్మిలో "నివారణయోగి" చీలబం

* చావల భాగ్యపురం, గాంధీవెళ్ళ దినానం ఇందులో పుస్తకం

భాగ్యపురం కొనుగోలుం చమత్త నవల

సావనియే నరణం 6817/-

* **చమత్త నవల చమత్త**

చమత్త గారి చమత్త 6817/-

(చమత్త చమత్త)

* **చమత్త నవల చమత్త**

చమత్త 6818/-

(చమత్త నవల
చమత్త చమత్త)

చమత్త నవల చమత్త
చమత్త నవల చమత్త
చమత్త నవల చమత్త

చమత్త

కొద్ది ఆ మేనేజరు మరింతపోజుకొట్టి
కిరీటి మీద మరింత విసుక్కునేలా
వున్నాడని గమనించిన అపూర్వ తల
తిప్పుకుంది. కిరీటి పరిస్థితి ఆమెకి చాలా
భాధని కలిగిస్తోంది. రోజూ పాపం పగ
లంతా ఆఫీసులో ఇన్నిరకాలు వత్తిడులకు
తట్టుకుని, మిగిలిన కొద్దిసమయంలో
లక్షలాది మందికి సంతోషాన్ని కలిగి
స్తున్నాడా....

తలుపు తెరచుకుని, ఒకే పేపర్ తో
హడావుడిగా వచ్చి, దగ్గర్లో వున్న ఒక
అమ్మాయి దగ్గరకు వెళుతూ, “సుజాత
గారూ-ఈ లెటర్ అర్జంటుగా డ్రైవు చేసి
స్తారా. మేనేజరు గారు చాలా అర్జంటుని
తోందర పెట్టన్నారు” అన్నాడు రిక్వి
స్టింగ్ గా.

తెరచిన ప్రక్కద్రాయల్లో కిరీటి నవ
లేపెట్టుకుని చదువుతూన్న సుజాత గుం
క్కున ద్రాయరు మూసేసి, ముందున్న
పైలు దగ్గరగా లాక్కుని “అమ్మో-నాకు
బోల్తంత పెండింగు వర్కుంది బాబూ”
అంది.

“మరెలాగండీ-చాలా అర్జంటు”

“బాగుంది-నేనేం చెయ్యను?”

కిరీటి అలస్యం చెయ్యక వెళ్ళి, డ్రైవు
విషన్ ముందు కూర్చుని, పేపర్స్ ఫీడ్
చేసాడు. తదేక దృష్టితో డ్రైవ్ చెయ్య
పొగాడు.

గబగబా వెళ్ళి కిరీటిని ఆపు చేసి,
తను డ్రైవు చేసి పెద్దామా అనిపించింది
అపూర్వకి. సరదా కోసం నేర్చుకున్న
విద్య అభిమాన రచయితకు సహాయ పడ
టంతో ధన్యమవుతుంది. కాని, తనకా
అవకాశం లేదు. కాను ఈ ఆఫీసులో

వని చెయ్యడం లేదు. సుజాత పైపు అస
హ్యంగా చూసింది-స్నేహితులతో, చుట్టా
లతో లక్షలాది మందికి అభిమాన రచ
యిత నీతోడే వని చేస్తున్నాడని గొప్పగా
చెప్పుకుంటావే-ఈ మాత్రం వని చేసి
పెట్టలేవా స్టుపిడ్’ అన్నట్టుగా వుంది
ఆ చూపు.

అటు పైన ఆ చూపు కిరీటి వైపు
మళ్ళింది. చెరగని చూపుల్లో చకచక
డ్రైవు చేస్తున్నాడు కిరీటి. నుదుట పట్టిన
చెమట ముత్తాల్లా మెరుస్తోంది. నెన్నడిగా
వెళ్ళి, వెనక్కి అతని పనికి అటంకం
కలగకుండా పయిటు చెంగుతో మెత్తగా
సుతారంగా ఆచెమట బిందువుల్ని అడ్డా
లనిపిస్తోంది. తమ ఆఫీసులో తమతో
సమానంగా క్షూర్చుని వని చేస్తున్నందుకు
సంతోషంతో గంతులేసి, నేనంటే నే
నంటూ అతని వనిని పంచుకుని, అతని
అభిమానానికి పాత్రులయి, అతని భావు
కతలో తనమునకలయి తన్మయులవ
డానికి బదులు ఈ అభాగ్యులు, అతన్ని
తేవలం తమలో ఒకడి గానేభావిస్తూ,
ఏ కొంచెం సహాయాన్ని అందించక,
మానసిక శారీరక శ్రమంకు గురి
చేస్తూ,.....

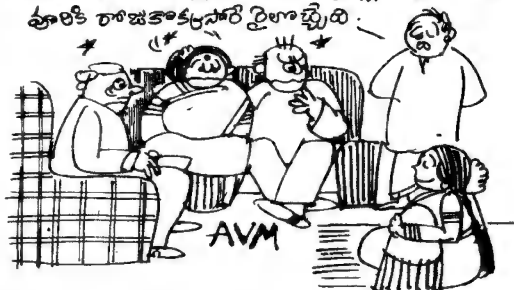
మేనేజరు అడ్డాల తలుపులు విసు
రుగా తెరుచుకున్నాయి.

“మిస్టర్ కిరీటి!!” గుమ్మం దగ్గ
ర్నుంచే అరిచాడు.

“సర్” అన్నాడు కిరీటి రెచినిం
బడుతూ.

“ఏఏటి నువ్వు చేస్తున్నా. డోన్
యూ నో డట్ యు ఆక్విడాన్స్ కో?
డ్రైపింగ్ నీ హ్యూటి యా?”

చామాగూళ్ళ మా అమ్మాయి నుట్టించుని అంటూ లాల్లు పుట్ట
కుంటానంటే, అసిఫీస్సు, భారత సాలపిల్లలు చూడాలి - మా
పూరికి రూజకాకరసారి రైలాభైది

“కాదు సార్. కాని, సుహృద్ గారు పెండింగు పర్క.....”

“నాన్నెన్. దట్ షోన్ యువర్ ఇనెఫీషెన్సీ.”

“వాట్ సర్. వాట్ డుయు మీన్? చిన్నబుచ్చుకున్న కిరీటి కొద్దిగా విసురు గానే అడిగాడు.

“ఐ మీన్ యు ఆర్ అన్ఫిట్ టు బి ఏన్ ఆఫీసర్” నొక్కివలికాడు.

“సర్. ప్లీజ్ మ్రెండ్ యువర్ టంగ్. మీరు అర్జం టు అన్నారని నేనే స్వయంగా.....”

“డౌంట్ బెల్ కాక్ అండ్ బుల్ స్టోరీస్. ట్రైపిస్టుల చేత, కర్నూల చేత పని చేయించ లేక నువ్వే చేసుకునే వాడివి నువ్వే అఫీసరువయ్యా? పైగా కాకమ్మ కథలు చెబున్నావు. నీ కథలు వినిఅయి నయిపోయి నిన్నో పెద్ద గొప్ప వ్యక్తిగా భావించే వాళ్ళు. ఆరాధించేవాళ్ళు, అభి మానుల మంటూ వచ్చి కబుర్లు చెప్పే వాళ్ళు....”

“మేనేజర్!!! యు ఆర్ ఎక్సిడింగ్ యువర్ లిమిడ్స్!!!” ఉరిమాడు కిరీటి.

తృప్తి పడ్డాడు మేనేజరు. ఒక నిమిషం షానికి తేరుకుని, “కమ్ టు మై రూమ్” అని విసురుగా రూములోకి వెళ్ళిపోయాడు. అంత విసురుగానూ కిరీటి కూడా అతని వేనకే వెళ్ళాడు.

శిలా ప్రతిమలా కూర్చుండి పోయిన అపూర్వ ముఖం జేవురించి పోయింది. కిరీటికి జరిగిన అవమానం తనకి, తన కుటుంబ సభ్యులకి జరిగినట్లుగా వుంది. కన్నీటి ప్రవాహం చెలియలి కట్ట దాటక ముందే బయట పడాలి. తను ఇంక అక్కడవుంటే మేనేజరు గాడు అసూయతో కిరీటి ముందు తను తక్కువ కాకుడని ముంత విరుచుకు పడతాడు కిరీటి కూడా మరింత ఆవేశ పడతాడు.

లేచి, గబగబా తలవంచుకుని అడుగు జేస్తూ, మెట్లమట్ట క్రిందకు దిగసాగింది. అందరూ మరింత వింతగా చూస్తూన్నారని, కొందరు అక్కసుగా ముసెముసి నవ్వులు చిందిస్తున్నారని తెలుసు...

...ఇంత ఘోర అన్యాయమా?! ఎంతో మంది అనునిత్యం ఆరాధించే రచయిత.. అతన్నో మాట్లాడమే ట పెద్ద ఎచ్చి వో

మెంట్ గా యువ తరం భావించే గొప్ప వ్యక్తి... నిలకడలేని యువ హృదయా లపై పన్నీటి జల్లుని కురిపించి కుడుట పరిచే మానసిక వైద్యుడు... ఇలాంటి దారుణంగా... మనత గుర్తింప బడలేని చోట, అనుయాయులమధ్య... 'అరసి కేమ కవిత్వ నివేదన గెరసి మాలిఖ మాలిఖ మాలిఖా' అని ఏడ్చిన కవితా .

... ఇంటికి వెళుచునే తండ్రితో గట్టిగా మాట్లాడాలి రాజమర్యాదలలో, చిరుకలో పనులు చేసిపెట్టే సేపకులలో, అతను తమ వద్ద పనిచేయడమే ఓ గొప్ప ఎనెడ్ గా భావించే మేనేజిమెంటుర్లు అఫీసులో యువరాజులా వెలిగిపోతుంటూ దనుకున్న తన అభిమాన రచయిత పడు తూర్పు పాట్లు తండ్రికి చెప్పాలి హాయిగా తమపూరించేసి, వచ్చని చేలమీద స్వేచ్ఛగా ఎగిరే రామచిలుకలా తమ మేక మీద గదిలో మట్టాప్రకృతి శోభని ఆస్వాదిస్తూ, ఒక్కలాది హృదయాలు మరింత ఆనందాన్ని కలిగిస్తూ, తమ ఇంటిని పునీతం చేయమని కిరిటిని కోరమని తండ్రిని అడగాలి 'ఆయన లంగీక రిస్తాడు తనమాట కాదనడు...'

... ..

హుంకి వస్తునే బట్టలయి నా మార్పు కోకుండా మంచం మీద వాలి పోయి, దిండులో ముఖం దామకుని చూడమని ఏడ్చేసింది అపూర్వ పది నిమిషాలు బాధ తీరేంత వరకూ ఏడ్చే సరికి గుండెలు తేలికయ్యాయి—

'ఒరే మేనేజరు... అదృష్టంకొద్దీ కిరిటికి పై పోస్టులో పుస్తంతలో ఆతని కంటే గొప్పవాణ్ణుకోకు. మీ ఆఫీసు

గుమ్మం దాటితే నీబారా తప్ప మరో వ్యక్తి యెవరూ గుర్తించని నువ్వు కిరిటిని అంతమాటలంటావా? యూ-లిప్సిస్టుపిడ్ ఇంత కింత అనుభవిస్తావు నువ్వేకాదు ఆ సుజాత పీనుగ, రాములుగాడు, బిసిప వెధవ అందరూ కుళ్ళి చచ్చే రోజా స్తుంది' అని కనీశీరా తిట్టుకుని, అప్రయ త్నంగానే నిద్రలోకి జారి పోయింది. రెండుగంటలకు నిద్రలేచి చోజనం వాలుగు మెతుకులు కతికి, 'సంఘరణ' పూర్తిగా చదివేసే సరికి వాలుగున్నర అయింది. స్నానంచేసి, బట్టలు మార్చు కుని, కొంచెంసేపు వరండాలో కాం డేషం చేసి, రూంకి రాశంపెట్టి, అదోని పిలిచి బయర్లేరింది కిరిటి ఇంటికి—

తను ఇన్నాళ్ళూ డిత్తరాలు వ్రాసింది ఇంటి అడ్రస్సుకే, ఇట్లా త్వరగానే దొరికింది అబో వాడికి డబ్బులిచ్చి, అంది ముందు నిల్చున్న రాతగాలిలో కిరిటి కావాలని అడిగింది. ఆయన మెట్లమీద పైకి వెళ్ళమన్నాడు చివరగా పైకి ఎక్కింది అపూర్వ లక్కడ రెండు గుమ్మాలు కనబడున్నాయి ఒక గిన్నా నికి లాశం పెట్టుంది మరో గుమ్మం దగ్గరకు వెళ్ళి తలుపు కొట్టింది అపూర్వ.

ఒక సడిమయస్సాపెడ బయట పు పచ్చింది.

"కిరిటిగారు...." అని అపూర్వ అడగ బోతుండగానే— "మీపేరు అపూర్వ గారా?" ఎదురు ప్రశ్న వేసిందాపెడ.

ఆశ్చర్యంతో అపునస్పృహగా రయా పింది అపూర్వ.

దేబుల్ మీద నుంచి ఓ కపరు రిసి అందిస్తూ, మీరాస్తే ఈ కపరు "మీరు

కేరీబీ గారు ఇమ్మన్నారమ్మా" అందావిడ.

ఆత్మతగా కవరందుకుని, చింపింది అపూర్వ.

అవిడేబో చెప్పవోయి, ఆగడం గమనించి "ఏమిటంటి" అంది.

"భార్యా భర్తలే బో గొడవ పడ్డట్టు న్నారమ్మా"

అదిరి పడంది అపూర్వ. కేరీటికి పెళ్ళయ్యిందా?... అయ్యుండొచ్చు...

తనెప్పుడూ అతని స్వవిషయాల గురించి వ్రాయమనలేదు.

ఆత్మతగా ఉత్తరం విప్పి చదవ సాగింది—

అపూర్వ గారికి,

నమస్తే.

మీ కొస్తారని నాకు తెలుసు. అందుకే ఈ ఉత్తరం

మీరు నన్ను మన స్ఫూర్తిగా ఉపయోగించాలి. ఎంతో దూరం నుంచి వ్యయప్రయాసలకోర్చి అభిమానంతో నన్ను కలవడానికని వచ్చిన మీతో ఒక్క నిమిషం సేపు కూడా మాట్లాడ లేక పోయాను

చూసారుగా నాజీవితం రచనలని బట్టి పూహించుకునే రచయితగా నాజీవితానికి, అసలు జీవితానికి కొండంత తేడా వుంది కదూ.

నేను ఈ రోజు నా ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చాను. శారీరక శ్రమని భరించ గలను గాని, అవసూనాన్ని భరించ లేకు అందుకే రాజీనామా ఇచ్చాను వరంవ

యాజమాన్యం, తదితర వివరాలు

ఫారం 4 (8వ నిబంధన ప్రకారం)

ప్రచురణ స్థలం

ఎంత కాలాని కొకసారి

ముద్రాపకుని పేరు

జాతి

విలాసం

ప్రకాశకురాలి పేరు

జాతి

విలాసం

సంపాదకురాలి పేరు

జాతి

విలాసం

పత్రిక యజమానురాలు

పై విషయాలు నాకు తెలిసినంతవరకు వస్తవేనని తెలిపబడినది

1-8-86 హైదరాబాదు

హైదరాబాదు

నెలకొకసారి

: పి రామకృష్ణ

భారతీయుడు

1-8-4/1/1 చిక్కడపల్లి,

హైదరాబాదు-500 020

శ్రీమతి వి లీలావతి.

భారతీయురాలు

1-8-519/11, చిక్కడపల్లి,

హైదరాబాదు-500 020

శ్రీమతి వి లీలావతి

భారతీయురాలు

1-8-519/11, చిక్కడపల్లి,

హైదరాబాదు-500 020

శ్రీమతి వి లీలావతి

(స-) వి లీలావతి

సానం-అక్కన జెప్పుకుని ఊరడించి దైర్ఘ్యం చెప్పవలసిన అర్థాంగే ఆవిగి ఇద్దరు పిల్లల్ని తీసుకుని పుట్టండికి వెళ్ళి పోయింది.

ఇంతకు మించి ఈరోజు జరిగిన విశేషాల గురించి చెప్పి మీకు బోరు కొట్టించడం నా కిష్టంలేదు.

కాని, ఒక ముఖ్యవిషయం-నా కంటే పెద్ద రచయితలు, ఇతర కళాకారులు ఓ ప్రక్క అనేక మంది అభిమానుల చేత ఆరాధించ బడుతూ, మరో ప్రక్క పై ఆసీనర్ల, అహంకారానికి, తోటి పుద్బోగ స్తుల అసూయకు లోనయి అనేక భాదలు పడుతున్నారు. అందుకనే రచయితలు ఇంటా బయట ఎదుర్కొంటున్న మానసిక సంఘర్షణ నుంచి బయట పడడానికి తమ రచనల్లో కొన్ని స్వప్న జగత్తుల్ని సృష్టించుకుని, అందులో విహరిస్తూ పాఠకుల్ని కూడా తమతో తీసుకుపోతూ సంతృప్తిని పొందుతుంటారు. కొంత మందికి నా మోసం చేయగల నిరపాయ కరమైన సంతృప్తి వాళ్ళ ఆస్తి.

అభిమానులెప్పుడూ అంతంత దూరంగా వుండే తమ ఆరాధన రచయితల్ని గౌరవించాలి. వాళ్ళ జీవితాల్లోకి తొంగి చూడదల్పితే... అంరాహాళిక్కి!!

మీరు ఈరోజే మీపూరు వెళ్ళిపోండి. నా రచనల్ని బాగున్నంత వరకు అభిమానించండి. నన్ను అభిమానించడం అంత అవసరం అనుకోను.

నా మళ్ళీ ఏదైనా ఉద్బోగం దూరుకుతూనే గాభార్య, పిల్లలతో సహా నా చెంతకే వస్తుంది, మాయండి. గాదికి కూడా నామీద వాత్సల్యం వుంది. పిలిచి, చీవాట్లు

పెట్టి రాజీనామా విత్త్రా చేసుకోమని కూడా అడగవద్దు. అన్నింటి సీమించిన నా భాద మిమ్మల్ని సంతృప్తి పరచలేక పోయాననేది. అందుకే ముఖం చూపించలేక పోతున్నాను.

మీకుగాని, మరే ఏ ఇతర అభిమానికీ గాని తమకి తమ అభిమాన రచయిత మీదున్న గొప్ప అభిప్రాయం చెదరి పోకుండా వుండాలంటే-ఈ చిన్న వార్నింగ్ మా రచయితలం ఇవ్వక తప్పదు “ఓ అభిమానీ! దూరం..... దూరం!!”

క్షమాపణలతో,

కిరీటి.

-నన్ను చి కన్నీటి పొర అపూర్వ కళ్ళల్లో ఏర్పడింది.

కిరీటి మీద అభిమానం వదిలించుకుంది.

“వస్తానండి” అని ప్రక్కింటావిడతో అని, ఉత్తరం పదిలంగా మడిచి బ్యాగ్ లో పెట్టుకుంటూ మెట్ల వైపు తిరిగింది.

“ఏమయినా చెప్పమంటారా కిరీటి గారికి?” అనడిగింది ఆవిడ.

“అ...అ...అయిన కంతా మంచే బరుగు తుందని, పైలోకంనుంచి దేవుణ్ణా, ఈలోకంలో నాలాంటి అనేక మరేది అభిమానులు ఆతనికి అండగా వున్నారని, అతని కలం చిందించే ఆందమైన రచనల కోసం ఎదురు చూస్తూనే వుంటారని చెప్పండి అంటూ చెంగుచెంగున మెట్లు దిగి పోయింది అపూర్వ.

ప్రక్కింటావిడ అయోమయంగా చూస్తూ నిలబడి పోయింది.

యుగాంతం

రచన
ముదిగొండ

మన వనగానే అరణ్యం జనగానే
అంతర్మూలం వీచినట్లుగా
అపారంలో గాఢ దుమారంలా
అర్ధాయుగంలో అయోధ్యయంగా
సమాజం స్థాపనలా నిలిచింది

భూమి జమీందారుగా
బగులుజీవి అంజీరంగా
కూలిమనిషి వెట్టిదాకిరికి
వనం ఆశ్రయంకు
స్మృతినాలు కాలనీలుగా
పరిణత చెందితవ్వాయి—

ఈ దేశం నాదోయ్ అని ప్రాణాలిస్తే
ఈ రాష్ట్రం మాదే అని విప్లవాలోస్తుంటే
పదహారబాలు వందముక్కలుగా
వైషమ్య విషం వాల్చుచెంది
వీలవీరిన పార్టీలు వెలిసే
వాతవాతకొ నాయక దుద్బివిస్తుంటే—

నదీజలాలలో ఆదాని అవమానం
పెళ్ళిళ్ళ అంగడిలో అబ్బాయి అమ్మకం
మారుదున్న సమాజం పరికించలేక
ప్రతి దిగాది యుగా తం ఆనుకొని
—మూర్ఖుడు వెట్టిగా చూస్తున్నాడు

ఆధ్యాత్మిక వికాసమునకు

మనమతేవ

వ్యాసమతేవ

సంవత్సర చంద్రిక 10/-

సత్యసాయిబ్రహ్మరం విజయవాడ-520011

సలహాలు

“అదీ మావయ్యా సంగతి:

శ్చిడు నన్నెంచేయమంటావో చెప్పు”
 గ్నాడు కాంతికిరణ్, భానుమూర్తి
 భానుమూర్తికి స్వయానా అక్క

కొడుకు కాంతికిరణ్ చదువు హైదరాబాద్
 ఆరునెలలక్రితం ఉద్యోగంలో చేరాడు
 చిన్ననాటినుంచి అతనికి బాగా చదువు
 భానుమూర్తిదగ్గర ఉద్యోగంలో చేరిన
 ఆరునెలలకే ఆతను విసిగి పోయాడు

ఎంత కాలంనుంచో ఉద్యోగం
 ఉద్యోగం అని ఎదురుచూసినవాడికి,
 వచ్చిన ఉద్యోగం సంతృప్తి నివ్వకపోగా
 ఎక్కడలేని చికాకు కలిగించింది.
 ఈ ఉద్యోగం చేయటంకంటే ఏ కష్టం
 కొద్దో పెట్టుకోవడం నయమనే స్థితికి
 వచ్చేకొడతను.

చివరికి అడుక్కొని బ్రతకడంకూడా
 ఇంతకంటే గౌరవంగా, స్వతంత్రంగా
 చేయవచ్చుననే ఆఖిప్రాయానికి ఆతను
 రావడం. అదే విషయం భానుమూర్తికి
 ఉత్తరం వ్రాయడం జరిగిపోయాయి.
 దానికి జవాబుగా భానుమూర్తి వ్రాసిన
 ఉత్తరం చదువుకొని, రిటైన్ చేసుకుంటు
 అతన్ని కలుసుకొందామని మేనమామ
 ఇంటికి వచ్చాడు.

కుశల ప్రశ్నలయ్యాక, తన ఆఫీసు
 లోని రాజకీయాలు, పై ఆఫీసర్ల విసుర్లు,
 క్రింది ఉద్యోగుల నిర్లక్ష్యం, తోటి ఉద్యో
 గుల వెటకారం, ఇవన్నీ ఏ కరువు
 పెట్టాడు ఎంతో అవేశంగా.

అప్పటికే పదేళ్ళ సర్వీసు ఫుట్వే
 చేసిన భానుమూర్తి మరసుతోనే నవ్వు
 కొన్నాడు. తను ఉద్యోగంలో చేరిన
 కొత్తలో అనుభవించిన బాధలన్నీ తిరిగి

గుర్తుతెచ్చుకొన్నట్టనిపించింది మేనల్లుడు చెప్పిన మాటలు విన్నాక.

ఏ ఉద్యోగస్థుడికైనా మొదట్లో ఇటు వంటి అనుభవాలు తప్పవేమో! అనుకొన్నాడు. తనిప్పుడు చేయాలిందల్లా మేనల్లుణ్ణి మెంటల్ గా ప్రీవేర్ చేయడం. డిఫాయ్ సిద్ధ ఉన్న సిగరెట్ పాకెట్ అందుకొని దానిలోంచి సుతారంగా సిగరెట్ తీసి పెదవులమధ్య బిగించి అగ్గి పుల్ల వెలిగించబోయా అన్నాడు.

“అంతేనా, ఇంతేమైనా ఉండా నువ్వు భేషపలసింది?”

కాంతికిరణ్ కు వచ్చు మండింది—రను గంట సేపటినుంచి వాగినదంతావిని సానుభూతి చూపించకపోగా ఇంకా ఏమైనా ఉందా? అని అడుగుతున్న భానుమూర్తిని చూసి.

సిగరెట్ పొగపీల్చి, రింగులు రింగులుగా పొగ వదులుతూ అన్నాడు భానుమూర్తి, “నువ్వు చెప్పిందంతా విన్నాక నాకు నవ్వువస్తోంది. ఆగు... అలా కోపంగా చూడకు, నేనెప్పటి పూర్తిగా విన్నాక, నీలో ఇంకా కోపం మిగిలిఉంటే అప్పుడు రిటైన్ చేద్దామని గాని.” అని తిరిగి చెప్పడం ప్రారంభించాడు, “నీ డ్రాఫ్టింగ్ చండాలుగా ఉండనికదూ మొదటిసారి మీ బాస్

తిట్టాకన్నా? మీ బాస్ క్వాలిఫికేషన్ ఏమిటో చెప్పగలవా నువ్వు?”

“ఏమో....? నేనెప్పుడూ ఆలోచించలేదు.”

“అక్కడే పొరపాడు పడ్డావ్! నీ బాస్ విద్యార్హతలు నీకు తెలిసిఉండాలి. ఇది మొదటి పాయింట్. ఎందుకో చెబుతాను. నీకు ఇంగ్లీషు బాగా వ్రాయడం, మాట్లాడడం వచ్చవి నాకు తెలుసు. ఇదే

మొదటి పాయింట్. రెండవది ఏమిటో చెప్పగలవా నువ్వు?”

విషయం మీ బాస్ కూడా గ్రహించే
ఉంటాడు. అయినా నీ డ్రాఫ్టింగ్ లో
అతను తప్పునెన్నుతున్నాడంటే బహుశః
ఏ.ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి.నో అయ్యుంటాడు,
ఇప్పుడు కుర్రకారేంచేస్తున్నారంటే, తమ
ప్రతిభ నిరూపించుకోవడంకోసం - డిక్ట
నేటు తిరగేసి సాధారణంగా వాడని
పదాలను గొప్పగా - ఉదాహరణకు
'మారేజ్' అనేది ఈ రోజుల్లో ఇంగ్లీషు
చదువుకోనివాడిక్కూడా అర్థమయ్యేంత
తేలికపడం. ఆదే 'మెట్రమెసి' అన్నా
వనుకో! చదువుకొన్నవాళ్ళే కాసేపు
అలోచిస్తారు. అవునా? మీ కుర్రవాళ్ళు
సరిగ్గా అటువంటి పదాలు వాడుతూ
ఉంటారు-మీ వాకాబులరీ చూపించుకోవ
డంకోసం.

నువ్వుప్రాసిన నాలుగులైన్ల డ్రాఫ్ట్ లో
అటువంటి పదాలు ఓ నాలుగున్నాయనుకో
అవిచాలు మీ బాస్ మొహంలోని
రంగులు మారిపోవడానికి. సాధారణంగా
ఊలామండికి తమకన్నా ఎక్కువ
చదువుకొన్నవాడిని చూస్తే ఇన్ పీరి
యారిటీ కాంప్లెక్స్ తలెత్తుతుంది. అలా
ఎక్కువగా చదువుకొన్నవాడు తమక్రింద
పనిచేస్తూ తన తెలివి తేటలు నిరూపించు
కోవాలని ప్రయత్నిస్తే అగ్నికి అజ్ఞం
తోడవుతుంది.

నీ కేస్ లోనూ ఇదే జరిగింది. కనుక
జాగ్రత్తగా గుర్తుపెట్టుకో. నీ తాహతుక
మించి ప్రతిభ ప్రదర్శిస్తే నిన్ను అభి
నందించకపోగా నిన్నెలా కంప్లైట్ లో
ఉండాలా? అని అలోచిస్తాడు నీ బాస్.
అతని మనసులో నువ్వు తనకన్న
ఎక్కువ అనే భావన ఉన్నప్పుడు నేను

రలేగా ఇల్ ట్రీడ్ మెండ్ ప్రారంభమవు
తుంది.

సో....నువ్వుతనికా అవకాశం ఇవ్వ
కూడదు. మీ బాస్ ఏదైనా విషయం
తప్పగా మాట్లాడినా నువ్వు నవ్వుతూ
"యస్ సార్" అనడం నేర్చుకోవాలి.
కుక్కను చూపించి అది నక్కకదూ!
అన్నా ఆవేశపడిపోకూడదు. ఆఫ్ ట్రాట్
ప్రతివాడూ తాను గొప్పవాడిననే అను
కొంటాడు, చాలా సందర్భాల్లో.

నువ్వు మీ బాస్ ను అలా అనుకో
నివ్వడంవల్ల నీకొచ్చిన నష్టం ఏమీలేదు
సరికదా అతన్ని సంతృప్తి పరచిన
వాడివవుతావు. డెన్.....సెకండ్
పాయింట్..." ఆఖరిదమ్ము లాగి సిగ
రెట్ పీకను యాప్ డ్రెలో పడవేస్తూ
అన్నాడు భానుమూర్తి, "నీ బాస్ భాగుడు
కాయ అనుకో. అప్పుడు నువ్వు తప్పని
సరిగా అతను చెప్పే విషయాలను
ఎంతో శ్రద్ధగా వినాలి. నాకు తెలుసు-
నువ్వు చాలా మితభాషివనీ, అవసరానికి
మించి ఒక్కమాటకూడా మాట్లాడడం,
వినడం రెండూ నీకు ఇష్టముండవనీ.

నీ బాస్ ఎక్కువగా మాట్లాడడం
వలన అడివింటే నీకు తలనొప్పివస్తుంది.
నిజమే! కానీ అతను మాట్లాడిన మాటలు
నువ్వు వినకపోతే ఆ తలనొప్పి అతనికి
వస్తుంది. ఇక్కడ ఎవరి తలనొప్పికి
విలువ ఎక్కువ? అంటే ఇచ్చితంగా
మీ బాస్ తలనొప్పికే!

బికాజ్ ఈ బాస్ లు ఎటువంటి
వాళ్ళుంటే, నువ్వు మీ అమ్మకు వంట్లో
బాగోలేదని శిలవు పెట్టినా నిరాకరించిన
వ్యక్తే తన పెళ్ళానికి, పిల్లలకో కాలికి

ముల్లు గుచ్చుకొందేదాలు, నానా హడావుడిచేసి-అంతకుముందు ఆ ఫీసులో అర్థంటుగా చూడాల్సిన విషయాలన్నాయన్నవాడే ఓ వారం తెలపు పెట్టేస్తాడు.

అతని దృష్టిలో మీ ఆమ్మ ఆరోగ్యం కంటే వాళ్ళావిడకో, పిల్లలకో కాలికి ముల్లు గుచ్చుకోవడమే ఎక్కువ సీరియస్. అయినా దగ్గరుండి స్వయంగా చూసుకోవాల్సిన విషయంకనుక నీ తలనొప్పి విలువ, మీ బాస్ తలనొప్పి విలువకంటే ఎన్నో రెట్లు తక్కువ.

సో....నువ్వు కడుపునొప్పితో బాధ పడుతున్నా సరే...మీ బాస్ కు తలనొప్పి రాకుండా చూసుకోవాల్సిన దాదాపు మీద ఉంది.

వాగుడుకాయలు ఎదుటివారినుంచి కుక్కవగా ఏమీ ఆశించరు. వాళ్ళకు పల్లెందల్లా తాము చెప్పేది ఎదుటివాడు శ్రద్ధగావినడం-ఉపికుంటేమధ్యలో అలాగా.....అవునుసారే.....చాలా బాగుంది' అనగలిగితే ఫలితం ఇంకా బహుంధంగా ఉంటుంది.

ఈ డెక్కిక్ నువ్వు ఫాలో అయినప్పుడు నీ లీవ్ కాంక్షన్ కాకపోవడమంటూ ఉండదు. నువ్వు లీవ్ తెల్లర్ లో వాసిన కారణంగురించి ఆలోచించాల్సిన అవసరం నీ బాస్ కి ఉండదు. నువ్వు అప్పటికే తనని కాటన్ నై చేశావుకనుక.

ఈ లోకంలో ఎవడూ ఉపకారం చేసినవాడికే ప్రత్యేకకారం చేద్దామని ప్రయత్నిస్తాడుకానీ అవకారం చెసినవాడికి ఉపకారం చేయాలని చూడడుకదా! కాలాన్ని బట్టి నిర్వచనాలు మారతాయి.

నువ్వోసారి మీ ఆమ్మకు వంటో

పెండ్లి సంబంధములు

మీ అబ్బాయి లేదా అమ్మాయి పెండ్లి చేయాలనుకుంటున్నారా? హిందూ, ముస్లిం, క్రిష్టియన్ అన్ని కులముల వధూవరుల వివరములకు స్వంత చిరునామాగల కవచ పంపండి. శ్రమ లేకుండా వధూవరుల వివరములు పొందండి. **పి. రామారావు,**

12-3-29, అయ్యగారి వీధి.

గునుపూడి, భీమవరం - 5వ పేజీ 4201

భావుండక, లీవ్ కోసం అప్లికేషన్ పెడితే "నాద్ కాంక్షన్" అని రాశాడన్నావు కదూ! ఈ డ్రిక్ ప్రయోగించిచూడు. అప్పటికే అతని ప్రవర్తన మారకపోతే అప్పుడు చెప్పనాతో. నువ్వు రిజైన్ చేయడంకాదు, నీకు తప్పుడు సలహా ఇచ్చినందుకు నేను రిజైన్ చేస్తాను నరేనా? ముచ్చటగా మూడోపాయింట్ ఏమటంటే.....వసూ, కాఫీ....." అని అరిచాడు భానుమూర్తి.

గంటగంటకూ కాఫీ పడితేనేగాని మెదడు పనిచేయదు అతనికి. భర్త అంబాటు తెలిసిన వసుంధర సాయం త్రం ప్లాస్టునిండుగా కాఫీపోసి ఉంచుతుంది రోజూ. భర్తమాట వినగానే ప్లాస్ట్ తెచ్చి టిపాయ్ మెద ఉంచించింది.

"గుడ్" అని మెచ్చుకోలుగా భార్య వైపుచూసి కప్పులోకి కాఫీ వంచి మేనల్లుడికిచ్చి, తనో కవ్ తీసుకొని సివ్ చేస్తూ కొనసాగించాడు. "చూశావా .... మీ అత్తయ్య కొత్తల్లో నేను అస్తమానమూ "కాఫీ" అని అరిస్తే చికాకు పడిపోయేది. అలా చిరాకుపడడం తనకే

నష్టం అని క్రమేణా గ్రహించిందేమో, వేనడిగి అడక్కుండానే రేడిగా ఉంచు తుందిప్పుడు. నా కోరిక ఆమె తీరు స్తోంది కనుక నేనూ నా శాయశక్తులా ఆమె మువ్వుట తీర్చడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను.

అలాగే మీ బాస్ తిండిపోతని కదూ అన్నావ్! నీకు చిరు తిండి అంటే సుత రామూ కిట్టకపోవచ్చు. కానీ నీ బాస్ కు నిత్యమూ ఏదోఒకటి నవ్వుతూ ఉండక పోతే బుర్ర పనిచేయదు..నీ పరిశీలన ప్రకారం, అవునా?

అతని డేస్ నుబట్టి బూజేలో, పిడత కింద పబ్లో, మి ర ప కా య బ స్టే లో, జాంగ్రిలో, లడ్డూలో....ఇలా ఏదోఒక బటమ్ వారానికోసారి కొనుక్కొని వెళ్ళి అతని డ్రాయర్ లోపెట్టు, బేటికివ్వకు! దాన్ని మరోలాభావించి అతను నెగిడివేగా రియాక్ట్ అయ్యే ప్రమాదం ఉంది. తై రెక్టేగా అతని చేతిలో ఆ పొట్లం పెట్టావంటే.

ఇలా చేయడంవలన మహాఅయితే నెలకో పది రూపాయల ఖర్చు నీకు, కానీ ఆ పదిరూపాయల విలువ!..... ఇప్పుడు నీకర్థంకాదు. నువ్వలాచేసి చూడక నీకే అర్థమవుతుంది.

ఇంకా, మీ బాస్ వేసుకున్న డ్రస్ పరమ ఫండాలుంగాఉన్నా సమయం చూసి, "చాలా బాగుందోసార్, మీ డేస్ గు ప ర్స్" అను. "ఈ డ్రస్ లో మీ వయసు పదేళ్ళుతగ్గినట్టుగా వున్నార" అనికూడా అనగలిగావంటే ఇంకా బాగుంటుంది.

దుబాయ్ నుంచి సీ ప్రెండ్ పంపించిన పెన్ జేబులో పెట్టుకొని అతని దగ్గరకు

వెళ్ళవనుకో! అతని దృష్టి దానిమీద పడితే దాన్ని తీసి అతని చేతివపు. మీ బాస్ "చాలా బాగుందోయ్ ఎక్కడ కొన్నావ్" అన్నాడంటే ఆది విచిత్రాదని నిశ్చయానికి రావాలి వెంటనే. "ఏదో తెండిసార్...మా ప్రెండ్ పంపించాడు. నిజానికి మీకివ్వాలనే తెచ్చాసుసార్" అన్నావనుకో. ఆ అయిదురూపాయల పెన్ను విలువ...అనంతం. సూక్ష్మంగా చెప్పాలంటే దీనంతదీనికిలిపి 'కాకాపట్టడం' అంటారు.

నీ బాస్ కరుణ నీమీద ప్రసరించి దని తెలిస్తే నీ సహాధ్యోగుల వెటకారం, నీక్రింది ఉద్యోగుల నిర్లక్ష్యం అన్నీ మాయమైపోతాయి. నువ్వేంటేనీ నీ బాస్ ను ఆకట్టుకొన్నావో వాళ్ళకు తెలియదు కనుక, అప్పుడునువ్వు ద్రోచాదామ్యుడివీ, వాళ్ళంతా ఏకలవ్యులూ అవుతారు. వళ్ళు విరుచుకొంటూ లేచాడు భానుమూర్తి.

నూతనోత్సాహంతో భానుమూర్తి చిప్పిన విషయాలు మననం చేసుకుంటూ ఆరాత్రి స్కోప్ లో కలలు కన్నాడు కాంతికిరణ్.

రోజూ ఆఫీస్ నుంచి ఇంటికొచ్చాక, పక్కంటి నారాయణతో కంసి వీచ్ కెళ్ళడం అలవాటు భానుమూర్తికి. ఆరోజూ నారాయణతో కలిసి వీచ్ రోడ్ లో కొంతదూరం నడిచాడోలేదో అతనికిళ్ళు మెరిశాయి. ఆడవాళ్ళను చూస్తే అతనినోరు ఊరుకోదు.

వాళ్ళను వర్తిస్తేతప్ప అతనిలోనితపన వల్లారదు. తమముందు నడిచి వెళుతోన్న జవరాలి జడ పిరుదులమీద అటూ ఇటూ

హిగుతోంటే ఇక వట్టుకోలేకపోయాడు భానుమూర్తి.

“అబ్బ చూడుగురు ఎంతపొంకంగా ఉండో! దీన్ని చేసుకొన్నవాడెవడోగానీ మహా అదృష్టవంతుడు. ఇటువంటిది ఒక్కసారి ఊహించే.....వ్వు....ఇది మొగాట్టి లెక్కచేసేరకంలా కనిపించడంలేదు. ఆ నడకచూడు ఎన్ని వయ్యారాలు పోతోందో? దీన్ని ఎవడుమాత్రం కంట్రోల్ చేయగలడు? మొగుట్టో ఇంట్లో తాళంపెట్టి వికారుకు బయల్దేరుంటుంది. నాలాంటివాడెవడన్నా దొరుకుతాడనేమో? ప్రైవేట్ చేయమంటావేమిటి?” వెకిలిగా నవ్వుతూ అన్నాడు భానుమూర్తి.

నారాయణకు అతని మాటలు వినడం మహాప్రీతి, అతనికి స్వతహాగా కామెండ్ చేయడంరాదు. కానీ భానుమూర్తి

కామెండ్ చేస్తే అది తనే చేస్తున్నట్టుగా భాదాత్మ్యం చెందుతాడతను. భానుమూర్తి మాటలు వింటూ ఏవో లోకాల్లో తేలిపోతూ “ఊ.....”అన్నాడు అన్యమనస్కుంగా.

భానుమూర్తి ఒకడుగు ముందుకువేసి ఆమెతో ఏదో మాట్లాడబోయేంతలో వెనుకనుంచి ఒక వ్యక్తి విసురుగావచ్చి ఆమె పక్కన నిలబడి, “కమాన్... వెధవలు ఎంతవస్తే అంతే బోడికి!” అంటూ ఆమెను లాక్కుపోయాడు. భానుమూర్తి వైపు తీక్షణంగా చూస్తూ.

భానుమూర్తి గుండెలు దడదడలాడాయి. సుడిగాలిలా వచ్చి వెళ్లిపోయిన వ్యక్తి వాళ్ళ ఆఫీస్ మేనేజరు హనుమంతరావు కావడమే అందుకు కారణం.

ముస్తాబులో మార్పు!

సరిక్రాంత అకర్షణీయమైన సీసాలలో

పిజ్జా

పిజ్జారామ్ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజెన్సీస్
నిజాయ్వాడ - సికింద్రాబాద్

లోధ

వారధిపాత ప్రకృతి అద్భుతమును ఆరోగ్యమును సైలెంట్ 80 సంవత్సరములుగా ఇచ్చుచున్నది

ఇధిక నైద్య పరిహాకు ఈ కూపనును మీ వ్యాధి వివరములతో పంపండి

నీరు,.....
చిరానము .....

కేసరి కుటీరం ప్రైవేటు లిమిటెడ్

రాయపేట, మద్రాసు-14

హనుమంతరావుకు అనుంగు శిష్యుడు భానుమూర్తి. హనుమంతరావు దృష్టిలో షణ్ణం క్రితంవరకూ, భానుమూర్తి నోట్స్ వేలు పెట్టినా కొరకలేని బుజ్జిపాపాయి. భానుమూర్తి ప్రపరైన అలా ఉంటుంది మరి ఆఫీసులో.

అంతవరకూ తను కామెంట్ చేసింది తన బాస్ తాలూకు మనిషిననే విషయం తెలియగానే నిలువు గుడ్డు పడ్డాయి భానుమూర్తికి.

వాళ్ళు ఇద్దరూ బీచ్ కు కలిసే బయల్దేరి ఉంటారు. మధ్యలో అతనే సిగరెట్టు కొనుక్కోవడానికో అగి ఉంటాడు. దాంతో ఆమె కొంచెం ముందుగానడుస్తూ ఉండిఉంటుంది. తాము పరిసరాల్ని గమనించలేదు. సరిగ్గామానే అతను కనపడి

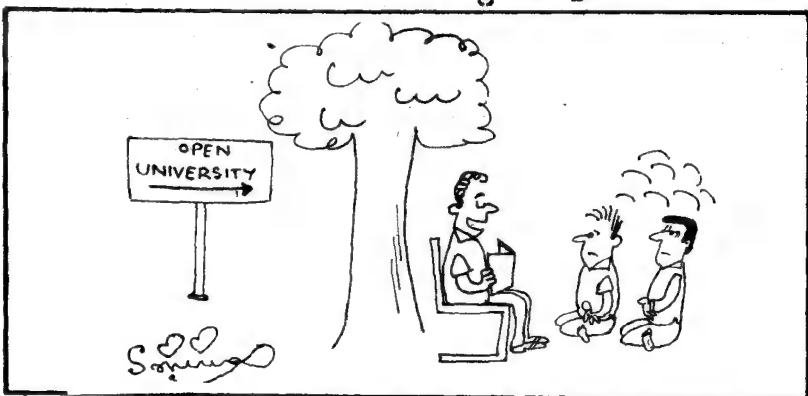
ఉండేవాడే!

కానీ ఎదురుగా మతిపోగొట్టే పెర్సనాలిటీతో ఓ చీర నడిచి వెళుతుండేసరికి యధాప్రకారం తమకళ్ళు పరిసరాల్ని పట్టించుకోవడం మానేసి ఆమెవెనుకే దారి తీశాయి.

తను అన్న ప్రతి మాటా వినే ఉంటాడు హనుమంతరావు. రేపు ఆఫీసులో ఎలా??

అవాక్కయి నిలబడిపోయిన భానుమూర్తినెచూసి అన్నాడు నారాయణ, "ఏమిటిగురూ... ఈ మాత్రానికే అంత భయపడిపోతావు! మనకిది రోజుమామూలేగా. అదిగో చూడు.... అవైపు ఎవరో వెళుతున్నట్టుగా ఉంది." అంటూ ఇరవై గజాలదూరంలో రెపరెపలాడుతున్న ఆకాశంరంగు చీరవైపు చూపించాడు నారాయణ.

భానుమూర్తి బాధ అతనికెలా అర్థమవుతుంది-తన తెలివి తేటల్లో బాస్ ను గ్రీప్ లో పెట్టుకొన్న భానుమూర్తి ఆరోజు సాయంత్రంనాటి అనుభవంతో హనుమంతరావు గ్రీవ్ లోకి వెళ్ళిపోయాడని? అంత బాధలోనూ నాలికకదుకుకొన్నాడు భానుమూర్తి- "ఆదవాళ్ళను కామెంట్ చేసేముందు వాళ్ళని బాస్ తాలూకు వాళ్ళోకాదో కన్ఫర్మ్ చేసుకొని మరి ప్రొసీద్ కావాలి నాయనా!"-అని తన మేనల్లాడికి చెప్పడం మరచానని. *

జి.వి.ఎస్.ఆర్. స్టూడియోస్

జయంఘనదే

శ్రీరామకృష్ణ

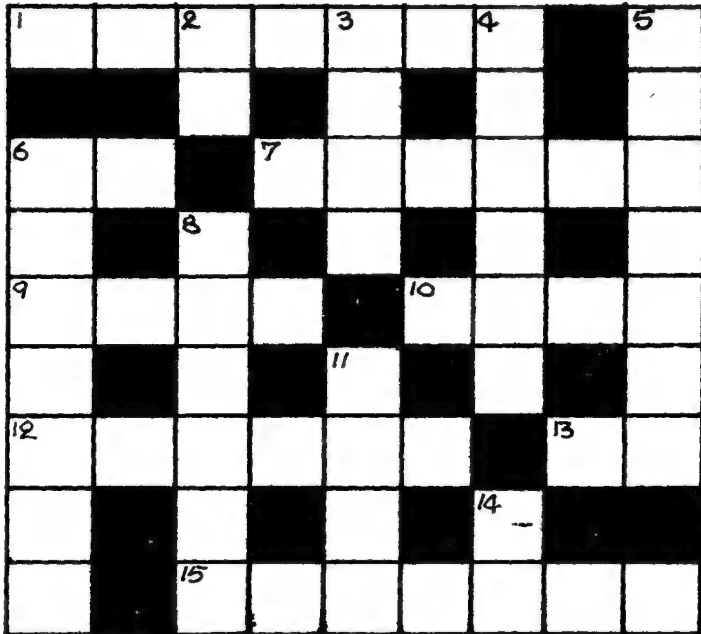
పి

కె. బాపయ్య టి. వెంకటసుబ్బయ్య బి. డా.డి. వి.యన్.గణా

కథ: మ.వి.ఎ. పాట: సి. రమణం సంగీతం: ఎ.వి.ఎస్. పరిశ్రమ: పద్మనాభ
 పరుమానిబ్రహ్మ చక్రవర్తి వెంకట్ భాస్కరరాజు కోటగిరివెంకటేశ్వరరావు టి.ఎ.కోటమూర్తి
 ప్రేక్షా శ్రీవెంకటలక్ష్మీనిలంబ, డైజిం శ్రీవెంకటప్రసాదనిలంబ, ఇడెం జయలక్ష్మీనిలంబ,

ఆంధ్ర గజ్జనుడికట్టు 23

జయంతి

Saravastha
Niketanam

అడ్డం:

1 ఆదిలో ఆంధ్రుల తత్వం, 6. తల్లి; 'చదువు' నవలలో కావ్యం. చిన్నారి పాత్ర వర్ణకమలము 7. రాజమార్గం కాదు; పొదచుట్టు భ్రమం 9. గుట్టు 10. ధూ, మోసకత్తె. 12. శ్రీనాథుని తిలు పెసలు పనిపొయినవి. 13. పక్కకో. కిందకో ఒరగు సంకరం, 15. దక్షిణాఫ్రికాలో జాత్యహంకారుల దృష్టిలో

నల్లవాళ్ళు.

నిలువు:

2. కట్టుకొన్నవాడు చేసే శివపూరణ 3. చీముకారె కదకాడు రసజ్ఞుల
4. బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు 5. చేదోడు దేవతలు కారు, కాకతమ్మ
ఏకవీర: తోబుట్టు దేవతలు. 6. మిన్నుముద్దెట్టు కొన్నవి. అల్లసానివారి ప్రకారం
8. పేరు ముందు వేళాకోళపు పెట్టుడు వట్టా ఉదా: 'రంగ మార్కాం' 11. నాయకా
నాయకుల తొలిచూపులో కండికింపు 14. దేవాసురసంరంభములో ఈ 'అప్పరస
కోసం వెతకండి.

అరుద్ర గళ్ళనుడికట్టు 22 విశేషాలు.

1. ఐ. వి. రమరామమూర్తి, మాచర్ల
2. జి. రేవతి కుమార్, నెల్లూరు
3. కె. కోదండరామయ్య, గుంటూరు
4. ఎ. శ్రీరామమూర్తి, తూ. గోదావరి
5. డా. కె. వి. నరసింహారావు తోపాట
6. ఎమ్. శివరామమూర్తి, విశాఖపట్నం
7. అంబడిపూడి లక్ష్మీరమణ, సికింద్రాబాద్
8. జి. నాగవద్నావత, గుంటూరు
9. ఎ. వి. కామేశ్వరశర్మ, విజయవాడ
10. ఎన్. నిర్మలకుమారి, తిరుపతి
11. బి. బి. ఆర్. కృష్ణమూర్తి, శ్రీకాకుళం
12. ఏ. గోపీచంద్రస్వామి, గుంటూరు

1	మ	ఈ		కె	స	రి	మ	డి	కు
	ట్టు		లం		న		లి		మ
7	కా	స	జా	య	స	నా	రి	వి	
	ల		న		మ	క	స		డి
9	త	ము	రా	బు		మ	జ్జి	న	మ
	బ		నా		తు		లే	నా	నా
		12	ప్ర	క్తి	త	జి	కె	న	బు
13	నా		స		ర		మ		ల
14	మ	మ	మ	మ	మ	మ		కె	మ

నిబంధనలు

1. ప్రతినెలా పూరించిన గళ్ళనుడికట్టు మా కార్మాలయానికి 20వ రేటికి చేరాలి.
2. సంచిలో గడినే వాడాలి. విడికాయితాపై గప్పగీసి నింపరాదు.
3. గళ్ళనుడిపై మీ చిరునామా రాయడం మరచకండి.
4. సుడికట్టు పంపే కవరుపై "అరుద్ర గళ్ళనుడికట్టు" అని విశిగా రాయాలి.

మన్నెంకరద నవంబర్

నావక విశేష స్వేంజ్

రాత్రి పదిగంటల దాటు చుండగా చుట్టూ చేరిన శివప్రసాద్
 నిరసంగా వ్రేలాడి పోతున్నట్టున్న కొడుకు ముహం మాడగానే అసహాయపు
 శల్లి హృదయం తల్లిగిల్లి పోయింది.

“కాస్త బిభిక్షా చేయమంటే చేయకుండా ప్రొద్దుటగా వెళ్ళేవు. ఎప్పుడు
 దాకా ఏం చేస్తున్నట్లు?” అంది కాస్త కోపంగా.

“కాస్త అశ్చేయమని తగిలితే...” అన్నాడు శివప్రసాద్ తల్లి పవు రించి
 నవ్వుతూ.

మరోసారియితే ఆమె గుంటూరు చేరాడంత దండకం చదివేదే! కానీ
 శివప్రసాద్ బయట కెళ్ళి పోయేక ఆమెకు అర్థులరావునుండి పుత్తర మొచ్చింది.
 ఉత్తరంతో పాటు అతను పంపిన ఫోటో కూడా ఆమె మొదట దిగ్గజము చెందింది.

ఉత్తరం వదిలే ఆ అమ్మాయి సాక్షాత్తు అర్జునరావు హితురని తెలిసేక ఆమె ఆనందం అంతా యింతా కాదు. సింహావలంలో తన కొడుకుతోపాటు కలిసి తిరిగిన పిల్లే అతగాడి కూతురు కావడం ఎంతో అద్భుతంగా భావించిందామె. ఈ పెళ్ళికి కొడుకు ఒప్పుకు తీరలాడని ఆమె నమ్మకం. అందుకే ఈ విషయం ఎప్పుడెప్పుడు కొడుకు చెప్పి వేయాలాని ఎదురు తెచ్చులు చూస్తూ కూర్చుంది.

తన గదిలోకి వెళ్ళి బాగ్ టేబుల్ మీద పెద్దంటే అతని దృష్టి టేబుల్ మీద సున్న ఫోటోపై పడింది!

ఆశ్చర్యంతో అరవబోయి గబుక్కున గొంతులోనే నొక్కివట్టేచు దాన్ని.

కొడుకు ముహంలో మాడుతున్న రంగుల్ని అవతలి గదిలోంచి క్రిగంట గమనిస్తున్న అనసూయమ్మ మనసులోనే నవ్వుకుంది. 'పిచ్చిసన్నాసి', అని మనసులో ఆనకుంటూ.

కొడుకు టేబుల్ మీదున్న ఫోటోని ఒకలాంటి దిగ్రమతో హడటం క్రిగంట నంటగదిలోంచి గమనిస్తూనే వుండి అనసూయమ్మ.

కొడుకుని యింకా యిబ్బంది పెట్టడం యిష్టంలేక చేతులు కొంగుకి తుడుచు కుంటూ వచ్చి "ఎలా వుందిరా అమ్మాయి?" అంది అనసూయమ్మ.

"ఈ ఫోటో... ఈ ఫోటో యిక్కడికెలా వచ్చింది?" అన్నాడు శివప్రసాద్ ఆశ్చర్యంగా.

"నేనే పెట్టేను, రాగానే చూస్తావని?" తాపీగా జవాబిచ్చింది అనసూయమ్మ.

శివప్రసాద్ తల్లివైపు అనుమానంగా చూసేడు.

కొడుకు కళ్ళలో ప్రస్ఫుట మౌతున్న ఆశ్చర్యాన్ని, అనుమానాన్ని చదవ గలిగిందాది.

కొడుకువైపు ప్రేమగా చూస్తూ "ఆ అమ్మాయి ఎవరో కాదు. వరుసకు వాళ్ళ నాన్న నాకు వేలు విడిచిన అన్నయ్యవులాడు. తనతో బంధుత్వం కలుపు కోవాలని ఉబలాటపడి కూతురి ఫోటో పంపించేడు నీ కిష్టమయితే లాంటాలాలు వుచ్చుకుందాం." అందామె టూకీగా.

శివప్రసాద్ వెంటనే ఏం మాట్లాడలేక పోయేడు.

"అయినా నా పిచ్చిగాని... నువ్వు క్రొత్తగా ఇష్టపడేదేమిటి? మీ యిద్దరూ ప్రేమించుకున్నారటగా" అంది అనసూయమ్మ చిరునవ్వుతో.

"అవునుగాని శివా! నువ్వదేంబో పుస్తకాలు రాస్తావంటగా. అర్జునరావు రాసేవరకు నాకు తెలిసి ఎడిస్తేగా. అవిచదివే "మా అమ్మాయి మీ వాణ్ణి ప్రేమించిందట. అతన్ని తప్ప మరొకణ్ణి పెళ్ళి చేసుకోనని తెగేసి చెప్పిందని వ్రాసేదూరా! మీ అబ్బాయి అతగాడు కావడం నా అద్భుతం!" అంటూ వ్రాసేడు. ఇంతకీ ఏది పుస్తకాలురా నువ్వు రాసేది?" అంటూ అడిగింది అనసూయమ్మ. కొడుకు మండిం వైపు చూస్తూ.

శివప్రసాద్ నుండి జవాబు రాకపోవడంతో "నిద్రపోయినట్లున్నాడు; పగ

అంతా అలిసి తిరుగుతాడు!" అనుకుంటూ కళ్ళు మూసుకుందావిడ.

కొద్దిగా మగతగా నిద్రపోతున్న శివప్రసాద్ కి తల్లి అన్న చివరిమాటకి చెళ్ళున కొట్టిపట్టు మెంతుల వచ్చేసింది.

"అతణ్ణి తప్ప మరొకణ్ణి చస్తే చేసుకోనంది." అన్నమాట అతని చెవుల్లో హోరెత్తినట్లు వినిపిస్తోంది.

అలేఖ్య ప్రేమిస్తున్నది తనలోని రచయితని కాని తనని కాదు! ఈ నిజాన్ని ఎన్నాళ్ళో కప్పిపుచ్చాని ప్రయత్నించడం తన తెలివితక్కువ తనం. నిజం తెలిసిన రోజు ఆ మె తనని తోటకూరలో పురుగులా విడిలించి కొద్దుంది. ఆ దురదృష్టం తనకి పట్టకూడదంటే తనే ముందుగా ఆ నిజాన్ని ఆమెకు చెప్పేయాలి!

ఇక ఫౌల్ గేమ్ని పొడిగించకూడదు.

ఆమె తనని తిట్టినా, చంపినా నిజం చెప్పేసి గుండెబరుపు తగ్గించేసుకోవాలి! కొద్దిరోజులే అయినా... ఈ అబద్ధాల బ్రతుకు తనని ఎంతో క్రిందకి క్రుంగ జేస్తోంది!

ఈ డిబిలోంచి బయట పడాలి!

రేపే విశాఖపట్నం వెళ్ళాలని నిర్ణయించుకోగానే అతనికి కొంత మరళ్ళాంటి లభించింది.

* * * *

ఆమె యిట్లు దగ్గరపురుంటే అతనికి కాళ్ళు వణేకేయి చిన్నగా.

ఒక్క షణం తనకి తెలియకుండానే గేటు దగ్గర నిలబడి పోయేడు శివప్రసాద్.

మరో షణంలో తలుపు తెరుచుకుంది.

ఎదురుగా అలేఖ్య!

అప్పుడే తలస్నానం చేసివట్టింది. పొడవైన ఆమె కురులు నీటి భారంతో బరువుగా వూగుతున్నాయి.

ఆమె తలనుండి కారుతోన్న నీరు ఆమె విశాల పాంభాగాన ముల్కాల్లా నొబ్బిందాయి!

అరెన్ని చూడగానే ఆమె కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవయ్యాయి.

"మీరా," అంది అతనివేపు విభ్రమంగా చూస్తూ

ఆమె ముఖం చూడగానే శివప్రసాద్ ముఖం పాలిపోయింది.

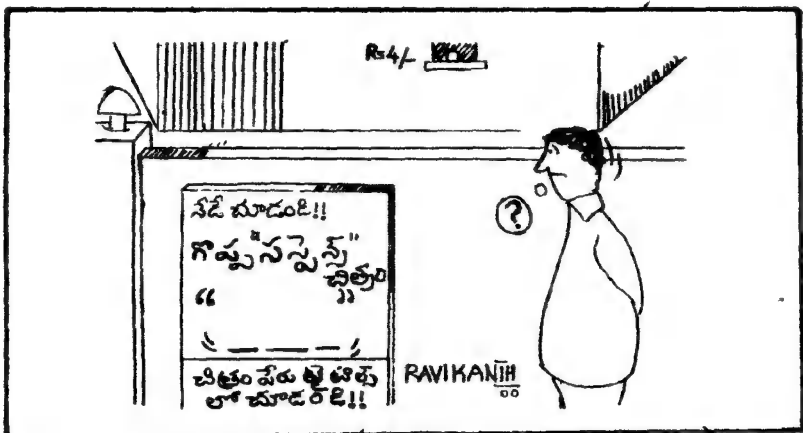
ఆమె మాత్రం ఆ సంగతి గ్రహించినట్లు లేదు.

"రండి రండి!" అంటూ అలేఖ్య డ్రాయింగ్ రూమ్ లోకి దాచి తీసింది,

శివప్రసాద్ ఆమె వెనుక ప్రాణంలేని మనిషిలా లోనికి నడిచేడు.

"కూర్చోండి! నేనిప్పుడే కాఫీ తీసుకొస్తాను." అంటూ లోనికి వెళ్ళింది.

శివప్రసాద్ కి కాఫీ తాగాలని లేకపోయినా కాస్సేపు ఆమె లోపకెత్తే తను.

విషయాన్ని ఎలా మొదలు పెట్టాలో ఆలోచించుకోవచ్చని ఊహిస్తున్నాడు.

నిజానికి విషయాన్ని ఉత్తర రూపంలో వ్రాసి పడేస్తే... రసకీదాన, డెన్నన్ వంటిది కాదు!

దాని బొంగలా దాక్కుని-ఆమె గుండెల మీద వెయ్యి టన్నుల భారంపెట్టి తప్పించుకోవడం ధర్మం కావనిపించిందనికీ. అందుకే ఆమె తనని తిట్టితూ, దండించినా పరాననే ముఖామఖి అమెను చెప్పాలని వచ్చేదతను.

ఆమె అతనికి కాఫీ అందించి కూర్చుంది.

“నాన్నగారు వ్రాసిన ఉత్తరం మీకు అందే వుంటుంది” అందామె చిన్నగా నవ్వుతూ.

శివప్రసాద్ కాఫీ తాగుతూ ఆమె వైపు క్షీగంటి చూసాడు.

అలా చెబుతున్నప్పుడు ఆమె బుగ్గలపై ఆవరించిన ఎరుపురంగు అతనికి స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

“అయ్యో నన్ను చూసారు పోదో! అవసరం లేదండీ... నాన్నగారు వింటేరా! అయ్యో మాటంటే మాటే! మీ అమ్మగారంటూ చూస్తారని పంపించారు.” అంది ఆలేఖ్య.

ఇవి వరకు అతనితో మాట్లాడుతున్నప్పుడు తనిశ్చలత ఇప్పుడాకళ్ళలో లేదు.

అవి మాచీమాటికి అతని వంక మాచలేళ్ళు వారిపోవడం అతను గ్రహించాడు.

“తంతువంటే నాకు విచిత్రంగా వుంది. ఎక్కడ మీరు? ఎక్కడ నేను! తమాషాగా స్నేహం కలిసి ఆవి పెళ్ళిదానా దాని తీయడం! మీకెలా వుంటోరాని నాకు చెప్పలేని త్రికాగా వుంది. మీరు రచయిక! ఇలాంటి సంచుల్ని చక్కగా

కాగితం మీక గ్రాఫ్ చేయగలను" అంది ఆరేఖ్య ఒకలాంటి తమ్మయర్పంలో మురిగి తేలుచూ.

ఇంకా ఎక్కువగా ఆమెని మాట్లాడనిప్పడం మంచిది కాదనిపించింది శివ ప్రసాద్ కి.

“నాన్నగారు లేరా?” అన్నాడు చుట్టూ చూస్తూ.

“ఏం ఆయనతో మాట్లాడాలా?” అంది అరేఖ్య సవ్యరూ.

“అదివాడు...” అంటూ నసిగేడు శివప్రసాద్.

“కట్టుమేమైనా అడగదల్చుకొన్నారా? తొందరపడి అలాంటి గొంతు క్కొరికలు రోరి అసలుకు మోసం తెచ్చుకోకండి! ఈ ఆస్తంతా నాదే నేను నాన్నగారి ఏకైక పుత్రికని!” అంది అరేఖ్య కాస్త గర్భంగా.

“అది కాదు” అన్నాడు శివప్రసాద్ మళ్ళి.

ఆమె గలగల నవ్వేసింది.

“తమాషాకి అన్నాను. కోపం తెచ్చుకోకండి. మీలాంటి అదర్స్ ఖావాలు కల ప్రముఖ రచయిత అశ్వపతి సొమ్ము ఆశిస్తారా? మీకు ధారణి కాగల్గటం నా అదృష్టం!” అంది అరేఖ్య పరవశంగా.

శివప్రసాద్ కి విషయం చెప్పాలంటే గొంతు వచ్చేసిరట్టవుతోంది.

ఒక్కోక్షణం ఆంధ్రం చేసేకొంది అమె ముందుకి వచ్చేస్తున్నది.

అతనామె వంక అదోలా చూసేడు.

“నాన్నగారితో మాట్లాడాలా? ప్రౌఢుడే ఏదో పనిమీద కాకినాడ వెళ్ళేరు. దావదానికి వారం రోజులు పడుతుంది. ప్రస్తుతం యిండిని వరిపాలిస్తున్న మహారాజిని నేనే!” అందామె కవింపుగా.

“ఆయనతో కాదు. మీ తోనే ఒక ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలని.” అంటూ నసిగేడు శివప్రసాద్.

“చెప్పండి.” అందామె సవ్యరూ.

“విని మీరు నన్ను అసహించుకోకూడదు!” అన్నాడు ఆమె కళ్ళలోకి భయంగా చూస్తూ.

ఆమె అతని వైపు అశ్చర్యంగా చూస్తూ “మిమ్మల్ని అసహించు కోవడమా?” అంది.

శివప్రసాద్ మాట్లాడలేదు.

ఎలా మొదలు పెట్టాలో అతనికే అర్థం కావడం లేదు.

“చెప్పండి!” అందామె అతని వైపు చిలిపిగా చూస్తూ.

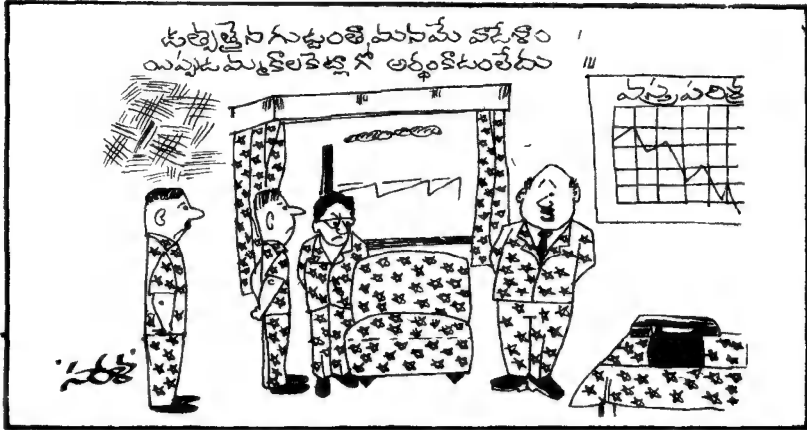
“మీరంతా ఏని అవసరం కాకూడదు.” అన్నాడు ఎదోచూస్తూన్నట్టుగా.

ఆమె క్రుకుడి ముడి పడింది

“నన్ను... నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవడం మీకు అభ్యంతరమా?” అంది అతని వైపు సూదిగా చూస్తూ.

ఉత్పత్తిని గుర్తుంచుకుంటే మనసు వాడకం
యిప్పుడు ముక్కలకెట్లాగో అర్థం కలుగుతుంది

“అది కాదు... నేను... నేను... మీ రనుకుంటున్న రచయిత శివప్రసాద్ని కాను” అన్నాడు మెల్లిగా.

ఆమె గట్టిగా నవ్వి మీ జోకోల సంగతి నాకు తెలుసు మహాశివావా! ప్రాద్దుదే నా మీద ప్రాక్షిప్తం చేయడానికి ప్రైదాబాదునుండి పనిగట్టుకొచ్చేరా?” అంది.

శివప్రసాద్ కి వెంటనే ఏం చూట్టాడాలో తోచలేదు.

నాలుక తడారి పోతుంటే ఆమెవైపు జాలిగా చూసేడు.

“ఇది జోకో కాదు నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజం! నా పేరు శివప్రసాదే! కాని నేను మీరనుకున్న రచయితని మాత్రం కాను!” అన్నాడు గబగబా.

అలేఖ్య నవ్వుతూ అతనివైపు చూసి “ఈ మాటలు నన్ను నమ్మడమే చెబుతున్నారా? మొన్న మీరు కాకినాడ నుండి ప్రైదాబాదు వెళుతూ చూక్కారని గ్రూప్ కి అటోగ్రాఫ్స్ ఇవ్వడం అబద్ధమంటారా?” అంది.

“ఈ సంగతులన్నీ నాకు తెలిసి పోయినందుకు ఆశ్చర్యపడుతున్నారా? మా ఫ్రెండ్ ఫోన్లో అంతా చెప్పింది” అంది అలేఖ్య.

“మిమ్మల్నెలా నమ్మించాలో నాకు తెలియదు. కాని యిప్పటికన్నా నిజం చెప్పడం నా బాధ్యతగా భావిస్తున్నాను. నిజంగా నేను రచయిత శివప్రసాద్ని కాను. అంతా చూడవచ్చుకంటే జరిగిపోయింది. ఆ క్షణం నే నెంచుకో పరోభవడినమాట వాస్తవమే! ఏ దెయ్యం నన్నాడపించి నా నోరు నొక్కేసిందో నాకు తెలియదు. కాని... మీ ఉత్తరాలు చదివేక నాకు మీ మనసు అర్థమయ్యింది. మీ రతనివల్ల పెంచుకొన్న ప్రేమానురాగాలు అర్థమయ్యాయి. నేను చేసిన చెడపనికి ఎంతగానో సిగ్గుపడ్డాను. ఆరోజే నిశాస్త్రి మీకు చెప్పాలనిపించినా మీరు నా ముఖం చూపించలేక వెంటనే వెళ్ళిపోయేను. తిరిగి సింహాచలంలో వెలుదామని ప్రయత్నించినా అవకాశం ఇవ్వలేదు మీరు!” అన్నాడు శివప్రసాద్ తండ్రించుకొని

ఈ సారి అలేఖ్య నవ్వలేక పోయింది

ఆమె మొహంలోని ప్రసన్నత శ్రావణ మాసపు నీరెండలా రూయమయ్యింది
 36 ప్రసాద్ టోక్ చెయ్యడం లేదన్న సంగతి ఆమెకు అర్థమయిపోయింది
 విద్విద్వాదం తగిలిన ముషిలా చలించి పోయిందామ!

“నన్ను డమించండి కేసు దుర్మార్గుణ్ణి కాదు ఇంకా మరే శిక్ష విధించినా
 సంతోషంగా అనుభవిస్తాను” అన్యాయతను మరింత కృంగిపోతూ

ఆమె మాట్లాడలేదు

అలాగే శిలలా కూర్చుండి చిలన రహితంగా,

అతను అయిదునిముషాణ అలాగే కూర్చున్నాడు- బలవంతంగా

ఆమె తనని తిట్టినా బాగుండుననిపించిందతనికి

కాని అతని ఆగ నిరాశే అయ్యింది.

అతను లేచి నిలబడి ‘వస్తాను’ అన్నాడు గొడగిరట్టుగా

ఆమె అప్పటికీ మాట్లాడలేదు

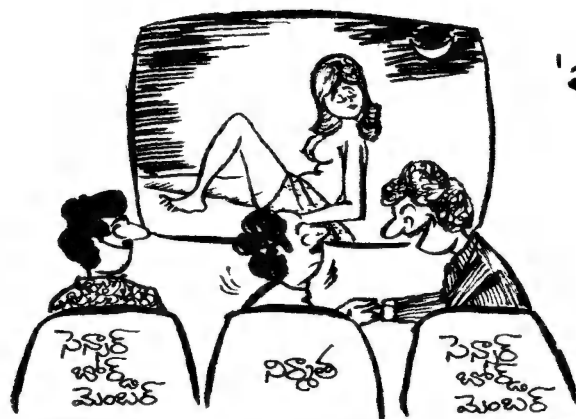
అతను మరో అయిదు నిముషాలు తటస్థుడై బయటికి వచ్చేడు మెల్లిగా

ఆమె అతన్ని ‘అగు’ అంటూ గిట్టింపలేదు

గొట్టుమని ఏడ్చి గొం చేయలేదు

ప్రాణంలేని ముషిలా కూర్చుండి పోయింది బలరహితంగా,

సత్యం

అబ్బ అబ్బ ఏం అవుతున్నామంటే ఇట్లాంటి స్థానం
 సెన్సార్ బోర్డు సచివ్ కున్నామని నన్ను నీకు ఓట అబ్బ

అభివందన సంస్థ ౧-౨-౮౬ రవీంద్రభారతిలో ప్రఖ్యాత సినీనటుడు శ్రీ చంద్ర మోహన్ నటచంద్ర బిరుదునిచ్చి సన్మానించారు సభకు ముఖ్యఅతిథి గవర్నర్ శ్రీమతి కమల జెన్ జోషీ, అధ్యక్షులు శ్రీ. డి. సుబ్బరామిరెడ్డి.

మందు వేసవి

ప్రచండ భాగుడికి తామేమీ తీసిపోమని ప్రళయ గుం రూప మారుతాల్ని మరీచిక వీపుల్లో పోటిపడి విస్తున్నాయి వడగాలులు. సూర్యుడి కళోర తీక్షణ పీక్షణలను తాళలేక భూమి కన్నీరు రేపనిదార పోస్తోన్నాండే, అది ఆవి చూపందో అకాశంలోకి చూసుకొండి.

ఊత కర్ర చేత బట్టుకుని, నడిబొడ్డు, ఎర్రనెండలో ఎవరితోనమో ఎదురు తెప్పులు చూస్తోందా ముసలద్ద! పైస మాకు చురుమంటోంది. క్రింద కాళ్ళు మంటలెత్తు తూన్నాయి. ఆమెలో చలనం వుంది. తనలో తానే గొణుగుతోంది. తల పైకి చీర చెంగురు లాగింది. తునాతునక రై నట్టున్న చెప్పుమీద అతికష్టం మీద

కలుపు తీవి

నరుకు నల్పుండాలి ప్రయత్నం చేస్తోంది

ఎంతో ఆశగా, ఆమర్షంగా ఎదురు చూస్తోందామె

ఎవరి కోసమో ?!

అయితే వస్తోన్న పోస్టుమాన్ ని చూశాక ఆమె కళ్ళలో ఆనంద రేఖలు వెలిగాయి కామలుకాచిన కన్నులపండి బయల్పడిన కాంతిరేఖలవి!

“ఉత్తరాలేమీ రాలేదవ్వా!” అనుకుంటు సైకిల్ తో తుద్రుమన్నాడా పోస్టుమాన్

ఇంతసేపు తనుపడ్డ కష్టానికి ఫలితం వుంటుందనుకున్న ఆమెని నిరాశే మిగిలింది

“అయ్యో! రానేలేదానాయనా?” అంది అవభారంగా నిట్టూరుస్తూ

“హూ ఏం పాడో రాయ నెట్టున్నాడో, ఎన్నికష్టాలు పడుతున్నాడో ఏకవున్నాడో, ఎలానెగ్గుకొస్తున్నాడో వుట్టి అమాయకుడు ఎన్ని ఇబ్బందులో ఏమో ఉత్తరాలేయడానికయినా తీరికుంటో లేదో.”

ఎక్కడో దూరాలి దూరంగా ‘వున్న కొడుకు గురించి ఆమె ఆంతరంగం పరివరి విచార భాధపడుతోంది

కాం భక్తం అదే పనిగా గిర్రున తిరిగిపోతుంది ఆందని కాలానికై ఆరా

టంగా అర్రులు చాస్తూ అదే పనిగా పరుగెత్తు తున్నాయి ఎక్కెన్నో జీవితాలు!

ఋతు గతుల్, ప్రాకృతిక వికాస భృశుల్ రొదీన్ గా సైకిల్ ప్రాసెస్ లో తమ డ్యూటీగా తిరుగులానే వున్నాయ్!

కుండపోతగా కురుస్తున్న వర్షం అగిపోయింది పర్జన్య గర్జలంతా విస్మిస్తునే వున్నాయ్ మిశుక్, తపక్ మని మెరుపులు చూక్, రుణక్ మంటున్నాయి రోడ్లవెంట, వర్షపునీరు కాలుపలై పరుగెత్తుతోంది

రిప్పున వీచే చల్లగాలిక ఒక్క జివ్వ మంటున్నా, తవతప పడుతున్న తుంపరకు మేని తడిసి పోతున్నా, నెత్తికి కొంగును గట్టి, చేతను కర్రను బట్టి అదే పనిగా చూస్తోందా అవ్వ-దూరంగా దారివెంటే-

వర్షపుకోటు వేసుకుని సైకిల్ పై వస్తూన్న పోస్టుమాన్ ని చూడగానే సంఖర పడిపోయింది అవ్వ, “కనీసం ఈ రోజైతా తన నిరీక్షణ ఫలింపకపోదు” అనుకుంటూ

“ఏమీలేవవ్వా! వుంటే ఉప్రానుగా?!” అనుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు పోస్టుమాన్ బాధగా తల వ్రాల్చుకుంది అవ్వ కళ్ళమూసుకుంది నిస్తేజంగా మనసౌకమారు గజిబిజి ఆలోచనలకు కళ్ళంవేసి స్థితిరాలయ్యింది అప్రయత్నంగా అడుగు

నిమం

వెనక్కినది ఆవెంటనే దుఃఖం గుండె
ల్లోంచి ఉబికి ఉబికి వచ్చింది కన్న
కడవు శోషమేదో కండ్లినై గుండలు
పడ్డ చంపలవెంట నారింది మనసు మళ్ళీ
అలోచించడం మొదలైంది

కల్లోలపు పేర్లకాలం కుంభ
పృష్టి తుపాను భీభత్సాలు ఎక్కడె
వరున్నారో ఎవడికీ తెలియరాదు నాయ
నెట్టున్నాడో ఎంత కష్టంగా బయట
తిరుగు తున్నాడో ఏం తింటున్నాడో
సమాచారమే తెలియకుండా...అయ్యో!!

ఆపి మౌన రోధనకు అంతేలేకుండా
పోయింది.

శిశుగాలి అతి లామవంగా వీస్తోంది.

కుంపటికడ కూర్చున్న అవ్వ ఆనం
దంగా పరిపరి విధాల ఆలోచిస్తోంది.
మాటిమాటికి లేచివెళ్ళి గోడకు తగిలించి
వున్న పోటోల్ని బుడ్డిచీపం వెల్తురులో
అదేపనిగా చూస్తూ... “నా య నా...
నాబాబూ”...అనుకుంటోంది.

చేతోకొడుకు పోటోని తాకి తలని
నిమిరుతున్న ఆనందాను భూతిని పొందు
తోంది.

కొంగున కట్టుకున్న ఉత్తరాన్ని తీసి
అదేపనిగా ముద్దుపెట్టుకుంది.

ఏదో గుర్తొచ్చిన దానినా కాగుల్లో
దాచిన మూటల్ని విప్పి, సంకృప్తిగా
శ్వాసపీల్చి మళ్ళీ సర్దేసింది.

నింగి కెగిసిన చందమామ సైతం
అవ్వ పెనవుల మీద చిరునవ్వు అమ్మత
మనసుకుంది మెరిసే వెన్నెల సైతం అవ్వ
కళ్ళ కాంతికి అబ్బుర పడింది.

అవ్వ ఇంది చుట్టూ పూలచెట్లను
ప్రేమగా నిమిరించి, చుడిచుట్టూ చెల్లా

చెదురంతా తీసేసి అప్రంగా తొడిగింది
చాలా కాలం నుండి తన యెదుట
తెచ్చి తన ముద్దుల కొడుకు త్వరలో తన
మంగిట ప్రాంతోతున్నాడని తెలిసి
నవ్వుకు అవ్వసంతోషం అవధులు
దాటింది ఆమెహృదయంలో ప్రేమ సాగ
రం హోరుగా పొర్లింది

అవ్వ ఉత్తరాన్ని పరిశీలించి చూసి
మళ్ళీమళ్ళీ ముద్దాడింది ఆరోజు

ఎప్పటిలాగే ఉత్తరం కై ఎదురు
చూస్తోన్న అవ్వకు నిరొక దరి జేరలేదు.
ఉత్తరం తెచ్చిన పోస్ట్మాన్ చదివి మరీ
వెళ్ళాడు. ఇంకా నెలరోజులకు కొడుకు
తన వద్దకు వస్తున్నాడట-అదీ విషయం.
పరవళ్ళు త్రొక్కిన సంతోషంతో అవ్వ
ఆ వార్తను వాడంతా ప్రోగించింది.
తన కొడుకును చూడాలని ఉబలాట
పడ్తోన్న బంధువులందరికీ ఆ విషయం
ఎరుక పరిచింది.

అరుదుగా వస్తోన్న అతగాడి దర్శన
భాగ్యం గురించి తెలిసి ఆ ఇళ్ళు పుల
కింది పోయింది.

ఆవ్వకదరికల్లో చైతన్యం వెల్లి విరు
స్తోంది. కొడుక్కి ఇష్టమైన రకరకాల
తిను బండారాలన్నీ చేయడం మొదలె
ట్టింది. “దేశం కాని దేశంలో వుంటు
న్నాడు...ఏం దొరుకు తాయో...ఏం
తింటున్నాడో ఏమో...” అనుకుంటూ..
గోరంత ముద్దలంటూ ఆస్థానంగా
కొడుక్కి తన చేతుల్లో తినిపించిన
కాలాన్ని కళ్ళమీద నెమరేసుకుంటూ...
పలురకాల తిను బండారాల్ని బహు
ప్రేమగా తయారు చేస్తూ...

“రోదెవరున్నారో తెల్రో...బి కింది

ఎన్నిసార్లు తిన్నా యింకా యింకా
తినాలనిపిస్తుంది

క్రేన్

వక్కపొడి

దీనికి సాటి మరొకటి లేదు.

చాన్ని చెన్నే చచ్చా ముచ్చటా తీరి పోవు..." సనుకుంటూ వుంటే, దూర మయిన దగ్గరి చుట్టం పిల్ల "లక్ష్మీ"ని తన కొడుక్కిస్తామంటూ వచ్చిన పంధన్న గుర్తుకువచ్చి... కొడుకువచ్చే సరికి వాళ్ళకు కూడా రమ్మని వ్రాసింది.

అవ్వ సంతోషానికి అంతే లేదు-రేపే తన కొడుకురాక ముసలి తల్లి ఒడలంతా పుకరింతల్తో పునీతమైపోతుంది. చుట్ట ప్రక్కల వాళ్ళంతా సత్తాని చూసి అప్పట్లకై ఎదురుచూస్తూ వున్నారు.

ముద్దుగా ముస్తా బైన ఆ ఇల్లు స్వాగత సందేశాన్ని అదేపనిగా సాగ నంపు తోంది.

భోసిపోయిన ఆ ఇల్లు రేపు సందడి లో కకకళలాడుతుందని తోచి అవ్వ కనందం అంబరానికి తెగిసింది.

ఆరోజు రానే వచ్చింది.

పడేపడే దారివైపు చూస్తోంది అవ్వ. ఇంట్లోపటరకాలు వస్తువుల్ని తట్టి లేపు తోంది.

గంట...రెండు గంటలు...రోజు గడిచి పోయింది.

కొడుకు రానే లేదు.

"ఏమాయోకో, కొడుకు రాలేదు?"

అని పరిపరి విధాల బాధపడి శోకతప్తతి అయ్యిందా తల్లి.

ఎదురు చూసిన వాడ వారికి నిరాశే ఎదుట నిల్చింది.

కొడుకు ర్యాస మీద గలాన్ని నెమ రేసు కుంటూ మనన పడుతోన్న అవ్వను సమీపించి,

"శ్రమించవ్వా! సత్తం వాళ్ళిల్లు ఇదేనా" అని అడిగాడు రాజేష్.

"అవునయ్యా! ఎవరు మీరు." అన్నది అవ్వ.

"మీరు సత్తం తల్లిగారా? సమస్కారం సత్తం రావారి కాదా, పచ్చాదా?"

"రాలేదు...మీరు...."

"నేను సత్తం మిత్రున్ని వాసూ, నేనూ ఒకేటోట చదువు కున్నాం, ఒకేలా బ్రతి కాం, వాడు అన్నంమరు మన్నించండి, మాది అంత ప్రాణ స్నేహం..."

అవ్వ ఆప్యాయంగా ఆతని చేసి చూసింది-తనకొడుకంత ఉన్నాడు. ముఖంలో చిరునవ్వు, అచ్చు అతడి లాగే...అవ్వ మనసు పురి ఎప్పిస కెమలిలా విప్పారించి. కళ్ళలో చురుపు కాంతులు విరిళాయి-మాతృప్రేమ. అంత రాంత రాల్తోంది పొంగి పొర్లింది. ఆ అనుభూతితోనే అతన్ని సమీపించి నుదుటి పై చుంబించి అన్నున చేర్చుకుంది.

"సత్తం సీప్రాణమైతే ఆ సత్తం సువ్వేరా...రా నాయనా ఎట్లా వున్నదో, ఏమో...వాళ్ళకు సిక్కిచ్చింది.

రాజేష్ అమె చూపించిన వాత్సల్యానికి కొంతకంగారు పడి, రొమ్మపద్దా ఆలస్య భూతిని బయట పడేయలేదు. అవ్వకు అనుగుణంగా ప్రసర్తించడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

అవ్వ త్రాగడానికి చుంచి నిరిచ్చించి తన కొడుకొస్తాడని ప్రేమగా చేసి వుంచిన తినుబండారా లన్నింటిని, ఒక్క బొక్కదే ముందుంచింది. రాజేష్ తను తినలేనని ఎంత వారిందిరా, ఎంత ప్రా ధేయ పడినా—

"తిను కొడుకా, తిను...ఇది చచ్చు తల్లి కడుపు తీసి నాయన...ఈ చేయిని

వారిందకు...." అంటూ అందించింది
 "అవ్వా!" అన్నాడు రాజేష్ అంత
 గొప్ప ప్రేమాను భూతిని భరించ లేక,

"మాతృత్వం వ తల్పంలో భ్రాతృ
 త్వం నీకుంది కొడుకా...."

సత్యం వస్తాడని ఎన్నాళ్ళుగానో
 ఎదురు చూసి, ఇలా సిద్ధం చేస్తే వాడి
 రాక నిరాశగానే మిగిలింది. వీవైనా ఈ
 సంతృప్తిని నిలువనీయ నాయనా...."

అవ్వ కౌసరి కౌసరి తినిపిస్తూనేవుంది.

రాజేష్ గారాబు చేస్తూ, గతాన్ని తెలు
 కురూ ఆరగిస్తూ వున్నాడు.

"బిడ్డా-సత్యం ఎందుకు రా లే దో
 నీవైనా చెప్పగలవా?"

"చెప్ప లేదమ్మా. ఉత్తరాలు బాగనే
 వ్రాసేవాడు కా నీ ఎందుకో చాలా రోజు
 ల్నుండి వ్రాయడమే లేదు. ఈమధ్య
 తను వస్తున్నాడని, తప్పకుండా వచ్చి
 కలువమని వ్రాస్తే వచ్చాను. ఎందుకు
 రాలేదో....?"

"వ్వు...వాడి ధో ర ణి మారిపో
 యింది. ఎక్కడి చదువులో పాడు చదు
 వులు-చివరిన కాలంలో కూడా నాదగ్గర
 లేకు బిడ్డ డు. ఊద్యోగం అంటూ
 వచ్చింది. అదీ అంటే...ఎదతెగని చదు
 వేంటో కానీ వాడి ధ్యాస ఎప్పుడూ
 చదువే...ముసలి తల్లి ఏడ్చి చస్తుందన్న
 జాలి అయినా వాడికి-లేదు కనీసం ఉత్త
 రానైన వ్రాయడు. పిల్లలిద్దరూ పట్నంకే

పోయిరి-ఒంట రిగా బిక్కుబిక్కుమర్చి
 బ్రతుకు తున్నా నిక్క....వస్తానని ఆశ
 పెట్టితిరా రానే లేదు చూడు..."

"అవ్వ ఆవేగనకు తల్లి డిల్లి పోయాడు

రాజేష్

కళ్యాణిని

లేడి 31-12-83

డియల్ సళ్ళం,

నెనెంత అదృష్ట వంతున్నంటే, ఈ
 ప్రపంచంలో బహుశా నాకన్నా అదృష్ట
 వంతులు వేరొకరు వుండరు. ఉద్యోగి
 రీత్యా నేనిప్పుడు మీఊళ్ళనే వున్నాను
 కన్న తల్లిని చిన్న పయసులోనే
 పోగొట్టుకున్న నేను, ఎంతో పెద్దయ్యార
 ఈ నాడు ఓతల్లి "కడుపు తీపి"ని పంచు
 కుంటున్నాను. ఆ తల్లి ఎవరో కాదు నీ
 తల్లియే తల్లి ప్రేమకు దూరమై బ్రతికే
 నీ మరద్యష్టాన్ని తిట్టుకున్నా, ఆ ప్రేమను
 పంచుకుంటున్నందుకు నన్ను మనసారా
 షమిస్తావని ఆశిస్తాను.

యువర్ బ్రదిక్కి
 రాజేష్

ఉదయం. ఆరింటికి బయట కెళ్తే,
 సాయంత్రం ఎప్పుడు తిరిగి వచ్చేదీ తెలి
 య ని సత్యం. కాలకృత్యాలకే సహక
 వించని కాలినడకలు, కంపెనీకి ప్రయా
 ణాలు, ఉద్యోగ భారతలు, శక్తికి
 మించిన పనులు, పై చదువులకు ప రి
 శ్రమ, సాహిత్య. సంగీతం, పరిశోధన,
 వగైరా జోట్లా దొర్చాగ్యవు హాతిలో అను
 షణం సతమతమయిపోతున్న సత్యం
 ఉత్తరం చదివి తల్లి పోటో వైపు
 చూశాడు. తల్లి కళ్ళలోంచి వచ్చిన కరుణ
 కటాక్ష. వీక్షణ కాంతి వుండెం గుండెం
 లాకి పరమానంద భరితుడయ్యాడు. శుభ
 మస్తు' ఆకుంటూ తన పనిలోకి జారి
 పోయాడు సత్యం.

సంసక్తపై(రచీ) ఆపనలు

LOVE క్రింద.

కళాకారుడిని

జన్మ నొందడం ప్రజ్ఞ
భక్తి మందడం శైవప్రజ్ఞ
స్వ-పితరవం

వి పక్షాన

తొందరగా జేయుటం జేరు

తొందర పడి జేయుటం జేరు

మొదటిది మరం

రెండవది వ్యవరం.

—రాజీ

ది న్యూ నాపైటే మనిషెనా

అవినీతి, అధికధరలు, పోలీసులు, ఎన్నికల్లో అక్రమాలు, అధ్యక్ష
తరహాపాలన, ఆర్థికసంక్షోభం, ఇకడా సమస్య, న్యాయవ్యవస్థ సంస్కరణ,
భాష, విద్య, ప్రభుత్వానుపాత్రలు, దళితులసమస్య, రిజర్వేషన్లు, పౌరహక్కులు,
స్త్రీ హక్కులు, వికలాంగులు, కడిజలాలు, గ్రామీణాభివృద్ధి, గృహనిర్మాణం,
కేంద్ర రాష్ట్ర సంబంధాలు, రైల్వే, విమాన రహదార్లు, మతం, కమ్యూనిజం,
ప్రపంచశాంతివంటి అనేక సమస్యలపై చర్చించి పరస్పర మార్గం చూపే
అద్భుతమైన పుస్తకం రాజీయవాదులు, అవ్వాడకులు, విద్యార్థులు అందరూ
చదవవలసిన పుస్తకం డెమ్మీసైజు-140 పేజీలు, ఎం ఓ ద్వారా 3/-
రూపాయలు మాత్రమే ప్రతులభ్య. ఎన్ సి భగవాన్ దాస్,

న్యూ నాపైటే ఆఫీస్; పోస్టుబాక్సు - 444

ప్రకాశం రోడ్, విజయవాడ - 2

ఈనెల

నవలాను బంధం

ఆ
మహిళా మహిమ అంశం

- ఆదివిద్య

మౌళి అద్వైతం

- రామకృష్ణలక్ష్మి

మహాభారతములోని ఆచారములు

సూచిక :

గోపాలకృష్ణ	: (30-35 సం॥ల వయస్సు)
సత్యానందం	: (30-32 సం॥ల వయస్సు)
మంగపతి	: (30-31 సం॥ల వయస్సు)
సుఖారావు	: (55-60 సం॥ల వయస్సు)
సావిత్రి	: (25-27 సం॥ల వయస్సు)
సోదరులు	: [40 45 సం॥ల వయస్సు]

(ఈ నాటికను ముందుగా ఎవరు ప్రదర్శించాలనుకున్నాను--ముందుగా
రచయిత రచిత పూర్వకమైన అనుమతి తీసుకోవాలి)

[సత్యానందం ఇట్లు అలకరణ సర్వసాధారణంగా వుంది. ఒక గదిలోంచి సత్యానందం పేపర్తో హాల్లోకి వచ్చాడు. కుర్చీలో కూర్చుని తాపేగా మవునంగా చదువుతున్నాడు. అకస్మాత్తుగా లేచి సింపున్నాడు. ఎంతో కుతూహలంగా ఒక ప్రకటన చదువుతున్నాడు.]

సత్యా: అఖిలాంధ భార్యా భాధితుల సంఘం (వంటగదిలోకి తొంగిచూసి, ఆ తర్వాత మరింత దిగ్గరగా చదువుతున్నాడు) అఖిలాంధ భార్యా భాధితుల సంఘం ఇన్నీసుపేట రాజమండ్రి. భార్యలచేత భాధింపబడే భర్తలకు శుభవార్త. మీ భార్య చేతిలో మీరు కీబొమ్మలా? అవిడ చెప్పినట్టలా తలాపే గంగిరెడ్డులా? దిగులు పడకండి. వెంటనే భార్యా భాధితుల సంఘంలో చేరండి. మంచిరోజులు మిమ్మల్ని వెతుక్కుంటూ వచ్చేస్తాయి. (ఆనందం పట్టలేక అనుకున్నాడు) ఆహ...ఇంక నేను ధయ పడ నక్కర్లేదు. మొగుళ్ళ మొర అరికించిన అవద్యాంధవా? నీకు శతకోటి వందనాలు. (మళ్ళీ చదివేడు) భార్యా భాధితుల సంఘంలో చేరగానే భార్యలను లొంగదీసుకునే చిట్కాలు మొదటి వారంలో చెప్పబడతాయి. రెండోవారం వాటిని ప్రయోగించ బడతాయి. ముచ్చటగా మూడోవారం నుంచే సత్ఫలితాలు పొందుతారు. మీ సభ్యత్వం కోసం వెంటనే సంప్రదించండి.—ఒక మాజీభార్యా భాధితుడు. డోరు నెం. 128, ఇన్నీసుపేట రాజమండ్రి.

(సత్యానందం పేపరు మడిచి అటూ ఇటూ తిరుగుతూ అనుకుంటున్నాడు) ఇన్నీసుపేట రాజమండ్రి. రాజమండ్రి ఇన్నీసుపేట.

(లోపల్నుంచి సావిత్రి వస్తోంది. ఆతని వరస గమనించింది క్షణం సేపు. ఆ తర్వాత అక్కడ నిలిచి ఆతన్ని పిలిచింది).

సావి: ఏవండీ?

సత్యా: (తిరుగుతూనే వున్నాడు) ఇన్నీసుపేట రాజమండ్రి.

సావి: (అశ్రయంగా) ఇన్నీసుపేట.

3 భృతి నమ్రానుబంధం

నత్యా: రాజమండ్రి.

సావి: ఏమిటా దండకం?

నత్యా: ఇన్నీసుపేట రాజమండ్రి.

సావి: (అరిచింది) ఇదిగో...మిమ్మల్నే!

(ఆ అరుపుకి నత్యానందం జడుసుకున్నాడు. తక్కువ ఆగిపోతాడు. భార్యని చూస్తూ క్షణంసేపు మాటాడలేదు. ఆ తర్వాత వినయంగా అడిగాడు)

నత్యా: పిలిచావా సావిత్రీ?

సావి: కాదు. అరిచాను! (వస్తూ) మాయదారి గోలంట. మాయదారిగోల. ఇన్నీసు పేట రాజమండ్రి అంటూ ఎక్కాలు చదువుతుంటే నా పిలుపులేం వినిపిస్తాయి? ఇంతకీ ఇన్నీసుపేటేమిటి? రాజమండ్రిమిటి?

(నత్యానందం పేపరు దాచేస్తూ, దిగులుగా అన్నాడు)

నత్యా: ఓ! అదా! అదీ!

సావి: ఊ...అదే! ఏమిటని అడుగుతున్నాను.

నత్యా: అదే! ఇవాళ ఆదివారం గదా!

సావి: ఊ...అయితే?

నత్యా: ఆదివారంనాడు ఇన్నీసుపేట రాజమండ్రి అంటూ ఇరవైసార్లు పంపే-

సావి: ఊ...అనుకుంటే?

నత్యా: ఆ భర్త తన భార్యకి చేసే సేవలన్నీ సక్రమంగా వుంటాయి.

సావి: (ఆనందంగా) మరి చెప్పరే? ఆ మంత్రాన్ని ఇప్పటికీ ఎన్నిసార్లు పున్నారూ?

నత్యా: పదిహేడు!

సావి: ఊ...కానివ్వండి. మిగతా మూడుసార్లు గబగబా అనేసుకోండి. ఎంచక్కా వాకు సేవలు చేసుకోవచ్చు.

నత్యా: అట్లాగే? ఇన్నీసుపేట రాజమండ్రి. రాజమండ్రి ఇన్నీసుపేట ఇన్నీసుపేట రాజమండ్రి అమ్మయ్య అమ్మపోయింది సావిత్రీ!

సావి: బాగానే వుంది. బస్సు కంప్లెక్స్ లాగా బాగానే అన్నారు?

నత్యా: ఎగతా? చేదుకూడని సావిత్రీ! కదోక ప్రతం. భార్యప్రతం. ఎంత నిష్టగాచేస్తే ఆ భర్త ఆ భార్యకి అంత దాసానుదాసుడవుతాడు.

సావి: మంచి ప్రతమే! ఇంతకీ ఆ ప్రతం గురించి చెప్పిన పుజ్జాత్మదేవరో?

నత్యా: (పేపరు చూపెడుతూ) వివరాన్నీ ఈ పేపర్లో వున్నాయి.

సావి: అట్లాగా? ఏదీ ఇల్లా ఇవ్వండి?

నత్యా: (చేసిన పాపపాటు గుర్తుకొచ్చింది భయపడ్డాడు. పేపరు దాచేస్తూ) వద్దలే! మొత్తం నే చదివేసాగా?

సావి: ఏం చదివారో ఏమో? నన్ను కూడా చదవండి.

సత్యా: సావిత్రి! (భయంగా అన్నాడు)

సావి: మామూలు ప్రతంకోసం కాదు. భార్యప్రతం! ప్రతంలో చెప్పినవన్నీ మీకేత ప్రధ్ధగా చేయించాలంటే నేను కూడా చదవాలిగా! ఇవ్వండి.

సత్యా: (భయంగా) ఊహ...వద్దు!

సావి: (గర్జించింది) ఇవ్వమంటుంటే-

(పేపరు లాక్కుంది. ప్రకటన చూస్తోంది. సత్యానందం అటు తిరిగి జుట్టు సీక్కుంటున్నాడు.)

సావి: అఖిలాండ్ర భార్య బాధితుల సంఘం!

(సత్యానందం చెవులు మూసుకున్నాడు)

సావి: ఇన్నిసూపేట. రాజమండ్రి. భార్యలచేత బాధింపబడే భర్తలకు శుభవార్త.

సత్యా: (అరిచాడు) భగవాన్!

సావి: మీ భార్య చేతిలో మీరు కీలుబొమ్మలా? ఆవిడ చెప్పినట్టల్లా తలూపే గంగి రెద్దులా? దిగులు వడకండి! (భర్తతో) ఏమిటి వీడి పిండాకూడు రాతలూ వీడూను! భార్యకి భయపడని భర్త భూలోకంలో అసలుంటాడా?

సత్యా: (అరిచాడు) ఎందుకుంటావా? వుండడు!

సావి: మరెందుకీ పిచ్చిరాతలు?

(అని పేపరు నేలమీదికి విసిరి కొట్టెంది?)

సావి: ఇలాంటి పాపిష్టి రాతలు చదివి చెడిపోవాలను కుంటున్నారా?

సత్యా: ఊహ-చెడిపోను.

సావి: చాల్తే ఊహకోండి. కడుపులోకుట్రపెట్టుకుని నన్ను మాయచేయాలనుకున్నా గదా! ఇదుగో...ఇప్పుడే చెప్తున్నా! మళ్ళీ ఇంకో తడవ ఇన్నీసుపేట పేరెత్తినా ఆ దిక్కుమాలిన పేటలో అడుగుపెట్టితట్టు తెలిసినా-మీకు పుట్టగతుల్లేకుండా చేస్తాను జాగ్రత్త.

(అని వంట గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది. సత్యానందం కుప్పీలో కూలబడిపోతూ అనుకున్నాడు.)

త్యా, గోవింద! ఇంకేం వెడరాను ఇన్నీసుపేట? దేనికైనా ప్రాప్తమందా ఉంటారు. ఇందుకే కాబోలు!

(సావిత్రి బియ్యం చేతుతో తిరిగొచ్చింది)

సావి: ఊ...తీసుకోండి.

సత్యా: ఏమిటిదీ?

సావి: చేట. కనిపించడం లేదా?

సత్యా: కనిపిస్తూనే వుంది. అందులో బియ్యం కూడా వున్నట్లున్నాయి.

సావి: బియ్యంలో రాళ్ళు కూడా వున్నాయి. తీసుకోండి వుండు.

సత్యా: (తీసుకోకుండానే) తీసుకుని ఏంచేయాలి?

సావి: రాళ్ళు ఏరాలి?

నత్యా: ఎవరు?

సావి: మీరే?

నత్యా: (పాత్రే బోతాడు) సావిత్రి... చిరకి నన్ను బియ్యమేరే లెవెల్లో పారేసావా?

సావి: ఎందుకట్లా గాబరా పడతావా? కొండలు పిండిచేయ మన్నానా? కాలువలు పూర్వమన్నానా? బియ్యంలో రాళ్ళు ఏరమన్నాను. అంతేగా.

నత్యా: అంత అనుకో! కానీ-దీర్ఘకంఠే కొండల్ని పిండిచేయకం, కాలవల్ని పూడ్చి పెట్టడమే బెటరు! (చేట వేపు చూపెడుతూ) ఇదేమొ... ఆడంగులు చేసేవని కాబోలు!

సావి: ఏం ఫర్లేదు. మగాళ్ళు కూడా చేయచ్చు. అయినా-మగాళ్ళు బియ్యంలో రాళ్ళేరకూడదని రూలేమైనా వుందా?

నత్యా: లేదనుకో!

సావి: మరింతే! తీసుకోండి,

(తీసుకోక తప్పిందికాదు. తీసుకుంటానే అన్నాడు)

నత్యా: ఇవాళ ఆదివారంగదా-ఎవరైనా ఇంటికొస్తారేమో సావిత్రి!

సావి: వస్తే ఏమవుతుందిటి?

నత్యా: వాళ్ళముందు ఈ చేటపని ఏం బావుంటుంది చెప్ప?

సావి: ఎందుకు బావుండదా! మర ఇంటిపన్ను మరం చేసుకుంటే తప్పా?

నత్యా: తప్ప కాదనుకో! ఎంతైనా ఇది చేపి. నా చేతిలో వుంటే ఆరంగి వెర వను కుంటారేమో?

సావి: ఇంటి పనుల్లో అదామగా లేదాలుండవని చెప్పానా?

నత్యా: చెప్పావు!

సావి: అంచేత ఇక ననపెట్టకండి. అంతెందుకూ- మా కుసుమ మొగుడు లేదా?

నత్యా: వున్నాడు. అతను కూడా బియ్యంలో రాళ్ళేరుకూ వుంటాడా?

సావి: అంతేకాదు. అంటుకూడా తోముతాడు.

నత్యా: మరి చెప్పవే! అతనికంటే నేనే బెటరు. బట్టలు మాత్రమే ఉతుకుతాను? కదూ?

సావి: అంటే? అంటు తోమరా?

నత్యా: అని కాదనుకో!

సావి: అనుకోడాల్లేవు! అవసరమైతే తోమాలిందే!

నత్యా: అట్లాగే! తోముతాను. ఎందుకు తోమనూ!

సావి: ఊ...ఊ... ముందు చెప్పినవని కనిపిస్తుంది.

నత్యా: చేటపనికదా! చేస్తాను. అంటూ (వెళ్ళబోతాడు)

సావి: అగండి! (అగాడు) అదెక్కడికి?

నత్యా: తలుపేసి వస్తాను సావిత్రి!

సావి: అగండి! (అగాడు)

సావి: ఏవక్కర్లేదు. తెరిచే వుందండీ!

సత్యా: ఎవరైనా మగాళ్ళు వస్తారేమో.

సావి: (మొగుడు మీదికి రంయ్యన వెళ్ళింది) ఇందాకట్టుంచి చూస్తున్నాను. ఆన లేమిటి మీ ఉద్దేశం? బియ్యమేరడం, అంట్లు తోమడం, పప్పు రుబ్బడం-ఇవన్నీ ఆవంగి పనులనుకుంటున్నారా?

సత్యా: నేనా రామరామ! అప్పట్లో వండిపోయినవాడిని! నేనెందుకనుకుంటానూ? గిట్టనివాళ్ళు చూస్తే అనుకుంటారేమోనని-

సావి: ఎవరండీ ఆ గిట్టని వాళ్ళు! మచ్చకి ఒక్కళ్ళని చూపించండి. అందరూ వాళ్ళవాళ్ళ ఇళ్ళల్లో చేసే పనులే ఇవి.

సత్యా: కొందరు చేయరేమోనని దవుటు సావిత్రి!

సావి: చాల్తే పూనకొండి. దవుటు ముందుపుట్టి తర్వాత మీరు పుట్టారు. ఇల్లాలంటే ఏవనుకుంటున్నారు?

సత్యా: ఇంటికి దీపమని మొన్నేగా చెప్పావు. మరిదిపోలేదు.

సావి: అవునా మరలాంటి దీపంలాంటి ఇల్లాలిమాట వినకపోతే ఇల్లు చీకట్లై పోతుంది. మీ కళ్ళు పేలిపోతాయి. ఊ...ఊ... ముందు బియ్యంపని చూడండి.

[సత్యానందం గబగబా రాళ్ళేరుతున్నాడు]

సావి: అవని అయ్యాక బియ్యం కడిగి ఎనట్లో వేయండి.

సత్యా: అంట్లే ఇవాళ వంట కూడా నన్నే చెయ్యమంటావా?

సావి: తప్పదుమరి! నేను మార్నింగ్ షోకి వెళుతున్నాగా.

సత్యా: (ఆనందంగా) మార్నింగ్ షోకా? నేకూడా వస్తే ఎలా వుంటుంది?

సావి: ఏడ్చినట్టుంటుంది! మార్నింగ్ షోలు ఆడవాళ్ళకోసమే వుంటాయి.

సత్యా: అలాంటిప్పుడు వాటిని మార్నింగ్ షోలనే దానికంటే మహిళాషోలంటే బెటరేమో!

సావి: ఏ పేరుతో పిలిచినా అవి మాకోసమే వేస్తారు ప్రాదరాబాదు వెళ్ళిచూడండి.

మగాళ్ళంతా ఆఫీసుకెళ్ళి పోయాక-ఆడాళ్ళంతా మార్నింగ్ షోకి వెళ్ళిపోతారు.

సత్యా: ప్రాదరాబాదు పద్ధతి ఈ ఊరుకూడా వచ్చేసిందా?

సావి: రాహుడదనే రూలేమైనా వుందా? ఆడవాళ్ళు ఆడవాళ్ళే. ఎక్కడున్నా వాళ్ళ-పద్ధతుల్లో మార్పులుండవు.

సత్యా: ఆసాదే దర్శిత మగాళ్ళలో వుంటే-ఈ చేట పనులు తప్పేవి!

సావి: (ప్రం మానుకుంది) అమ్మా! టైంలేదు మీతో వాచన పెట్టుకుంటే అక్కడ ఇంటిరైల్లపురుగు. వెళ్ళి వంటపని చూడండి.

[డేబిల్ దగ్గరకెళ్ళి వేటిబాగు తీసుకుంటో, చెప్పులు తొడుక్కుంటో చెబుతోంది]

సావి: సీనిమా అయ్యేసరికి మధ్యాహ్నం ఒంటి గంటవుతుంది! ఆవేశకి కడుపులో రైపు పడతాయి. అంచేత వంటచేసి సిద్ధంగా వుండండి.

సత్యా: అట్లాగే!

సావి: [వెళ్ళిపోతూ చెబుతోంది] పగటిపూట ఆఫీసులో నిద్రపోతున్నట్టు-ఇంట్లో కూడా నిద్రపోతాంది, చంటపని అగిపోతుంది. వస్తా!

[అని ఆమె సుకిగాలిలా వెళ్ళిపోయింది. సత్యానందం ఊణం అట్లాగే నిలబడి ఆ తర్వాత గుమ్మంవేపు నడుస్తూ గోణుక్కుంటున్నాడు]

సత్యా: ముందు తలుపు బిగిస్తే సేపుగా వుంటుంది. తలుపు వేసి వస్తూ హాల్లో ఒక చోట అగిపోతాడు. తండ్రిపొలో మాస్తూ అన్నాడు. చేతితో చేట హారతిలా పట్టుకున్నాడు.] చూడు నాన్నా! బాగా చూడు! నా చేతిలో చేటపెట్టి తాప సిగ్మకి వెళ్ళిపోయింది. ఇందుకేనా నన్ను పెళ్ళిచేసుకోమన్నావ్? చచ్చి ఎక్కడున్నావో గాని పాదర-నాకు పెళ్ళిచేసి నన్నుకూడా చంపేశావ్! మా ఇద్దరూ మొగుడెవరో పెళ్ళామెవరో తెలిక అల్లాడి పోతున్నాను. ఈ గజ్జల గుర్రాని! నాకు అంటగట్టి సువ్వు బాల్చీ తన్నేసావ్. ఇదేమో రోజుకో రకంగా నామిడెక్కి స్వాతిచేస్తోంది. స్వాతి... [తలుపు శబ్దమైంది. ఊలిక్కి పడ్డాడు. ఇంకా శబ్దమవుతోంది. చేతిలో చేటనిచూసి గుటక వేసాడు.]

సత్యా: ఎవరదీ!

బయటపక్క: తలుపుతీయ్.

సత్యా: ఎవరంటుంటే?

వ్యక్తి: నేనురా! గోపాలక్రిష్ణని!

సత్యా: [గోణుక్కున్నాడు] అమ్మా! ఈ గోపిగాడు ఆకాశవాణిలాటివాడు. నన్నీ స్థితిలో చూశాడంటే చచ్చినంత పనవుతుంది.

గోపా: తలుపు తీయరా!

సత్యా: [ఖంగారుగా] వుండుండు వస్తున్నా!

[బియ్యం చేటని వంటగదిలో పెట్టేసి-చేతులు దులుపుకుంటూ వచ్చాడు]

గోపా: ఒరేయ్...తలుపు తీయరా!

[సత్యానందం తలుపు తీసాడు. గోపాలకృష్ణ చేతులు వెనక్కి పెట్టుకుని దర్జా పోజులో వస్తూ పరిసరాలు పరిశీలిస్తున్నాడు. సత్యానందం భయపడుతున్నాడు].

గోపా: ఇంతసేపూ ఏంచేస్తున్నావురా?

సత్యా: [వక్కుమండి అన్నాడు] గోప్ప గిట్లకుంటున్నాను!

గోపా: గోళ్ళా?

సత్యా: లేకపోతే ఏమిటి నీ చచ్చు ప్రశ్న!

గోపా: అహ! ఎంత బాదినా తలుపు తీయ- పొతేనూ-ఏదైనా చెప్పకూడని కార్యక్రమం పెట్టుకున్నా వేమోనని-

సత్యా: చెప్పకూడని కార్యక్రమం అంటే? [భయంగా అడిగాడు]

గోపా: అధివారంగదా! చెల్లాయిలో కులాసాగా-

సత్యా: చంపేస్తానోరేయ్. పిచ్చిపిచ్చిగా మాటాడకు. ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు

పెళ్ళాంతో సరసాలాడటానికి నేను చవట్నీం కాదు!

గోపా: ఆపని చవటలే చేస్తారా?

సత్యా: పెళ్ళాన్ని మెప్పించి అవిడ కరుణా కటాక్షాలు కోరేవాళ్ళంతా ఆపనే చేస్తారు మన్మంగతి అట్లాకాదు చెటాపట్! ఇంతకీ ఎందుకొచ్చినట్టు?

గోపా: [అటూఇటూ చూస్తూ] చెల్లాయి యింట్లో లేదా ఏమిటి?

సత్యా: వుంది ఇంట్లో వుండక ఎక్కడ చస్తుంది! ఇంట్లోనే వుంది!

గోపా: అబ్బ ఏం నోర్రా!

సత్యా: అంతేమరి! నాకు మామూలు మాటలురావు. ఇంతకీదానో నీకు పనేమిటి?

గోపా: మరేం లేదు! తలుపు నువ్వు తీస్తేనూ?

సత్యా: [బెదిరి అన్నాడు] అదా! అదంతేలే! వంట గదిలోంచి కదలొద్దని ఆర్డరు వేశాను.

గోపా: అనుకూల దాంపత్యమంటే అట్లా వుండాలి! ఒరే-నిన్ను చూస్తుంటే ఈవ్వగా వుందిరా సత్యానందం! ఆర్డరేసి కాపరాన్ని ఆనందంగా సాగిస్తున్నావ్!

సత్యా: భేంకూ! నేనొకటి చెప్తా విను. కాపరం తగలబడిపోయినా-కళకళలాడు తున్నా-దానిక్కారణం ఆడదే! అలుసిస్తే నెత్తినెక్కుతుంది. ఆ దెబ్బతో కాపురం దివానా తీస్తుంది! ఆడదానికి కళ్ళెంచేసి అదుపులో వుంచావనుకో-ఆ ఇల్లు హరివిల్లవు తుంది!

గోపా: కళ్ళెం గట్రాలు వేచూబంటే అప్పడప్పుడు చెయ్యి చేసుకోవాలేమో గదరా!

సత్యా: తప్పని సరైతే తప్పదువురి! అంతెందుమా ఇప్పడేం జరిగిందో తెలుసా? మార్నింగ్ పోకి వెడదామంది మా అవిడ....మార్నింగూ లేదూ. మ్యాట్నీలేదూ నోరు మూసుక్కూచోమన్నాను, కొంచెం మారాం చేసింది. అంతే! గబగబా నాలుగిచ్చే శాసు పినిష్. బుద్ధిగా పోయ్యిముందు కూచుంది!

గోపా: ఏమిటోరా! పాడు ఆదివారం! మా ఇంట్లోనూ ఇదే గొడవ. మా మాంత్రి కూనా మార్నింగ్ పోకి వెడతానంది. వీల్లేవన్నాను. ఇల్లుకదిలావంటే కాళ్ళు విరగ్గొడతా నన్నాను. ఒక మూలచేరి గొణుక్కుంటుంటే నాక్కి-పం వచ్చింది. బెట్టుతీసి ఉతికే శాసు.

సత్యా: సెబాష్...మగాడన్న తరాత్ర అపాటి స్పీడు వుండాలిందే!

గోపా: ఏమి స్పీడ్...చితక బాదేసానేగాని-అదంత ఏడుస్తుందోనని యిప్పుడు వీరై పోతున్నాను.

సత్యా: అదే తప్ప! మా అవిడ్ని ఎప్పుడు కొట్టినా నేనసలు వీలవ్వనే అవ్వను. ఎంచేత అడుగు?

గోపా: ఎంచేత?

సత్యా: వీలవుతున్నట్టు తెలుస్తే కద అడ్డం తిరుగుతుంది గోపాలక్రిష్ణా! ఎంత ఉరుకుతున్నా మొగుడు ఉత్తరీక్ వెధవని పసిగట్టేసి మెకోర్రామా డైలాగులో

వాకి మనసు కరిగించేసి ఆ పైన వాడినెత్తి నెక్కుతారు.

గోపా: నిజానికి మా మాటలి మంచి అదదేరా! ఉత్తమ ఇల్లాలు. కాకపోతే ఈ పాడు సినిమా యావతో నాకు చిరాకు పచ్చేస్తుంది. చిరాకొచ్చిందంటే నన్ను పట్టుకో లేదు. శివతాండవం చేస్తానన్నమాట. కాలే వాడతానో చెయ్యి వాడితానో నాకే తెలిదు. పచ్చడి పచ్చడి కింద చితక బాదేసేనేగాని చిరాకు తగ్గదు. ఇవాళ అగ్రి చేశాను.. ఇంట్లో ఒక్కర్తీ ఏ విషాదపు పాటలు పాడుతుందో ఏమో విప్పి చూచి! సత్యా: గోపాలక్రిష్ణా ఏంపమాకు! దేకిటిజీ! నీకుంటి నుప్పు చేశావు! ఆ మాట కొస్తే ప్రతి ఆదివారంనాడు మా ఆవిడ్ని ఉలికేస్తుంటాను. ఎంచేతో అడుగు.

గోపా: ఎంచేత?

సత్యా: అట్లా ఉతకడంవల్ల వారంతో మిగతా రోజులు ఏ గొడవా లేకుండా హాయిగా గడుస్తాయి.

గోపా: నిజమే అనుకో! మనం కొద్దే దెబ్బలు భరించలేక వాళ్ళదైనా అహ యిత్యం చేస్తేనో?

సత్యా: అంటే:

గోపా: అదేరా? బ్రతుకుమీద విరక్తి పుట్టి కిరసనాయిలు పోసుకుని అంటిందుకో వచ్చుగదా:

సత్యా: అందుకే మా యింటిలో కిరసనాయిలు వుండను.

గోపా: నూతిలో దూకితేనో?

సత్యా: నెవ్వర్...మాదొడ్లో నుయ్యిలేదు. అయినా ఒరే గోపాలక్రిష్ణా-చస్తాను చస్తానని బెదిరించే ఆడది చస్తే చావదు. అవి రూబు. మొగుడు కొట్టినంత మాత్రా నికే నూతులూ గోతులూ చూసుకుంటే-ప్రతిరోజూ వేలా లక్షల్లో చస్తారు పెళ్ళాలు! [గోపాలక్రిష్ణ ఏదో మాటాడ బోయాడు. దిగులుగా లోపలికి వస్తున్న సుబ్బారావుని చూసి మాటలాపేశాడు. సుబ్బారావు ఎవరోనూ మాటాడకుండా తిన్నగా వెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. సత్యానందానికి దవులు కలిగింది. అందుకే అడిగాడు సుబ్బారావుని]

సత్యా: ఏమిటా పోజు దివాళా తీసినట్టు!

[సుబ్బారావు మొహాన్ని చేతుల్లో కప్పేసుకుని మొట్టక ఏడ్చే ప్రయత్నం చేయబో తాడు గోపాలక్రిష్ణ గాభరా పడిపోతున్నాడు]

గోపా: ఏడవకురా! ఏడవకు! అసలేం జరిగిందో చెప్పు!

సుబ్బా: [ఇద్దరివేళ్ళూ చూసి దిగులుగా అన్నాడు] మా ఆవిడ నాకు అర్నం పెట్టి నంది!

సత్యా: అమ్మో! అంత మాటనేసిందా?

గోపా: ఎంత దైర్యం! కట్టుకున్న మొగుడుకి అర్నం పెట్టారందా? బెట్టారదీసి కొట్టాల్సింది!

నత్యా: కరెట్టు! అదే సరైన ద్రీడ్ మెంటు!

సుబ్బా: కొడదామనే అనుకున్నాను కానీ తిరగబడి కొడుకుండేమోనని భయపడ్డాను.

నత్యా: ఓరి చచ్చు పీరుగా! భయపడితే ఇంకంతే! నువ్వు బాంబవడం కల్ల!

సుబ్బా: హో! ప్రేమించి పెళ్ళిచేసు కుర్చుండుకు బాగాకే బుద్ధి చెప్తోంది. ప్రేమించే రోజుల్లో అవిధ నా కంటికి ఒక దేవతభాగా-అనుగా జ్యోతిలాగా కనిపించేది. పెళ్ళియ్యాక దెయ్యంలాగా మరిపోయింది.

నత్యా: సుబ్బారావ్-దీన్నే మాయ అంటాడు. ప్రేమ వేరు పెళ్ళి వేరు ప్రేమ విప్రరమెంటు విశ్వలాగా తియ్యగా తిమ్మిరిగా ఉంటుంది. పెళ్ళియ్యాక రుచి-మారుతుంది పరమ చేదుగా తగలదునుండి! ఈ సూత్రం అర్థం చేసుకుని తగిన సూత్రాల తరు తీసుకున్నవాడే మగవాడు.

గోపా: అసలు మీకు తగువెందు కొచ్చిందిరా!

సుబ్బా: రీజను సింపులే! కాకరచాయ వేపుడు చెయ్యమన్నాను.

నత్యా: అంటామండీ! మగపుట్టుక పుట్టిం తర్వాత యిష్టం వచ్చిన కూరలు చేయించుకుంటాం!

సుబ్బా: కానీ మా అవిధ కాకరచాయ వేపుడు చేయనండి సచ్చినాసరే చేయగండి.

గోపా: ఎంత అసహ్యమైతే మాత్రం-మొగుడికోసం వందాల్సిందే!

నత్యా: వరకొంపుల్! మా అవిడ్నే తీసుకో! సావిత్రి చేపల పులుసు పెట్టా అన్నా ననుకో! ఫిన్ష్. నిమిషాల్లో తయారు చేస్తుంది.

సుబ్బా: మీరు శాకాహారులు గదా-చేపల పులుసంటావేమిటి?

నత్యా: అదేమిరి! ఎంత శాకాహారులమైనా, నాకు తినాలనిపిస్తే కుక్కని చూసి కూరవండమన్నాననుకో! వండేస్తుంది! అల్లావుంటేనే భార్య! వుండకపోతే గెటవు చే!

సుబ్బా: అమ్మో! అంతమాట నేను అనగలనా?

గోపా: అనాలిరా! మగాడికి-ఆ చాక్కుంది. నీ దిక్కున్నచోట చెప్పకో పొమ్మని మెడపెట్టి గెంటేస్తేనేగాని ఆడదానికి బుద్ధిరాగు.

సుబ్బా: మా మావ పోలీసు ఇన్ స్పెక్టరుగదా! బొక్కలో తోస్తాడేమోరా

నత్యా: ఎంత ఇన్ స్పెక్టరైతే మాత్రం! అనుకూలంగా వుండాల్సిన మనిషిమగాకాదు చేస్తున్నప్పుడు పొమ్మనడానికి లా అండ్ ఆర్డరు అర్థంరాదు!

సుబ్బా: నన్ను కొంచెం పట్టుకుంటారా?

గోపా: ఏ! మా మాటలు విని భయపడ్తున్నావా?

సుబ్బా: కాదు! ఆకలికి కళ్ళు తిరుగుతున్నాయ్! ఖాంచేసి రెండు రోజులైంది!

నత్యా: అంటే? రెండు రోజుల్నుంచి నీకు మీ అవిధ అన్నం పెట్టడం లేదా?

సుబ్బా: లేదు!

గోపా: ఈ విధంగా ఎన్ని రోజులు నీ కడుపు మారుస్తుంది!

సుబ్బా: తెలిదు!

సత్యా పోనీ-తను బోంచేస్తోందా.

సుబ్బా సుబ్బరంగా చేస్తోంది! నా కిష్టమైన కాకరకాయ వేపుడు కూడా వేసుకుని నన్ను ఊరిస్తూ తిరిగింది.

సత్యా చీ...చీ...ఏం బతుకు బతుకుతున్నావురా సుబ్బారావ్? వెధవబతుకు.

గోపా పోనీ హోటల్లో భోంచేయడం గదరా!

సుబ్బా వచ్చు! కానీ, ఆ సంగతి మా అవిడికి తెలుస్తే యింకా ఏవైనా పుండా ఇంట్లో అడ్డు పెట్టినీడు! అరుగుమీదే కాలక్షేపం చేయమని దిండూ దుప్పటి బయట పోరేస్తుంది!

సత్యా ఆ బావకు శిక్ష యింతకు ముందెప్పుడైనా అనుభవించావా?

సుబ్బా తెలలో సగం నేను అయి గు మీదే కాంక్షేపం చేస్తుంటా!

గోపా చెప్పుకోదానికి సిగ్గులేదురా?

సుబ్బా చెప్పుకుంటే కొంత బరువు తగ్గుతుంది గదా! సిగ్గునుకుంటే ఎట్లా?

సత్యానందం కొంచెం కాఫీ యిప్పించువా?

సత్యా (బెదిరాడు) కాఫీయా! అట్లాగే! (వంటగది వేపు కదిలి ఆగి) కాఫీయేగదా!

(ఆగిపోయి ఆరిచాడు) సావిత్రి! మూడు కాఫీ క్లిక్!

సుబ్బా అదృష్టవంతుడివి! హోటల్లో ఆరిచినట్టు అరుస్తున్నావ్!

సత్యా ఎంచేతని అడుగు.

సుబ్బా ఎంచేత?

సత్యా మాది అచుకూ దాంపత్యం ఆ మాట మీరు కూడా అన్నారు. (గోపాల కిష్టతో) ఏరా, అన్నావుగదూ!

గోపా ఇప్పుడు మర సంగతి ఎందుకుచేరా? ముందు వీడికి కాఫీ ఏర్పాటుచూడు.

సత్యా (మళ్ళీ ఆరిచాడు) సావిత్రి-నీకేవైస్తూంటా! మూడు కాఫీలు!

గోపా సమాధారం రాదేమిదా? (సత్యానందాన్ని అడిగాడు)

సత్యా మాటాడొద్దని ఆర్డరెసానుగదా! (ఆరిచాడు) సావిత్రి-

సుబ్బా (భయంగా) తొందరపెట్టుకు. నా మూలంగా నువ్వు కష్టాల పాలవడం ఇష్టంలేదు

సత్యా చెత్తగా మాటాడకు! మా అవిడ నాకు ఎదురు చెబుందనా నీ ఉద్దేశం? (ఆరిచాడు) సావిత్రి-(వ్రండ్సుతో) ఇస్టేమినిడ్. కాఫీ ఎంత వరకు వచ్చిందో చూసి వస్తాను.

(అని అతను వంట గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.)

సుబ్బా తలదాతని బట్టి పెళ్ళాలోస్తారని ఎక్కడో చదివాను సత్యానందం చాలా అదృష్టవంతుడు.

గోపా నా మట్టుకు నేనూ అదృష్టవంతుడేరా? మా మాలతి కూడా నన్ను చూస్తే వణికి చస్తుంది. మొన్న మధ్య కోపమొచ్చి కళ్ళెర్ర చేసాను. అంతే ఒక్కర మొదల

జ్యోతి సమాఖ్యబంధం

మంద మెక్కించి పిచ్చి మాలతి!

(వంట గదిలోంచి సత్కానందం అరుపులు వినిపిస్తున్నాయి)

సత్య: ఏమిటి? బాడ్ ఈజ్ దిస్? (వ్రండ్స్ మొహమొహాలు చూసుకుంటున్నారు) కాఫీ పెట్టమంటే టీ ఎందుకు చేశావ్? డోంటాక్. హారెయ్. నికే చెప్తాం..! విసిరి పారేయ్!

(కప్పులూ సానర్లూ పగిలిన శబ్దం కంచం కూడా భస్మమన్నది)

సత్య: చెప్పింది చెప్పినట్టు చెయ్యకపోతే డొక్క చింపేస్తానని తెలీరా? ఊ... నోరెత్తావంటే పీక పిసికేస్తా తాగర్ర! వ్రండ్స్ (భయపడుతున్నారు) కాఫీ అని గొంతు చించుకుంటే టీ చేస్తావా? టీ మొన్న కూడా అంతే! సెవెంటి సెంటీగ్రేడులో నీళ్ళు కాయమన్నాను వంద సెంటీగ్రేడుపెట్టి నాడువ తెంచావ్. అట్లా బేంమాపులు చూడకు నేను చస్తే కరగను ఇప్పుడు నువ్వై చేసిక తప్పక! శిశేమిటో తెలుసా? ఏడవకు... ఏడ్వావంటే ఎగిరి తంతాను బాగ్ర త్ర పుడేబాల్ని తన్నినట్టు తన్నేస్తా నంతే! -ప్పుడు నువ్వై చెయ్యక్కర్లేమ ఈ ఇంటో నేనుగానీ మా వ్రండ్సుగానీ కాఫీ తాగనే తాగం! ఎంచక్కా హోటల్లో తాగుతాం? తప్పకో నాకార్కు విడిచిపెట్టు ఊ.. నీకే చెప్తాంట! ఊ...

(అని ఊపులో బయట కొచ్చేసాడు ఉగ్రమూర్తిలా ఉన్న సత్కానందాన్ని చూసి మిత్రులు బిక్క-మొగం పెట్టేశారు).

సుబ్బ: సారీరా! అనవసరంగా ఇబ్బంది పెట్టేశాను

సత్య: ఇట్సుల్ రైట్... దాన్ని గురించి నువ్వు వర్రీ కావద్దు ఆ కాఫీ ఏదో హోటల్లోనే తాగదాం పడండి

(ముగ్గురూ వెళ్ళిపోతూండగా మండుల మంగపతి భుజాన నందితో వచ్చాడు ముగ్గురూ ఆగిపోయారు)

సత్య: ఎవరండీ మీరు? ఎవరు కావాలి?

మంగ: నా పేరు మంగపతి! మండుల మంగపతి!

సోపా: మేమడిగింది మీపేరు కాదు ఇక్కడ మీకెవరు కావాలని?

మంగ: ఆ మాటకొస్తే మీరంతా కావలసిన వాళ్ళేనయ్యా!

సత్య: మాతో మీకేంపని?

మంగ: చెప్తా! (అని అందరి మృగకూ వచ్చి ఒక సీసా తీసాడు) ఈ మందుపేరు మహిళా మటాష్ లోషన్!

సత్య: మహిళా...

మంగ: మటాష్ లోషన్!

గోపా: ఇక్కడ మహిళలు ఎవరూ లేరు!

మంగ: తెలుసుకయ్యా! ఇవి మహిళా మటాష్ లోషన్ ఆయినా-దీన్ని వాడవలసింది మగవాడే!

సత్యా: వాడిచే ఏమవుతుంది!

మంగ. ఏమవుతుందో అశకపల్లి అప్పారావు దొరగారిని అడుగు. బందరు బసవ రాజు గారి నడుగు

సుబ్బా. అబ్బా! వాళ్ళని అడిగే ఓపిక మాకు లేదండీ! మీరే చెప్పండి.

మంగ. చెప్తాను చెప్పేముందు మీకు అడదాని గురించి తప్పకుండా చెప్పాలి. అడది అటంబాంబు లాంటిది! నీకు భార్యగా వస్తుంది. నీ గుండెల్లో థామ్మని పేలు తుంది.

సుబ్బా నాకు అట్లాగే పేలుతోంది!

మంగ. క్షణంలో నవ్వుతుంది. ఉత్తర క్షణంలో ఏడుస్తుంది. ఈ విధంగా ఏడ్చి నవ్వి నీతో చెడుగుడు అడుతుంది. అనలు-భార్యంటే ఏమిటి!

సుబ్బా. అటంబాంబు?

మంగ: ఆ అవతారం ఎందుకు ఎత్తింది!

సత్యా: బుద్ధిలేక.

మంగ తప్ప నాయనా! సృష్టి రహస్యం తెలిక అజ్ఞానంగా మాటాడుతున్నావు. కిందటి జన్మలో ఆవిడ నీకు బద్ధ విరోధి ఆ జన్మలో నిన్నేం చేయలేక-ఈ జన్మలో నీకు భార్యగా పుట్టి నీచేత నీళ్ళు తాగిస్తుందన్న మాట!

సుబ్బా ఇదా సృష్టి రహస్యం?

మంగ అవున్నాయనా! అసలు తంతు పెళ్ళికివేసే శుభలేఖబ్బుంచే తగులుకుంటుంది. శుభలేఖ అంటే అర్థం ఏమిటి?

గోపా. వెడ్డింగు కార్డు!

మంగ నా బొందూర్లు! శుభలేఖ అంటే అరెస్టు వారెంటిని అర్థం! పెళ్ళి పేరిట నిన్ను అరెస్టుచేసి సంసారమనే జైల్లో నిన్ను శాశ్వతంగా బంధిస్తుందన్నమాట! పెళ్ళిరోజున ఆమె మెట్లో మూడుముళ్ళు వేసేది నువ్వే అయినా ఆ తర్వాత రోజుకో ముడి నీకే వెస్తుంది నీ దుంప తెంచుతుంది. అమాయకువ్వురుగు నాయనా! మగాడు! అతన్ని కుక్కపిల్లనిచేసి కొంగున కట్టుకు తిరిగేవి ఆడవి! అల్లాంటి మనిషికి బుద్ధి చెప్పడం ఎట్లా?

సత్యా బడితపూజ చెస్తేసరి!

మంగ ఆ దైర్యం మీకుందా?

గోపా. మాకుందిగానీ (సుబ్బారావుని చూపెడుచూ) పీడికి లేదు!

సుబ్బా, అవును స్వామీ! నా బతుకు బాగుపడేదెట్లా?

మంగ మహిళా మహిష్ లోషన్! నీ కోసమే వనిపెట్టాను నాయనా! కొంచెం నాలుక మీద రాసుకో

సుబ్బా రాసుకుంటే-

మంగ అటోమేటిగ్గా వీరమొనగాడివై పోతావు. దైర్యం తన్ను కొస్తుంది. పుణే

పోతావు. కట్టుకున్నదాన్ని గడగడలాడిస్తావ్.

గోపా (సుద్ధారావుతో) ఇదేదో బాగానే పుచ్చుట్టుందిరా! (ఓయి చేస్తావేమిటో)

సుబ్బా: అ మందేమిటన్నారు,

మంగ మహిళా మహిష్ లోపన్...

సుబ్బా: రేటెంతా

మంగ: రేటులేదు ఉచితం మగతానిని ఉద్ధరించే ప్రయత్నంలో ఉన్నాను దీనికి రేటుండదు.

సుబ్బా: కొంచెం నా నాలుకమీద రాసుకోవచ్చా స్వామీ?

మంగ: రాసుకో నాయనా!

[అని సీసా యిచ్చాడు. కొంచెం నాలుక మీద రాసుకున్నాడు మంగపతి విజిల్ వేశాడు. సుబ్బారావు మారిపోతున్నాడు ఒక గుండీతీసి రెండు నింబడి ఛాపీని పొంగించి ఆకాశంవేపు భూస్తూ అరిచాడు].

సుబ్బా: శకుంతలా!

మంగ: శకుంతలెవరు నాయనా?

సత్యా: వాడి వైపు!

మంగ: శుభం! పనిచేస్తుంది-మహిళా మహిష్ లోపన్!

సుబ్బా: (కోపంగా) శకుంతలా! రెండు రోజుల్నుంచి అన్నం పెట్టకుండా అన్నం పెడుతున్నావు గదా-మాకు నిన్నేం చేస్తావో? కూడెండుట తింటాను శకుంతలా! నిన్నే సుబ్బరంగా భించేస్తాను.

[అని వేగంగా వెళ్ళిపోతున్నాడు. మిగిలిన ఇద్దరితో చెబుతున్నాడు మంగపతి]

మంగ: ఆ మంచ వదులు ఇరవై నాలుగంటలు-ట్టెండు ఫోరవర్సు పనిచేస్తుంది ఇతగాడు ఇంటికివెళ్ళి చేయబోయే కార్మికమం ఏమిటో చెప్పనా?

సత్యా: వేరే చెప్పనక్కర్లేదు. అర్థమవుతోంది.

మంగ: నీహూడా యివ్వమంటావా?

సత్యా: ఛీ...ఛీ... మంచులు పుచ్చుకునే ఖర్మ నాకేంలేదు. వీడికేమైనా కావాలేమో అడగండి.

గోపా: ఛ...ఛ...నీ మంచా లేకుండానే మా మాలతినీ ఉరికేస్తున్నాను. ఇరవండు కూడా పడితే అది చచ్చిపోతుంది.

మంగ: మంచిది నాయనా వెళ్ళొస్తా!

[అని కదిలేడు.]

సత్యా: వెళ్ళండంతే! మళ్ళా రావద్దు!

(మంగపతి వెళ్ళిపోయాడు. గోపాలక్రిష్ణ అవ్వాడు)

గోపా: ఒక వేళ వీడు మా వీధికిగాని వెళతాడేమో.

సత్యా: వెళ్ళనివ్వ!

గోపా: అమ్మో! ఆ విపిలో మగాళ్ళంతా నాలాగే సింహాల్లా వుంటారు. వాళ్ళతో చూటాడితే ఇతని గాలి తీసేస్తారు. అటు వెళ్ళద్దని చెప్తారా? వుంటా.

(అని గోపాలకృష్ణ కూడా వెళ్ళిపోయాడు)

నత్యా: మహిళా మటాష్ రోషన! [తండ్రి ఫొటో దగ్గరికి వెళ్ళాడు] చూసేవా నాన్నా! అవసరమైన మందుకూడా కొనుక్కోలేని పరిస్థితిలో పడిపోయి-బంగారం లాంటి భాస్సు పోగొట్టుకున్నాను. ప్రస్తుతం ముందు అడిగితే అటు సైబోతానని అడగ లేదు. ఆప్తరత్న సుద్దాగాను సిగ్గువిడిచి అడిగాడు. చందళాననం ముందాకొడుతై పోయాడు. ఆపాటి అదృష్టం కూడా నాకు లేదా నాన్నా!

[అని కళ్ళు తుడుచుకుని తలుపు వేసేందుకు వెళ్ళబోతుంటే సావిత్రి వచ్చేసింది]

నత్యా: అప్పుడే వచ్చేసావ్? సినిమా అయిపోయిందా!

సావి: [నిష్ఠూరంగా] లేదు. ఏడుస్తూ పంపించారుగా! బిక్కెట్లు అందలేదు.

నత్యా: అయ్యయ్యా!

సావి: మీరేం విచారించక్కర్లేదు లేండి. పస్టుషోకి రిజర్వు చేసుకుని వచ్చాం!

నత్యా: వచ్చాం అంటున్నావు. నీకో తోడు కూడా వున్నారా ఏమిటి?

సావి: వుంటే తప్పా!

నత్యా: అనికాదు! ఈ విధంగా పంతంపట్టి సినిమాలకెళ్ళే ఉత్తమ ప్రేక్షకురాలు ఎవరా ఆని?

సావి: మాలతి!

నత్యా: [ఆ పేరు వినగానే షాకయ్యాడు] మాలతా? మాలతి అంటే మా గోపా లక్ష్మి వైపు కదూ?

సావి: మీ గోపాలక్ష్మిగారి సతీమణి! అయితే ఏమైందిటా?

నత్యా: ఒక జీవితసత్యం తెలిసింది. ఒక గోపాలక్ష్మి ఆర్థమయ్యాడు. ఇంతకీ మీరు చూడబోయే సినిమా ఏమిటో?

సావి: పతిభక్తి!

నత్యా: పతిభక్తి? ఆహా...అంపమైన పేరు! అవునూ-ఆ పతిభక్తిని మొన్నేగా చూశావు?

సావి: చూసిన సినిమా మళ్ళీ మళ్ళీ చూసే తప్పా?

నత్యా: కాదనుకో! ఆ సినిమాలో పతిభక్తి గురించి మంచి పాఠం లెక్కిస్తే వున్నాయా?

సావి: అట్లా ఎందుకనుకోవాలి?

నత్యా: చూసిన సినిమానే చూస్తున్నారంటే

సావి: అదెంతామో మాలతికి లెక్కలురావు ఎప్పుడూ తప్పే చెప్తుంది!

నత్యా: సినిమాకి లెక్కలకి సంబంధ మేమిటి?

సావి: పతిభక్తిలో హీరోయిన్ పదహారుసార్లు చీరలు మార్చింది నేటి కరెక్టు!

లక్క పట్టాను పద్దెనిమిదిసార్లు మార్చిందని మాలతి పందెం కాసింది:

సత్యా: సినిమాలో కూడా చీరల లెక్కమిడి:

సాయి: లెక్క లెక్కేమిటి! సరైన చీరల లెక్క తేలేంతవరకు ఎన్నిసార్లయినా చూస్తాం-పతిభక్తి!

[అని వంట గదిలోకి వెళ్ళింది]

సత్యా: భగవాన్-తెలుగు సినిమాలు పందేసి రోజులు ఎందుకు ఆడుతున్నాయో ఇప్పుడు బాగా అర్థమైంది స్వామీ!

సాయి: [లోపల్పింది అరిచింది] ఏవండీ..

సత్యా: ఓయ్!

[పగిలిన కప్పు సాసర్లతో వచ్చింది సాయిత్రి]

సాయి: బంగారం లాంటి వస్తువుల్ని పగలకొట్టింది మీరేనా?

సత్యా: [భయంగా] నేనా? నో నో. నేను కాదు:

సాయి: చాల్లండి అబద్ధాలు! మిమ్మల్ని సినిమాకి తీసుకెళ్ళలేదని, వస్తుమంటకొద్దీ పగలగొట్టారు అవునా?

సత్యా: [నీళ్ళు కారిపోతూ] తమరిదయ్! నాకు వస్తుమండటం నివ్వడేనా వుందా? మండినా నీ కిష్టమైన వస్తువులు పగలగొట్ట గలనా?

సాయి: మరి ఎట్లా పగలేయి?

సత్యా: కొంచెం కునుకు వట్టింది సాయిత్రి! అప్పుడు పిల్లలో ఎలుకలో..

సాయి: [ఖంగారుగా] అంటే? అంటే వంటపని మానేసి నిద్రపోయారా?

సత్యా: ఏమిటో పాడునిద్ర ముంచుకొచ్చేసింది సాయిత్రి!

సాయి: [కోపంగా] ముంచుకొస్తుందండీ! ముంచుకొస్తుంది! మీకు నిద్రరాకుండా ఏంచేయాలో నాకు బాగా తెలుసు

సత్యా: ఆ చిక్కా ఏంటో నాకూ చెప్ప సాయిత్రి సుఖపడిపోతాను. నావంట నేనే చేసుకుని, నాతిండి నేనే తింటాను!

సత్యా: [గాభరాగా] మరి నా వంటా? నా తిండి?

సాయి: పన్నే! పంచక్కా నిద్రపోతూ పస్తు పడుకోండి.

[అని గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది కొంతదూరం ఆమెకు వెంబడిస్తూ ప్రాధేయపడ్డాడు]

సత్యా: సాయిత్రి! ఇది నీకు న్యాయంకాదు సాయిత్రి! [ఆమె వెళ్ళిపోయింది అతను గుమ్మం బయటేనిలబడి తలుచుకున్నాడు] ఎక్కడున్నావయ్యా-మందుల మంగపతి.

మంగ: [లోపలికి వచ్చి] పిలిచేవా నాయనా!

సత్యా: [ఆశ్చర్యంగా] అమ్మో! పిలవలేదు స్వామీ! తలుచుకున్నాను! మీరు వచ్చేశారు!

మంగ: అంతే నాయనా! తలుచుకున్నా, పిలుచుకున్నా వెలుస్తాను.

సత్యా: మా వ్రండు మీకేం చెప్పలేదా?

మంగ: ఏమీ చెప్పలేదు గానీ-మూడు సీసాలు పుచ్చుకున్నాడు మహిళా మటాష్ లోషన్!

నత్యా: అలాగా! బాబ్బాయి పాకు అర్జంటుగా అరడజను సీసాలు యిప్పించండి. చాలా అవసరం!

మంగ: [సంచిలో చెయ్యి పెట్టి] తథాస్త.

తెరవాలుతుండగా క్రింద ప్రకటన వినిపిస్తుంది.-మహిళా మటాష్ లోషన్ బావలనిన వారు సంస్థ కార్యదర్శినిగాని, కార్యకర్తలనిగాని కలుసుకోవారి.

కల నిజమాయలే!!

కలలనగానే యువతీయువకులలో పులకరింతలు మొదలవుతాయి. చాలా మందికి వాస్తవజీవితం కంటే కలలజీవితమే అందంగా అనిపిస్తుంది. అద్భుతంగా అగుపిస్తుంది, అపూర్వంగా అపురూపంగా మిగులు తుంది.

కలలు ప్రతి మనిషికి వస్తాయి కలలురాని మనిషి ఉంటూ లోకంలో ఎవరూ ఉండరు

అందుకే జ్యోతి త్పరలో మీ కోసం

ఓ అద్భుతమైన కాన్సుక

'నవలానుబంధం' రూపంలో కలలపై

సమగ్రమైన విశ్లేషణ అందిస్తోంది

ఎదురుచూడండి

ఆంధ్రప్రదేశ్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం

హైదరాబాద్

బి.సి., బి.కామ్, కోర్సులలో ప్రవేశానికి అర్హతపరీక్ష

అర్హతలు అభ్యర్థులు ఎటువంటి విద్యార్హతలు లేకపోయినా బి.సి., బి.కామ్, కోర్సులలో (1986లో) ప్రవేశానికి అర్హులు ఈ కోర్సులలో ప్రవేశం పొందగోరేవారి వయస్సు 1986, జూన్ 1వ తేదీ నాటికి 20 ఏళ్ళ పూర్తి అయి ఉండాలి ఈ విశ్వవిద్యాలయం నిర్వహించే అర్హత పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణత పొందాలి

అర్హత పరీక్ష జరిగేతేదీ, సమయం, స్థలం - 1986 మే 18వ తేదీన ఉదయం 10 గంటల నుంచి మధ్యాహ్నం 1 గంటవరకు ఇంగ్లీషు, తెలుగు మీడియంలో అర్హత పరీక్ష నిర్వహించబడుతుంది ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని అన్ని జిల్లాలలోను, జంటనగరాల లోనూ, అవసరమైతే రాష్ట్రం వెలుపలకూడా ఈ పరీక్ష నిర్వహించబడుతుంది

దరఖాస్తుపాఠం పొందడం ఎలా? రిజిస్ట్రార్, ఆంధ్రప్రదేశ్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం పేర 5 రూపాయల ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డరునుగాని, డిమాండ్ డ్రాఫ్టునుగాని హైదరాబాద్ లో తెల్లబాటు అగుపట్టు తీసుకొని పరీక్షల కంట్రోల్ కార్యాలయం, ఆంధ్రప్రదేశ్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం 8-3-952/10/2/1, శ్రీనగర్ కాంపి రోడ్, పంజాగుట్ట, హైదరాబాద్-500016 ఏరువామాకు స్వయంగా వెళ్లి దరఖాస్తు పాఠం, ప్రాప్యత పొందవచ్చు లేదా అయిదు రూపాయల ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డర్ నుగాని, డిమాండ్ డ్రాఫ్టునుగాని తీసుకొని అన్ని జిల్లాలలోను, జంటనగరాలలోను ఉన్న అధ్యయన కేంద్రాల కో ఆర్డినేటర్స్ కార్యాలయాలలో ఏ ఒక్కడొకరైనా వెళ్లి స్వయంగా పొంద వచ్చును

* నామకంపే అభ్యర్థులు పోస్టల్ కార్యాలయాల దరఖాస్తు పాఠం, ప్రాప్యత పొందవచ్చు రిజిస్ట్రార్, ఆంధ్రప్రదేశ్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం పేర పదిరూపాయల ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డర్ గాని, డిమాండ్ డ్రాఫ్టునుగాని హైదరాబాద్ లో తెల్లబాటు అగుపట్టు తీసుకొని పైన పేర్కొన్న పరీక్షల కంట్రోల్ కార్యాలయం ఏరువామాకు పోస్టల్ కార్యాలయాలలో వచ్చు.

దరఖాస్తుపాఠం ఏకరూపం

పూర్తివేసే దరఖాస్తుపాఠాలు

ఏకం తేదీ. 17-03-1986

రెండవ ఏకం తేదీ. 24-03-1986

పూర్తివేసే దరఖాస్తుపాఠాలు పరీక్షల కంట్రోల్ కార్యాలయం 8-3-952/10/2/1, శ్రీనగర్ కాంపి రోడ్, పంజాగుట్ట, హైదరాబాద్-16 ఏరువామాకు స్వయంగా గాని, పోస్టల్ కార్యాలయం 1986 మార్చి 24వ తేదీనగాని, అలాగూని అండ్ డిమాండ్ పంపాలి.

బి.సి., బి.కామ్, బి.యూ.సి., కోర్సులలో చేరుటా ప్రవేశానికి ఇంటర్ మీడియట్ లేదా దానికి సమానమైన విద్యార్హతలు కలిగిన అభ్యర్థులను డిగ్రీ కోర్సులలో చేరుటా చేర్చుటవేరకు తెలుసు ప్రవేశానికి వారి అర్హత పరీక్షలు పాటించి కొనసాగించవలసింది లేదు.

బోధనా విధానం:- బి.సి., బి.కామ్, బి.యూ.సి., కోర్సులలో చేరి విద్యార్థులు బోధనా భాష తెలుగు, ఇంగ్లీషులో ఏదో ఒకటి ఎన్నుకోవాలి ఉంటుంది. పోస్ట్ కరస్యూండెన్సీ, కాంట్రాక్ట్ యూనివర్సిటీ (ప్రైవేటులు, అసీమీ, విజువల్ ప్రైవేటులు (రేడియో, అసీమీ కేసులు, పీడియో టెలుగు) మీద పాఠశాలవిధానం విద్యార్థిరహితవిధానంపై ఉంది ఈ రోజున ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని ప్రతి జిల్లాలోను, హైదరాబాద్, పంజాగుట్టలోనూ విద్యార్థుల విశ్వవిద్యాలయం అధ్యయన కేంద్రాలలో నిర్వహించబడుతుంది

వెళ్ళి-రిజిస్ట్రార్

హామిల్టన్ అడ్వేకిస్తాం

రాజకారిణులరేపు

హిత్రలు :

కామేశ్వరరావు : (55-60 సం॥ల వయస్సు)
 శేషయ్య : (50-55 సం॥ల వయస్సు)
 నీతమ్మ : (45-50 సం॥ల వయస్సు)
 నత్యనారాయణ (30-35 సం॥ల వయస్సు)

(ఈ నాటికను ముందుగా ఎవరు ప్రదర్శించాలనుకన్నా-ముందుగా
 రచయిత తిభిక పూర్వకమైన అనుమతి కీనుకోవాలి)

హాళిల్లా అన్వేషిస్తాం

—రావికొండలరావు

[మధ్యతరగతి కుటుంబీకుల ఇల్లు. అది వారి ముందు గది. ఎదురుగా గోడకు పూర్వీకుల ఫోటోలు, దేవుళ్ళ ఫోటోలు కనిపిస్తూ వుంటాయి. గదిలో రెండు మూడు కుర్చీలు, ఓ మూల పాత దేబిచా వుంటాయి. దేబిచుమీద పుస్తకాలు, పత్రికలూ వుంటాయి. అక్కడే ఒక ట్రాన్సిస్టర్ రేడియోలో దక్షిణం జన పాటలు వినిపిస్తూ వుంటాయి. తెరలేవకముందునుంచే పాటలు వినిపిస్తూ వుంటాయి. తెరలేవిన తర్వాత, అక్కడ ఎవరూ వుండరు. పాట మాత్రం వినిపిస్తోంది. ప్రేక్షకులకు ఎడమచేతివేపు వీధిలోకి దారి; కుడివేపు ఇంట్లోకి దారి. కొన్ని కణాలపాటు పాట వినిపించాక, వీధివైపునుంచి శేషయ్య ఆట్రుతగా వచ్చాడు]

శేషయ్య : (ఆట్రుతగా అటూఇటూ చూస్తూ) కాముడూ... కాముడూ!... రామేశ్వర రావు! హూ! ఈ రేడియో ఒకటి తారస్థాయిలో తోవనివ్వకుండా; (అని వెళ్ళి రేడియో అవుజేస్తాడు) కాముడూ... అలె! ఏమైపోయారు చెప్పా... ఒక్కరూ వుండరు. రేడియో శబ్దం ఆగిపోయినాకూడా గమనించలేంభర్మ!... ఒకే కామేశ్వరరావు... సీతమ్మా... సీతమ్మా... ఏదో అయిపోయినట్టున్నారు పిచ్చు! దొంగవెడప వట్టా కూడా ఇంతేగదా! ఇంత అశాస్త్ర విమిటి చెప్పా ఈ దంపతులకి!... ఓదంపతులూ లాభంలేదు. లోపలికి వెళ్ళి చూడాలి. (ఒక రెండవ గురువువేసి ఆగి) లోపలికి వెళ్తే ఏం అమాయత్వం చూడవలసి వస్తుందో; అసలే రోజులు బాగులేవా-ఇక్కడినుంచి పిలవడమే శ్రేయస్కరం!... కాముడూ!... లాభంలేదు. దొంగవట్టి ఎత్తుకుపోయినట్టు ఏదైనా ఎత్తుకుపోయే, అప్పుడు చిగురారేమో చూడాలి. (మెల్లిగావెళ్ళి ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో తెచ్చి కుర్చీమీదపెట్టి, రెండూ వట్టుకుని వెళ్ళిపోచూడగా లోపల్నుంచి కామేశ్వరరావు వస్తాడు)

కామేశ్వరరావు : అ(ఆ... అదేమిటోయి శేషయ్య!... ఈ ట్రాన్సిస్టర్ ఎప్పుట్నుంచి ఆరంభించావు? పైగా వట్టవగలా... అన్యాయం! దారుణం!

శేషయ్య: కాకపోతే ఏమిటయ్యా...ఎంతసేపట్టుంచి పిల్చినా పంకరు; ఊడి పడదు! ఏమైపోయారిద్దరూ?...తలుపులు తీసేసీ లోపల కూసంటారేమయ్యా, గుడ్డో దేవతల్లాగా!

కామేశ్వరరావు: నేను స్నానానికి నీస్నృతాచుకుంటున్నాను పెరట్లో. ఇంతలో కాకి అరిచింది. పొద్దున్నే చుట్టం ఎవడేనా దిగుతాడు కాబోలూ భగవంతుడా; ఏది దారి- అని అలోచిస్తున్నాను. అంతలో నీ పిలుపు నా చెవిని పడింది. దిగాడ్రా చుట్టం అని కుని, భయంభయంగా నిదానంగా వచ్చాను. నీ దొంగతనం చూశాను!

శేషయ్య: లేకపోతే ఏమిట్రా కాముచూ! ఇలా కుర్చీ అవీ ఎత్తుకుపోతే ఏం చెయ్యగలవు? ఓసారి. నీకు ఇలా జరిగితేగాని, యిద్దరారని ఎత్తుకుపోతున్నాను.

కామేశ్వరరావు: నాకు బుద్ధోచ్చేలా చేశావుగాని, కూచో. ఇంట్లో వున్నది ఇద్దరమే అయినా, అది చేస్తుందని నేనూ; నేను చేస్తానని అదీ-ఏదీ చెయ్యం. "నేను స్నానానికి వెళ్తున్నాను-తలుపు వేసుకో" అన్నాను. అవిడగారు అప్పుడు ఇక్కడే వుండి-ఈ రేడియోలో పాట వస్తుంటే తాళం కొడుతూ. అంతే, ఆ తాళంలోపడి వీధితాళం గురించి మరిచిపోయి వుంటుంది. ఎన్నింటికని చావను శేషయ్యా-అది అమాయకు రాలాకాడు; అర్చకురాలాకాడు! ఏమిటో ఆ మనిషి తత్వం అంత.

శేషయ్య: సరే, నీకు స్నానానికి దైముందా-నాతో కాస్తేపు కాలక్షేపం చేస్తావా?

కామ: సుప్రభాత సమయంలో వచ్చి కాలక్షేపం అరిటా వేమిచి శేషయ్యా-అర్జెంటు కాలక్షేపం అయితే చెప్పు. ఆర్డినరీ అయితే తర్వాత చూసుకుందాం. నేనింకా స్నానం, ద్యానం...

శేష: అర్జెంటేనీయా-కాకపోతే ఇంత పొద్దున్నే దిగుతానూ చుట్టం దిగినట్టు!

కామ: అప్పుకోసం వచ్చివుంటావు. ఎంత! పదా-పాతికా; నూరు, రెండొందలు మాత్రం అడక్కు.

శేష: అప్పుకోసం రాలేదుబాబూ-చెప్తా-కూచో. నీకు తెలియాలి ఈ విషయం. (కామేశ్వరరావు కూచున్నాడు) కాఫీ అయిందా అదీలేదా?

కామ: ఐంది! నీది?

శేష: లేదే-అదేగా, అది వున్నకుంటేనేగా మంట పెగుల్తుంది.

కామ: ఓరి నీయింటిదుట్టా నెమల్లు-తిరగా: కాఫీకోసం వచ్చావుటయ్యా. హోటలు కొచ్చినట్టు! ఇంతదూరం రాకపోతే, మీయింటి దగ్గరున్న హోటల్లో ఓ చుక్క-పేవిందకపోయావు-రూపాయో అర్థో పోతే పోయింది!

శేష: కాఫీకోసం రాలేదురా కాముచూ! ముక్క వినిపించుకోవుగదా. విషయం చెప్పేముందు ఓ గుక్కెడు వేడికాఫీ గొంతులో పోసుకుందామని, కక్కుర్తి పడ్డాను. దిండి ఇవ్వు. లేకపోతే, వెళ్లి కాఫీ తాగొచ్చి చెబుతాను.

కామ: ఓరి నీ చార్జ్ దీర్ఘ సుమంగళికానూ-ఇస్తానేవయ్య కాఫీ, అయితే ఒకటుం?

శేష: దికాన్ రెడంటావు. పాలుమాత్రం ఇవ్వమనుమా-ఇబ్బు మునుప

శామి: మనం ఓమాట వెళ్లి వాళ్ళని పాపం పంకరించి రావాలే!

నీత: అలాగే వెళ్దాం. అయినా ఇవాళా రేపూ వద్దలేండి. మంచిరోజులుకావు. తాదేపామై కరుస్తుందని, ఒకదానికొకటి: ఆ దైములో మనయింటోనా దొంగ పదొచ్చు; లేదా వారింటి దొంగతనం గొడవ మనమీదికేనా రావచ్చు.

శామి: ఓని నీ కొంపనిండా ముక్కాలుపందా; ఎలాంటి మాటలంటున్నావే! మరకీ వాళ్ళ దొంగతనానికి ఏమిటే సంబంధం? శేషయ్య నువ్వుచెప్పు-ఏమిటి సంబంధం?

నీత: సంబంధంలేదు. లేకపోయినా రోజు బాగులేకపోతే మీద పడుతుందనే చెప్పడం!

శామి: సరే-మంచి ముహూర్తం పెట్టించుకుని, వర్జ్యం, యమగండం అపీ లేకుండా చూసుకొని పట్టు పీతాంబరాలు కట్టుకొని, బ్యాండు మేళంతో వెళదాం- సరేనా?

నీత: అవి! ప్రతిదానికి వేళాకోళం, వెక్కిరించా; విన్నారా శేషయ్యగారూ, కీడెంచి మేలేందమన్నారకుదా పెద్దలు...ఆ మాట చెప్పడం తప్పా? శేష. తప్పేమీలేదమ్మా-రైచే. వెళ్లి పరామర్శించకపోతే కొంప మునిగిపోతుండా జైల్లో పెడతారా-అహ, నా పాయింటు అసలు అదికాదు-అంతమంది వుంటున్న ఆయింట్లోనే అలా జరిగిందే, లింగులింగుమని ఇద్దరే వుంటున్నారగదా ఇక్కడ, కాస్త జాగ్రత్తగా వుండమని హెచ్చరించిపోదామని వచ్చాను. అంతే!

శామి: నిజమేనయ్యాదు; జాగ్రత్తగానే వుండాలిమరి.

శేష: ఏంజాగ్రత్త...నేనాచ్చేసరికి వీధితలుపులు రెంహ రెవచిపెట్టి ఒదిలేశారు; రేడియో, పుస్తకాలూ అన్నీ ఎదురుగా వున్నాయి. ఎవడొచ్చినా దిక్కులేదు;

నీత: అఁ, పట్టపగలు ఎలా ఎత్తుకుపోతారైంది-అంత చేతకాని వాళ్ళవరుంటారు.

శేష: అదేమిటమ్మా-దొంగకి పట్టపగలు, పట్టరాత్రి అని వుంటుందా ఏమిటి వాళ్ళు అలా డ్యూటీలు వేసుకుని నిత్యం తిరుగుతూనే వుంటారు. అనువు దొరికితే, చేజిక్కించుకుంటారు!

నీత: ఇంట్లో మనుషులుండగానే-

శేష: మనుషులుంటే మరి మంచిదమ్మా-చక్కగా మర్దర్లుకూడా చేసేసి, చక్కా వెళతారు.

నీత: అఁ...అమ్మ దొంగవెధవలు; ఇక్కల్లో మనుషులు వున్నాకూడా నగలూ సామాన్లూ ఎత్తుకుపోతారన్నమాట;

శామి: సామాన్లన్నమాటేమిటి-నిన్నుకూడా ఎత్తుకుపోతారు; మర్దరు చెయ్యడానికి వీలు కుదరకపోతే!

నీత: నన్నెందుకు ఎత్తుకుపోతారు-మూతిపళ్ళు రాంగొట్టిస్తాను. అహ...అంత తేలిగ్గా వున్నానేమిటినేను;

శామి: నువ్వు బరువుగా వున్నావనిపిస్తే నలుగురూ సాయంపట్టి ఎత్తుకుపోతారు;

సంవా?

నేత ఏమండోయ్ నా కాలికి వచ్చారంటే మాత్రం ఊరుకునేదిలేదు! కావాలంటే నా నగలన్నీ ఒల్చి ఇచ్చేస్తానుగాని, ఆ వెధవలకి మాత్రం అంపను!

శేష అలాగేలేమ్మ మన జాగ్రత్తల్లో మనం వుంటే ఏదొంగా రాణు, ఏమీ జరగదు!

కామే వాళ్ళ జాగ్రత్తల్లో వాళ్ళూ వుంటారు ఏంచేస్తాం-కర్మ సిద్ధాంతాన్ని నమ్ముకుని ముక్కు-మూసుకుని కూచోడమే

నేత ఏమైనా నాకుమాత్రం భయంగానే వుండినుమంటే పట్టపగలే ఎచ్చి దోచేసుకుంటావుంటే ఎవరంమాత్రం ఏంచెయ్యగలం? పైగా, శేషయ్యగారూ-ఈయన పొద్దున్నే బయల్దేరితారా-వాకింగులకని, నేనొక్కదాన్ని యింట్లో ఎక్కువసమయం కూచుంటాను మా పిల్లవెధవలని ఆ ఉద్యోగాలేవో, ఈ ఊళ్లోనే మాసుకోవడంలా అంటే, తలో వూరూ పారిపోయారు అవునూ-సాయంకాలం వెళ్తే మాదా తిరుగుతూ వుంటారేమీరు-అదెక్కడికి?

కామే మీదొంగలకి-లేకపోతే అలా గుడికి, లేదా కాంక్షపానికి;

నేత చూశారా-ప్రతి సాయంకాలం ఇదో తిరుగుడు! తిరిగొచ్చేసరికి, ఎనిమిదో తొమ్మిదో అవుతుంది అంత రాత్రివరకూ జైల్లో పడివున్న దొంగలారా, అలా కూచుంటారు ఒడ్డుకెండి- ఈ వాకింగులూపడ్డు, మీదొంగలూపడ్డు-శుభ్రంగా ఇంట్లోనే తిరగండి రంగుల రాబ్బంటలా (ఈ తోపం శేషయ్య అక్కడున్న వార్తా పత్రిక చూస్తున్నాడు)

కామే చూడవయ్యా శేషయ్య-ఎలా మాట్లాడుతోందో-వాకింగు అన్నదో నేను జల్పాకోసం తిరుగుతున్నానేమిటి-దాక్కర్లు చెప్పారనిదాఅని, వాళ్ళకోసం వెళ్తున్నాను! నా దయబడినుకీ గుండెబ్బకుకీ మంచిరన్నాడుగదా!

నేత. ఏమిచీ-మీకు గుండెబ్బచూశావుందా- ఆరోగ్యం సంగతి నాలో ఎప్పుడూ చెప్పరుకాదు!

కామే జబ్బేంలేదే! అలాంటివి రాకుండా మునిజాగ్రత్త పరకం అప్పుమాటి నీకు దొంగ భయం వుండగి నా వాకింగు మానేసాను-దయచేసి తగ్గదు, గుండెబ్బా రాక తప్పదు-దాకేం!

నేత. కొంపముంచేదాకంకి! ఇదేం చార్లర్లంకి-అంటేచేదావస్తే మందోమాకో! ఇవ్వకుండా, ఈ వాకింగుంకి రిరగమని చెప్పడం ఎందుంటే-అది ప్రాతః కాంతో! అవునూ ఈ దాక్కర్లకి దొంగ భయం ఆవీ వుండవా ఎందుంటే—

శేష. (పేదరుచుస్తూ-ఒక్కసారి) ఆమ్మో దొంగలు! దొంగలు!

ఇద్దరూ ఎక్కడ ఎక్కడ...

శేష ఇక్కడ-ఈ పేదర్లో చూశారా! “దొమ్మతిమ్మనపేదలో దొంగం బాదా! రాత్రులు పోలినుంగస్తే”

కామే. ఆమ్మ! దొమ్మతిమ్మనపేదలో-పూరేపానని హదిలిపోయాను, ఓడి

నీ కొడుకునోట్లో పంచదారపొయ్యి-భయపెట్టేకావయ్యో!

శేష: (పేపరు చూస్తూనే) యిదొంగతనం చూశావా-“పట్టపగలు బ్యాంకి దోపిడి లక్షా ఇరవై మేలో పరాతి”

నేత: బ్యాంకిగదా-పర్చాలేదు. ఇచ్చేమో అనుకున్నాను. ఐనా ఈ బ్యాంకులవాళ్ళు అన్నేసి లక్షలు పెట్టమని కూచంటారెందుకో!

శేష: ఏది చూశావా-

కామే: ఏదా చూడలేను, విచారేనుగాని, ఆ పేపరు అక్కడ వేడేసి నువ్వు బయల్దేరు రేదా, దొంగల వార్తలు చదువుకుంటూ వుండు-నేను వెళ్లి స్నానం చేస్తాను.

శేష: వెళ్తున్నాని గాని-ఇంతకీ నా సలహా ఒకటుంది. వింటానంటే చెప్తాను.

కామే: చెప్తానంటే వినక చస్తామా-చెప్పు!

శేష: ఏం చెప్పి-ఏదోగానికి చెల్లిన మీ పిల్లలకి ఈ వూరు ట్రాన్స్ఫర్ కాదు; వాళ్ళిద్దరోరాదు. మీరు మీ ఈ దివ్యభవనం వదలి, వాళ్ళద్వారకి వెళ్ళు అంటేత నా సలహా ఏమిటంటే, మీరు-మీ మేడపైన భాగీగానే వుంటుంది గనక-అది అద్దె కిచ్చేయండి. పైర సందడి, మీకు రావడీ దొంగభయం దొరభయం వుండదు; ఇంత ఇల్లు ఇద్దరికి అనువసరం; అలోచించండి.

కామే: అవునుచుతో శేషయ్య- ఐనా, నాకెందుకో అద్దెకివ్వాలని లేదు మొదట్నుంచీ. అద్దెల వాళ్ళతో వదలేం. అద్దెలు సరిగ్గా ఇవ్వరు, ఇల్లు సరిగ్గా చూసుకోరు!

శేష: అలాంటి వాళ్ళకి ఇవ్వమయ్యా- అన్నీ చూసుకుని నవ్వంగా వుంటారను కున్న వాళ్ళకే ఇస్తాం.

కామే: ఆదెలా తెలుస్తుందిలే- దిగిన తర్వాతగానీ తేలదు భాగోతం!

శేష: నే చూస్తారే మంచి పాట్టిని. అద్దె మూడు నెలలది ముందే ఇచ్చేయాలి. ఇల్లు సరిగ్గా చూసుకోవాలి.

కామే: పెద్ద కుటుంబం కాకూడదు సుమా;

శేష: ఇద్దరు పిల్లలే వుండాలి.

నేత: పిల్లలేకుండా వుంటే మరీ మంచిది. గోల వుండదు.

శేష: పిల్లలుండకూడదు;

కామే: ఆఫీసరైతే మంచిది.

శేష: మరీ మంచిది...దీనివల్ల తేలిందేమిటంటే, మీ యింటికి ఎవడూ అద్దెకు రాదు!

ఇద్దరూ: ఏం;

శేష: ఆఫీసరు, పిల్లలు వుండకూడదు అంటే, ఎలాగయ్యా-ఆఫీసరైన తర్వాత పిల్లలుండకుండా ఎలా వుంటాను?

కామే: సరే, పిల్లల్ని వుండనీ.

నేత: మీరు మంచివాడిని చూడండి ఇవ్వమయ్యా-నా అమ్మమ్మమైన కుటుంబం

రక్షణమై పిల్లలూ అయితే బావుంటుంది:

శామే: నువ్వు చెప్పింది పెళ్ళి సంబంధానికి చెప్పకట్టుంది! నేనూ చూస్తావులేవయ్యా నువ్వు చూడ:

శేష: చూడడం అనేంటేమీ ఈ రోజుల్లో. ఇల్లు అద్దెకి దొరుకుతుందని తెలిస్తే, పంప దార తోసం రేషన్ షాపుమీద పడ్డట్టు పడతారు!

నీత: ఐతే ఎవరికి చెప్పొద్దు.

శామే: ఆ—ఓ పని చేస్తాను శేషయ్యా! ఇంచీముందు బోర్డు చదతాను. వచ్చే వాళ్ళందరినీ ఇంటర్వ్యూ చేస్తాను. నెగ్గినవాడికి, నాకు నచ్చిన వాడికి ఇల్లు ఇస్తాను. ఏమంటావ్:

శేష: ఈ ఐడియా దాగానే వుండిగాని— ఆ పచ్చేవాడే చొంగ్ కావడా మాత్రం చూసుకో.

శామే: నీ కెంతుకు, నేచూస్తాగా—అవన్నీ. ఆలోచన బాగానే వుంది. బోర్డు కట్టెయ్య మంటావేమిటి:

నీత: మంచిరోజు చూసి కడదాం అంటి.

శామే: ఇంకానయం! పురోహితుణ్ణి పిల్చి, ముహూర్తం పెట్టిస్తాననరేడు! బోర్డు రాగి గుమ్మానికి కట్టరానికి మంచేమిటి శేషయ్యా—దీని చాదస్తంగాని!

శేష: ఏం భయం లేదమ్మా—కట్టనీ. నీ దగ్గర పెద్ద అట్ట పుండా—

శామే: వుంటుంది.

శేష: ఐతే, ఒక వళ్ళు తోముకునే పుల్ల తీస్కో. ఒక వైపు రాయిలో కొట్టి, కుంచెలా చెయ్యి. నిరాణ్ణు పుండా— అందులో మంచి అట్టమీద రాసేము—అంటే. ఇంతకీ నీ రాత బావుంటుందా—

శామే: నారాతకేమయ్యా— దివ్యమైనరాత! రాత దాగోరేకపోతే ఇంతమంచి భార్య నలుగురు పిల్లలు, ఈ ఇల్లు—ఇవన్నీ ఎలా వస్తాయి:

శేష: ఆరాత సరే—ఈ రాత, చేతిరాత!

శామే: ఆ రాత దాపుందే ఈ రాతా బాగుంటుంది. (వెళ్ళవోరాడు)

నీత: ఏమంటి, ఏమనిరాస్తారు బోర్డు:

శామే: ఏమని రాస్తాను—టురెవ్ అని రాస్తాను.

నీత: అదెందుకంటే—టురెట్టూ టాయిరెట్టూ అని ఇంగ్లీషు! ఏ ఇంగ్లీషువాడో వచ్చి ఇల్లు అడిగాడంటే వస్తాం! బట్టంగా తెలుగులో రాయండి—తలుగువాణ్ణి వస్తాడు! ఇంకోభాష వాళ్ళెవరొచ్చినా మాటామంటి తెలియకుండా అవసరపడాలి!

శామే: అలాగే తెలుగులోనే రాస్తాను. అదీ, అందరూ రాసినట్టు “ఇల్లు అద్దెకు” అని పొడి అక్షరాల్లో రాయను. “మా ఇల్లు అద్దెకు ఇస్తాము” అని రాస్తాను, ఎలా వుంటుంది:

శేష: బ్రహ్మాండంగా వుంటుంది. వీలైతే మర్నలో ఒక తంకాయి కూడా చెయ్యి.

దిష్టిబొమ్మలా వుంటుంది!

కామే: బొమ్మ అది నాకు రాదయ్యా-అక్షరాల్లే పర్వాలేదు.

నీత: తప్పలూ అవీ లేకుండా సుబ్బరంగా రాయండి. అట్టకేపైన తాకు కూడా కట్టండి-పైన వేల్చాడవియ్యాలిగా.

కామే: చూశావా! నాకు తట్టనే లేదు (వెనకున్నాడు)

శేష: మరి-నేను కూడా వెళ్ళిస్తాను కాముమా!

కామే: ఉండుండు. ఏదో నీ చలవ, నీ పుజ్జుమా అని. దొంగలపయం లేకుండా బడియా ఇచ్చావు. నీ సముఖంలోనే, ఈ బోర్డు సెరిమనీ కూడా అయిపోతే-విప్యంగా వుంటుంది. ఒక్క నిమిషం-(రోపలికి వెళ్ళాడు).

శేష: చూశావా సీతమ్మా! ఇంతసేపు నీయింటి వున్నానా-మంచి సలహా ఇచ్చానా కప్పు కావీ నోచుకోలేదు!

నీత: రేపు తెల్లవారే సరికి వచ్చేయండి శేషయ్యగారూ-రెండు కప్పుల కాఫీ ఇస్తాను. ఇవాళ చుర పాలు నిండుకొన్నాయి!

శేష: అది సరేలే-అక్క-ఉన్నమాట చెప్పారు మాట వరసకి! ఇంకకే పైన అద్దె కిస్తే ఎంతోస్తుందంటావ్ సీతమ్మా!

నీత: ఏమో-నాలుగైదు వందలు రావచ్చు.

శేష: నాలుగైదు వందలేమిటి సీతమ్మా అమాయకురాలూ వున్నావు. వెయ్యి రూపాయిలకు తక్కువ రాదు. రాకపోవడం ఏమిటి నువ్వు ఇవ్వవు!

నీత: అయినతో చెప్పండి శేషయ్యగారూ ఈ మాట! అన్నీ చవకవస్తూ, ఖరీదు బేరాలానూ. మనం ఏదైనా ఇస్తే చవగ్గా ఇవ్వాలంటారు; కొందే, ఖరీదు ఎక్కువ పెట్టి కొంటారు.

శేష: అమాయకుడమ్మా పాపం!

నీత: అమాయకుడేం కాదులేండి-ఆ గడుస్తూనే చూపించవలసినచోట చూపించరు-అదే నా గోల!... ఈ రేడియో ఎందుకు ఊరుకుందో ఏమిటో-తీసుకెళ్ళి ఎవరికైనా చూపించుకురండి శేషయ్యగారూ-(తెచ్చి ఇస్తుంది)

శేష: నాకెవరు తెలుస్తారు-

నీత: ఎవరో ఒకరు తెలుస్తారు. మీరైతే కాస్త చవకలో చేయించుకొస్తారు. రేపొద్దున్న కాఫీ వేళకు వస్తారు-తీసుకొచ్చేద్దురుగాని! (ఇచ్చింది తీసుకున్నాడు) ఏరేం అనుకోకండి. నాకు రేడియో వాడకపోతే తోచదు. వాగుకూపుందే అయినకు తోచదు. అదిగో, ఆ వార్తలు చెప్తారు చూడండి, అవి మాత్రం వింటారు! (రోప బ్లంది కామేశ్వరరావు దోర్లతో వచ్చాడు. చేతిలో పెద్ద నోట్ బుక్ కూడా వుంది).

కామే: శేషయ్యా-బోర్డురెడి. ఎలావుంది? చదువు.

శేష: (చదువుతూ) “మా ఇల్లు అద్దెకు ఇస్తాము.” బావుందయ్యా, శుభ్రంగా బోర్డులు రాసుకునే వ్యాపారం పెట్టావనుకో-నీకు ఇంక తిరుగులేదు!

నీత: అలాంటి సలహాలు ఇవ్వకండి శేషయ్యగారూ-ఇహ అదే పనిగా అట్టలు

వట్టుకుని రానుచుంటూ వచ్చుచున్నారు. వచ్చేవాడని-పోయేవాడూ! ఎవడి వగ్గరా మైనా పుట్టుకోరు. రాయను అని చెప్పయి!

కామే: ఓసి నిజాట్లు నల్లదవా-పలా రిసిపారెస్తున్నావే నన్ను! సరే-వదవయ్యా మేక ఎక్కుదాం!

నేత: ఉండంనుండండి-ఏదీ ఆ బోర్డు? (రిసుకాని, గోడకివున్న పటాల వగ్గర హారతి ఇచ్చినట్టు తివ్వతూ) భగవంతులారా! ఈ బోర్డు చరిత్రపట్రి, మా యింటికి మంచి అద్దెగా వచ్చింది, మాకు దొంగ భయాలు లేకుండా చెయ్యండి!

కామే: ఈ నోట్ బుక్ కూడా వారికి చూపించవే-(ఇచ్చాడు)

శేష: ఇదేమిటి కాముకూ-అద్దె వసూళ్ళకా?

కామే: అదీ-కాదు! అప్రికేషన్లకి వచ్చిన వాళ్ళందరినీ ఇంటర్వ్యూలు చేస్తానా-వాళ్ళ వివరాలు అందులో రాస్తాను. పేరు, ఉద్యోగం, కుటుంబం ఎంతమంది, జీతం ఎంత-ఇవన్నీ కాలంవారీ వుంటాయి. వారం రోజులపాటు ఇంటర్వ్యూలు జరిపి, ఎనిమిదో రోజున అదన్నీ చూసుకొని-ఇట్లు ఎవరికివ్వారో ఎప్పుడోని కలుసు చేస్తానన్నమాట.

శేష: గట్టివాడినేనయ్యా కాముకూ-నిన్ను అమామకువంటుంది మీ ఆవిడ!

నేత: నేనేం అనలేదు. మీరే చెప్పారు: పదండి-బోర్డు కదదాం. [చుట్టూ పీడి వెళ్ళు నడుస్తూవుండగా-ఉపారైన నేపథ్య సంగీతం వినిపిస్తుంది. తర్వాత, కామేశ్వర రావు, సీతమ్మ లోపలికి వస్తారు. కామేశ్వరరావు చేతిలో షోర్టు వుండదు. కొన్ని శోజులు గడిచాయని చెప్పడానికి లైటింగ్ లో చిన్న మార్పు చెయ్యవచ్చును. లైట్

“డిమ్” కావచ్చు; లేదా రంగు మారవచ్చు. సంగీతం అలా వినిపిస్తూనే వుంటుంది సీతమ్మ ఆ రంగస్థలానికి కుడి దివరన వుంటుంది. ఆ సమయంలో ఎందరో ఆడ, మగా లోపలికి కూర్చో వస్తారు లోపలికి వచ్చిన తర్వాత-మాట ఏమీ వినిపించదు. అంతా మూకావినయం. కొందరు స్త్రీలు సీతమ్మను చుట్టుముట్టి, ఏదో అడుగుతూ వుంటారు. ఆమె సమాధానం చెబుతూ ఉంటుంది. కామేశ్వరరావు ఏదో ప్రశ్నించడం, వచ్చినవాళ్ళు సమాధానాలు చెప్పడం-అతను పుస్తకంలో రాసుకోడం కాస్తేపు జరుగుతుంది. అందరూ ఇట్లు మాకు ఇవ్వాలంటే, మాకు ఇవ్వాలన్నట్టుగా అభినయంచేసి వెళ్ళిపోతారు. సీతమ్మ కూడా లోపలికి పోతుంది. ఒక యువకుడు మాత్రం కామేశ్వరరావు పక్కగా నిండుగు వుంటాడు. కామేశ్వరరావు నోడ పుస్తకంలో చాసుకుంటూ వుంటాడు “లైటింగ్” ఏక హార్య దశకు “లైట్”గా వచ్చేస్తుంది నేపథ్య సంగీతం ఆగిపోతుంది]

కామే: మీ పేరు, మీ ఉద్యోగం?

నేత: పేరు నత్యనారాయణ, ఉద్యోగం ప్రభుత్వంలో పెద్ద గుమాస్తా.

కామే: కూడా ఉంది.

నేత: పర్వాలేమింది ఇంటర్వ్యూలో నిలబడి వుంటాను.

శామే బాగా చెప్పారు మేము మీ దగ్గరికి పనిమీద వచ్చినప్పుడు, చేతులు కట్టుకుని నిండుంటాం ఇప్పుడు మీరు నిండున్నారు అంతేలేండి-అవసరాలు అలాంటివి ప్రభుత్వంలో వున్నారంటే, సంపాదన ఎలా వుంటుంది?

సత్యం: పర్వాలేదు నెలకి పదిపేకు వందలు చేతికొస్తుంది.

శామే ఇతరత్రా...? అదే, ఈ చేతికి?

సత్యం: ఇతరత్రా... పెద్ద అవకాశం లేదు. ఐనా స్వతహాగా మేము కాస్త వున్నవాళ్ళం అంచేత డబ్బు ఇబ్బంది వుండదు.

శామే: పిల్లలెంతమంది?

సత్యం: ఒకడే ఒక అబ్బాయి.

శామే: అబ్బాయి వయసు?

సత్యం: ఆరేళ్ళు.

శామే: భార్యసంగతి చెప్పలేదు.

సత్యం: భార్య వయసు అబ్బాయి వయసు కంటే ఇరవై ఏళ్ళు పెద్ద. నావయసు కంటే ఆరేళ్ళు చిన్న.

శామే: చిక్కు ప్రశ్నలా వుండేమిటి?

సత్యం: చెప్పుకోండి చూదాం. పోనీ...

నా వయసు 32. ఇప్పుడు చెప్పుకోండి చూదాం,

శామే: చూడు నాయనా, సత్యనారాయణ! ఇలా చిక్కు ప్రశ్నలూ లెక్కలూ నాకు అక్కర్లేదు. అసలు నీ భార్య వయసు అడగలేదు. (ఆలోచించి) ఓహో-అంటే నీ భార్య వయసు...నీ భార్య వయసు...ఇరవై ఆరేళ్ళు...అంతేనా?...

సత్యం: సరిగ్గా చెప్పారు!...సార్, మాది పరిమిత కుటుంబంకన్న చిన్న కుటుంబం సార్...మాయింట్లో మేం ముగ్గురమే. (గణగణ పాతం వప్ప చెప్పిరట్టు వెలుకాడు) మావారు అల్లరి చెయ్యడు. మా అవిదకి సంగీతం రాదు. నాకు పేకాట, తాగుదూ లేవు మా యింట్లో పటాలు లేవు. మేకులు లేవు నీళ్ళు సక్కువగా ఉప్పు చెయ్యం ప్లానాలు ఒంటి పూటకే. దగ్గర బందువులు ఎవరూనావు. అంతా దూరంలో వున్నారు.

శామే: రాల రాల! ఎందుకింత దండకం?...అమ్మీ అరవనరం! ఓరి నీ కొడుక్కి మంచి బుద్ధి రానూ-ఎంత గడగడా వప్పజెప్పావయ్యా-పాతం వదువు కొచ్చినట్టా!

సత్యం: ఎలాగైనా ఇల్లు నా కివ్వండి సార్...

శామే: అది ఇప్పుడే చెప్పలేను బాబూ...నీలాంటి వాళ్ళు చాలామంది వున్నారూ. ఈ దరఖాస్తులన్నీ పరిశీలించి యింట్లో వాయం జేస్తారు.

సత్యం: కాబట్టి కలెక్టర్ గారి దగ్గర్నుంచో, మంత్రిగారి దగ్గర్నుంచో నీపాత్రు ఉత్తరం తీసుకురమ్మన్నా వెస్తానుసార్

శామ: అవన్నీ నా దగ్గర పంచెయ్యవు నేను చాలా స్త్రీక్తు. అలాంటి వేషాలువేసి, ఇవ్వుయర్స్ ఉపయోగించాలని చూస్తే మాత్రం చస్తే ఇట్లు ఇవ్వరు ఆ...నీకు పోలీసు వాళ్ళతో సంబంధాలున్నాయా?

నత్య: అంటే అర్థం కాలేదు సార్...

శామ: పెద్ద పోలీస్ ఆఫీసర్ ఎవరైనా తెలుసా అని?

నత్య: తెలీదు సార్ మా స్వస్థం లో అయితే, ఒక కానిస్టేబుల్ తో పరిచయం అయింది అదీ చిన్నప్పుడు. సైకిల్ కి లైట్ లేవని పట్టుకున్నాడు; ఇక్కడ ఎవరూ అంతగా తెలియదు

శామ: (రాసుకుంటూ) దొంగలతో సంబంధాలున్నాయా; లేదా, మీ స్నేహితుల్లో చుట్టాల్లో ఎవరైనా దొంగతనాలుచేసి జైలుకెళ్ళిన వాళ్ళున్నారా?

నత్య: ఎవరూ లేరుసార్ స్వాకంత్రిత పోరాటంలో మాత్రం మా తాతగారు జైల్లో కొన్ని రోజులు వుండేవారట.

శామ: అది ప్రశ్నల్లో లేదు-అనవసరం!

నత్య: సరేసార్...సార్, ప్రశ్నావళి ఇంకా వుందా...అయిపోయిందా?

శామ: ఐనట్టే. ఏం?

నత్య: ఒక్క ప్రశ్న నేను మిమ్మల్ని వెయ్యాలి. అది వెయ్యకుండా, మీ ప్రశ్న లకి సమాధానాలు చెప్పడం వేస్టు.

శామ: ఏమిటా ప్రశ్న?

నత్య: ఇంట్లోకి అద్దె ఎంత సార్?

శామ: ఆరు వందల యాభై కరెంటు మీరే కట్టుకోవాలి.

నత్య: అది సరే ననుకోండి-ఈ ఆరు వందల యాభై నెలకా లేక...

శామ: సంవత్సరానికి! ఏమిటయ్యా నీ అవగడం? వెంకికాక అరుకెల్ల కనుకుంటున్నావా?

నత్య: నేను పదిహేను రోజుకేమో అరుకున్నాను సార్. చాలా చపగ్గా వుంది అద్దె రెండు పెద్ద గదులు, వంట ఇల్లు బెడ్ రూమూ, బాత్ రూమూ అన్నీ కలిపి ఆరు వందల యాభై అంటే, ఈ రోజుల్లో చాలా చపక సార్ ఎండునీ సార్, అంత తక్కువ?

శామ: నారేటిది అంతకంటే నాకు పెద్దాళ్ళ లేదు గనక.

నత్య: అద్దావు ఎంత ఇవ్వాలి సార్?

శామ: ఒక్క నెలదే-

నత్య: నిజంగానాసార్...(అతని కాళ్ళమీద పడుతూ) సార్, ఎలాగైనా నాకి ఇల్లు ఇప్పించండి సార్...మీమేలు మరచి పోయి పిల్లలు-సారీ, పిల్లలగుణవాని మీ కెంకో సహాయంగా వుంటాను. బజారెళ్ళి వంకాయలు తెచ్చి పెళకాను. మా ఆవిడ చేత, మీ ఆవిడకి వంటసహాయం చేయిస్తాను. మీరు ఎక్కడికైనా వెళ్తే కుక్కలాగా

మెడకి గొలుసు కట్టుకుని: మీ గుమ్మం దగ్గర కావలా వుంటాను. ఎలాగైనా నాకే ఇప్పించండి ఇల్లు గలాయనగారూ:

కామే చెప్పాను గదండీ చూడాలి అన్నీ పరిశీలించి అప్పుడు చెప్తారు నాలుగు రోజులు డ్రైమిష్యండి. ఏమాత్రం అవకాశం వున్నా మీకే ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తాను. మీ అడ్రసు ఇచ్చారా?

నశ్యో ఇదిగో సార్-నా కార్డు (విజిటింగ్ కార్డు ఇస్తాడు)

కామే బావుంది ఎక్కడ వేయించారు కార్డు?

నశ్యో ఈ ఊళ్లోనే సార్...ప్రింటరు నాకు తెలిసినవాడు మీకు ఓవెయ్యకార్డులు వేయించమంటారా సార్-

కామే అదే, అలాంటి సమస్యాలే-చేస్తారని మొహమాట పెట్టకూడదూ అన్నాను [వీధి వేపునంచి శేషయ్య వచ్చాడు అక్కడ నిలబడి చూస్తున్నాడు కొన్ని రోజులు గడిచాయి గనక, అతని జుట్టు మారవచ్చును]

నశ్యో లేదు సార్...బావుందని మీరు మెచ్చుకుంటేచూ-మీక్కూడా ఇలాంటి కార్డ్స్ వేయించాలని ముచ్చట పడ్డారు-ఐతే, వస్తాను సార్! మా ఆవిడనీ అబ్బాయిని తీసుకుని నాలుగు రోజులు పోయాక వస్తాను సార్...గృహలక్ష్మిగారిని దర్శించు కోవాలి

కామే మీరు రాకూడదు: నేనే మీ అడ్రసుకి జాబు రాస్తాను

నశ్యో తప్పకుండా రాయండి వస్తాను సార్...నమస్కారం- (వెళ్ళడానికి వెనక్కి తిరిగాడు శేషయ్య కనిపించాడు) సార్...మీరింక ఇల్లు అడగనవసరం లేదు తొంబైపాళ్ళు నా కిచ్చేసినట్టే మీరు వెళ్ళిరండి

కామే ఓరి నీయింట ముర్రాలవార కురవా! ఆచార ఇంటికేసం రాలేమ నాయనా నా మిత్రుడు-శేషయ్య ఇల్లు అడ్డెకిమ్మని సలహా ఇచ్చిన పరోపకారి. మీ నిర్లాపితులకు పునరావాసం కల్పిస్తున్న పదవిలేని ప్రజోపకారి!

నశ్యో ఆహా! మీకు నా జోహార్లు! రికమెండేషను పనికిరారు గనక నోరెత్తకుండా నిష్క్రమిస్తాను-సెలవు (వెళ్ళాడు)

శేష. వస్తూ, ఆ...మాంచి పట్టుమీద వున్నట్టుంది గ్రంథం! పెద్ద ఆఫీసరు పోజులో, ఇంటర్వ్యూలు ఘనంగా జరిపిస్తున్నావు-పో, నీ జాతకానికి తిరుగులేదు... ఇప్పటికి ఎన్ని దరఖాస్తులొచ్చాయి?

కామే లెక్క పెట్టలేదు శేషయ్య-ఉండొచ్చు-60, 70 కూడో

శేష బావుంది సీతమ్మా...ఎక్కడ గృహలక్ష్మిదేవి-

కామే ఇంకెక్కడుంటుంది పాక గృహలక్ష్మిదేవి-అక్కడే

శేష. అయితే, కాఫీ అడక్కుండానే వచ్చేస్తుందన్నమాట సీతమ్మా!-నేవచ్చా!

కామే: (నవ్వి) కూడో శేషయ్య-నువు తిరిగ్గా వున్నావంటే-ఈ దరఖాస్తులన్నీ చూచాం

శేష అవన్నీ ఎందుకయ్యా చూడం?...నీకు నచ్చినవాడెవడో వుంటాడు గదా... వాడికిచ్చేయ్. ఐనా, చూశావు-నువ్వు అద్దె తక్కువ అనగానే అందరికీ ఆశ్చర్యంగా వుంది! బియ్యంధర ఒక్కసారి కిలో పావలాకి పడిపోయినట్టు పీలవుతున్నారు!

కామే: బాగా చెప్పావు న్యాయ ధర్మాలకీ, పరోపకార చింతనకీ స్థానంలేని ఈ కాలంలో ఇలాంటిది విడ్డూరంగానే కనిపిస్తాయి మరి!

నీత (కాఫీతో వస్తూ) ఇదిగో శేషయ్యగారూ! (ఇచ్చింది) మళ్ళీ ఏమైనా దొంగ తనాలు, దోపిడీయా...నిన్నా మొన్నా...అన్నట్టు ఆ దొంగల ఆచూకీ ఏమైనా తెలిసిందా?

శేష ఏమీ తెలీలేదు. పోలీసులు పాపం గాలిస్తూనే వున్నారు! కుక్కల్ని తిప్పు తున్నారు. అంతర్జాతీయ పోలీసు శాఖలకి వెర్లెస్లు ఇస్తున్నారు...వ్యాన్లు వేసు కుని ఊరూ ఊరూ తిరుగుతున్నారు. దొంగమొహంలా కనిపించిన వాళ్ళందరినీ నిలవేసి అడుగుతున్నారు...ఎన్ని తిప్పలు పడుతున్నా దొంగలు దొరికినట్టు లేరు!

కామే: దొంగలు దొరుకుతారటయ్యా-అసలే దొంగలు! ఎందుకూ-ఇప్పుడు బుద్ధోచ్చింకా-మన జాగ్రత్తలో మనం వుంటున్నాం; రమ్మను ఏ దొంగ వస్తాడో మాయింటికి!

నీత బావురది మీరు, మీ కోరికలూ!...కాఫీ తాగినట్టు లేదు, వేడి ఎక్కువగా వుందా శేషయ్యగారూ?

శేష, లేదమ్మా. ఐస్ బాటర్లా వుంది. పంచదార వెయ్యలేదు గావును, చేమగా వుంటే అవస్థ పడుతున్నాను.

నీత నా మతి మండింది-ఇదిగో. ఈయనకి చక్కెర లేకుండా కలవకం అని వాటా గదా-ఆ అలవాటులో మరచిపోయి వుంటాడు. ఉంకండి, చక్కెర. తెస్తాను.

శేష అక్కర్లేదమ్మా-ఈ సారికి గుట్టక వేసేస్తాను-కాఫీపు పోయక వేడిగా, చక్కెరవేసి తెచ్చి ఇద్దరుగాని-ఉంటాణ్ణి, ఓ-అరగంట! (ఒక్కర కాఫీ! టంబ్లర్లెచ్చి గొంతులో పోసుకుని, టంబ్లర్ ఇచ్చేశాడు) నీకమ్మ లోపలికి వెళ్ళింది)

కామే, సరే, శేషయ్యా- రేపట్నుంది ఇంటర్వ్యూలు ఆపేస్తున్నాను. ఈ సాయం కాలానికి బోర్డు ఎత్తేస్తాను. చాలు-ఈ వచ్చిన వాళ్ళలో మంచి వాళ్ళని ఎప్పుడూంటావు బోర్డు వున్నంతకాలం-ఎగబడుతూనే ఉంటారు-ఎన్నికయిన అభ్యర్థికి ఎట్లాంటి కబురువేసి పిలిపించి, వాయం చేస్తాను.

శేష ఎట్లాంటి ఆదివారం. మందిరోజేనా చూడు!

కామే ఆదివారం. మందిరోజే. అందుకనే ఆరోజు అందరికీ సెంపు. ఈ మన ఆఫీసుకి మాత్రం సెంపులేదు-అవాళ రమ్మని అద్దె అవ్వాళ్ళు పుచ్చేసుకుంటాను.

శేష కాముగూ-నాదో చిన్నమాట. మాట అనుకో, చూచి అనుకో-మరేం లేదు ఈ లిఫ్టలో నాకు బాగా తెలివవ్వు వాడొచ్చున్నాడు. పాపం, ఇల్లావాకిరి దొరక్క చెట్టుకింద కాంక్షేవం చేస్తున్నాడు. మంచివాడు, చిట్టచివరికి అతను, రబ్బీ. ఈంటి

తమ్ములూ, భార్య, ఇద్దరు పిల్లలూ-అంతే! అతనికిగాని నువ్వు ఇల్లు ఇస్తే-నాకు మహాపకారం చేసినవాడివవుతావు

కామే ఓరి నీ ఇంటి ముందునుంచి వీధి చివరివరకు పిండి ముగ్గులు పెట్టాలిదాసంగా, తమాషాగా రికమెండేషన్ చేశావె-ఆహా! మాడు శేషయ్య-ఒక ఆదర్శాన్ని ఆత్మనీ సమ్ముతున్న వాడిని-స్వపర భేదాలు చూడకుండా, నిజాయితీ గల వాడికి నాకు నచ్చిన వాడికి ఇల్లుఇవ్వాలని తీర్మానించు కున్నాను ఇల్లు అద్దెకిమ్మన్న సంహమిదే దినా, ఫలాలా వాడికే ఇమ్మన్న సంహ మాత్రం నేను తీసుకోను! నన్ను ఈ ఆదివారిం వరకె నా నిజాయితీగా ఎతకనీ!

శేష భేష్! నా పరీక్షలో నెగావురా ఎముగా! సరదాకి, నువ్వు ఏమంటావో చూదామని, చిన్న బెస్టు పెట్టాను నువ్వు జారతావేమో అకుకున్నాను-లేను, నిలబడ్డావు-నిజాయితీకి మారుపేరులా నిటాదుగా నిలబడ్డావు-నీకు నా అభినందనలు! (షేక్ హ్యాండ్ చేశాడు)

కామే నీకు నా కృతజ్ఞతలు [ఇద్దరూ సవ్వకుంటూ వుండగా “లైట్స్ ఆఫ్” అవుతాయి తిరిగి లైట్స్ వెలిగి సరికి-ఆరంభంలో వున్నట్టుగానే మూలపుర్ను డేబుల్ మీద ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో ఉంటుంది ముందు వినిపించిన పాదేవినిపిస్తూ వుంటుంది స్టేజిమీద ఎవరూ వుండరు కాస్సేపటికి వీధివేపు నుంచి శేషయ్య వస్తాడు]

శేష కాముగూ! సీతమ్మా మళ్ళీ పీర్ తలుపులు తెరిచేశారు, రేడియోలో పాట వినిపిస్తున్నారు పీళ్ళకి మరులుండవు (వెళ్ళి ట్రాన్సిస్టర్ ఆఫ్ చేస్తాడు) కామేశ్వరావు-కాముగూ!

కామే (నీరసంగా వచ్చాడు లోపల్నుంచి) కూడో శేషయ్య!

శేష గుడ్ మార్నింగ్! మళ్ళీ తలుపులు తెరిచేసి వుంచుతున్నారు-రేడియో భక్తి రంజనితో క్షతరులకి స్వాగతం పలుకుతున్నారు-జాగ్రత్తగా వుండండయ్యా!

కామే కూడో-కాఫీ తెప్పిస్తాను

శేష వద్దులే ఇప్పుడే తాగాను ఇంటి దగ్గర తాగి బయల్దేరాను-

మళ్ళీ మీ గుమ్మం ఎక్కుతూ ఎందుకేనా మందిదని హాటల్లో కూడా తాగాను ఆ, ఏమిది సంగతులు?

కామే సంగతులేమిటయ్యా-అంతా తారుమారై పోయింది! ఇంత మోసపు ప్రపంచం అనుకోలేదు సుమా-దారి చుట్టూ మనిషి ప్రదక్షణలు చెయ్యాలి!

శేష ఏం చేస్తారే-తప్పంతా మరది మరీ న్యాయానికిపోతే, ఇలాగే ఒరుగుతుంది రోజుల్ని బట్టి మనమూ ప్రవర్తించాలి, మెసులుకోవాలి అనలు బోధ్య కట్టడంతో వచ్చింది చిక్కు-ముందందరూ మాకిమ్మంటే మాకిమ్మని తండోపతండాలుగా ఎగబడ్డారా-ఎవడో నందేహం లేవదీశాడు ఈ రోజుల్లో ఇల్లు అద్దెకిస్తాం అని వడేనా బోధ్య కడకాదా-అని అంచేత, అందులో ఏదో వుందన్నాడు నాకు తెలియక కాదోకదా నాకు కూడా ఆ మాటే అన్నాడు “ఇల్లు ఎవరూ అద్దెకు ఇవ్వరు,

ఇచ్చే వాళ్ళున్నా సెట్టు చప్పుడు కాకుండా, ఎవరికో ఇచ్చేస్తారు-అంతేగా, ఇలా బోర్డు కడతారా? బోర్డు కట్టాంటే, అక్కడేదో లోపం వుంది-" అన్నాడు తామే వాడి మొహంలో వుంది లోపం' నిశ్చయించి ఇల్లు నిశ్చయించి వీరి! పది కాలాపాటు తిరిగితే మాత్రం, దొరుకుకుంటున్నా శేషయ్యా-ఈ ప్రాంతంలో ఇంత చవగ్గా ఇల్లు?

శేష అదీ-అదొకటి కొంప ముంచింది అదై వచ్చేంకు వందలో, వెయ్యి రూపాయలో చెప్పవలసింది ఏదో రేడియో రేట్లలాగా, గడియారం రేట్లలాగా అరువం దల యాభై ౫ పాయలన్నావు ఇంకాయం-అరు వందల నలభై తొమ్మిది రూపాయ ఎనభై పైసలన్నావు కాదు వచ్చినవాళ్ళ అడిగిపోయి పారిపోయే వాళ్ళ!

తామే నిజమేలే గుమ్మంలో నిలబడి వీరిలో వెత్తుర్లు వాళ్ళని నలుగురి పిల్లి, బోజనం పెరతాం రమ్మను-ఒక్కడుగా "ఏ విషయం కలిపి పెరతానా వుంది అని పారిపోతారాని, చస్తేరారు పూర్వపు రోజులా ఏమిటి-ఉచిత బోజనానికి, ఉచిత కాఫీకి!

నీత (కాఫీ పట్టుకుని వస్తూ) గొంతు వినిపించింది శేషయ్యగారూ-మళ్ళీ మీరు పింపడం ఎందుకని, నేనే తీసుకొచ్చేళాడు కాఫీ తీసుకోండి

శేష వద్దమ్మా ఇరవై నిమిషాల్లో రెండు సార్లయింది అప్పుడే

నీత అయ్యో-మీ కోసం అని ప్రత్యేకంగా వేడిగా, చక్కెరవేసి బాగా చేశావ శేషయ్యగారూ-వద్దనడం అశ్చర్యంగా వుంది

తామే ఇప్పుడే అన్నాల్లే-ఈ రోజుల్లో ఉచితంగా బోజనం పెరతారన్నా, కాఫీ బాగా కలుపుకొచ్చాను తాగమన్నా-అనుమానిస్తారనీ

శేష అబ్బెబ్బెబ్బె, నాకా అనుమానం ఏమీ లేదయ్యాయ్ ఎన్నిసార్లు మీ యింట కాఫీ తాగలేదు గనక! సరే, ఇవ్వమ్మా-నీ మాట ఎందుక్కాదనాలి (కొద్దిగా తాగి) ఆహా, కమ్మగావుంది వద్దన్నప్పుడు, నువ్వో తీసుకెళ్ళి పోయివుంటే-గొప్ప కాఫీ పోగొట్టుకునే వాడిని:

తామే ఓరి నీ కళ్ళు వృద్ధాప్యంలో కూడా చక్కగా కనపడాలి ఎక్కడి కక్కడికి ఏదో మాట అంటావు!

నీత చూశారా, శేషయ్యగారూ! ఇల్లు ఇస్తాం అని బోర్డు కట్టిన నిమిషాల్లో వచ్చి మీద పడ్డారా-నిన్న ఒకావిడ గుళ్ళో కనిపిస్తే అడిగాను-"ఏమ్మా-ఇల్లు అడిగార గదా, ఏంచేశారు?" అని మురితల్లో ఏదో దోషం వుందని అందుకనే ఇల్లు చవగ్గా ఇస్తున్నామని అవిడతో పక్కింటావిడ చెప్పిందట అంచేత, "ఇంకో ఇల్లు చూడ కుంటున్నాం అంటే అనీ నాజుగ్గా తిప్పుకుంటూ నన్ను ఈసడిస్తూ వెళ్ళిపోయింది **తామే** ఇదొకటి! లక్షణమైన ఈ ఇంటి దోషం వుందా-ఎంతమాట-వీళ్ళ ముఖం మీద వృద్ధ రేఖలురానూ!

శేష అయితే ఆర్పాటం, హంగామా అంతా దీపావళి టపాసులాగా రుస్తుమని

పోయిందన్నమాట-చిత్రే, ఎవరూ మళ్ళీవచ్చి అడగనట్టేనా:

కామే నట్టే అనుగుణమని వచ్చినా, గుమ్మంలో ఎవరో కనిపించి, ఏదో చెప్పేస్తున్నారు: వచ్చినవాళ్ళు పారిపోతున్నారు ఇహ ఈ ఇంటికి అద్దెకెవడూ రాడు, దొంగ భయమూ తప్పదు!

శేష ఇదేమిటి కాముడూ, ఇలా జరిగింది-చాలా విచిత్రంగా వుంది ఒకవేళ దొంగవెరవ తెవరయినా, వీధి చివర పొంచి వుండి, వాళ్లే ఇలాంటివన్నీ పుట్టిస్తున్నారేమో-

వేత నిజమే కావచ్చు శేషయ్యగారూ: నిన్న గుడికి వెళ్ళానా-ఇద్దరు వెధవలు నన్ను చూశారు ఏవో సైగలు చేసుకుని, గబగబ పరుగెత్తారు ఒకవేళ, మునియింట్లో ఎవరూ లేరు అనుకుని, దొంగతనానికే బయల్దేరి వుంటారు! తీరా వచ్చేసరికి గుడిలో వినియోకుడిలాగ ఈయన కూతుని వుండడం చూసి వుంటారు

శేష కావచ్చునమ్మా ఏదైనా కావచ్చు ఈ రోజుల్లో పలానాది జరుగుతుంది పలానాది జరగడూ అని చెప్పడానికి లేదు: ఏ క్షణంలోనైనా, ఏదైనా జరగవచ్చు కామే ఆ రోజు వచ్చాడు చూడు, ఒక యువకుడు, గవర్నమెంటులో ఉద్యోగం అన్నాడు-ఎలాగైనా ఇల్లు ఇవ్వమని కాళ్ళావేళ్ళాపడి ప్రాచేయపడ్డాడు-అతనికి కబురు చేశాను రమ్మని చూద్దాం, అతనువస్తే ఎగిరి గంటేసి తీసుకుంటాడు అతనికి మళ్ళా ఎవరూ లేనిపోని విషయాలు చెప్పకుండా వుండాని

శేష చెప్పినా అతను నమ్మే మనిషిలా కనిపించ లేదలే నాకు ఖచ్చితంగా అతను తీసుకుంటాడు

కామే ఇల్లు బావుందని మురిసిపోయాడు, అద్దె ఇంకా బావుందని సంభరపడి పోయాడు అలాంటి వాడికిస్తే పుణ్యం, పురుషార్థమునూ, [సత్యనారాయణ వస్తాడు] సత్య (వస్తూ)నమస్తేసార్! నా మీరు సత్యనారాయణ

కామే (లేచి) ఆ రండిరండి సమయాని కొచ్చారు నా కబురు అందిందన్న మాట చూడండి, దరఖాస్తులన్నీ చూశాను, పరిశీలించాను-మీ కంటే యోగ్యత గల వాళ్ళు ఇంకా కొందరు కనిపించారుగాని, ఎందుకులే వాళ్ళతో మనకి-పోసిపాపం ఎంతగానో అడిగారు సత్యనారాయణగారనీ-మీకు కబురు చేశారు మీరు ఎప్పుడు దిగుతారో ఆలోచించి, అడ్డాన్ను కట్టేసి, దిగిపోవచ్చు

వేత క్షమించండి కామేశ్వరరావుగారూ-నా కంటే యోగ్యత గలవాళ్ళు వున్నారన్నారు చూడండి-వాళ్ళలో ఎవరికైనా ఇచ్చేయండి ఇల్లు:

ముగురూ అదేమిటి?

వేత నా కొద్దులెండి మీరు రమ్మని కబురు చేశారు గనక! వచ్చానుగాని ఇంటి కోసం రాలేదు!

కామే అః

వేత అవును సార్! మీరు పెద్ద మోసగాళ్ళు సార్ ఆ మాట నాకు అప్పుడు

అరం కాలేదు.

శామి ఏమిటన్నావు-ఏమిటన్నావు-నేను, నేను మోసగాడినా
నేత జాగ్రత్తగా మాట్లాడు నాయనా-ఇంత వరకు మా ఆయన్ని పట్టుకుని
అలాంటి మాట అన్నవాడెవరూ లేడు!

శేష ఏదో నీ డబ్బు తినేసినట్టు, నిన్ను అన్యాయం చేసినట్టు మాట్లాడతావేమిటి-
తప్పు!

నత్య తప్పేం కాదుసార్: ఇంటినిండా బోలెడన్ని లోపాలు వుంచుకుని అవన్నీ
కమ్మేసి ఇల్లు చవగ్గా ఇస్తున్నట్టు, అడ్వాన్స్ ఒక్క నెండ్ పుచ్చుకుంటున్నట్టు
నాటకం ఆడడం మోసంకాదూ!

శామి నాటకం ఏమిటయ్యా నాటకం, మోసం? మర్యాదగా మాట్లాడు

నత్య అయ్యా-ఉన్నమాట, నేవిన్నమాటా చెప్తాను వినండి. మీ యింట్లో
దెయ్యాలు తిరుగుతున్నాయట:

అంతా ఆ!

నత్య కొన్ని సంవత్సరాలక్రితం ఈ ప్రాంతం అంతా శ్వశానం అనీ, దరిమిలా
అది, ఇలా పేటగా మారిపోయిందనీ, అయినా కొన్ని ఇళ్ళలో దెయ్యాలు భూతాలూ
ముందు గూళ్ళు కట్టుకుని తర్వాత గట్టి పౌండేషన్లు వేసుకుని పాతుకుపోయాయనీ
అలాంటి ఇళ్ళలో మీయిల్లే ముఖ్యమైందనీ అందుకనే మీరు, ఎవ్వరూ మీ యింట్లోకి
రాకపోలే, చివరికి ఈ ఎత్తు ఎత్తారనీ నమ్మకం వున్న మనుషులు చెప్పారు

నేత ఎంతమాట ఎంతమాట! మా యింట్లో దెయ్యాలూ భూతాలూనా? నిశేపం
లాంటి ఇల్లు! ఒక్కనాడు ఒక్క దున్నెన్నం రాలేదు, ఒక పీడ వాలేదు. అమ్మి
కళతో వెలిగిపోయే ఈ ఇంటిని పట్టుకొని భూతగృహం అంటావు

నత్య అదేనమ్మా-నేను ముందు అలాగే వాదించాను అలాంటిదేమీ లేదని భ్రమ
కల్పించడానికే మీరు, నిత్యం గుమ్మానికి మామిడి తోరణాలు కట్టడం, గడపకి
పసుపు తుంకుమలు పెట్టడం-ముగ్గులు వెయ్యడంవట! ప్రతివాడూ ఈ ఇంట్లో దోషం
వుందనే అంటున్నాడు. అలాంటిప్పుడు తెగించి నేనెలా రాగలను చెప్పండి!

శామి ఓరి ఈ మనుషుల నోళ్ళలో మట్టి ముద్దలు కొట్టా-చూశావా శేషయ్యా
లోకం ఎలావుందో! మంచికీ, నిజాయితీకి సాసం లేదయ్యా!

నత్య నిన్ననే మీయింటి సంగతి మీవసతులూ వివరాలూ అన్నీ ఇంకో స్నేహి
తుడికి చెప్తే-ఎవరైతే నా మేడమీద ఆత్మహతా చేసుకుని చచ్చిపోయి వుంటారు,
అందుకనే ఇన్నాళ్ళూ అలాపడి వుంది అన్నాడు:

శేష నారాయణ నారాయణ!

శామి ఈ ఇల్లు కట్టిన లగాముతు, ఇక్కడ ఒక చావు కూడ సంభవించలేదు.
మా పూర్వీకులు ఎక్కడెక్కడో మరణాలు పొందారు మాతండ్రిగారు ఆసుపత్రిలో
పోతే, ఆశ్చర్యవన్నయినా ఇంటికి తీసుకు రాకుండా అట్టుంచిఅదే తీసుకు వెళ్ళిపో

యాము అంతటి శుభప్రదమైన ఇల్లు ఇది!

నేత ఎప్పుడూ నేను పూజలు, ప్రతానా చేస్తూనే ఉంటాను శుక్ర శని వారాలయాలే మా ఇల్లు గుడిలాగా కళకళలాడుతుంది

సత్య మనం ఎన్ని పూజలు, ప్రతానా చేసినా కూడ శనిదేవత తాండవిస్తూవుంటే వాటి ఫలితం ఏం ఉండదమ్మా-

శేష అంటే మీరూ నమ్ముతున్నారన్నమాట!

సత్య ఇంతమంది ఇన్స్పిరేషన్లుగా చెబుతూవుంటే, నమ కుండా ఎలా వుంటా నమ్మా కోరికోరి నా కుటుంబాన్ని తెచ్చి, ఈ యింటికి బలిచేస్తానా ఎవడైనామొండి వాడిని చూసుకోండి! (వెళ్ళబోతాడు)

కామే ఇదిగో సత్యనారాయణా-ఇలాంటి పుకార్లు లేవదీసిన వాడెవడో వాడి పేరు అద్రనూ చెప్పగలవా?

సత్య ఒకరొ ఇద్దరొ-ఒకరెవరైనా ఒక మాటంటే? తక్కినవాళ్ళు అవునవు నంటున్నారు! ఏమైనా, నిప్పులేకుండా పొగరాదు! ఇది తెలుసుకోండి అన్నట్టు మీకు ఆ రోజునా విజిటింగ్ కార్డ్ ఇచ్చాను-అది తిరిగి నాకు ఇచ్చేయగలరా-నాదగ్గర కార్డులు అయిపోయాయి!

కామే, ఆ కార్డు బావుందని మెచ్చుకున్నాను గదా-

సత్య అవునండి!

కామే అందుకని దానికి చక్కగా డ్రేమ్ చేయించి బెల్జియమ్ అద్దం బిగించి మేడమీద గోడకి వేల్చాడదీశాను- వెళ్ళితినుకోండి

సత్య (భయంగా) మేడమీదా!.. వద్దలెండిసార్, వస్తాను (వెళతాడు)

కామే విజిటింగ్ కార్డు-విజిటింగ్ కార్డు!...ఏదీ భయం సప్తసముద్రం పాలు కానూ, దయ్యాలట, ఆత్మహత్యలట, శనిదేవతలట-హా! శేషయ్యా మొత్తం పతకం మార్చేస్తున్నాను ఈ ఇంటికి అద్దె రెండువేలు, అద్యాన్స్ సంవత్సరాపది ముండి ఇవ్వాలి బోర్డరాయను, పేవర్లలో వెయ్యను! రమ్మను ఎవడొస్తాడో—

శేష ఇప్పుడింక లాభంలేదు కాముడా! చెయ్యిజారిపోయింది ఒకసారి ఒక మచ్చ పడిపోయిన తర్వాత, నువ్వు ఎన్ని ట్రిముంటో రుద్దినా ఆ మచ్చ మాసిపోదు!

కామే సరే, అంతేనంటావా!

నేత: అద్దె ఇంకా తగ్గిస్తే?

శేష: అసలు ఈ పక్కకి ఎవడూ కన్నెత్తయినా చూడకు!

నేత: ఇదంతా ఇదిగో, ఈజువ పతకంవల్ల వచ్చింది బోర్డు కడతాను-మనుషుల్ని కంటర్వూలు చేస్తాను అని అంతా నాశనం చేశారు. ఏ స్పేషియాలిజ్ట్ మాట విన్నవంటే, ఈ పాటికి ఎవరో నిశ్చయంగా పెట్టి, వేరొక డిగ్రీపోయి వుండేవారు; క్రియవ చేసిన నిర్వాహిని ఏడవలో నవ్వాలో తెలియడంలేదు.

నేత: ఏం శుభ్య చేసిందిమాత్రం తక్కువా? సంప్రదాయమైన కుటుంబాన్ని

చూడమన్నావు-పిల్లలు లేకుండావుంటే మరీమందిదన్నావు-ఎవరికి చెప్పొద్దు అన్నావు-
నేను మరిచిపోయా ననుకుంటున్నావా-

శేష పోసి ఈరుకో కామేశ్వరావు! ఇప్పుడు మరలో మనం- నువ్వొచ్చి నువ్వను
కోడంవల్ల ఏం ప్రయోజనం ఏం భయంలేదు ఇన్నాళ్ళు ఎలా వున్నారో, అలాగే
హాయిగా వుండండి, ఏ భయమూ వుండదు

కామే: అంతేలే! దొంగ దొంగ అని భయపడితే, భయమే ఏదొంగ వస్తాడో
చూస్తాను పైర చుట్టూ ముళ్ళ కంచెలు కట్టింది గాజుపెంకులు దట్టింది, నాలుగు
వేటకుక్కల్ని కట్టి పడేశానంటే, తిక్క కుదుర్తుంది దొంగవెధవలకి: ఆహా!...
ఈ ఇంట్లో శనిదేవత కాళ్ళకి గజ్జె కట్టుకుని పక్కన హోమ్ సినిమాని కూచోపెట్టుకుని
తాండవం చేస్తోందా- నిత్యం!...ఈ యింటికి చిల్లంగి పెట్టావా- చేతబట్టుచేశారా. .
ఆహా! ఏం మాటలు! ఏం మాటలు!! పుకారువెధవలు. . వీళ్ళకి సరైన పాఠం
చెప్పనూ!

[పైర మేకమీద ఏదో దభీమని చప్పుడవుతుంది]

కామే ఏమిటయ్యా శేషయ్యా?

శేష ఏం వుండదులేవయ్యా- గాలికి తలుపుకొట్టుకుని వుంటుంది తలుపులు అపీ
మూసేసి, గడియలు వెయ్యరుగామీరు... నే చూసి వస్తానుండండి (వీధివేళ్ళ
మోర్చు)

నీత ఏమండీ- నిజంగా నా కేదో లోలోపల భయంగానే వుండండి...

కామే దేవుడికి పైర దొంగపడి వుంటాడనా-

నీత కాదు! ఈ ఇంటికి ఏదైనా పీడ చుట్టుకొని వుండేమోనని!

కామే. ఓసి, నీ నట్టిల్లు పేదతో అలకా- నీకూ వచ్చిందీ!

నీత అవునండి ఏమిటో, ఇంతమంది అంటూవుంటే, మొన్నట్టుంది నాకూ
లోలోపల సందేహం వట్టి పీడిస్తోంది... దాని ప్రభావం వల్లనేకాబోలు, మనం అను
కున్నదంతా తారు మారయింది!

కామే. అలా అంటావా- అందుకనే నేమోనే- ఈ మధ్య నా కన్నీ వెధవ కల
దొస్తున్నాయి!

నీత ఏం కలలవి? నాతో చెప్పారుకదా!

కామే ఆ, ఎందుకోలే చెప్పడం అని పూరుకొన్నాను-

శేష (వస్తూ) మరేంటేదూ కాముడినా! నే చెప్పలా- తలుపు కొట్టుకొని వుంటుం
దని గడియవేసేసి వచ్చేశాను

కామే శేషయ్యా- మా అవిధకో అనుమానం వచ్చిందయ్యా నిజంగా ఈ యింట్లో
ఏదో పీడ వుందనీ-

శేష ఛా ఛా- అవేం మాటలు, ఇదిగో పులి అంటే అవిగోతోక అన్నట్టు!

నీత మా అయిదకి పీడకలలు వస్తున్నాయట శేషయ్యగారూ- దావు కబురు చర్చగా

చెప్పన్నారు:

శశ, ఏమిటయ్యా అవి ఎలాంటివి?

శామ, మా పిల్లలు-బోజు కలల్లో కనిపిస్తున్నారు. ఒకడు నీట్లో కొట్టుకుపోతున్నట్టు, ఒకడు మంటల్లో పడిపోతున్నట్టు- నే చెప్పలేననుకో!

నీత, నేను మీకు చెప్తున్నాంటే కొద్ది పారేశారు! ప్రతిరాత్రి మీరు నిద్రలో అరవడమే లేవితే లేవదు ఇహ శేషయ్యగారూ, పిడుగులు వడ్డట్టు గురకలు .. ఉరుములు ఉరిమిపట్టు కలవరింతలూ!

శామ ఏమిటో మరి, ఇదంతా చూస్తూవుంటే అచుమానంగానేవుంది! ఈ పిల్ల వెడలలు మమ్మల్ని వదిలేసి, దూరంగా ఉద్యోగానికి వెళ్ళిపోవడం, షేమ సమాచారంతో ఉత్తరాలు రాయకపోవడం, రాసినా అవి సకాలానికి చేరకపోవడం .

నీత లింగు లింగమని రెక్కలు తెగిర పట్టల్లాగా, మైమిద్దరం ఈ గూకు వదలకపోవడం . ఇదంతా దుష్టశక్తుల ప్రభావమేనేమో!

శేష కావచ్చులే ఏదో దోషం వుండే వుంటుంది ఆ మధ్య మీకు ఆపరేషన్ జరగడం, ఈ మధ్య సీకమ్మ ఆరోగ్యం బాగులేక, బల్లిలా మంచం పట్టడం- ఇవి కూడా మరి, దుష్ప్రభావాలే! ..

శామ అసలు, కొంతకాలంగా చూస్తున్నాను అచుకున్నదేదీ జరగడం లేవయ్యా తిదపతి కొండెక్కి, తలనీలలు సమర్పించకొందామని- రెండేళ్ళాయి అనుకొంటున్నాను- ఎప్పటికప్పుడు ఏదో ఒక అవాంతరం! ఆమధ్య నాకు రావలసిన పెన్షను డబ్బుతో పేటిలు ఉండిఉండి ఈ బొంగధనాలు చివరికి, ఈ ఇల్లు అద్దెకు పోకపోవడం, అందరూ తలోమాటా చెప్పడం! వూఁ - ఏదీలేకపోతే, ఇవన్నీ ఎందుకిలా అపసవ్యంగా జరుగుతున్నాయి?

శశ. అలోచించవలసిందే!

[ముగ్గురూ కొన్ని క్షణాలు, మౌనంగా ఆలోచనలో పడ్డారు]

శామ శేషయ్యా- నా కొకటి అనిపిస్తోందయ్యా కొంతకాలం పాటు ఈ ఇల్లు వదిలేసి, ఇంకెక్కడైనా వుంటే-

[-ద్దరూ ఆగమ్యంగా చూస్తారు]

ఒక ఆరునెలలు చూస్తాం అక్కడ అన్నీ సవ్యంగానే వుందనుకో- ఇంట్లో దోషం వున్నట్టేం లేదూ- అక్కడా ఇలాగే వుందనుకో- తిరిగి ఇంటి కొచ్చేస్తాం

నీత: ఆలోచన బాగానేవుంది గానీండి- ఇప్పటికివుండి మరకీ ఇల్లెక్కడ దొరుకుతుందండీ?

శామ: శేషయ్య చూస్తాడు, మనమూ వెతుకుతాం- అందరితోనూ చెప్తాం

శశ, అలా అందరితోనూ చెప్పావంటే ఇప్పుడున్న పుకారు భాయం అయిపోతుంది! ఇంట్లో భూత ప్రేత పిశాచాలు వున్నాయి గనకనే ఇల్లు వాళిచేసి, ఓనర్ల వెళ్ళిపోయారంటారు ఎందుకూ- మీ ఇద్దరికీ చిన్న వంటగది, ఓగదీవున్న ఇల్లుదాట-

నే చూస్తాను

కామే: తర్వాత ఇంకోటుంచయ్యో- కుటుంబాల వాళ్ళని మన యింటికి అద్దెకి రమ్మంటే, ఇలాంటి ఆశ్చర్యాలు చెప్తారుగాని- ఏ గవర్నమెంటు ఆపీసుకో, బ్యాంకుకో మొత్తంగా ఇచ్చేస్తాం అంటే నీళ్ళకి అద్దుకుని మరీ తీసుకుంటారు అందులోని నాలుగోవంతు డబ్బుతో మనకోచిన్న హోర్స్ దొరికితా చాలు!

నే: పోనీండి-ఇల్లు దొరకలేదే అనుకోండి-పెద్దబ్బాయి దగ్గరకి అమ్మాదాబాదు వెళ్ళిపోదాం వాడు ఎప్పట్నుండో, ఇల్లు అద్దెకిచ్చేసి అక్కడికి వచ్చేయ మంటున్నాడు.

కామే: ఇది బాగానే వుంది!

శేషయ్య-రేపు సాయంకాలంనుంచి ఒద్దరం కలిసి తిరుగుదామయ్యో వారం పది రోజులు చూదాం లేకపోతే, మా వాడిదగ్గరకి అమ్మాదాబాదు వెళ్ళిపోదాం

[బయటినుంచి "సార్" అని కేక వినిపిస్తుంది]

కామే: ఎవరది?

బయటిగొంతు: ఈ పైన మేడ ఖాళీగా వుంది-అద్దెకిస్తారని తెలిసింది ..ఆ విషయం మాట్లాడదామని-

కామే: లేదు! ఖాళీలేదు . ఐపోయింది! వెళ్ళిరండి.

గొంతు: అలాగాండి-వెళ్ళొస్తాను

కామే: ఇలా వుంటాయి జాతకాలు మనం ఏదో నిర్ణయానికి వచ్చాము ఎప్పుడో వదో వచ్చాడు ఇల్లు కావాలని!

శేష: అదేమరి, ఈ ఇంటి ప్రభావం!

[వీధిలో ఏదో అలజడి కేకలూ వినిపిస్తాయి]

కామే: ఏమిటది? ఏమిటాగో?

[దొంగ దొంగ పట్టుకోండి. పట్టుకోండి అని కేకలు వినిపిస్తాయి ఆ కేకలు అలా ఉదృతం అవునూ ఉంటాయి ముగ్గురూ భయంగా-విగ్రహాల్లా అలా నిలబడి అదే చూస్తూ తర్వాత, త్వర త్వరగా సామాన్లు సద్దుబా వుండగా]

—తెర—

మోమోటం మోటున కథకుడు

'గురుగారూ! గుడి వెనింగ్'

ఆ మాటని వింటూనే గుర్తుపట్టేరు
అది గురుమూర్తి గొంతని. పుస్తకం
పుస్తకంలోంచి తల వైకెత్తి చూసేను.
అప్పటికే బాగా దగ్గరికొచ్చేసేడు గురు
మూర్తి.

నేను పుస్తకం మూసి ఈ జీ చెయి
లోనే వెక్కిరిచాడు పక్కనే పున్న
కుర్చీని చూపించేను అతనికి.

“ఏమిటో చదువుతున్నారు?”
కూతుంటూ అడిగేడు గురుమూర్తి.

“మామూలేగా” అన్నాను నేనూ
అతిమామూలాగానే,

అంతలో కోపబ్బింది అగిది
అపర్వత్రీమి. “ఏమిటి కావీ లేవా?”
అని.

“శిశుకురూ! గురుమూర్తి కూడా
వచ్చేడు” అన్నామేను కిటికరైవతారి

గింది లోపలికి చూస్తూ

సాయంతాపుచెంప వరంతా కుడి
చేపు మెత్తగా తాకుతోంది పూచి
మొక్కుల్ని పూకి చిరర కాస్తూక ఎత్త
యిన చోట పుండదల చల్లబండికి
హాయిగా తగులు చూపిస్తోంది గాలి
అట్లాంటి సమయాల్లో వాచుకుర్చీ వేసు
కుని పుస్తకాల చదువుకుంటూ ఈ గురు
మూర్తిలాంటి మిత్రులతో సాహిత్య చర్చ
చేసేవాడి అవకాశం కలగడం-నిజంగా
నా అదృష్టం!

ఇక గురుమూర్తిని గురించి చెప్పవ
లసొస్తే...

అతనే ప్రథమ పాఠకుడు నా ప్రతి
రచనకీ. రచనగా రాస్తోందగానో ఫేర్ కాపీ
చేస్తోందగానే వచ్చేవాడు గురుమూర్తి
మాజింటికి, స్నేహపూర్వకంగానే నన్ను
తొందర చేసి, నాచేత ఆ రచనని
తొందరగా పూర్తి చేయించి, ఓపిగ్గా
అక్కడే కూచుని చదివి తన అభిప్రాయం
చెప్పి మరీ వెళ్ళేవాడు. రానినవాడి పుట్టు
పూర్వోత్తరాలు పూర్తిగా ఎరిగిందీ, వాడి
ఎదురుగానే కూచుని చదవడం సంతవిస్తే
ఓ రచనని రానిమీద నిప్పువ పాఠమైన
అభిప్రాయానికి రాలేదు పాఠకుడు అను
కునేవాణ్ణి నేను. అయినా ఆ అనుమానం
లోపల నలుపుకున్నా అతని పుస్తాకం
దాని ఇచ్చేవాణ్ణి స్వీకృత్యం గురుమూ
ర్తికి.

రక్షణమైన పాఠకుడే విజయన బంతువు
రథయితే.

అలాంటి అవకాశం వాడు గురు
మూర్తి. మా అమ్మ కూడా “అన్నామ్మో
ఈ మిత్రుడు అమ్మో.

కెఫెల
నెసాఫూషన్

అమె వచ్చింది బ్రేలో కాఫీల్యావక్కు పొడి వుంచుకుని.

గురుమూర్తి ఓ కాఫీకప్పు ఇచ్చేడు నాకు తనూ ఒకటి తీసుకున్నాడు.

కాఫీయ్యేక కప్పులు తీసికెళ్ళింది అవ్వ.

బ్రేలోకి వక్కుపొడి తీసుకుంటూ అడిగేడు గురుమూర్తి

“ఇవాళ మీకో షాకింగ్ న్యూస్ చెప్పనా?” చూసేను ఏమిటన్నట్టు

“నేనూ ఓ కథ రాసేను” చెప్పేడు కాఫీగా.

అతనన్నట్టు నామట్టుకు అది షాకింగ్ న్యూస్ కాదు.

ఆంధ్రదేశంలో చదువుకున్న ప్రతినలుగుల్లోనూ ఓ రచయిత వున్నాట్ట. ఆ నలుగుల్లోనూ మా గురుమూర్తి ఒకడు కావడం నాకు మరి ఆశ్చర్యం కాదు.

ఎందుకంటే పూర్వాశ్రమంలో ఎప్పుడూ అట్లాంటి అభిరుచి వున్న వ్యక్తిలా కనిపించలేదు నాకు గురుమూర్తి ‘ఏదీ తెచ్చేవా?’ అడిగేను సరిగా కూడంటూ.

• “నాకేదోలావుంది మీకు చూపాలంటే” జేబులోంచి మడచి వుంచిన ఓ సగం తావు కాగితాన్ని తీసి బేతబట్టుకుని అన్నాడు గురుమూర్తి.

కాకారుడు సిగ్గుపడితే పైకి రావడం కుదర దబ్బాయ్” అంటూ అందుకున్నాన్నేను ఆకాగితాన్ని. మడత విప్పేను.

నిజం చెప్పాలి-కథ రాసే నన్నాడు గురుమూర్తి. ఆ సగం తావులోనూ సగానికి సగం భాగం తక్కిన సగమే “కథ”

మొత్తం ఒకే ఒక్క పేరా!

ఇది మిసి కథల కాలం అయినా గురుమూర్తి చూపిన ఆ మాన్యుస్క్రిప్టుని కథ అని నేననలేను.

కానయితే ఆపను రాసింది దానిలో ఓ కథకి కావలసిన బలమైన ముగింపు వుంది. కాస్త పకడ్బందీగా ఆముగింపుతో సరియ్యగా బాడిని గనక దెవలప చేస్తే అదీ ఓ గొప్పకథే అవుతుంది.

అదే అన్నాను గురుమూర్తితో “ఈ మాత్రం చాలదు గురుమూర్తి! కథకి ఇంకా పెంచాలి దీన్ని”

గురుమూర్తి తెల్లమొహం వేసేడు.

“ఎల్లా పెంచారో నాకేం తోచడం లేదు గురుగారూ!

ఏదో అలోచిస్తోందగా తక్కువ ఈ ఆయిడియా వచ్చింది. రాయాలని కూడంటే అది ఇల్లా తయారయింది. ఇక దీన్నేం చేసినా అది మీ ఇష్టం అంటూ ఆ బాధ్యతని నాకే అప్పగించేడు చాల తేలిగ్గా.

నేను కాసేపు ఆలోచించేను గురుమూర్తి చూపిన ఆ పాయింట్ ని ఆధారంగా ఓ ఆంధ్రమైన కథని అల్లగలమా? అని, అల్లగలననే అనిపించింది.

“సరే రేపటి కొస్తావుగా-అప్పుడు మాద్దువుగాని నీ కథని” అన్నా నతనితో. కుర్చీలోంచి లేచి నవ్వుతూ వెళ్ళానని సెలవు తీసుకున్నాడు గురుమూర్తి.

అనడం వరకయితే అన్నానుగాని ఆ రాత్రి భోజనాలయ్యేక నా గదిలో కాఫీ తాలు ముంచేసుకుని కూచున్నప్పుడే తెలిసింది-ఇతర అనుభవాన్ని ఇతరకీ నచ్చేలాగే రాయడంలో వున్న ఇబ్బంది.

సరిగా గురుమూర్తి కాగితం మీద
చూపించిన సంఘటనని అముగింపుని.
రక్తమాంసాలు చేర్చి, జీవం పోపే సరి
రాత్రి తెండు గంటలయింది

ఆ మర్నాడు యథా ప్రకారంగా, తన
కథ రూపురేఖల్ని తనవి తీసి చూసుకో
వాలనే వుత్సాహంతో మరింత తొందరగా
వచ్చేడు గురుమూర్తి మా ఇంటికి

నేనా కథని చూపించే నరనికి,

అందుకుంటూ "అయ్యో! ఫేర్ కూడా
మీరే చేసేరా? చాల ఇబ్బంది కలిగిం
చేసు మీకు" నొచ్చుకునే ధోరణిలోనే
అన్నాడు గురుమూర్తి.

సగం వుటలో తను చూపించిన కథ
వన్నెండు పేజీలకి ఎల్లా పెరిగిందో
అర్థం కాలేదు గురుమూర్తికి.

"చాలా పెంచేరే గురుగారూ!"

అన్నాడు పేజీలు మళ్ళీ తిరగేస్తూ.

"వదిలి చూడు బావుండేమో" అని
అతనికి ఏకాంతాన్ని కలిగిస్తూ నేను
లోపలి వెళ్ళి పోయేను

కాఫీల తయారీకి శ్రీమతిని రిక్వెస్ట్
చేసుకుని, కవరూ స్టాంపులూ తీసుకుని
నెళ్ళేను మళ్ళీ అతని దగ్గరికి

"ఇంతగా ఈ కథ డెవలప్ అవు
తుందని నే నూహించలేదండి గురు
గారూ! చాల బావుంది" అన్నాడు గురు
మూర్తి

"అయినా నా పేరు మీదే రాసేరే
కథని? -మీపేరు గదంటే వుండాలి" అని
అన్నాడు అంటూనే కవర్లో ఆకాగిలాల్ని
మడిచి వుంచి, స్టాంపుల్ని అంటించేడు

"ఎ ప్లెజర్! పంపిరే బావుంటుందో
ఆ అడ్డన్ ని కూడా మీ చేత్తో చే

రాయండి" అంటూ నా ముందుంచేసు

నేను కవర్ మీద అడ్డనని రాసేను. నాకు కవర్ కలిగించడం ఎంచుకని కాబోలు పోస్ట్ చెయ్యడం మాత్రం గురుమూర్తి చెనేకు

ఆ తర్వాత మరో కథ ఇల్లాగే గురుమూర్తి అరగారగా రాసి చూపెడితే "రాసిపెట్టండి గురుగారూ!" అని అడిగితే ఆ మొహమాటం నుంచి తప్పించుకోలేక 'అల్లాగే' అన్నాను అర్హతవని చేసి ఇచ్చేను. ఆ రెండో కథని ఫేర్ చేస్తోందగా మా శ్రీ మతికి పట్టుబడి పోయేరు

"ఎంత మొహమాటమైనా రాసింది మీరైతే మధ్యన అయిన పేరెండు కండి పెట్టండి" అంది అపర్ణ.

"పోనీ అపర్ణ! ఇలానూ రాయడం అలవాటయితే మరకే మంచిది ఏసజ్జెక్టు రయూ తీసుకు లేలిగా కథరాసి పడేసేటారెంట్ వస్తుంది" అన్నాన్నేను ఓ దారుగా

ఆమెన విధాన వారాలకి అనుకుంటూ టౌరస్ జిల్లా స్థాయి రచయితల సంఘం ఏర్పాటుకోసం కొందరు రచయిత మిత్రులతో కలసి తిరుగుతున్నాన్నేను హదావిడిగా. అప్పుడు నాతో అపర్ణ కూడా వచ్చింది. గురుమూర్తి వచ్చేడు.

అన్ని వసులూ పూర్తయితర్వాత అందరం కలసి ఏదో హాటల్ కెళ్ళిం మేం మాట్లాడే వుండగా అప్పుడే అటు వెళ్ళి కొత్తగా బజార్లోకి దిగిన పత్రికానాకర్ బాబ్బు కొని చేతబట్టుకుని చక్కావచ్చేడు గురుమూర్తి.

పక్కన కూచుని ఫేజీలు తివ్వతున్న

బాడల్లా రక్కున "నా కథ అచ్చయిందండోయ్!" అన్నాడు

అతనా మాట అరడం తోచే సాధి ప్రాయంగా చూసింది అపర్ణ నావైపు గురుమూర్తి పత్రికని ఆ పేజీ దగ్గర మవతపెట్టి అందరికీ చూపించేడు ఆ కథని కదకి అర్థిస్తు గీసిన బొమ్మ అద్భుతంగా వుంది

నేను మొరక కని పారేసిన శకుంతలని అపుహవంగా కళ్ళలో వుంచి పెంచు దుర్బు కబ్బుకు చూసినట్టు చూసేరు ఆ కథని

అప్పుడు మా అందరికీ గురుమూర్తి ఆర్డర్ చేసేడు టివిన్ కి అతనే బిల్లు చెల్లించేడు కాలేజీ రోజుల్లో నా మొదటి కథ అచ్చయినప్పుడు పోరి పోరి ఫ్రెండ్స్ తా నా చేతే బిల్లు పే చేయించిన సంఘటన జ్ఞాపకాని కొచ్చింది ఆ టివిన్ చేస్తున్నంత సేపూ గురుమూర్తి చెప్పిన "నా కథ" అర్హమచే నాలో సుఖ్య తిరిగింది.

అయితే ఒక్కటి మాత్రం చెప్పగలను కృతజ్ఞతని సూచించేమాట. ఒక్కటంటే ఒక్కటి. ఆనలేదే మరతో అనే ఆ ఒక్క భావం తప్ప మరెల్లాంటి భావము కలగలేదు రాకు గురుమూర్తి మీద అతనిపట్ల మునుపున్న అభిమానము తగ్గలేదు.

ఇది జరిగిన ఓ పది రోజులకంతా దైపు చేసిన వుత్తరం ఒకటి పట్టు కొచ్చేడు గురుమూర్తి. నే (2) రాసిన ఆ రెండో కథని వేసుకుంటున్నామని పత్రిక బాబ్బు పంపిన ఇంటిమేషన్ అడిగి వున్నాంగి పోతూ చూపించేడు గురుమూర్తి.

ఆ రోజున మేడ రాగన కానీ కవ్వు

పట్టుకెనుతూ నన్నుచూసి కన్నుమెదిపి
మనె వెళ్ళింది అవర్ణ అంటే గురుమూర్తి
కథవిషయం కదిపితే మొహమాటం కోసం
అకపసరంగా రాసేవని పైన వేసుకో
వద్దని ఆమె సూచన!

గురుమూర్తి కాఫీతాగి అక్కడే నే
చదువుతూ పఠేసిన పుస్తకాన్ని పట్టుకుని
అయ్యో ఇయ్యో తిప్పతూ ఏదో చెప్పడానికి
తలవలాయుస్తున్న వాడల్లా కనిపించేడు.
ఏదో ఓ కథకోసం ప్లాట్ పట్టుకొచ్చి
పుస్తకాదనే అనుకున్నానేను అతని వాం
కం చూసి

నిజం గాఅదే అన్నాడు గురుమూర్తి
“గురుగారూ! బ్రహ్మాండమొక ప్లానాకటి
తట్టిందంటే నేనే దాన్ని రాసేనుగాని అది
అంత బాగా రావడం లేదండీ!”

అయ్యో నామొహంలోకి చూసేడు

చూసి షణం ఆగేడు.

“ప్లాట్ నీది కన్సీట్రక్షన్ నాదయితే
షణ్డరి పేర్లూ పెదదాం ఆ బిల్డింగుక”
అన్నాన్నేను జోక్లాగానే

“దానికేం ఛాగ్గం! అల్లాగే కాని
వ్వండి” అన్నాను.

నే నా కథనీ రాసేట కథకి చూ
షడరి పేర్లూ తగిలించేను

మరి కొన్ని రోజులకి ముందు వెన
కగా మొదటి రెండు కథలకి మరీయార్థ
ల్లా చేర్చి గురుమూర్తికి దివ్యభాగ్య
త్రైకో ఒకటి కుట్టింపేసేడు గురుమూర్తి ఆ
డబ్బులతో ప్యాండుకొకటి, వాక్య
కొకటి ఆ కథల థాయిలు పేర్లే పెట్టి
నవ్వకోడం సాగించేడు మిత్రులతో.

దాంతర్వాత ఈమధ్యే అంటే మా
షడరి పేర్ల మమగా ఆ మూడో కథని

రాసిన ఓ నెంబర్లకల్లా అది అచ్చు కావ
డం, దాని తాలూకు రెమ్మునరేషన్ రావ
డం జరిగేయి వుమ్మడి ప్రతిఫలం కాబట్టి
వూళ్ళో వున్న మిత్రులు నలుగురైదు
గురికి చైర్మగా పాఠీ ఇవ్వడంతో దాన్ని
నవ్వనియోగం చేద్దాం అని తీర్మానించాడు
గురుమూర్తి నేను మానంగా తల
పూపేను

చిత్రం ఆ తర్వాత ఒరిగిందేమిటంటే
ఒక్కటంటే ఒక కథనీ “ఇదంటి గురు
గారూ! రాద్ధామా?” అంటూ రాలేదు నా
దగ్గరికి గురుమూర్తి ఏవో తనే రాసే
వాడు పత్రికలకి పంపుకునేవాడు. ఆ
సంగతి నాకూ తెలుస్తూనే వుంది, మా
స్నేహం మామూలుగా సాగుచూనే
వుంది అయితే చింతించ వలసిన విష
యం ఆపై అతను పంపిన ఏ కథా
అచ్చు కాకపోవడం!

“ధీమతో ఏముందండీ! ఏదైనా రాసే
యొచ్చు దాన్ని కథలా ‘ఫామ్’ చెయ్య
డం లోనే వుంది అసలు ప్రతిభంతా”
అంది అవర్ణ తర్వాతెప్పుడో.

ఏది ఏమయినా ఫేర్ చేసి పత్రిక్కి
పంపేముందు అతనికి చూపకుండా నే
పంపిన మొదటి కథ ఇదే, ఏకారణంచేత
నేని కథను అతనికి చూపకుండా పంపేనో
ఘీకిక వేరే చెప్పక్కర్లేదు.

ఇక పోతే ఈ కథని చదివి తనే
ఇంమతో వస్తువయ్యేదని తెలుసుకున్న
వైనక్ మొట్టమొదటగా నా ఎదుటబడ్డ
ప్పుడు మా గురుమూర్తి మొహం ఎల్లా
వుంటుందో చూద్దామనే కుటూహలం
వుండనే వుంది నాలో తీరా ఆ పరిస్థితే
ఎదురియితే అప్పగతన్ని ఎల్లా పలక
రించాలా అనే సందిగ్ధంగా ఉంది ●

66 నెలయెరిగి నడకలో ఆమెను బెట్టితామె
 వెనక్కి తిరిగింది రుక్మిణి ముగ్ధుడాయన లాగ
 ఆమెకు బంధం నుండి బయట బయటగా గొడవలే
 నడవించుకుంటూ మంచి అంతలానే పాపపాపం నర్మ
 కున్నట్లుగా రోగి వట్టలేదు అయిన నాకు ప్రయోజనం
 వెళ్ళిపోయింది కిందకు పాకింది

ముగ్ధుడాయన బెట్టితామె క్షణం మెరుపుమెరిసినట్లుంది.

ఎవరెవరు?

వెదేయండి?

భర్త వంశేస్తాడేమ?

ఆమె అంతా కి తిరిగి వెళ్ళిపోయింది అలాగే చూడ

అపరికి వెళ్ళిపోయింది 'ఉన్నామి' 'ఉన్నామి' 'ఉన్నామి'

99

వచ్చేనెల నవలానుబంధం

ఎం.వి.వి.
సత్యనారాయణ

వాడు బయటికి
తీరుతుంది